EJDER UÇUŞU

Anne McCaffrey

Janaki

Anne McCaffrey

Anne McCaffrey ilk romanını Latince dersinde, bu ölü dille yazdı. Daha sonra tiyatroyla ilgilendi; bir karakter aktrisi oldu. Dokuz yıl müzik öğrenimi gördü. Bu esnada operaların sahneye konulmasıyla ilgilendi. Carl Orff'un *Ludus De Nato Infante Mirificus*'unun (ki kendisi de bu oyunda bir cadı rolündeydi) Amerikan prömiyeriyle bu deneyimine bir son verdi. İlk romanı *Restoree*, 50'lerin bilimkurgu romanlarındaki "saçma ve gerçekdışı" kadın portrelerine bir protesto olarak yazıldı. Ancak daha geniş temalar ve hayal dünyaları özellikle iki dizide (*Helva*, *The Ship Who Song* ve **Pernli** Ejder binicilerini anlatan 12 romanda) işlendi. Dünyanın önde gelen BK yazarlarından biri olarak Hugo ve Nebula ödüllerini ve yedi kez de BK Kitap Klubü Ödülü'nü kazandı.

Edebiyat 5
Bilimkurgu 3
Ejder Uçuşu
Anne McCaffrey
ISBN 975-6902-04-3

Özgün Adı: Dragonflight-Anne McCaffrey
Çeviri: Ferhan Ertürk
Yayına hazırlayan: Savaş Kılıç
Kapak Tasarımı: Füsun Altıner
Teknik Hazırlık: Penguen Kitap Kaset Bas. Yay. Ltd. Şti.
Kapak ve iç baskı: Mart Matbaacılık

1. Baskı İstanbul, OCAK 1999

İthaki Yayınları
Caferağa Mah. Sakızgülü Sk. 33/2 Kadıköy 81300 İstanbul
Telefon/Faks: 0 216 338 26 33

EJDER UÇUŞU

Anne McCaffrey

Çeviri:
Ferhan Ertürk

SUNUŞ

Bir efsane ne zaman efsane olur? Bir mit niçin mittir? Bir olay 'Peri Masalı' kategorisine girmek için ne kadar eski ve terk edilmiş olmalıdır? Ve niye bazı olaylar eski, değişken bir karakter kazanma geçerliliğini kaybederlerken bazı olaylar tartışılmaz kalırlar?

Sagittarian bölgesindeki Rukbat altın rengi G-tipi bir yıldızdı. Beş gezegeni vardı. Başıboş olanlardan biri, son bin yıllık dönemde onun çekimine girmiş ve orada kalmıştı. Üçüncü gezegeninin etrafı insanın soluyabileceği havayla kaplıydı. Bir insanın içebileceği suya ve de kendine güvenerek dik yürüyebileceği yerçekimine sahipti. İnsanoğlu onu keşfetti ve çabucak kolonileştirdi. Bunu bütün yaşanabilir gezegenlere yaptılar. Sonra -duygusuzluktan ya da imparatorluğun çökmesinden dolayı, kolonistler asla bulamadıklarından ve en sonunda da unuttuklarından- kolonileri kendi başlarının çaresine bakmaya terk ettiler.

İnsanlar Rukbat'ın üçüncü gezegenine yerleştiklerinde ona Pern ismini verdiler. Benimsediği değişken, eliptik yörüngede etrafta dolanıp duran yabancı gezegene fazla dikkat etmemişlerdi. Birkaç nesil sonra var-

lığını unuttular. Her iki yüz Dünya yılında bir, bu gezginin izlediği tehlikeli yol onu üvey kızkardeşinin yakınına getiriyordu.

Cepheler uygunsa ve kardeş gezegenle buluşma yeteri kadar yakındansa, ki çoğu zaman öyle olurdu, gezginin üzerindeki yerli yaşam, uzay boşluğundan, daha sıcak ve konuksever gezegene geçecek köprü arardı.

Pern'in göğünden gümüş iplikler gibi dökülen bu tehlike ile yapılan çılgın savaş sırasında Pern'in ana gezegenle olan zayıf bağlantısı tamamen koptu. Dünya'nın hatıraları, Pern tarihinde birbirini izleyen nesillerle köklerinin anıları yozlaşıncaya kadar önce efsane veya mit oldu, ardından unutuldu.

Korkunç İpliklerin saldırılarına karşı önlem almak için Pernliler unutulmuş Dünyalı atalarının beceriklilikleriyle, uyum sağladıkları gezegenlerinde yaşayan bir canlı türünün aşırı uzmanlaşmış bir biçimini geliştirdiler. Pern'i İplik'ten kurtarmak için verilen korkunç savaşta büyük önem taşıyan ışınlanma gibi bir yeteneğe sahip bu sıradışı hayvanı kullanmak ve korumak için yüksek empati ve iç telepati yeteneğine sahip bazı insanlar eğitildi.

Kanatlı, kuyruklu olan, ateş püskürten ejderler (isimlerini Dünya efsanelerindeki benzerlerinden almışlardı), onların ayrı bir

soy olan ejderadamları, ve savaştıkları tehlike, hepsi birlikte yepyeni bir efsane ve mit yarattılar.

Pern yakın olan tehlikeden kurtulduktan sonra daha rahat bir yaşam tarzına geçti. Efsanelerin adının kötüye çıkması ile kahramanların torunları gözden düştüler.

1

WEYR ARAYIŞI

Davulcu, vur; gaydacı, üfle;
Vur, arpçı; asker, git
Ateşi özgür bırakın ve otları dağlayın,
Doğan Kızıl Yıldız geçinceye dek.

Lessa üşümüştü, buz gibi uyandı. Hem de oldum olası rutubetli, yapışkan taş duvarlarınkinden daha fazla bir soğuk içinde. Tam on Devir önce onu dehşetten inleyerek nöbetçi wherin pis kokulu yuvasında saklanmak zorunda bırakan tehlikeden daha büyük bir tehlikeyi önceden sezdiren bir üşümeydi bu.

Tortop yatmaktan kaskatı kesilmiş olan Lessa, yanaşmalar ile uyku yeri olarak paylaştığı, kokan peynirhanedeki samanların üzerinde yatıyordu. Bu kötü alamette diğer herhangi bir önseziye benzemeyen bir acillik hissi vardı. Avluda kendi dairelerinin içinde yılan gibi kıvrılarak ilerleyen nöbetçi wherin dikkatini yokladı. Hayvan, zincirinin boğma sınırında döneniyordu. Huzursuzdu, ama şafak öncesi karanlığında sıradışı olabilecek herhangi bir şeye karşı da ilgisizdi.

Lessa tutulmuş omuzlarındaki gerginliği azaltmak için kendine sımsıkı sarılmıştı. Sonra, kendini adele adele, eklem eklem rahatlamaya zorlayarak, onu uyandıran ama daha hassas nöbetçi wheri rahatsız etmeyen, sinsi belayı hissetmeye çalıştı.

Tehlike kesinlikle Ruatha Kalesi'nin içinde değildi. Ne de bir zamanlar baştan aşağı pırıl pırıl

olan Kale'nin bozuluşunun yeşil tanığı olan, acımasız otların eski harçların içinden zorla yeniden büyüdüğü Kale'nin kaldırım döşenmiş çevresinden geliyordu. Tehlike ne vadideki artık pek kullanılmayan geçitten, ne de Kale'nin uçurumunun dibindeki zanaatkârların taş kalelerinden yaklaşıyordu. Rüzgar, Tillek'in soğuk kıyılarından geliyormuş gibi kokmuyordu. Ama hâlâ Lessa'nın narin bedeninin bütün sinirlerini titreterek, duyularını sertçe sarsıyordu. Tamamen ayağa kalkıp, önsezili ruh hali kaybolmadan onun ne olduğunu bulmaya çalıştı. Dışarı, daha önce zorladıklarından çok daha öteye, Geçit'e doğru yöneldi. Tehdit her ne ise Ruatha'da değildi . . . şimdilik. Tanıdık bir havası da yoktu. O halde, Fax da değildi.

Fax'ın kendini tam üç Devir'den beri Ruatha Kalesi'nde göstermemesinden Lessa temkinli bir şekilde hoşnuttu. Zanaatkârların kayıtsızlığı, çürüyen çiftlik kaleleri, hatta Kale'nin yeşeren taşları, kendisinin unutmayı tercih ettiği, bir zamanların gösterişli ve bayındır Kale'sini yenip boyun eğdirmesinin nedenini hatırlattıkları için Doruklar Bölgesi'nin kendine özgü Lordu Fax'ı kızdırmıştı.

Bu bunaltıcı tehditi tanımlamaya umutsuzca zorlanan Lessa, sandaletlerini bulmak için samanları elleriyle yokladı. Keçeleşmiş saçlarından samanları farkında olmadan silkeleyerek ayağa

kalktı, sonra da çabucak kaba bir düğüm attı ensesinde .

Isınmak için sıkışmış uyuyan yanaşmaların arasından kendine bir yol açtı ve ana mutfağın aşınmış basamaklarından yukarı kayarcasına süzüldü. Aşçı ve yardımcısı yığılı ateşin sıcağına sırtları dönük, büyük ocağın önündeki uzun masanın üzerinde uzanmış kulak tırmalayıcı biçimde horluyorlardı. Lessa mağaralardan oluşan mutfağı geçip alırın kapısına doğru süzüldü. Kapıyı sadece narin vücudunun geçebileceği kadar araladı. Sandaletlerinin ince tabanlarının altındaki avlunun parke taşları buz gibi soğuktu. Şafak öncesi havasının yamalı giysilerinin içine nüfuz etmesi ile titredi.

Nöbetçi wher onu karşılamak için, sürünerek avluyu geçti, her zaman yaptığı gibi onu serbest bırakması için yalvarıyordu. Onu avuturcasına, sivri uçlu kulaklarının kırışıklarını düzeltir gibi okşadı. O korkutucu kafaya sevecen bir şekilde bakarak, ona birazdan daha iyi bir okşama sözü verdi. Lessa Kale'nin kocaman, kalın kapısının üstündeki burca doğru giden oyulmuş basamaklardan yoluna devam edince, wher zincirinin sonunda inleyerek çömeldi. Lessa kulenin tepesinde, yaklaşan güne karşı siyah bir rahatlık içinde yükselen Geçit'in taş bağırlarının bulunduğu doğuya doğru gözlerini dikti.

Tehlike hissi o yönden de geldiği için kararsız-

ca sola döndü. Yukarı doğru bir göz attı, gözleri şafak göğünü henüz egemenliği altına almaya başlayan kızıl yıldıza takılmıştı. Gözlerini dikip bakarken yıldız, Pern'in doğan güneşinin parlaklığında görkemini kaybetmeden önce son bir yakut parıltısı yaydı. Masalların ve baladların kızıl yıldızın şafak vakti belirmesi ile ilgili tutarsız bölümleri, bir anlam çıkaramayacak kadar çabuk gelip geçti zihninden. Üstelik içgüdüsü, tehlike her ne kadar kuzeydoğudan da gelebilirse, tam doğuda baş edilmesi gereken daha büyük bir tehlike olduğunu söyledi. Sanki görme gücü tehlike ile insan arasındaki açıklığı kapatacakmış gibi gözlerini iyice kısarak dikkatlice doğuya baktı. Önsezi tam yok olurken nöbetçi wherin hafif, ıslığa benzer sorusu ona ulaştı.

Lessa iç çekti. Şafakta çelişkili alametler dışında hiçbir cevap bulamamıştı. Beklemesi gerekiyordu. Uyarı gelmiş ve o da onu kabul etmişti. Beklemeye alışıktı. İnatçılık, dayanıklılık ve kurnazlık onun kinci, bitmez tükenmez sabrı ile doldurulmuş diğer silahlarıydılar.

Ağaran günün ışıkları aşağıdaki vadinin sürülmemiş tarlalarının karmakarışık panoramasını aydınlattı. Işıklar, dağınık bahar çimlerinde otlayan dağınık süt hayvanı sürülerinin bulunduğu eğimli meyve bahçelerinin üzerine düştü. Lessa Ruatha'da otların büyümemeleri gereken yerlerde yetiştikleri ve yetişmeleri gereken yerde de öldük-

lerini düşündü kara kara. Lessa o an Ruatha Vadisi'nin bir zamanlar ne kadar mutlu, ne kadar bereketli olduğunu zar zor hatırlayabildi. Bir zamanlar, yani Fax gelmeden önce. Tuhaf şeyler kuran bir gülümseme, böyle bir deneyime alışık olmayan dudaklarının kıvrılmasına yol açtı. Fax Ruatha'yı fethinden hiçbir kâr sağlayamadı . . . ve de Lessa yaşadığı müddetçe bu böyle sürecekti. Ve de bu felaketlerin kaynağı hakkında en ufak bir fikri bile yoktu Fax'ın.

Yoksa var mıydı, diye merak etti, Lessa. Zihni hâlâ tehlikenin acımasız varlığıyla yankılanıyordu. Batıda Fax'ın atalarına ait ve yasal olan tek Kale duruyordu. Kuzeydoğuda küçük ama çıplak, kayalık dağlar ve de Pern'i koruyan Weyr bulunuyordu.

Lessa sırtını kamburlaştırıp, sabahın tatlı, temiz rüzgarını içine çekerek gerindi.

Bir horoz ahırın bahçesinde öttü. Lessa hızla döndü, yüzünde tetikte olduğunu gösteren bir ifade vardı, kişiliğine uygun olmayan böyle bir pozda görülmemek için dış Kale'yi tarıyordu gözleri. Saçlarını açıp, gür yığını yüzünü örtmesi için bıraktı. Vücudu rol yaptığı özensiz duruşa geçti. Tak tak sesler çıkararak hızla basamaklardan aşağı inip, nöbetçi wherin yanından geçti. Hayvan acıklı acıklı inledi, kocaman gözleri doğan gün ışığı karşısında kırpışıp duruyordu. Lessa pis kokan keskin nefesine aldırmadan pullu

kafayı kucaklayıp, kulaklarını ve gözlerinin kenarlarını kaşıdı. Nöbetçi wher zevkten mest olmuştu, uzun gövdesi titriyor, kesilmiş kanatları hışırtılı seslerle oynuyordu. Lessa'nın kim olduğunu bilen ya da umursayan sadece wherdi. Ve nöbetçi wher, o şafak vakti Ruatha soyunun derinlerine dalan kana susamış kılıçlardan kaçmak için bilinçsizce pis kokan karanlık yuvasında sığınacak yer aradığı, bütün Pern'deki güvendiği tek yaratıktı.

Yakında birisi varsa, diğer herkese olacağı kadar ona da gaddar olmasını hatırlatarak, yavaşça ayağa kalktı. Nöbetçi wher isteksizliğini vurgulamak için ileri geri sallanarak Lessa'ya itaat edeceğine söz verdi.

Güneşin ilk ışıkları Kale'nin dış duvarlarında parıldadı ve nöbetçi wher uluyarak karanlık yuvasına hızla daldı. Lessa sessiz ama hızlıca mutfağa ve oradan da peynirhaneye gitti.

Weyr'den ve Çanak'tan
Pern'in ejderadamları yükseliyorlar,
Bronz ve kahverengi, mavi ve yeşil,
Havadalar, uçuyorlar, bir görünüyorlar, bir kayboluyorlar.

F'lar, bronz Mnementh'in boynunda, Doruklar Bölgesi'nin Lordu diye bilinen, Fax'ın esas Kale'sinin üstündeki göklerde ilk defa belirdi. Arkasında kendine has kama düzeninde, filo adamları göründüler. F'lar otomatik bir şekilde düzeni kontrol etti; *ara*ya girdikleri andaki kadar hassas ve titizdi.

Mnementh onları Kale'nin düzlüğüne indirmek için, bu ziyaretin dostane havasıyla uyumlu şekilde, bir kavis çizerken, F'lar dağ sırtının savunmasının bakımsızlığını artan bir tiksinti ile inceledi. Ateş taşı oyukları boştu. Ocaklardaki kayalardan kesilmiş olukların ışıltısı yosunlarla yeşile boyanmıştı.

Pern'de Kale'sinin kayalarına eski Yasalara uyarak bakan bir Lord bile yok muydu? F'lar'ın dudakları gerilip ince bir çizgiye dönüştü. Bu Arama bitip Etkileme yapıldığında, Weyr'de ciddi, çok şiddetli bir Meclis toplantısı gerekecekti. Ve kraliçenin altın kabuğu adına, o, F'lar, durumu düzeltmeye niyetlenmişti. Uyuşukluğun yerine çalışkanlık getirecekti. Pern'in zirvelerindeki yeşil ve tehlikeli tabakayı, taş kesimlerdeki otları temizleyecekti. Hiçbir çiftlik kalesinde otların yeşil örtüsü bağışlanmayacaktı. Ve aşırı cimrice, aşı-

rı gönülsüzce sunulan ondalık vergi, ateş taşı çıkarmamanın acısı yanında Ejderweyr'ine yakışır bir cömertlikle akacaktı.

Mnementh Fax'ın Kale'sinde otların kapladığı parke taşlarının üzerine hafifçe inmek için kanat uçlarını sallarken onaylarcasına guruldadı. Bronz ejder dev kanatlarını katladı. F'lar'ın Kale'nin Büyük Kulesi'nin uyarı çanını duydu. F'lar inmek istediğini belirtmesi ile Mnementh dizlerinin üzerine çöktü. Bronz binicisi, Kale Lordu'nun gelmesini kibarca bekleyerek Mnementh'in kama şeklindeki devasa kafasının yanında ayakta durdu. F'lar ılık ilkbahar güneşinin ışıklarıyla puslanmış aşağıdaki vadiye öylesine göz gezdirdi. Mazgal yarıkları ve yalıyar pencerelerinden ejderadamlara dikkatlice bakan ürkek başları umursamadı. Gelen hava akımı grubun geri kalanının indiğini haber verirken dönmedi. Bununla beraber, rastlantı sonucu yarı kardeşi olan kahverengi binici F'nor'un geleneksel pozisyonda, solunda, bir ejder boyu geride durduğunu biliyordu. F'lar gözünün kenarından, F'nor'un taşların arasından fışkıran otları çizmesinin topuğuyla ezdiğini bir an için gördü.

Açık kapıların ilerisinde büyük Avlu'dan gelen bir emir gergin bir fısıltıya dönüşerek boğuldu. Bir grup, başlarında orta boylu tıknaz bir adamla nerdeyse uygun adım yürüyerek ortaya çıktılar.

Mnementh çenesini yere koyabilmek için boy-

nunu kavisleştirerek kafasını eğdi. Mnementh'in F'lar'ın başı ile aynı seviyede olan, façetalı gözleri, tedirgin edici bir ilgi ile yaklaşan gruba takılmıştı. Ejderler sıradan insanlar üzerinde niçin böyle acınası bir korku yarattıklarını asla anlayamazlardı. Hayatı boyunca sadece bir tek durumda ejder insana saldırabilirdi ve bu da basit bir umursamazlık gerekçesiyle bağışlanabilirdi. F'lar, ister Lord ister zanaatkâr olsun, kalelilere korku verme gereğinin arkasındaki politikayı ejdere açıklayamazdı. Mnementh sadece yaklaşan takımın yüzlerinde gözüken, kendini rahatsız edip F'lar'ı tuhafça hoşnut eden korku ve endişeyi izleyebilirdi.

"Doruklar Bölgesi'nin Lordu, Fax'ın Kale'sine hoş geldiniz, bronz binici. Kendisi emrinizdedir," dedi ve adam yeterince saygılı bir selam verdi.

Üçüncü şahıs zamirinin kullanımı kılı kırk yaran biri için örtülü bir hakaret olarak yorumlanabilirdi. Bu F'lar'ın Fax hakkında aldığı bilgilere uyuyordu, bu yüzden umursamadı. Fax'ı hırslı bir adam olarak tanımlayan başkalarından aldığı bilgiler de doğruydu. Bu, F'lar'ın giysilerindeki bütün ayrıntıları bir anda inceleyip, kılıcının karmaşık oymalı kabzasını fark ettiğinde Fax'ın hafifçe çatılan kaşlarıyla huzursuz gözlerinden belliydi.

Sıra ona geldiğinde, F'lar da Fax'ın sol elinde birçok kıymetli yüzüğün parladığını fark etti. De-

rebeyinin sağ eli profesyonel bir kılıç ustasının alışkanlığından dolayı silahı çekmeye hazır bir durumdaydı hafifçe. Kıymetli kumaştan elbisesi lekeliydi ve lekelerin hiçbiri yeni değildi. Kalın wher derisi çizmelerinin içindeki ayakları yere sağlam basıyordu ve ağırlık ön parmaklarındaydı. Bu adama beş komşu Kale'nin fatihi olarak, çok dikkat etmek gerekiyor diye karar verdi F'lar. Böyle hırslı bir gözüpeklik kendi içinde bir açıklamaydı. Fax altıncı kaleyi evlenerek almıştı . . . ve yedinciyi, ne kadar alışılmadık bir durum olsa da, resmen miras olarak almıştı. Şehvet düşkünü bir adam olarak ünü vardı. F'lar bu yedi Kale içinde yararlı bir Arama olacağını umuyordu. R'gul'un güneyde tembeller arasında güzel kadın var mı diye Arama'ya gitmesine karışmamıştı. Weyr'in bu sefer güçlü bir kadına ihtiyacı vardı; Jora Nemorth ile birlikte işe yaramazdan bile daha kötü bir performans ortaya koymuştu. Aksilik kuşkuculuk: F'lar'ın bir Weyrkadını'nda istediği nitelikleri doğuran koşullar bunlardı.

"Biz Arama için dolaşıyoruz," diye sözcükleri yayarak yavaşça konuştu F'lar, "ve Kale'nizin misafirperverliğini rica ediyoruz, Lord Fax."

Fax'ın gözleri Arama sözünün geçmesi ile belli belirsiz açıldı.

"Jora'nın öldüğünü duymuştum," diye sanki F'lar umursamayarak bir tür sınavı geçmiş gibi üçüncü şahsı aniden bırakarak cevapladı Fax. "O

zaman Nemorth bir kraliçe mi yumurtladı?" diye devam etti, gözleri grubun rütbe sırası boyunca, binicilerin disiplinli duruşları, ejderlerin sıhhatli renklerini fark ederek hızla dolaşıyordu.

F'lar apaçık olanı bir cevapla onurlandırmadı.

"Ve, Lord-" diye başını beklermiş gibi hafifçe ejderadama çevirerek duraksadı Fax.

Bir nabız atışı kadar sürede F'lar, adamın böyle ince hakaretlerle onu kasten kızdırmaya çalışıp çalışmadığını merak etti. Bronz binicilerin isimlerinin bütün Pern'de kraliçe ejderin ve onun Weyrkadını'nın ismi gibi çok iyi bilinmesi gerekirdi. F'lar kendini tuttu, gözleri Fax'daydı.

F'nor, telaşsızca, yerinde bir kibir havası ile ileri çıktı, Mnementh'in kafasının hafifçe arkasında durdu, bir eli dev hayvanın çene kemiklerinin birleştiği yere kayıtsızca dokunuyordu.

"Mnementh'in bronz binicisi, Lord F'lar'ın kendisi için bir konuta ihtiyacı olacak. Ben, F'nor, kahverengi binici, filo adamları ile konaklamayı tercih ederim. Biz, sayı olarak on ikiyiz."

F'lar, F'nor'un sanki Fax saymasını beceremez gibi grubun kuvvetini toplayarak araya girmesini beğendi. F'nor cümleyi Fax'ın karşı hakarete itirazını imkansız hale getirecek kadar ustaca kurmuştu.

"Lord F'lar," dedi bir gülümseme ile birbirine geçmiş dişlerinin arasından Fax, "Doruklar Bölgesi Arama'nızdan onur duyar."

"Bu Doruklar'a şeref verecektir," diye nazikçe cevapladı F'lar, "eğer içlerinden biri Weyr'deki yeri doldurursa."

"Bizim şerefimiz hiç bitmez o halde," diye hoş bir tavırla cevapladı Fax. "Eski günlerde birçok ünlü Weyrkadını benim Kale'lerimden çıkmıştı."

"Sizin Kale'leriniz mi?" diye sordu F'lar, zamiri vurgularken nazikçe gülümsüyordu. "Ah, evet, artık Ruatha'nın derebeyisiniz, değil mi? O Kale'den çıkan çok olmuştu."

Fax'ın yüzünde acayip, gergin bir bakış belirip yerini çabucak kararlı, rahat bir sırıtışa bıraktı. Fax F'lar'a Kale'ye girmesi için işaret ederek kenara çekildi.

Fax'ın askeri komutanı bağırarak tez bir emir verdi ve adamlar metal uçlu çizmeleri taşların üzerinde kıvılcımlar çıkararak iki sıra oluşturdular.

Bütün ejderler, söylenmemiş bir emirle etrafı toz dumana katarak yükseldiler. F'lar uzun adımlarla umursamazca merasim takımını geçti. Ejderler yukarılarında iç avlulara doğru süzülürken adamların gözleri endişe ile fırıl fırıl dönüyordu. Mnementh her yere hakim o noktada yerini alırken yüksek Kule'deki bir kimse korku çığlığı attı. Yetersiz iniş alanına doğru dev bedenini manevra yaptırırken, dev kanatları iç avludaki havaya fosforlu güzel bir koku yaydı.

Ejderlerin uyandırdığı şaşkınlık, korku ve say-

gıdan görünüşte habersiz F'lar içten içe neşelendi ve bu etkiden oldukça memnun oldu. Kale Lordlarının, sadece hâlâ insan olan, ölümlü ve öldürülebilir binicilerle değil; aynı zamanda ejderlerle de uğraşmaları gerektiğinin hatırlatılmasına ihtiyaçları vardı. Ejderadamlara en az ejderlere olduğu kadar olan eski saygının yeni kuşakların gönüllerine de yeniden aşılanması gerekiyordu.

"Kale daha yeni sofradan kalkmıştı, Lord F'lar, eğer . . ." diye önerdi Fax. Sesi F'lar'ın gülümseyen reddi ile zayıflayıp yok oldu.

"Görevimi leydinize iletiniz, Lord Fax," diye törensel taleple birlikte Fax'ın çene kaslarının kasıldığını fark ederek içsel bir tatminle yanıtladı F'lar.

F'lar kendini iyi eğlendiriyordu. Bir önceki, talihsizlik sonucu beceriksiz Jora'yı temin eden son Arama sırasında daha doğmamıştı. Ama ejderadamlar yola çıktıklarında kendi leydilerini saklayan Lordların planlarını kurnazca bozma yollarını da içeren Eski Kayıtlar'da daha önceki Aramaların raporlarını okumuştu. Fax'ın F'lar'ın görevini yapma fırsatını kabul etmemesi, ancak ölümüne kavgayla neticelenecek büyük bir hakaretle eşdeğerde olacaktı.

"Önce konutunuzu görmek istersiniz belki?" diye karşılık verdi Fax.

F'lar, yumuşak wher derisi yeninde hayali bir zerreye fiske attı ve başını olumsuzca salladı.

"Önce görev," dedi üzüntülü bir omuz silkişi ile.

"Şüphesiz," diye söylenerek kesti Fax ve uzun adımlarla çevikçe önden ilerledi, topukları başka türlü yansıtamadığı kızgınlıkla yerleri sertçe dövüyordu.

F'lar ve F'nor yalıyara oyulmuş, çifte kapılı girişin büyük metal kapı aynalarının arasından Büyük Salon'a doğru yavaş adımlarla takip ettiler. U biçimindeki masa, iki ejderadam içeri girerken sofra takımlarını düşürerek ve takır tukur sesler çıkararak toplayan sinirli uşaklar tarafından temizlendi. Fax çoktan Salon'un diğer ucuna ulaşmış ve sabırsızca buna benzeyen bütün Kale'lerde kayaların içine iyice gömülmüş büyük tehlike sırasında herkesin sığınması için iç Kale'ye girişi sağlayan açık kalın metal kapıda bekliyordu.

"Yedikleri kötü değil," diye kaygısızca F'lar'a belirtti F'nor, hâlâ masanın üzerinde kalanlardan fikir yürüterek.

"Gözüktüğü kadarıyla Weyr'den daha iyi," diye bir tepside yarı yenmiş bir hayvan gövdesinin ağırlığı altında sendeleyen iki yanaşmayı gördüğünde eliyle konuşmasını saklayarak alaycı biçimde cevapladı F'lar.

"Genç ve gevrek," dedi F'nor acı bir pes sesle, "görünüşüne göre. Bize zayıf, yavan hayvanlar yollanırken."

"Tabii ki öyle."

"Zevkle döşenmiş bir Salon," dedi dostça F'lar, Fax'ın yanına geldiklerinde. Sonra, Fax'ın sabırsızca devam etme isteğini gören F'lar arkasını kasten bayrak asılı Salon'a döndü. Parlak öğle saatinde gökyüzüne açılan kalın bronz kepenkli, derin yerleştirilmiş dar pencereleri F'nor'a gösterdi. "Olması gerektiği gibi doğuya bakıyorlar. Bana söylendiği kadarıyla Telgar Kalesi'nin yeni Salonu, olacak gibi değil, ama güneye bakıyormuş. Söyleyin bana Lord Fax eski geleneklere bağlı mısınız ve bir şafak nöbetçisi yerleştiriyor musunuz?"

Fax F'lar'ın ne demek istediğini çözümlemeye çalışarak kaşlarını çattı.

"Kule'de her zaman bir nöbetçi vardır."

"Doğuyu gözleyen bir nöbetçi mi?"

Fax'ın gözleri aniden pencerelere yöneldi, sonra F'lar'dan F'nor'un yüzüne geçip sonra tekrar pencerelere döndü.

"Orada her zaman muhafız vardır," diye sertçe cevapladı, "bütün girişlerde."

"Ya, demek sadece girişler," ve F'lar F'nor'a döndü bilgece başını sallayarak onayladı.

"Başka neresi olabilir ki?" diye sordu Fax, endişeyle bir ejderadamdan diğerine bakıyordu.

"Bunu sizin arpçıya sormalıyım. Kalenizde bir arpçı var değil mi?"

"Tabii ki. Birkaç eğitilmiş arpçı var." Fax omuz-

larını yukarı dikti.

F'lar anlamamış gibi yaptı.

"Lord Fax altı diğer Kale'nin de derebeyidir," diye filo liderine hatırlattı F'nor.

"Tabii ki" diye biraz önce Fax'ın kullandığı aynı tonda onayladı F'lar.

Taklit Fax'ın dikkatinden kaçmadı; ama masum bir olumlu sözden kasıtlı bir hakaret çıkaramadığından, iyice aydınlanmış koridorlara doğru azametle yürüdü. Ejderadamlar onu takip ettiler.

"Bir Kalelinin hâlâ birçok eski adeti koruduğunu görmek iyi bir şey," dedi F'nor'a iç Kale'ye doğru girerlerken Fax'ın lehine onaylarcasına F'lar. "Sağlam kayaların güvenliğini bırakıp dış Kale'lerini tehlikeli boyutlarda büyüten birçok kişi var. Ben böyle bir riski göze alamam."

"Onların riski, Lord F'lar, başka birisinin çıkarıdır," diye normal kasıntılı yürüyüşüne dönerek alay edercesine homurdandı Fax.

"Çıkar mı? Nasıl oluyor?"

"Herhangi bir dış Kale eğitimli güçler, deneyimli bir liderlik ve iyi düşünülmüş bir strateji ile kolayca delinip geçilebilir, bronz binici."

F'lar adamın palavracının teki olmadığına karar verdi. Bu barış günlerinde bile Kule nöbetçilerini dikmekten vazgeçmiyordu. Bununla beraber, eski Yasalara uyduğundan değil de, sadece ihtiyatlı olmak için Kale'sini içerde tutuyordu. Arpçıları geleneklerden dolayı değil de, hava atmak için

muhafaza ediyordu. Ama çukurları bozulmaya, otlarla kaplanmaya bırakmıştı. Ejderadamlara bir taraftan açık nezaketle uyumlu davranırken diğer taraftan üstü kapalı hakaret etmişti. Dikkat edilmesi gereken bir adamdı.

Fax'ın Kale'sinde kadınlar konutu geleneksel olan en iç koridorlardan yalıyarın yüzeyindekilere taşınmıştı. Güneş ışığı dış duvarın derin kanatlı, çifte kepenkli üç penceresinden içeri süzülüyordu. F'lar bronz menteşelerin iyi yağlanmış olduğunu fark etti. Eşikler mızrak boyu uzunluğundaydı; Fax koruyucu duvarları azaltma uygulamasını bırakmamıştı henüz.

Salona her tür dişil görevlerle meşgul kadınların uygun güzellikteki tabloları şatafatlı bir şekilde asılmıştı. Ana salona açılan kapıların iki yanında daha küçük yatak odaları vardı ve kadınları buralardan Fax'ın emri ile çekinerek dışarı çıktılar. Fax uzun mavi giyisili, saçlarına kır düşmüş, yüz hatları hayal kırıklığı ve acılardan kırışmış, vücudu hamilelikten şişmiş bir kadına sertçe işaret etti. Lordundan bir metre ileride durana kadar ağır ağır ilerledi. F'lar kadının tavrından, kesinlikle Fax'ın yanına gereğinden fazla yaklaşamadığı anlamını çıkardı.

"Crom Leydisi, varislerimin annesi," dedi Fax ne gururlanarak ne de yürekten.

"Leydim" F'lar isminin söylenmesini bekleyerek duraksadı.

Kadın endişelice Lorduna göz attı.

"Gemma," diye sertçe söyledi Fax.

F'lar iyice eğilerek selam verdi. "Leydi Gemma, Weyr Arama'da ve Kale'nin misafirperverliğini rica ediyor."

"Lord F'lar," diye alçak bir sesle cevapladı Leydi Gemma, "hoş geldiniz, sefalar getirdiniz."

F'lar Gemma'nın ismini hatırlamakta zorluk çekmemesini kaçırmadı. Gülümseyişi, nezaketin gerektirdiğinden çok daha sıcak, minettarlık ve sempati ile alevlenmişti. Bu konuttaki kadınların sayısından Fax'ın sık sık ve güzelleriyle ilişkiye girdiğini tahmin etti. Bir ya da ikisine Leydi Gemma pişmanlık duymadan elveda diyebilirdi.

Fax bu stratejinin işe yaramadığını fark edinceye dek isimleri geveleyerek tanıtmaya çalıştı. F'lar nazikçe leydilerin isimlerini tekrar soruyordu. Fax'ın adını gizlemeyi tercih ettiği kadınlara kulak kabarttıkça gülümsemesi artan F'nor kapı ağzına ilişti üşengeç biçimde. F'lar daha sonra gözlemleri kıyaslayacaktı ama üstünkörü incelemede burada Arama'ya değecek bir kişi bile yoktu. Fax kadınlarını şişman ve kısa boylulardan seçiyordu. Hepsi içinde bir tek saygısız bile yoktu. Eğer içlerinde bir tane vardıysa bile, coşkuları çoktan dövülerek alınmıştı. Hiç şüphesiz Fax bir damızlık aygırdı, bir sevgili değil. Topluluğun bir kısmı saçlarındaki bozulmuş güzel kokulu yağ miktarından anlaşılabileceği gibi kış boyunca faz-

la su yüzü görmemişti. Hepsinin içinde, tabii hepsi buysa, Leydi Gemma tek inatçı olandı ve çok yaşlıydı.

Eğlenceli tanıtım sefası bittiğinde Fax hoş karşılamadığı misafirlerini dışarı çıkardı. Filo lideri F'nor'a diğer ejderadamlara katılmak için izin verdi. F'lar'ı Fax bronz biniciye ayırttığı konuta götürdü emredercesine.

Oda kadınlar konutunun bir kat altındaydı ve kalacak insanın saygınlığına kesinlikle uygundu. Duvardaki renkli perdeler, kanlı savaşlar, karşılıklı kılıç oyunları, uçan parlak renkli ejderler, sırtlarda yanan ateş taşları ve Pern'in kırmızı lekeli tarihinin sunduğu bütün her şeyle doluydular.

"Hoş bir oda," diye itiraf eden F'lar, eldivenlerini ve wher derisi ceketini çıkarıp baştan savma bir biçimde masaya attı. "Adamlarıma ve hayvanlarıma bakayım. Ejderlerin hepsi daha yeni doyuruldular," diye Fax'ın sormayı unuttuğu şeyi belirterek açıklama yaptı. "Zanaat kalesinde sert-bestçe dolaşabilmeyi rica ediyorum."

Fax geleneksel olan bir ejderadam ayrıcalığını istemeyerek onayladı.

"Alışılmış çalışma düzeninizi daha fazla bozmayacağım, Lord Fax, denetlenecek yedi Kale'den dolayı sizden beklenen çok işiniz olmalı." F'lar vücudunu hafifçe derebeyine doğru eğip sonra da arkasını dönerek bir gidebilirsin jesti yaptı.

Fax'ın yüzündeki çileden çıkma ifadesini hayal edebiliyordu ve ayaklarını yere vurarak gidişini dinledi. Fax'ın koridordan çıktığına emin olana kadar bekledi ve sonra çabucak basamaklardan Büyük Salon'a çıktı.

İki ayrı ayak üzerine oturan masaları düzenleyen yanaşmalar ejderadama göz atmak için durdular. Bu dişilerden birinin Weyrkadınlarında olması gereken şeylere sahip olma olasılığını görmek için onlara bakarken sevimlice başıyla selamladı. Fazla çalışan, yetersiz beslenen, kırbaç ve hastalıktan korkan bunlar sadece oldukları gibiydiler - sıradan, ağır işlere uyan yanaşmalar.

F'nor ve adamları hızla boşaltılmış bir kışla odasına yerleştirilmişlerdi. Ejderler Kale'nin yukarısındaki kayalık sırtların üstünde rahatça tünemişlerdi. Kendilerini öyle yerleştirmişlerdi ki geniş vadinin her bölümünü dikkatle inceleyebiliyorlardı. Hepsi Weyr'den ayrılmadan önce doyurulmuştu ve her binici kendi ejderini az da olsa tetikte tutuyordu. Bir Arama'da hiçbir olay olmaması gerekiyordu.

F'lar'ın içeri girmesi ile ejderadamların hepsi birden ayağa kalktılar.

"Hile yok, sorun yok, ama etrafa yakından bakın," dedi kısaca. "Güneş batarken umut veren isimler ile geri dönün." F'nor'un sırıtışını yakalayıp, Fax'ın bazı isimleri nasıl kötü telaffuz ettiğini hatırladı. "Betimlemeler düzenli, zanaat birliği

de."

Adamlar başlarını sallayarak onayladılar, gözleri anlayışla parlıyordu. F'lar'ın Fax'ın bütün kadınlarını gördüğü konusunda şüpheleri artmasına rağmen, başarılı bir Arama'nın gurur okşayan tatminini duyuyorlardı. Mantıken, Doruklar Bölgesi'nin en iyilerinin Fax'ın ana Kalesi'nde olmaları gerekiyordu, ama yoktular. Daha birçok büyük zanaat kalesi vardı, ziyaret edilecek altı Yüksek Kale'yi saymıyoruz bile. Gene de . . .

Konuşulmamış bir uyuşma ile F'lar ve F'nor kışladan ayrıldılar. Adamlar, birer ikişer zanaat kalesi ve yakındaki çiftlik kalelerini keşfe çıkmak için göze çarpmadan onları takip edeceklerdi. F'lar gözden sakınmaya ne kadar hevesli ise adamları da ortada olmaya o kadar hevesliydiler. Bir zamanlar ejderadamlar güney Nerat'tan yukarı Tillek'e kadar Pern'in bütün büyük Kale'lerini sık ziyaret eden iltimaslı misafirlerdi. Bu hoş gelenek de, diğer âdetlerle beraber ölmüştü, son zamanlarda Weyr'in gördüğü yetersiz saygı buna kanıttı. F'lar bunu düzeltmek için yemin etmişti.

Gizlice zarar veren değişimlerin hafızasında izini bulmak için kendini zorladı. Her Weyrkadını'nın tuttuğu Kayıtlar, son iki yüz Devir boyunca izlenebilecek aşamalı, ama algılanabilir çöküşün kanıtlarıydı. Olayları bilmek durumu hafifletmiyordu. Ve F'lar Kayıtlar'a ve baladlara benzer şekilde inanan, Weyr'in kendi içindeki bir avuç

kişiden biriydi. Eski öykülere inanılmaya başlanırsa durum kısa zamanda kendini kökten bir şekilde değiştirebilirdi.

Bir amaç, bir açıklama, bir mantık vardı, F'lar İlk Etkileme'den Ateş taşlarına, otların ulaşamadığı zirvelerden, sırt boyunca uzanan oluklara kadar Weyr Yasalarının hepsini düşündü. Bir ejderin iştahının kontrol edilmesinden Weyr'in nüfusunun sınırlandırılmasına kadar birçok küçük ayrıntıyı. Bununla beraber F'lar diğer beş Weyr'in niçin terk edildiğini bilmiyordu. Bu kullanılmayan Weyrlerde tozlar içinde, harap olmuş Kayıtlar'ın kalıp kalmadığını merak etti, işi yokmuş gibi. Bir sonraki filo devriyeye çıktığında bir yolunu bulup kontrol etmesi gerekiyordu. Benden Weyr'inde bir açıklama olmadığı kesindi.

"Burada zanaat var ama heves yok," diyen F'nor, F'lar'ın dikkatini zanaat kalesindeki gezilerine çekti. Kale'nin oluklu yokuşundan zanaat kalelerinin taştan, görkemli kalelere kadar dizili kulübelerden oluşmuş düzgün, geniş yoluna indiler. F'lar çatılardaki yosunların tıkadığı olukları, asmaların sardığı duvarları sessizce kaydetti. Basit emniyet önlemlerinin alenen umursanmamasına tanık olmak onun mesleğindeki biri için acı vericiydi. İnsanoğlunun yerleşim birimlerinin yakınlarında bitki yetişmesi yasaktı.

"Haber hızlı yayılıyor" diye kıkırdayan F'nor, bir fırıncı önlüğü içinde onlara iyi günler diye mı-

rıldanarak hızla geçen zanaatkârı işaret etti. "Ortalıkta bir tek dişi bile yok."

Gözlemi doğruydu. Bu saatlerde kadınların, depolardan mal taşıyarak, böyle açık bir günde nehirde çamaşır yıkayarak ya da çiftlik kalelerine gidip ekime yardım ederek ortalıkta olmaları gerekirdi. Ortalıkta giysileri içine saklanmış bir silüet bile yoktu.

"Biz bir zamanlar tercih edilen eşlerdik," diye iğneleyici bir sesle belirtti F'nor.

"İlk olarak Dokumacı Salonu'nu ziyaret edeceğiz. Eğer hafızam iyi çalışıyorsa . . ."

"O her zamanki gibi . . ." diye acı bir tonlama ile aniden söylendi F'nor. Kan bağını hiçbir zaman avantaj olarak kullanmaya kalkmamıştı ama bronz binicinin yanında ejderadamların çoğundan, buna diğer bronz biniciler de dahil olmak üzere, daha rahattı. F'lar rahat bir eşitliğin insanları birbirine sıkıca bağladığı bir toplumda ketum biriydi. Sıkı disiplinli bir filoyu uçuruyordu, fakat adamları sadece onun emri altında manevra yapıyorlardı. Filosu, Oyunlar'da her zaman en üstündü. Hiçbiri *ara*da bocalayıp sonsuza kadar kaybolmamıştı. Filosundaki hiçbir hayvan hastalanıp, adamını ejdersiz bırakıp felç ederek Weyr'den sürgün etmemişti.

"L'tol buralara geldi ve Doruklar'dan birine yerleşti," diye devam etti F'lar.

"L'tol mu?"

"Evet, S'lel'in filosundan bir yeşil binici. Hatırlarsın."

Bahar Oyunları sırasında kötü zamanlı bir dönüş L'tol ve hayvanını S'lel'in bronz Tuent'inden gelen tam patlamış bir fosfin yayılımına sokmuştu. Ejder patlamadan kaçmaya çalışırken L'tol hayvanın boynundan fırlamıştı. Bir diğer filo arkadaşı biniciyi yakalamak için aniden üstüne atılmış ama yeşil ejder sol kanadı kıtırlaşmış, gövdesi kavrulmuş bir şekilde şoktan ve fosfin zehirlenmesinden ölmüştü.

"L'tol Arama'mıza yardım edecektir," iki ejderadam Dokumacı Salonu'nun bronz kapılarına doğru çıkarlarken F'nor ona katıldı. Gözlerini içerdeki loş ışığa alıştırmak için eşikte durdular. Işıllar duvar girintilerine yerleştirilmişlerdi, zanaat ustalarının dokuduğu kumaşlar ve ince duvar halılarının bulunduğu daha büyük dokuma tezgahlarının üstünde salkım salkım asılıydılar. Sessiz, bir amaca yönelik üretimin havası vardı.

Bununla beraber, daha gözleri alışmadan, bir erkek figürü, onu takip etmeleri için kısaca nazik birşeyler söyleyerek onlara doğru süzüldü.

Ana salondan perdeyle ayrılan, girişin sağındaki küçük bir ofise götürüldüler. Rehberleri onlara döndü, yüzü duvardan gelen ışıkla gözüküyordu. Anlatılmaz bir hava onu ejderadam olarak göze batırıyordu. Yüzü derin kırışıklarla dolmuştu, bir tarafında eski yanık izleri var gibiydi. Aşı-

rı bir istekten sayrılı gözleri yüzünde dikkat çekiyordu. Sürekli göz kırpıyordu.

"Ben artık Lytol'um," dedi haşin bir sesle.

F'lar başını sallayarak onayladı.

"Sen F'lar olmalısın," dedi Lytol, "ve sen de F'nor. İkinizde de babanızın bakışı var."

F'lar gene başını sallayarak onayladı.

Lytol sarsılırcasına yutkundu, ejderadamların orada bulunması sürgünün bilincinde olduğunu ortaya çıkarırken yüzündeki kaslar seyiriyordu. Gülümsemeye çalıştı.

"Ejderler gökyüzünde! Haberler İplikler'den daha hızlı yayılıyorlar."

"Nemorth bir dişi yumurtladı."

"Ve Jora öldü mü?" diye ilgiyle sordu Lytol, yüzündeki gergin hareket bir an için kayboldu. "Hath onunla uçtu mu?"

F'lar başını sallayarak onayladı.

Lytol acı acı yüzünü buruşturdu. "Gene mi, R'gul?" Kafasını çevirip ilerilere baktı, göz kapakları sakindi ama çenesindeki kaslar değişmez hareketlerine devam ettiler. "Siz Doruklar'ı aldınız öyle mi? Hepsini mi?" diye 'hepsi'nde hafif bir vurgulama yaparak ejderadamlara döndü.

F'lar tekrar başı ile onayladı.

"Kadınları gördünüz?" Lytol'un tiksintisi kelimelerinde hissediliyordu. Bu bir soru değil, araya sıkıştırdığından dolayı bir ifadeydi. "Evet, bütün Doruklar Bölgesi'nde bunlardan daha iyileri

yok." Tonu elinden gelen en aşırı hor görmeyi yansıtıyordu. Küçük odanın bir köşesinin yarısını dolduran ağır masaya doğru kımıldandı. Elleri kalın, ikiye katlanmış, bol ceketi vücuduna saran geniş kemere öyle sıkıca kenetlenmişti ki ağır deri ikiye katlanmıştı..

"Neredeyse bunun tersini bekliyordunuz, değil mi?" diye devam etti Lytol. Çok hızlı ve çok fazla konuşuyordu. Bu sıradan bir insan için hakaret edercesine kaba olabilirdi. Adamın Weyr'den sürgün edilmesinin berbat yalnızlığı onu gevezeliğe yönlendirmişti. Lytol kendi kendine cevap verdiği yüzeysel soruları - kendi türüne olan doymak bilmez ihtiyacı gibi dokunulmayacak kadar hassas derinliklerdekilere tercih edip hızla geçti. Ama ejderadamlara tam ihtiyaçları olan bilgileri veriyordu. "Ama Fax iyice etli ve yumuşak başlı kadınlardan hoşlanır," diye gevezelik etti. "Leydi Gemma bile öğrendi. Fax'ın onun ailesinin desteğine ihtiyacı olmasaydı durum farklı olurdu. Bir gün doğumda ölür umuduyla onu hamile bırakıp duruyor. Ve öldürecek. Öldürecek."

Lytol'un kahkahası nahoş bir şekilde çınladı.

"Fax o mevkiye geldiğinde, aklı başında olan adamlar ya kızlarını Doruklar'dan aşağı yolladı ya da yüzlerini dağladı." Durdu, yüz ifadesi karanlıktı ve acı hatıralardan dolayı gözleri nefretle kısıldı. "Ben bir salaktım ve mevkimin bana dokunulmazlık vereceğini düşünmüştüm."

Lytol kendini topladı, omuzlarını dikleştirerek iki ejderadama döndü tamamen. İfadesi kinci, sesi kısık ve gergindi.

"O zorbayı öldürün ejderadam, Pern'in hatırı ve güvenliği için. Weyr için. Kraliçe için. Zamanını bekliyor. Diğer Lordlar arasında hoşnutsuzluk yayıyor. O-" Lytol'un kahkahası isterik bir seviyeye ulaşmıştı artık. "Kendini bir ejderadam kadar iyi sanıyor."

"O halde bu Kale'de hiçbir aday yok mu?" dedi F'lar, sesi adamın tuhaf teorili endişesini kesecek kadar sertti.

Lytol bronz biniciye baktı. "Bunu söylemedim mi? En iyileri ya Fax'ın altında öldüler ya da başka yere gönderildiler. Geriye kalan hiçbir şey, hiçbir şey. Zayıf akıllı, cahil, aptal, hayal gücünden yoksun. Jora'da da var bunlar. O -" Çenesi diğer kelimeleri üzerine kitlendi. Olumsuzca başını sallarken, acısını ve umutsuzluğunu hafifletmek için yüzünü ovalıyordu.

"Ya diğer Kale'lerde?"

Lytol kederle kaşlarını çatarak olumsuzca kafasını salladı. "Aynı. Ya öldüler ya da kaçtılar."

"Ya Ruatha Kalesi?"

Lytol kafasını sallamayı kesti ve sertçe F'lar'a baktı, dudakları kurnazca bir gülümsemeyle kıvrılıyordu. Neşesizce güldü.

"Bugünlerde Ruatha Kalesi'nde saklanmış bir Torene ya da bir Moretta mı bulmayı düşünüyor-

sun? Evet, bronz binici, Ruatha soyundan gelenlerin hepsi öldü. Fax'ın kılıcı o gün açtı. Arpçıların öykülerindeki Ruatha Lordlarının ejderadamlara ellerinden gelen misafirperverliğin hepsini gösterdiklerini ve Ruatha'da yeni bir ırkın başladığı gerçeğini biliyordu. Bildiğiniz gibi-" Lytol'un sesi bir sırrı açıklar gibi alçaldı, "oradaki soyda benim gibi sürgün Weyr erkekleri vardı."

F'lar, onun öz saygısını böyle bir masum rüşvetten mahrum etmeyi istemediğinden, ciddiyetle onayladı.

"Hayır, Ruatha Vadisi'nde geriye çok ama çok az şey kaldı," diye yavaşça kıkırdadı Lytol. "Fax o Kale'den bela dışında bir şey almıyor." Bu düşünce Lytol'u normal davranış biçimine geri getirdi ve yüzü daha iyi bir mizaç ifadesi takındı. "Biz, bu Kale'ninkiler, artık Pern'in en iyi dokumacılarıyız. Ve demircilerimiz daha sert silahlar üretiyorlar." Benimsediği toplumun gururuyla gözleri parladı. "Ruatha'dan askere alınanlar tuhaf hastalıklar ya da kazalardan ölmeye meyilliler. Ve Fax'ın bir zamanlar aldığı kadınlar . . ." Kahkahası edepsizceydi. "Aylar sonra onun iktidarsız olduğu yolunda söylentiler çıktı."

F'lar'ın hızlı çalışan kafası tuhaf bir sonuca atladı. "Soy'dan olanlardan hayatta kalan yok mu?"

"Hiçbiri!"

"Zanaat kalelerinde Weyr kanından hiçbir aile var mı?"

Lytol F'lar'a şaşırmışça bakarak kaşlarını çattı. Yüzünün yara izli tarafını düşüncelice kaşıdı.

"Vardı," diye yavaşça kabul etti. "Vardı. Ama hiçbirinin yaşadığını sanmam." Bir süre daha düşündü, sonra vurgulu bir biçimde başını salladı. "İstilada güçlü bir direniş vardı, bir santim bile verilmedi. Fax Kale'de leydilerin yanı sıra bebelerin de kafalarını uçurttu. Ve Ruatha adına silah taşıyanları ya idam ettirdi ya da hapsetti."

F'lar omuz silkti. Fikir sadece bir olasılıktı. Böyle kıran kırana bir misilleme ile, Fax direnişin yanı sıra en iyi zanaatkârları da yok etmişti hiç şüphesiz. Bu da Ruatha ürünlerinin kalitesini düşürüp Doruklar'ın dokumacılarını bu pazardaki en iyiler haline getirmeye yarayacaktı.

"Keşke sizin için daha iyi haberlerim olsaydı, ejderadam," diye mırıldandı Lytol.

"Önemli değil," diye onu temin etti F'lar, bir eli kapı girişinde asılı perdeyi yerine getirdi.

Lytol hızla ona yanaştı, ses tonu aceleciydi.

"Fax'ın hırsı hakkında söylediklerime kulak ver. R'gul'u ya da bir sonraki Weyrlideri'ni Dorukları Bölgesi'ni yakından izlemesi için zorla."

"Fax'ın senin eğilimlerinden haberi var mı?"

Sık sık görünen hırs Lytol'un yüzünden geçti. Sinirlice yutkundu, cevap veren sesinde hiç duygu yoktu.

"Bunun Doruklar'ın Lordu'na uyup uymaması önemli değil; çünkü loncam beni zulümden ko-

ruyacaktır. Zanaatkârlar arasında güvendeyim. O bizim sanayimizin ilerlemesine bel bağlamış durumda." Alay edercesine kahkaha attı. "Ben en iyi savaş sahnelerini yapan dokumacıyım. Emin olun ki," diye muzipçe bir kaşını kaldırarak ekledi, "ejderler artık kahramanların yoldaşları olarak kumaşlarda dokunmuyorlar. Şüphesiz, büyüyen yeşilliğin yayılışını fark etmişsinizdir."

F'lar hoşlanmadığını yüzünü buruşturarak gösterdi. "Tek fark ettiğimiz de o değil. Ama Fax diğer gelenekleri koruyor . . ."

Lytol bu düşünceyi elinin tersi ile bir kenara itti. "Bunu temel askeri anlayış olduğu için yapıyor. Sana söyleyeyim, komşuları o Ruatha'yı ihanetle ele geçirdiği için silahlandılar. Ve bırak da seni uyarayım," -Lytol bir parmağı ile Kale'yi gösterdi- "İplik öyküleri ile açıkça alay ediyor. Arpçıları eski baladların salak saçmalığından dolayı iğneliyor ve repertuvarlarındaki bütün ejder ilimlerini yasakladı. Yeni nesil; görev, gelenek ve önlemden tamamen habersiz büyüyecek."

F'lar bunu Lytol'un bütün diğer açıklamalarının zirvesinde duymaktan şaşırmadı; ama onu duyduğu diğer her şeyden daha çok rahatsız etti bu. Diğerleri de, arpçıların mırıldandıklarından daha fazla bir şey olmadıkları iddiasıyla tarihi olayların sözlü aktarımlarını inkar etmişlerdi. Ama Kızıl Yıldız hâlâ gözyüzünde parlıyordu ve can korkusuyla eski bağlılıklarını tekrar isterik biçimde itiraf edecekleri za-

man yaklaşıyordu.

"Son günlerde sabah erken dışarı çıktın mı?" diye pis bir sıntışla sordu F'nor.

"Çıktım," diye sessiz, öksürük gibi bir fısıltıyla soludu Lytol. "Çıktım . . ." bir inilti karnından burkularak çıktı. Ejderadamlardan dönerek uzaklaştı, kafası kamburu çıkmış omuzlarının arasında eğilmişti. "Gidin," dedi dişlerini sıkarak. Ve onlar kararsız kalınca rica etti, "*Gidin!*"

F'lar, arkasında onu takip eden F'nor ile hızla odadan çıktı. Bronz binici sessiz, loş Salon'u uzun adımlarla geçti ve ürkütücü güneş ışığına fırladı. Hızı onu meydanın ortasına götürmüştü. Orada o kadar beklenmedik bir anda durdu ki tam arkasındaki F'nor neredeyse ona çarpıyordu.

"Diğer Salon'larda da aynı süreyi geçireceğiz," diye kısık bir sesle bildirdi, yüzünü F'nor'un gözlerinden kaçırdı. F'lar'ın boğazı sıkılıyordu. Birden onun için konuşmak zorlaştı. Birkaç kez sıkıca yutkundu.

"Ejdersiz olmak . . ." diye acırcasına mırıldandı F'nor. Lytol ile karşılaşmak hiç alışık olmadığı kasvetli bir biçimde rahatsız etmişti içini. F'lar'ın da açıkça eşit şekilde sarsılmış olması F'nor'un yarı kardeşinin duygusuz olduğu hakkındaki kişisel görüşünü fazlası ile yok etmişti.

"İlk Etkileme olduğunda yapılacak bir şey yoktur. Bunu biliyorsun," diyerek kendini harekete geçirdi F'lar. Dericilerin aletlerinin bulunduğu Salon'a uzun adımlarla yürüdü.

Ejderlerin kulak verdiği kişilere saygı gösterin
Düşüncede, eylemde, sözde ve onayda.
Dünyalar kurtarılır, dünyalar yitirilir
Ejderlerin yüzyüze geldiği tehlikelerle.

Ejderadam aşırılıktan uzak dur
Açgözlülük Weyr'e acı getirir
Eski Yasalara sımsıkı yapış
Ejderweyri ancak böyle başarılı olur.

F'lar'ın eğlendiği de oldu eğlenmediği de... Bu onların Fax eşliğindeki dördüncü günleriydi. Sadece F'lar'ın kendini ve Filo'yu iyi kontrol etmesi, durumun şiddete yol açmasını engelliyordu.

Mnementh F'lar'ın Doruklar Bölgesi'nde seçtiği Ruatha'ya doğru Göğüs Geçit'inden ağır ağır süzülürken, bunun bir şans dönümü olması mümkün, diye düşüncelere daldı F'lar. Fax'ın taktikleri, onurına kafayı fazla takmış R'gul ya da S'lan ya da sabırla sağduyu geliştirmek için fazla genç olan D'nol karşısında başarılı olabilirdi. S'lel şaşkınlıkla geri çekilebilirdi, bu da Weyr için en az bir savaş kadar felaketti.

Onun belirtilerin arasındaki bağlantıları çok önceden kurması gerekirdi. Weyr'in ve etkisinin çöküşü sadece Kale Lordları ve onların ahalilerinden ileri gelmemişti. İkinci sınıf kraliçeler ve beceriksiz Weyrkadınlarının bir sonucu olarak Weyr'in içinden gelmişti. Bu R'gul'un Kale'lerdekileri 'rahatsız' etmemek için ejderadamları

Weyr'de tutmak konusundaki anlaşılmaz ısrarından olmuştu. Ve Weyr'in içinde filolar arasındaki iç çekişme, Weyr etkinliklerinin en önemlisi olana kadar, Oyunlar'a hazırlık için çok fazla önem verilmişti.

Ne otların hadlerini aşması bir anda olmuştu, ne de Lordlar son zamanlarda bir sabah uyanmış ve bir anda geleneksel ondalık vergiyi Weyr'e vermemeye karar vermişlerdi. Bu aşamalı biçimde olmuş ve Weyr tarafından izin verilmişti. Bu, ta ki Weyr ve ejderlerin amacı ve nedeni sığlaşıp, eski bir Kale'ye, Pern'i İplikler'den kurtarmak için gereken en basit önlemleri ve ejderadamları önemsemeyen, sonradan görme, türedi bir soydan bir varis gelinceye dek devam etmişti.

F'lar eğer Weyr eski ününü sürdürmüş olsaydı, Fax'ın komşu Kale'lere karşı böyle bir saldırı planına kalkışacağı konusunda şüpheliydi. Her Kale'nin vadisini ve ahalisini İplik'ten koruyacak Lordu olmalıydı. Bir Kale bir Lord - yedi tanesine sahip çıkan bir Lord olmaz. Bu eski geleneğe uymuyordu ve bırakın kötülüğünü, bir adam yedi vadiyi birden ne kadar iyi savunabilirdi ki? Bir adam, ejderadam hariç, bir anda sadece bir yerde olabilirdi. Ve bir adamın bir Kale'den diğerine gitmesi, eğer ejdere binmiyorsa, saatler alırdı. Hiçbir eski Weyradamı eski usullerin açıktan açığa savsaklanmasına izin vermezdi.

F'lar Geçit'in kıraç zirveleri boyunca uzanan

yeraltı alev kanalını gördü. Mnementh süzülüşünü daha iyi bir görüntü için yavaşça değiştirdi. F'lar filonun yarısını esas geçit töreni için önden ileri yollamıştı. Çarpık çurpuk arazide yüzeyi sıyırarak gitmek iyi bir eğitimdi. Antrenman olarak bütün otları yakmak emri ile küçük ateş taşı parçaları dağıtmıştı. Bu Fax'a olduğu kadar askerlerine de, Pern halkının büsbütün unutmuş göründüğü ejderlerin korku ve saygı uyandıran yeteneklerini hatırlatacaktı.

Ejderler gazları ileri püskürttükçe ateşten fosfin salgı, seyrin güzel gittiğini gösteriyordu. R'gul Lytol'u sürgüne yollayan ateş taşı talimlerinin aleyhinde olabilirdi ama F'lar geleneği sürdürdü - ve de onunla beraber uçan herkes,- yoksa filodan ayrılmak zorunda kalırlardı. Hiçbiri onu düş kırıklığına uğratmadı.

F'lar adamların en az onun kadar alev püskürten bir ejder sürmekten zevk aldığını biliyordu. Fosfin dumanları kendilerine özgü bir keyif veriyorlardı. Bir ejderin kuvvetiyle görkemini kontrol eden adamın içinden yükselen iktidar duygusu insan deneyimleriyle kıyaslanabilir değildi. Ejder binicileri İlk Etkileme yapıldı mı insanlardan sonsuza kadar farklılaşıyorlardı. Ve bir savaşçı ejderi, mavi, yeşil, kahverengi ya da bronzu sürmek hiç bitmeyen tedbirlere, diğer bütün insanoğullarından soyutlanmak gibi risklere değerdi.

Mnementh Crom'dan Ruatha'ya giden Geçit'in

dar yarığı boyunca sessizce yatay gitmek için kanatlarını hafifçe alçalttı. Yarıktan çıkar çıkmaz iki Kale'nin arasındaki fark ortaya çıktı.

F'lar afalladı. Son dört Kale'de iken Arama'nın sonunun Ruatha'da olacağından emindi. Nabol'da babası dokumacı olan küçük bir esmer vardı, ama . . . Ve koca gözlü, fidan gibi uzun, Crom'daki önemsiz bir Bekçi'nin kızı, fakat . . . Bunlar olasılıklardı ve F'lar yerine S'lel, K'net ya da D'nol olsaydı, bu ikisini potensiyel eş olarak alabilirdi ama Weyrkadını olmaları olası değildi.

Ama başından sonuna kadar doğru seçimin güneyde bulunacağıyla kendini rahatlatıyordu. Şimdi, harabe olan Ruatha'ya göz attı, umutları dağıldı. Altında Fax'ın sancaklarının kendisinin orada olmasını gerektiren şekilde dizili olduğunu gördü.

Hissettiği ezici hayal kırıklığını bastırarak, Mnementh'i aşağıya yöneltti. Fax dehşete düşmüş bineğini zorlukla kontrol ederek terk edilmiş gözüken vadiyi işaret etti.

"Öylesine umutlu olduğun büyük Ruatha'ya bak," diye alay ederek kendisiyle eğlendi.

F'lar, Fax'ın nasıl olup bunu tahmin ettiğini merak ederek soğuk bir gülümseme ile karşılık verdi. F'lar diğer Kale'de Arama yapılmasını önerirken o kadar anlaşılır mıydı? Yoksa bu Fax açısından şanslı bir tahmin miydi?

"İnsan bir bakışta Doruklar Bölgesi'nden gelen

malların artık niçin tercih edildiğini anlayabilir," diye kendi kendine cevapladı F'lar. Mnementh guruldandı ve F'lar sertçe ondan düzeni bozmamasını istedi. Bronz ejder Fax'a karşı nefrete yaklaşan bir garaz geliştirmişti. Böyle bir antipati bir ejder için çok sıradışıydı ve F'lar'ı çok ilgilendiriyordu. Fax'ın ölümüne bir parça bile üzülmezdi; ama Mnementh'in soluğuyla olmasını istemiyordu.

"Ruatha'dan az mal geliyor," dedi Fax nerdeyse hırlamayı andırır bir sesle. Hayvanının yularını sertçe çekti ve ağızlığında kan rengi bir köpük belirdi. Yaratık ağzındaki acı veren demir parçasını gevşetmek için kafasını geriye attı ve Fax zalimce kulaklarının arasına sert bir şekilde vurdu. F'lar'ın gözlemlediği kadarıyla darbe zavallı itiraz eden yaratığa değil de, verimsiz Ruatha'nın görüntüsüneydi. "Ben derebeyiyim. Benim resmen açıklamam Soy'dan olan hiç kimsenin meydan okumasıyla karşılaşmadan kabul edildi. Ben kendi hakkıma dayanıyorum. Ruatha resmi derebeyine vergisini ödemek zorunda . . ."

"Ve yılın geri kalanında açlık çekmek," diye geniş vadiye göz atarak soğuk bir alaycılıkla belirtti. Tarlalarının çok azı sürülmüştü. Çayırlarında az sayıda sürü vardı. Meyve ağaçları bile gelişmemiş gözüküyordu. Komşu vadi Crom'da ağaçlardaki çiçekler çok bolken; bir yan vadide çiçekler sanki bu iç karartıcı yerde büyümek is-

temiyormuşçasına seyrekti. Güneş yeteri kadar yükselmiş olmasına rağmen, çiftlik kalelerinde bir hareket yokmuş gibi gözüküyordu, ya da hiçbiri görülebilecek kadar yakında değildi. Umutsuz bir kasvet atmosferi vardı.

"Ruatha'da benim yönetimime direniş vardı."

F'lar adamın kızgın sesi, tatsız yüzü Ruathalı asilere yapacakları konusunda daha tatsız kehanetleri haber verdiğinden, Fax'a bir göz attı. Fax'ın Ruatha ve asilerine karşı tavrını etkileyen kin, Flar'ın tanımlayamadığı fakat bu Kale tırını ustalıkla ilk önerdiği günden beri farkında olduğu bir başka güçlü duyguyla karışıyordu. Fax açıkça korkusuz ve iğrenç bir şekilde kendine güvenen biri olduğundan korku olamazdı bu. Tiksinti? Dehşet? Belirsizlik? F'lar Fax'ın Ruatha'yı ziyarete gönülsüzlüğüne neden olan bileşimlere bir etiket koduramadı; ama adam manzaradan zevk almıyordu ve şimdi bu rahatsız edici sınırların içinde olduğu için haşince davranıyordu.

"Ruathalılar da ne kadar aptalmış," diye fikrini belirtti F'lar iyi huylu bir tavırla. Fax döndü, bir eli kılıcının kabzasındaydı, gözleri öfkeden parlıyordu. F'lar hazza yakın bir duyguyla soyguncu Fax'ın bir ejderadama gerçekten silah çekebileceğini sezinledi. Adam kendini kontrol edip, bineğinin dizginlerini sıkıca tuttuktan sonra mahmuzlayarak çılgınca ileri sürünce nerdeyse hayal kırıklığına uğradı.

"Onu yine de öldüreceğim," dedi kendi kendine ve Mnementh de uyum içinde kanatlarını açtı.

F'nor bronz binicinin yanına damladı.

"Onu sana silah çekecekmiş gibi mi gördüm?" F'nor'un gözleri canlı, gülümseyişi iğneleyiciydi.

"Bir ejdere bindiğimi hatırlamasa çekiyordu."

"Ona dikkat et, bronz binici. Kısa zamanda seni öldürmeyi amaçlıyor."

"Eğer başarabilirse!"

"Tehlikeli bir savaşçı olarak kabul ediliyor," diye tavsiyede bulundu F'nor, gülümseyişi yok olmuştu.

Mnementh tekrar kanatlarını çırptı. F'lar farkında olmadan kocaman yumuşak derili boynu okşadı.

"Benim dezavantajım mı var?" diye sordu F'lar, F'nor'ın kelimeleri battığından dolayı.

"Benim bildiğim kadarıyla, hayır," dedi hızla F'nor, şaşkınca. "Onu savaşırken görmedim ama duyduklarımdan hoşlanmıyorum. Nedenli nedensiz sık sık birilerini öldürüyor."

"Ve kan akıtmaktan hoşlanmadığımız için bizden savaşçılar gibi korkulmaması mı gerekiyor?" diye patlattı F'lar. "Geldiğin yerden utanıyor musun?"

"Ben, hayır!" F'nor liderinin ses tonundan dolayı derin bir nefes aldı. "Filomuzun diğer üyeleri de utanmıyorlar! Ama Fax'ın adamlarında öyle

bir hava var ki . . . bende kavga etmek için neden bulmak isteği uyandırıyor."

"Dediğin gibi, büyük ihtimalle o kavgaya gireceğiz. Ruatha'da soylu derebeyimizin sinirlerini bozan bir şey var."

Mnementh ve de şimdi Canth, F'nor'un kahverengi ejderi, binicilerinin dikkatini çekmek için kanatlarını açıp çırpıyorlardı.

Ejderin kafasını aniden binicisine doğru geri çevirmesi ile F'lar güneşi yansıtan opallar gibi parıldayan büyük gözlere dik dik baktı.

"Bu vadide gizli bir güç var," diye mırıldandı F'lar, ejderin kızgın mesajının anlamını toparlarken.

"Bir güç var gerçekten, hem de benim kahverengim bile onu hissedebiliyor," diye cevapladı F'nor, yüzü ışıldıyordu.

"Dikkat et, kahverengi binici," diye uyardı F'lar. "Dikkat et. Bütün filoyu yukarı yolla. Bütün bu vadiyi araştırın. Bunu fark etmem lazımdı. Bundan şüphelenmem gerekiyordu. Bütün bunların değerlendirilmesi lazımdı. Ejderadamlar ne kadar salaklaşmışlar!"

Kale tamtakır olmuş,
Salon tamtakır,
Ve adamlar kayıp.
Toprak çorak,
Kaya kel.
Bütün ümit kovulmuş.

Yaygara koparan haberci sendeleyerek Büyük Salon'a girdiğinde Lessa büyük ocaktan kürekle külleri atıyordu. Bekçi onu atmasın diye kendini elinden geldiği kadar göze çarpmaz hale getirmişti. O sabah Bekçi'nin Fax'a yollanmak için hazırlanmış malların kalitesizliğinden dolayı başdokumacıya acımasız davranmaya niyetli olduğunu bilerek Büyük Salon'a gönderilmenin bir yolunu bulmuştu.

"Fax geliyor! Ejderadamlarla beraber!" diye soluk soluğa konuştu adam loş Büyük Salon'a dalması ile beraber.

Başdokumacıyı kırbaçlamaya hazırlanan Bekçi şaşkınca kurbanından kafasını çevirdi. Ruatha'nın sınırlarından bir çiftçi kaleli olan haberci, Bekçi'ye doğru tökezledi, haberinden dolayı o kadar heyecanlanmıştı ki, Bekçi'nin koluna yapıştı.

"Nasıl olur da kendi Kale'ni terk etmeye kalkarsın?" Bekçi kırbacını şaşkın Kaleliye yöneltti. İlk darbenin gücü adamın ayaklarını yerden kesti. Ciyaklayarak ikinci vuruşun menzilinden uzağa kaçtı. "Gerçekten ejderadamlar! Fax mı? Ya! O

Ruatha'dan uzak durur. İşte!" Bekçi zavallı garibanı her yalanlamada nokta koyarcasına iyice kırbaçlayıp tekmeleyerek, dokumacı ile iki yardımcı bekçiye nefes nefese bakakalana kadar dövdü. "Böyle yavan bir yalanla buraya nasıl gelebildi?" Bekçi Büyük Salon'un kapısına doğru azametle yürüdü. Demir kola uzanıyordu ki kapı savrularak açıldı. Yüzü kül rengine dönmüş nöbetçi subay hızla içeri daldı, neredeyse Bekçi'yi yere yıkıyordu.

"Ejderadamlar! Ejderler! Ruatha'nın her tarafındalar!" diye anlamsızca konuştu adam, kolları çılgınca sağa sola sallanıyordu. O da Bekçi'nin koluna yapışıp, sersemlemiş memuru söylediklerinin doğruluğunu göstermek için dış avluya doğru çekti.

Lessa son kül yığınını kürekledi. Malzemelerini alarak, Büyük Salon'dan dışarı sıvıştı. Keçeleşmiş saçlarının örtüsü altındaki yüzünde çok mutlu bir gülümseme vardı.

Ruatha'da bir ejderadam! Bir fırsat: bir ejderadamın önünde Kale üzerindeki hakkından vazgeçsin diye bir şekilde Fax'ın gururunu kırmak ya da çileden çıkarmak gerekiyordu. Sonra, doğuştan kazandığı hakkı talep edebilirdi.

Ama çok dikkatli olması gerekiyordu. Ejder binicileri farklı erkeklerdi. Kızgınlık zekâlarını bulandırmazdı. Açgözlülük yargılarını kirletmezdi. Korku tepkilerini donuklaştırmazdı. İnsan kur-

ban etmelere, sapık şehvetlere, çılgın eğlencelere kalın kafalılar inanırdı. Lessa o kadar enayi değildi. Ve bu öyküler onun yapısına aykırıydı. Ejderadamlar insandılar ve *onun* damarlarında Weyr kanı vardı. O da diğerlerininkinde akanla aynı rengi taşıyordu; onunkinden bunu ispatlamak için yeteri kadarı dökülmüştü.

Ani bir nefes almak için bir an durdu. Dört gün önce şafak vakti hissettiği tehlike bu muydu? Kale'yi yeniden geri alma mücadelesinde son çarpışma mı? Hayır, Lessa kendini uyardı, o haberde intikamdan çok daha fazla şey vardı. Alçak tavanlı koridordan ahır kapısına inerken el değiştirdiğinde kül kovası incik kemiğine çarptı. Fax soğuk bir karşılama bulacaktı. Ocağa yeni ateş yerleştirmemişti. Gülmesi rutubetli duvarlarda tatsızca yankılandı. Yeni ahırlara bakan ağır bronz kapıyı açmaya uğraşırken kovasını bıraktı ve çalı süpürgesi ile küreğini yasladı.

Ruatha'nın yalıyarının dışında, sekiz halefinin hepsinden de daha zeki bir adam olan Fax'ın ilk Bekçisi tarafından yapılmışlardı. Diğerlerinin hepsinden daha çok şey başarmıştı ve Lessa onun ölmesi gerektiğine üzülmüştü dürüstçe. Ama o Lessa'nın intikamını imkânsız hale sokacaktı. Lessa daha kendini ve minik engellemelerini gizlemeyi öğrenemeden onu bulabilecekti. İsmi de neydi ki? Hatırlayamadı. Evet, öldüğüne üzgündü.

İkinci adam tam açgözlüydü ve Bekçi ile zanaatkârlar arasındaki yanlış anlama seyrini düzenlemek kolay olmuştu. O Ruatha mallarındaki bütün kârı sızdırmaya kararlıydı; böylece Fax eksiklikten şüphe etmeden bir kısmı onun cebine girecekti. İlk Bekçi'nin yetenekli diplomasisini kabul etmeye başlamış olan zanaatkârlar ikincinin zorba yollarla yaptığı açgözlülüğüne alındılar. Eski Tarz'ın bitmesinden ve ondan daha fazla da bitiş şeklinden rahatsız oldular. Ruatha'ya yapılan hakareti affetmiyorlardı, artık Doruklar Bölgesi'nde ikinci sıradaydı ve bireysel onur kırıcılıklara aynı şekilde içerleyen Kaleliler, zanaatkârlar ve çiftçiler ikinci Bekçi'nin devrinde eziyet çektiler. Biraz manipülasyon Ruatha'da işlerin kötüden, daha kötüye gitmesini sağladı.

İkinci değiştirildi ve yerine geçen daha iyisini yapamadı. Malları zimmetine geçirirken yakalandı - en iyi mallardı. Fax onu idam ettirdi. Kemikli kafası hâlâ büyük Kule'nin üstündeki ana ateş çukurunda sallanır.

Şu andaki, idareyi ele geçirdiğini varsayan görevli, Kale'yi acınacak halde bile tutmayı beceremiyordu. Görünüşte basit sorunlar hızla felaketlere dönüşüyordu. Kumaş üretimi gibi. Fax'a övünmesinin tersine kalite artmamış; ve miktar da azalmıştı.

Şimdi Fax buradaydı. Ve ejderadamlarla! Niçin ejderadamlar? Sorunun önemi Lessa'yı dondurdu

ve arkasından kapanan ağır kapı topuğunun derisini acıtarak soydu. Ejderadamlar bir zamanlar Ruatha'nın sürekli ziyaretçilerindendiler - böyle biliyor ve hatta belli belirsiz de hatırlıyordu. Bu hatıralar bir arpçının, başka birinin, söylediği bir öykü gibi, kendi deneyimi olan bir şey değildi. O aşırı dikkatini sadece Ruatha üzerine toplamıştı. Ne kraliçenin, ne Weyrkadını'nın adını çocukluğundaki öğretilenlerden hatırlıyordu. Hatta bu son on Devir'dir, Kale'de hiç kimsenin herhangi bir kraliçe ya da Weyrkadını'ndan bahsettiğini de hatırlayamıyordu.

Belki de ejderadamlar en sonunda Kale'lerde görülen yüz karası yeşillikler için Kale'lerin Lordlarını bir araya toplayacaklardı. Evet, bu konuda Ruatha'dakilerin çoğundan Lessa suçluydu ama bir ejderadam bile onu suçlasa ona meydan okurdu. Ruatha'nın İpliklerin eline düşmesi Fax'a bağımlı olmasından daha iyi olacaktı! Bunu düşündüğü anda inançlarından saptığını fark edip şok oldu.

Kutsal şeylere küfür konusunda vicdanını da böyle kolayca rahatlatabilmeyi dileyerek külleri ahırın gübreliğine döktü. Etrafındaki hava basıncında ani bir değişiklik oldu. Sonra hızlı bir gölge yukarı göz atmasına neden oldu.

Arkasındaki yalıyarın üstünden bir ejder süzüldü, devasa kanatları yakaladığı sabah akımı ile sonuna kadar açılmıştı. Çaba harcamadan döne-

rek alçaldı. Bir ikinci, üçüncü, derken bütün bir ejder filosu sessiz bir uçuşla takip ettiler. Birörnek iniş hoş ve heybetliydi. Çan, Kule'den gecikmiş bir şekilde çaldı. Mutfaktan ödü patlamış yanaşmaların çığlık ve feryatları geldi.

Lessa saklandı. Daldığı mutfakta anında ahçı yardımcısı tarafından yakalanıp bir tokat ve bir tekme ile musluklara yollandı. Orada yağla kaplı servis kaplarını temizleme kumuyla ovalama işi verildi.

Ciyak ciyak bağıran köpekler çoktan kırbaçla, şişe geçmiş bir deri bir kemik bir hayvanı çevirmeye başlamıştı. Ahçı bazıları çok büyük mevkideki bir yığın misafire sunacak az yemeği olduğuna küfrederek, kesilmiş bir hayvanı hazırlıyordu. Son kıt hasattan gelen, kış için kurutulmuş meyveler ıslatılmaya bırakılmıştı ve en yaşlı iki yanaşma kaynatılacak kökleri temizliyordu.

Bir ahçı yamağı ekmek yoğuruyor, bir diğeri de bir sosu dikkatlice baharatlıyordu. Lessa gözlerini dikmiş bakarken, yamağın elini sanki karışıma son bir tutam daha atar gibi bir baharat kutusundan daha az uygun olan bir diğerine götürdü. Ekmekleri berbat etmek için masumca duvar fırınına fazla odun attı. Etin bir tarafı tamamen yansın diğeri hiç pişmesin diye birini yavaşlatıp diğerini hızlandırarak köpekleri ustaca kontrol etti. Bütün niyeti, sunulan yemeğin yenilemeyecek bulunması ve ziyafetin oruçla neticelenme-

siydi.

Yukarıda Kale'de, tam bu olasılık için farklı zamanlarda başlanmış, diğer kesin önlemlerin keşfedildiğinden hiç şüphesi yoktu.

Parmakları dayaktan kan içinde, Bekçi'nin kadınlarından birisi feryat figan, sığınma umuduyla mutfağa girdi.

"Böcekler en iyi battaniyelerimizi lime lime yapıncaya kadar yemişler! Ve en iyi keten çarşafları darmadağın etmiş bir köpek, yavrularını emzirirken bana hırladı. Hasır otları zehirli. En iyi odalar kış rüzgârlarının getirdiği pisliklerle dolu. Birisi kepenkleri yarı açık bırakmış. Çok az, ama o kadarı da yeterli olmuş," diye eliyle göğsünü kavramış ileri geri sallanarak ağlıyordu.

Lessa büyük bir çalışkanlıkla tabakları parlatma işine daldı.

Nöbetçi wher, nöbetçi wher,
İninde sen,
Dikkatli nöbet tut, nöbetçi wher!
Kimdir oraya giden?

"Nöbetçi wher bir şey saklıyor," dedi F'nor'a, alelacele temizlenmiş büyük odaya girdiklerinde fikir alışverişinde bulunurlarken F'lar. Şu anda ocakta yanan cömert bir ateş olduğu halde oda kış soğuğunu tutmaktan zevk alıyordu.

"Canth onunla konuştuğunda anlamsızca abuk sabuk sesler çıkarmaktan başka bir şey yapmıyordu," diye belirtti F'nor. Ocağın ızgarasına dayanmış ısınmak için bir o tarafına bir bu tarafına hafifçe dönüyordu. Filo liderinin sabırsız adımlarla dolaşmasını izliyordu.

"Mnementh onu sakinleştiriyor," diye cevapladı F'lar. "Belki kâbusun ne olduğunu çözebilir. Yaratığın aklı başında değil, daha çok bunamışa benziyor ama . . ."

"Emin değilim," diye yardım edercesine katıldı ona. Sürümcek ağlı tavana göz attı kaygıyla. Sürümceklerin çoğuna rastlayacağından emindi, ama iğnelerinden hoşlanmazdı. Bu terk edilmiş Kale'de daha şimdiden yaşadıkları rahatsızlıkların üstüne bir de bu olamazdı. Eğer gece çok soğuk olmazsa, zirvelerde Canth'a sarılıp yatmaya niyetliydi. "Bu Fax'ın ya da Bekçisi'nin sunduğundan çok daha makul bir öneri olacak."

"Hımm," diye mırıldandı F'lar, kahverengi bini-

ciye kaşlarını çatarak.

"Aslında, on kısa Devir'de Ruatha'nın böyle bir umutsuzluğa düşmesi inanılmaz bir şey. Bütün ejderler gücü hissettiler ve nöbetçi wherin ondan etkilendiği açık. Bu büyük bir kontrol gerektirir."

"Soy'dan birisi," diye ona hatırlattı F'lar.

F'nor bütün bilgiler tam aksi yöndeyken Flar'ın ciddi olup olamayacağını merak ederek, filo liderine çabuk bir bakış attı.

"Sanırım burada güç var, F'lar," diye kabule yanaştı Flar. "Ama eski Soy'dan birinin gizli erkek piçi de olabilir. Ve bizim bir dişiye ihtiyacımız var. Ama Fax Kale'yi aldığı gün eski Soy'dan hiç kimseyi sağ bırakmadığını taklit edilemez tarzı ile dobra dobra söyledi. Leydiler, çocuklar, hepsi. Hayır, hayır." Kahverengi binici sanki filo liderinin Arama'nın Ruatha'da Ruatha kanında biteceği hakkındaki acayip ısrarındaki inanç eksikliğini def edecekmiş gibi başını salladı.

"Nöbetçi wher bir şey saklıyor ve sadece Kale'sinin Soy'undan birisi bunu kararlaştırabilir, kahverengi binici," dedi vurgulayarak F'lar. Odayı ve pencereden dışarıyı gösterdi. "Ruatha yenilmiş. Ama o direniyor . . . içten içe. Bence bu eski Soy *ve* güce delalet ediyor. Hem de sadece güç değil."

F'lar'ın gözlerindeki inatçı ifade, çenesinin duruşu F'nor'a başka bir konu aramasını önerdi.

"Bakalım yenik düşmüş Ruatha'da görülebile-

cek neler var," diye ağzında kelimeleri geveledi ve odayı terk etti.

F'lar kendisine yük olan Leydi Fax'dan fazlasıyla sıkılmıştı. Sürekli kıkırdayıp, her zaman hapşırıyordu. Elini kaldıyordu, ama yıkanma zamanı çoktan geçmiş bir eşarp ya da mendil kullanıyordu. Ondan ter, zeytinyağı ve bozulmuş yemek kokularının karışımı ekşi bir koku yayılıyordu. Üstelik Fax'tan hamile idi. Belli değildi; ama ya ejderadama hakaret olduğundan habersiz ya da Lordu'nun bilgi verilmesi emri ile durumunu F'lar'a açmıştı. F'lar kasten konuyu umursamıyordu ve zaten Arama yolculuğunda refakati zorunlu olduğu zamanlar hariç ona aldırış etmiyordu.

Leydi Gemma ve Lord'un kafilesindeki diğer leydilere tahsis edilmiş odaların berbat durumu hakkında Leydi Tela sinirlice, hızla ve anlaşılmaz bir şekilde konuşuyordu.

"Panjurların ikisi de bütün kış boyunca açıkmış ve yerlerdeki tozu çöpü görecektiniz. Sonunda yanaşmalardan ikisini bulup hepsini şömineye süpürttük. Ve sonra orası, birini yukarı gönderinceye kadar korkunç duman çıkardı." Leydi Tela kıkırdadı. "Adam baca taşının eğik düşmesinden dolayı çıkışın kapandığını fark etti. Tuhaftır ki bacanın geri kalanı iyi durumdaydı."

Mendilini salladı. Hareket çekici olmayan kokuyu ona doğru getirirken F'lar nefesini tuttu. İç

Kale kapısından Salon'a göz attı ve Leydi Gemma'yı basamaklardan yavaş ve sakarca inerken gördü. Yürüyüşünde zor algılanan bir fark onun dikkatini çekti ve tanımlamaya çalışarak gözlerini ona dikti.

"Oh, evet, zavallı Leydi Gemma," diye derince iç çekerek Leydi Tela boşboğazlık etti. "Çok endişelendik. Lord Fax'ın onun gelmesindeki ısrarını anlayamadım. Zamanına daha var ve henüz . . ." Düşüncesiz ilgi samimi gözüktü.

F'lar'ın Fax'a ve onun acımasızlığına karşı yeni başlayan nefreti aniden olgunlaştı. Muhatabını bir görünmezle çene çalmaya bıraktı ve basamaklardan inip masaya gelmesine destek olmak için kolunu kibarca Leydi Gemma'ya uzattı. Sadece kolunun önünü bir an için sıkan parmakları Leydi Gemma'nın minnettarlığına aykırı düştü. Yüzü bembeyaz ve asıktı, ağzının ve gözlerinin etrafındaki derin hatlar harcadığı çabayı gösteriyordu.

"Gördüğüm kadarıyla Salon'u düzenlemek için biraz birşeyler yapılmış," diye sohbet edercesine belirtti.

"Biraz," diye kuru bir şekilde kabul etti F'lar, görkemlice bölümlere ayrılmış Salon'da etrafa bakındı, çatı kirişleri birçok Devirdir üst üste ağlarla kaplanmıştı. Ağ yuvaların sakinleri zaman zaman yere, masalara, servis tabaklarına olmuş meyve gibi şapırtılarla düşüyorlardı. Çıplak kah-

verengi duvarlardan kaldırılan Ruatha Soyu'nun eski bayraklarının yerine konan bir şey yoktu. Yeni yeşeren hasırotları yağlı parke taşlarını örtmüştü. İki ayrı ayak üzerine oturan masalar yeni kumlanmış ve kazınmış gibi gözüküyordu. Düz ve büyük tabaklar yeni konmuş ışıllar altında donuk bir şekilde parıldıyorlardı. Şüphesiz bunlar, loş aydınlıkta daha çok rahatlatıcı olacak bir manzarayı parlaklık daha az güzel göstereceğinden bir hataydı.

"Burası zarif bir Salon'du," diye sadece F'lar'ın kulağına mırıldandı Leydi Gemma.

"Siz dostları mıydınız?" diye nazikçe sordu F'lar.

"Evet, gençliğimde." Sesi son kelimede F'lar'ın aklına daha mutlu bir kızlık anımsatarak anlamlıca düştü. "Asil bir soydu!"

"Ne dersiniz katliamdan kurtulan *birisi* olabilir mi?"

Leydi Gemma ürkmüş gözlerle ona bir bakış fırlattı, sonra değişiklik fark edilmesin diye hızla yüzündeki ifadeyi sakinleştirdi. Zar zor anlaşılabilecek bir şekilde kafasını salladı ve sonra masadaki yerini almak için hantal vücudunun yönünü değiştirdi. Nazikçe başını hem gitmesine izin vermek hem de ona teşekkür etmek için F'lar'a doğru eğdi.

F'lar kendi damına döndü ve onu masadaki yerinin sağına yerleştirdi. O akşam Ruatha Kale-

si'nde akşam yemeği yiyecek tek yüksek mevkideki kişi oymuş gibi, Leydi Gemma sağında oturdu, Fax onun ilerisinde olacaktı. Ejderadamlar ve Fax'ın yüksek rütbeli askerleri alt masalarda oturacaklardı. Hiçbir zanaatkâr Ruatha'ya davet edilmemişti.

Tam o sırada Fax bugünkü leydisi ve iki ast lideriyle içeri girdi, Bekçi onlar Salona girerlerken aşırı derecede eğilerek selam verdi. F'lar'ın fark ettiği kadarıyla adam derebeyinden oldukça uzak duruyordu, bu acınacak durumdan sorumlu olan bir Bekçi'nin durması gerektiği kadar. F'lar bir fiske ile sürümceği uzaklaştırdı. Gözünün kenarından Leydi Gemma'nın ürktüğünü ve titrediğini gördü.

Fax hazırlanmış masaya doğru, ayaklarını yere vurarak yürüdü. Yüzü, gizlediği öfkeden kıpkırmızıydı. Sertçe koltuğunu çekip kendininkine oturmadan önce Leydi Gemma'nınkine çarptı. Koltuğu o kadar güçlü çekti ki zaten çok da sağlam olmayan masa az daha ayaklarından ayrılıyordu. Kaşlarını çatarak, kadeh ve tabağını inceledi, eğer beğenmezse bir kenara atacakmışçasına yüzeyi parmağı ile kontrol ediyordu.

"Kızartma et, Lord Fax. Taze ekmek, Lord Fax. Bu meyveler ve kökler kaldı."

"Kaldı mı? Kaldı mı? Burada hasatlanan hiçbir şeyin olmadığını söylemiştin."

Bekçi'nin gözleri dışarı fırladı, kekeleyerek yut-

kundu. "Yollayacak hiçbir şey. Yollanmaya değecek kadar *iyi* hiçbir şey. Hiçbir şey. Geleceğinizi bilseydim, Crom'a adam yolla . . ."

"Crom'a mı yollamak?" diye kükredi Fax, baktığı tabağı masaya öyle sıkı vurdu ki ellerinin altındaki kenar eğildi. Bekçi sanki kendi sakatlanmış gibi tekrar irkildi.

"Yiyecek iyi birşeyler için, Lordum," diye titrek sesle söylendi.

"Kale'lerimden biri kendini geçindiremediği *ya da* yasal derebeyini misafir edemediği gün, ondan feragat edeceğim."

Leydi Gemma güçlükle soludu. Aynı anda ejderler kükredi. F'lar karıştırılması imkansız olan güç dalgasını hissetti. Gözleri içgüdüsel olarak alt masadaki F'nor'u aradı. Kahverengi binici, bütün ejderadamlar açıklanamayacak ve de anlaşılmayacak kadar tuhaf ani bir sevinç patlaması hissettiler.

"Sorun ne, ejderadam?" diye çabucak söylendi Fax.

F'lar sahte bir ilgisizlikle masanın altındaki ayağını kaşıdı ve ağır sandalyede uyuşuk bir duruş takındı.

"Sorun mu?"

"Ejderler!"

"Oh, bir şey yok. Onlar sık sık kükrerler . . . günbatımında, bir sürü wherry geçerken, yemeklerde," ve F'lar Doruklar Bölgesi'nin Lordu'na se-

vimlice gülümsedi. Yanındaki masa arkadaşı gıcırdar gibi bir ses çıkardı.

"Yemek zamanları mı? Karınları doyurulmadı mı?"

"Oh, evet. Beş gün önce."

"Ya. Beş . . . gün önce mi? Peki açlar mı . . . şimdi?" Leydi Tela'nın sesi korkusundan bir fısıltıya döndü, gözleri büyüdü.

"Birkaç gün sonra," diye onu temin etti F'lar. Tarafsız eğlencesinin arkasına gizlenerek F'lar Salon'u inceden inceye gözden geçirdi. Dalga yakından gelmişti. Ya Salon'dan ya da hemen dışından. İçeriden olması gerekiyordu. Fax'ın konuşmasının hemen üzerine geldiğine göre, onu harekete geçiren Fax'ın kelimeleri olmalıydı. F'lar, F'nor ve bütün diğer ejderadamların gizlice Salon'daki bütün yüzleri araştırdıklarını gördü. Fax'ın askerleri ve Bekçi'nin adamları listeden çıkarılabilirdi. Ve de tanımlanamaz bir dişi hissi vardı güçte.

Fax'ın kadınlarından biri mi? F'lar bunu kayda değer bulmadı. Mnementh hepsine yakındı ve hiçbirinde gücün izi bile yoktu, hele zekâ daha da azdı - Leydi Gemma hariç.

Salon kadınlarından biri mi? Şimdiye kadar sadece acınacak yanaşmalar ve Bekçi'nin kâhya olarak kullandığı yaşlı dişiler görmüştü. Bekçi'nin özel kadını mı? Eğer adamın bir özel kadını varsa bunu bulmalıydı. Kale muhafızının kadınların-

dan biri mi? F'lar içinden gelen şiddetli araştırma arzusunu bastırdı.

"Bir nöbetçi yerleştirdin mi?" diye öylesine Fax'a sordu.

"Ruatha Kalesi'nde çifttir!" Fax bunu göğsünün derinlerinde bir yerde bilenmiş gergin, sert bir sesle söylemişti.

"Burada mı?" diye kahkahayla gülerek zavallı bir şekilde düzenlenmiş salonu gösterdi F'lar.

"Burada!" Fax konuyu bir kükreme ile değiştirdi. "Yemek!"

İkisi kahverengi-gri pis paçavraların içinde, F'lar'ın yemeğin hazırlanmasında hiçbir ilgileri olmadığını umduğu beş yanaşma servis tabağındaki hayvanın altında sendeleyerek yürüdüler. Bu kadar güçlü etkisi olan hiç kimse bu kadar berbat yere batmaz, eğer . . .

Servis tabağı masaya yerleştirilirken ona gelen koku dikkatini başka yöne çekti. Alazlanmış bir kemik ve kömür haline gelmiş et pis pis kokuyordu. *Klah* testisi bile kötü kokuyormuş gibi geldi. Bekçi sanki keskin bir bıçak bir şekilde bu hayvandan uygun porsiyonlar kesebilirmiş gibi çılgınca aletlerini biledi.

Leydi Gemma gene nefesini tuttu ve F'lar ellerinin koltuğuna sıkıca sarıldığını gördü. Yutkunurken boğazının şiddetle sarsıldığı anı gördü. O da bu yemeği dört gözle beklemiyordu.

Yanaşmalar tahta ekmek tepsileriyle tekrar be-

lirdiler. Ekmekler getirilmeden, yanmış kabukları bazı yerlerde kazınmış, kesilmişlerdi. Diğer tepsiler gelirken F'lar servis yapanların yüzlerini görmeye çalıştı. Leydi Gemma'ya yağlı bir sıvının içinde sürümceklerin yüzdüğü bir tabak bakla sunanın yüzünü keçeleşmiş saçlar örtüyordu. Kafası kızan F'lar, Leydi Gemma'ya sunmak için kurubaklaların arasında düzgünce pişmişleri aradı. Leydi Gemma onları bir kenara itti, hasta yüzü rahatsızlığını gizliyordu.

F'lar Leydi Tela'ya servis yapmak için dönmek üzereyken Leydi Gemma'nın elinin şiddetle sarsılarak koltuğunun koluna yapıştığını gördü. Leydi Gemma'nın midesinin sadece iştah açmayan yiyeceklerden bulanmadığını fark etti. Doğum kasılmalarının şiddetli akınlarına da yakalanmıştı.

F'lar, Fax'ın tarafına baktı. Derebeyi Bekçi'nin et servisi yapmak için etin yenebilecek yerlerini bulma girişimlerine kaşlarını çatmış çok sinirli bir şekilde bakıyordu.

F'lar parmaklarıyla hafifçe Leydi Gemma'nın koluna dokundu. Leydi Gemma F'lar'ı gözünün ucu ile görebilecek kadar döndü. Ortama uygun hafif bir gülümseyiş takınmayı başardı.

"Şu anda gitmeyi göze alamam, Lord F'lar. O ne zaman Ruatha'da olsa tehlikelidir. Ve bunlar ancak ağrılar olabilirler . . . benim yaşımda."

F'lar kadının vücudundan bir titremenin daha geçtiğini gördüğünde kararsızdı. Üzüntüyle onun

iyi bir Weyrkadını olacağını düşündü, eğer daha genç olsaydı.

Bekçi elleri titreyerek, aşırı pişmiş ince dilimlenmiş, nerdeyse yenebilir etlerden parçalar sundu Fax'a ama hiçbirinde kayda değer bir şey yoktu.

Fax'ın koca yumruğunun güçlü bir darbesi ile Bekçi etleri, suları, tabağı yüzünün ortasına yedi. Bunlar kendininki hariç, hiç şüphesiz bütün hayvanın yenebilir tek parçasını oluşturduğundan F'lar iç çekti.

"Sen buna yemek mi diyorsun? *Sen buna yemek mi diyorsun?*" diye böğürdü Fax. Sesi tavanın çıplak kubbesindeki sürümcekleri, gürlemesiyle narin iplikleri parçalayarak ağlarından kopardı. "*Pat! Pat!*"

F'lar çok kuvvetli bir kasılmanın sancıları içinde çaresiz kalan Leydi Gemma'nın üzerinden sürümcekleri eliyle hızla temizledi.

"Kısa zamanda bütün yapabileceğimiz bu," diye ciyakladı Bekçi, kanlı yemek suları yanaklarından aşağı süzülüyordu. Fax kadehini ona fırlattı ve şarap adamın bağrından aşağı döküldü. Dumanları tüten kök yemeği onu takip etti. Adam üzerine dökülen sıcak sıvı ile inledi.

"Lord'um, bilmiyordum ama Lord'um!"

"Belli oluyor. Ruatha kendi Lord'unu misafir edemiyor. Ondan feragat etmelisiniz," dediğini duydu kendisinin F'lar.

Salon'daki diğer herkes kadar ağzından çıkan kelimeler karşısında müthiş şaşırdı. Dökülen sürümceklerin patırtıları ve Bekçi'nin omuzlarından hasırotlarına akan kök suyu damlaları hariç etrafa bir sessizlik çöktü. Bronz biniciye bakmak için yavaşça dönerken Fax'ın çizme topuklarının gıcırtısı açıkça duyulabiliyordu.

F'lar kendi şaşkınlığını kontrol altına alıp, konuyu düzeltmek için şimdi ne yapması gerektiğini hızla kararlaştırmaya çalışırken, eli hançerinin sapında F'nor'un yavaşça doğrulduğunu gördü.

"Sizi tam olarak duymadım" diye sordu Fax, yüzünde hiçbir ifade yoktu, gözlerini tuhaf bir şekilde kırpıyordu.

Böyle apaçık bir meydan okumayı nasıl yapabildiğini anlayamadan, uyuşuk bir tavır takınmayı becerdi F'lar.

"Siz bahsettiniz, Lord'um," diye sözcükleri uzatarak konuştu, "eğer Kale'lerinizden biri kendini geçindiremezse ya da yasal derebeyini misafir edemezse, ondan feragat edeceğinizi siz söylediniz."

Fax F'lar'a bakakaldı, yüzü çabucak bastırılmış duyguların haritasıydı ve zafer parıltısı vardı. Zorlama kayıtsızlık ifadesinden dolayı yüzü kasılmış olan F'lar, içinden hızla durumu değerlendiriyordu. Yumurta adına, sağduyusunu kayıp mı etmişti?

Tamamiyle ilgisizmiş gibi gözükerek, bıçağını

sebzelere sapladı ve onları hatır hutur yemeye başladı. Bunu yaparken F'nor'un etrafa yavaşça göz atarak Salon'daki herkesi dikkatle gözden geçirdiğini fark etti. F'lar birdenbire ne olduğunu anladı. Bir şekilde, o sözleri söylerken, o, bir ejderadam, gücün gizli kullanımına cevap vermişti. Bronz binici F'lar, Fax ile dövüşmek zorunda kalacağı bir pozisyona getirilmişti. Niçin? Ne tür bir amaç için? Fax'ı Kale'den feragat ettirmek için mi? İnanılmaz! Ama olayların böyle gidişinin sadece tek bir olası nedeni olabilir. Bir acı kadar keskin bir coşku F'lar'ın içinden yükseldi. İlgisizlikten sıkılmış pozunu devam ettirmek için bütün yapabileceği buydu, dikkatini Fax'ı alt etmeye çevirmek. Düelloya zorlayacak mıydı? Düello bir işe yaramazdı. O'nun, F'lar'ın, bununla kaybedecek zamanı yoktu.

Leydi Gemma'dan bir inilti geldi ve iki hasmın kitlenmiş duruşlarını bozdu. Sinirli, yumrukları sıkılmış olan Fax ona baktı, sahibi ve Lord'unun sözünü aptalca bir cesaretle kestiği için vurmak üzere yarı doğruldu. Şişmiş karnı boyunca dalgalanan kasılmalar kadının sancılar içinde olduğunu açıkça gösteriyordu. F'lar ona bakmaya cesaret edemedi ama gerginliği dağıtmak için yüksek sesle bilerek inleyip inlemediğini merak etti.

Fax, inanılmaz bir şekilde, gülmeye başladı. İri, lekeli dişlerini göstererek kafasını geri attı ve kükredi.

"Tamam, feragat ediyorum, ondan çıkacak olan, eğer erkek olursa . . . ve yaşarsa!" diye kaba kahkahalarla gülerek böbürlendi.

"Duyun ve tanık olun!" diye ayağa fırlayıp, binicilerini göstererek hızla konuştu F'lar. Hepsi anında ayağa fırladılar. "Duyduk ve tanık olduk!" diye geleneksel tavırda üstüne basa basa vurguladılar.

O anda herkes sinirli bir rahatlama ile bir anda gürültülüce konuşmaya başladı. Doğumun yaklaşmasından dolayı diğer kadınların her biri, hizmetçilere emirler verip birbirlerine öğütler verdiler. Tüneklerinde rahatsız olmuş salak wherryler gibi kararsızca Fax'ın eriminden uzakta durarak Leydi Gemma'ya yakın bir noktada birleştiler. Lordlarından korkuları ile doğum yapan kadına ulaşma arzuları içinde ikiye bölündükleri ortadaydı.

İsteksizlikleri kadar niyetlerini de anlamıştı ve hâlâ keskin kahkahalarla gülerek koltuğunu geri yıktı. Üzerinden geçerek etlerin olduğu yere uzun adımlarla yürüdü ve kahkahalarını kesmeden bıçağıyla parçaladığı suları damlayan parçaları ağzına sokuşturup durdu.

F'lar koltuğundan kalkmasına yardım etmek için Leydi Gemma'ya doğru eğildiğinde, kadın aceleyle kolunu yakaladı. Gözleri karşılaştı, Leydininkiler acıdan bulutlanmıştı. Leydi Gemma onu yakına çekti.

"Seni öldürmeye niyetli, bronz binici. Öldürmeyi sever," diye fısıldadı.

"Ejderadamlar kolay öldürülmezler, cesur leydi. Size müteşekkirim."

"Öldürülmenizi istemedim," dedi yavaşça, dudağını ısırarak. "Bizim çok az bronz binicimiz var."

F'lar şaşkın bir şekilde ona bakakaldı. O, Fax'ın Leydisi gerçekten Eski Yasalara inanıyor muydu? Bekçi'nin adamlarından ikisine onu Kale'nin içine taşımaları için işaret etti. Arkalarından telaşla geçen Leydi Tela'yı kolundan yakaladı.

"Neye ihtiyacınız var?"

"Şey, Şey," diye bağırdı, yüzü panikten çarpılmıştı, telaşlı bir şekilde ellerini ovuşturuyordu. "Su, sıcak, temiz su. Bez. Ve bir ebe. Ah, evet bir ebeye ihtiyacımız olacak."

F'lar etrafta Kale kadınlarından birini aradı, dökülen yemeği kurulamaya başlamış olan ilk gözden çıkarılabilir kişiye kaydı bakışları. Onun yerine Bekçi'ye işaret etti ve birisini ebe kadın getirmeye yollamasını sertçe emretti. Bekçi yerdeki yanaşmayı tekmeledi.

"Sen . . . sen! İsmin her ne ise, git onu zanaat kalesinden getir. Onun kim olduğunu biliyorsundur."

İlerlemiş yaşı ve eli ayağı tutmaz görüntüsü ile yanaşma anlaşılmaz bir çeviklikle Bekçi'nin kendisine doğru savurduğu tekmeden kaçtı. Aceley-

le Salonu geçip mutfak kapısından dışarı çıktı.

Fax eti kesip bıçağını saplayarak yakalarken, arada sırada sanki kendi düşünceleri onu eğlendiriyormuş gibi havlarcasına yüksek sesle kahkahalar koparıyordu. F'lar ev sahibinden davet beklemeden pişmiş hayvanın yanına sallana sallana gelip, adamlarına oraya gelmeleri için işaret ederek, ince dilimler kesmeye başladı. Bununla beraber, Fax'ın askerleri Lordları karnını doyuruncaya kadar beklediler.

Kale'nin Lordu, sizin yönetiminiz güvende olmaktır
Büyüyen otların olmadığı kalın duvarlar, metal kapılar içinde

Lessa zanaat kalesinde ebe kadın bulmak için hızla Salon'dan çıktı, kafasının içi düş kırıklığından fokur fokur kaynıyordu. Çok yakındı! Çok yakın! Nasıl olur da bu kadar yaklaşabilir ve başaramazdı? Fax'ın ejderadama meydan okuması gerekirdi. Ejderadam genç ve kuvvetliydi, sert ve kontrollü bir savaşçının yüzüne sahipti. Oyalanmaması lazımdı. Pern'deki bütün onur yeşil otlarla boğulup öldürülmüş müydü?

Ve niçin, ah, niçin, Leydi Gemma doğum için o değerli anı seçmişti? Eğer inlemesi Fax'ın dikkatini çekmiş olmasaydı, dövüş başlamış olacaktı ve göklere çıkarılan olağandışı bütün yetenekleriyle tehlikeli bir savaşçı sayılan Fax, Lessa'nın desteğini alan ejderadama karşı galip gelemeyecekti. Kale tekrar yasal Soy'unun eline geçmek zorunda. Fax, Ruatha'yı canlı terk edemeyecekti!

Yukarısında, Yüksek Kule'nin üstünde, koca bronz ejder, acayip bir uğultuya başladı, façetalı gözleri çöken karanlıkta parıldıyordu.

Nöbetçi wheri olduğu gibi onu da bilinçsizce susturdu. Aa, nöbetçi wher. O geçerken ininden dışarı çıkmamıştı. Ejderlerin ona yüklendiklerini biliyordu. Panikten abuk sabuk sesler çıkardığını duyabiliyordu. Onu ölesiye zorlamışlardı.

Zanaat kalesine giden yolun eğimi uçan ayak-

larına enerji verdi. Ebe kadının taştan eşiğinde kayıp durması için kendini sıkı tutması gerekiyordu. Kapalı kapıyı güm güm çaldı ve içeriden gelen şaşkınlıktan korkuya kapılmış haykırışı duydu.

"Doğum! Kale'de bir doğum var," diye bağırdı kapıyı yumruklarken.

"Bir doğum mu?" diye boğuk bir çığlık geldi ve kapıdaki mandal açıldı. "Kale'de mi?"

"Fax'ın Leydisi, hayatını seviyorsan acele et, çünkü eğer erkek olursa, Ruatha'nın Lordu olacak."

Bu onu toplar diye düşündü Lessa ve tam o anda kapı evin erkeği tarafından hızla açıldı. Lessa ebe kadının eşyalarını hızla toplayıp, şalının içine yığdığını görebildi. F'lar Kale'ye çıkan dik yoldan yukarı koşturdu, Kule kapısının altında yukarıdan ona bakan ejderin görüntüsünden korkup kaçmaya kalkan kadını yakaladı. Lessa onu içeri çekti ve direnen kadını Salon'a itti.

Kadın iç kapıyı sıkı sıkı kavramıştı, içerideki toplananların görüntüsüyle karşılaşmak istemiyordu. Lord Fax ayakları masanın üzerinde, bıçağıyla tırnaklarını keserken hâlâ kıkırdıyordu. Askerler etteki paylarını atıştırırlarken wher ceketli ejderadamlar bir masada sessizce yemeklerini yiyorlardı.

Bronz binici onların içeri girdiğini fark etti ve acele edin dercesine iç Kaleyi işaret etti. Ebe ka-

dın o noktada donup kalmış gibi gözüküyordu. Lessa boşuna kolundan çekip, Salonu geçmeye zorluyordu onu. Bronz binicinin onlara doğru uzun adımlarla gelmesi Lessa'yı şaşırttı.

"Çabuk git kadın, Leydi Gemma erken doğum yapacak," dedi, ilgiyle kaşlarını çatmış, emir verircesine Salon'un girişini gösteriyordu. Onu omuzlarından yakaladı, bütün isteksizliğine rağmen basamaklara doğru götürdü, Lessa diğer kolundan onu çekiyordu.

Merdivene ulaştıklarında, bırakıp, Lessa'ya yolun geri kalanında ona eşlik etmesini başı ile işaret etti. Büyük iç kapıya ulaştıklarında, Lessa ejderadamın onlara ne kadar dikkatli baktığını fark etti. Ebenin kolundaki eline baktığını. İhtiyatla eline bir göz attı ve sanki onu bir yabancıya aitmiş gibi gördü - uzun parmaklar, kirli ve kırık tırnaklı olmasına karşın biçimli, küçük, ince kemikli bir el, aceleyle tutmasına rağmen kolun üzerine nazikçe konmuştu. Onun görüntüsünü bulandırdı.

Leydi Gemma gerçekten zor bir doğum yapıyordu ve her şey yolunda değildi. Lessa odadan çıkmaya çalıştığında ebe kadın ona öyle kötü bir bakış fırlattı ki Lessa istemeye istemeye kaldı. Fax'ın diğer leydilerinin bir işe yaramayacağı açıktı. Yüksek yatağın bir kenarına toplanmışlar, kendi ellerini sıkarak, tiz, heyecanlı seslerle konuşuyorlardı. Gemma'nın elbiselerini çıkartmak,

onu sakinleştirmek ve sancılara karşı elini tutmak Lessa ve ebe kadına kalmıştı.

Hamile kadının yüzünde güzellikten pek eser kalmamıştı. Yoğun biçimde terliyordu ve teni morarmıştı. Nefes alışı sert ve kulak tırmalayıcıydı. Feryat etmemek için dudaklarını ısırıyordu.

"Bu iş iyiye gitmiyor," diye hafifçe mırıldandı ebe kadın. "Sen, oradaki, ağlayıp zırlamayı kes," diye dönüp gürültücü çenebaz kadınlar grubundan birini göstererek emretti. İşinin gerekleri ona geçici bir otorite verdiğinden kararsızlığını yitirdi. "Bana sıcak su getir. Şuradaki bezleri ver. Bebeği sıcak tutacak bir şey bul. Eğer canlı doğarsa, bu hava değişiminden ve soğuktan korunması gerekiyor."

Onun zorbalığından korkan kadınlar sızlanmalarını bıraktılar ve emirlerini yerine getirdiler.

Eğer *yaşarsa*, bu kelimeler Lessa'nın beyninde yankılandı. *Ruatha'nın Lord'u olmak için yaşaması gerekiyor. Fax'ınkilerden biri mi?* Onun niyeti bu değildi, her ne kadar . . .

Leydi Gemma farkında olmadan Lessa'nın ellerini yakaladı ve istememesine rağmen Lessa sağlam bir tutuşun kadını destekleyeceğini düşünerek yatıştırırcasına karşılık verdi.

"Çok kanaması var," diye mırıldandı ebe kadın. "Daha fazla bez."

Kadınlar küçük itiraz ve korku çığlıklarıyla birlikte inlemelerine tekrar başladılar.

"Bu kadar uzun yolculuğa çıkmamalıydı."

"İkisi de ölecekler."

"Oh, çok fazla kanama."

Aşırı *kanama* diye düşündü Lessa. *Onunla bir kavgam yok. Ve çocuk çok erken doğuyor. Ölecek.* Buruşmuş yüze ve kanlı alt dudağa baktı. *Eğer bu kadın şimdi çığlık atmıyorsa o zaman niye atsın..?* Lessa'nın içini öfke doldurdu. Bu kadının F'lar ve Fax'ın dikkatlerini o en son noktada kasten başka yöne çekmesi için gizli bir nedeni vardı. Bütün gücü ile Gemma'nın ellerini sıktı.

Beklenmedik bir yerden gelen böyle bir acı gitgide kısa aralıklarla yakalayan titreme kasılmaları arasındaki soluklanmada uyandırdı onu. Göz kapaklarını kırparak gözlerindeki terlerden kurtulmaya çalışan kadın bakışlarını Lessa'nın yüzüne çevirdi çaresizce.

"Ben sana ne yaptım?" diye soludu.

"Ne mi yaptın? O sahte çığlığı attığında Ruatha nerdeyse tekrar avcumun içindeydi," dedi Lessa, kafasını eğdiğinden yatağın ayak ucunda olan ebe kadın bile onu duyamıyordu. Sağduyusunu kaybedecek kadar kızmıştı; ama bu kadın ölüm döşeğinde olduğu için önemli değildi.

Leydi Gemma'nın gözleri açıldı. "Ama . . . ejderadam . . . Fax ejderadamı öldüremez. Çok az bronz binicimiz var. Hepsine ihtiyaç olacak. Ve eski öyküler . . . o yıldız . . . yıldız . . ." Büyük bir kasılma şokundan dolayı devam edemedi. Kı-

za sıkı sıkı yapışması ile büyük yüzükler Lessa'nın ellerine battılar.

"Ne demek istiyorsun?" diye boğuk bir fısıltı ile sordu Lessa.

Ama kadının aşırı ızdırabı o kadar şiddetliydi ki güçlükle nefes alabiliyordu. Gözleri kaymaya başlamış gibiydi. İntikam hariç bütün duygularından sıyrılarak sertleşen Lessa kadının en aşırı acısını rahatlatmak isteyen derinlerdeki kadınlık içgüdüsünden dolayı sarsıldı. Bu durumda bile, Leydi Gemma'nın kelimeleri beyninin içinde çınladı. Kadın, o zaman, Fax'ı değil ejderadamı koruyordu. Yıldız? Acaba Kızıl Yıldız mı demek istemişti? Hangi eski öyküler?

Ebe kadın iki eli de Gemma'nın karnında aşağı doğru bastırıp, acıdan bilincini kaybetmiş kadına öğütler verip duruyordu. Kıvranan vücut çırpınan bir kalkışla yataktan yükseldi. Lessa ona destek vermeye çalışırken Leydi Gemma gözlerini fal taşı gibi açtı, ifadesi kuşkulu bir rahatlamaydı. Lessa'nın kollarına yığıldı ve hareketsiz kaldı.

"Öldü!" diye kadınlardan biri çığlık attı. Haykırışlar içinde odadan dışarı fırladı. Sesi kaya salonlarda yankılanıyordu. "Öldü. . .dü. . .dü. . ." diye şoktan donup kalmış, sersemlemiş kadınlara kadar geri geldi.

Lessa, Gemma'nın yüzündeki tuhaf zafer gülümsemesine şaşkınca bakarak kadını yatağa ya-

tırdı. Diğer herkesten daha fazla sarsılmış olarak gölgelerin içine çekildi. O, Fax'ı engellemek ya da dilenci Ruatha'yı pişmanlıkla daha da ürpertmek için her şeyi yapmaktan çekinmeyen kişiydi. Sabit fikirliliğinden dolayı Fax'tan nefret eden başkalarının olabileceğini unutmuştu. Leydi Gemma bunlardan biriydi. Hem de Lessa'nın karşılaştıklarından çok daha öznel zalimlikler ve onur kırıcı durumlara katlanmıştı. Lessa ise Gemma'dan nefret etmiş, kınama yerine saygı ve destek hak eden bir kadına nefretini kusmuştu.

Lessa trajedi havasını dağıtmak için ve onu etkisi altına almakla tehdit eden kendinden tiksinme duygusunu def etmek için kafasını salladı. Pişman olmak ya da üzülmek için zamanı yoktu. Şimdi değil. Fax'ın ölümünün onun olduğu kadar Gemma'nın da intikamını alacağı anda değil!

Hepsi bu kadardı. Ve anahtar ondaydı. Çocuk . . . evet, çocuk. Yaşadığını söyleyecekti. Erkek olduğunu. Ejderadamın dövüşmesi gerekecekti. Fax'ın yeminini duymuş ve tanık olmuştu.

Koridorlardan Salon'a doğru hızla inerken, Lessa'nın yüzünde ölü kadının yüzündekine benzemeyen bir gülümseme belirdi.

Tam Salon'a dalmak üzereydi ki zafer beklentisinin kişisel disiplinini yok etmeye yol açtığını fark etti. Lessa kapının girişinde durdu, ağır ağır derin bir nefes aldı. Omuzlarını düşürdü ve gene silik yanaşma olarak ilerledi.

Ölüm habercisi Fax'ın ayaklarının dibine yığılmış hıçkırıyordu.

Lessa iki misline çıkmış nefreti ile dişlerini sıktı. Leydi Gemma'nın onun tohumunu doğururken öldüğüne memnundu. Şu anda bile isterik kadına, en son gözdesine gidip huzuruna çağırmasını emrediyordu, hiç şüphesiz onu birinci leydi yapmak için.

"Çocuk yaşıyor," diye bağırdı Lessa, ses nefret ve kızgınlıktan bozulmuştu. "Erkek."

Fax kaşlarını çatarak kötü kötü Lessa'ya bakan ağlayan kadını tekmeyle kenara iterek ayağa fırladı. "Ne diyorsun, kadın?"

"Çocuk yaşıyor. Erkek," diye aşağı inerek tekrar etti. Fax'ın yüzüne yayılan kuşku ve öfkeyi görmek muhteşem bir şeydi. Bekçi'nin adamları yersiz neşe çığlıklarını zor zaptettiler.

"Ruatha'nın yeni bir Lord'u var." Ejderler kükredi.

Amacına ulaşmak için o kadar istekliydi ki Salon'daki diğerlerinin tepkilerini, ejderlerin kükremelerini duyamadı.

Fax patlarcasına harekete geçti. Haberi inkâr böğürtüleriyle aradaki mesafeyi atladı. Daha Lessa kaçmadan yumruğu suratında patladı. Ayakları yerden kesilip basamaklardan aşağı yuvarlandı ve pis paçavralar içinde hareketsiz yattığı taş zemine sertçe düştü.

"Dur Fax!" diye Doruklar Bölgesi'nin Lord'u

yerde yatan baygın bedene tekme atmak için ayağını kaldırdığında F'lar'ın sesi sessizliği bozdu.

Fax döndü, eli kendiliğinden bıçağının sapına yaklaşıyordu.

"Duyuldu ve tanık olundu, Fax," diye onu uyardı F'lar, bir eli uyarırcasına iyice açıldı, "Ejderadamlar tarafından. Tanık olunan yeminine sadık kal!"

"Tanık mı olundu? Ejderadamlar tarafından mı?" diye alay edercesine bir kahkaha ile bağırdı Fax. "Ejderkadın demek istiyorsun sanırım," diye dudak büktü, gözleri aşağılamayla parlıyordu, bir hor görme hareketi her şeyi siliyordu.

Bronz binicinin bıçağı elinde belirir belirmez Fax geriledi bir anda.

"Ejderkadın mı?" diye sordu F'lar, dudakları geriye dişlerinin üzerine doğru kıvrılıyordu, sesi tehlikeli derecede yumuşaktı. Fax'a doğru ilerlerken ışıl ışığı çemberler çizen bıçağının üzerinde titreşiyordu.

"Kadınlar! Pern'in asalakları! Weyr gücü bitti, ejderkadınlar bitti!" diye Fax kükreyerek, çömelik dövüş pozisyonuna geçmek için ileri sıçradı.

İki düşman, düelloculara yer açmak için arkalarında sertçe çekilen masalardan belli belirsiz haberdardılar. Gücün kaynağı olduğuna emin olduğu, içgüdüselliğin çok ötesinde emin olduğu, yanaşmanın kıvrılmış vücuduna göz atacak vakti

yoktu F'lar'ın. Odaya girdiğinde bunu hissetmişti. Ejderler bunu doğrulayarak kükrüyorlardı. Eğer o düşüş onu öldürdüyse . . . Fax çömeldiği yerden kuvvetli bir hamle ile açılırken F'lar keskin bıçaktan kaçmak için uzağa sıçrayarak Fax'ın üzerine yürüdü.

F'lar rakibinin kol uzunluğunu fark edip burada küçük bir avantajı olduğuna karar vererek saldırıdan kolayca kurtuldu. Bunun pek büyük bir avantaj olmadığını söyledi kendi kendine katı bir biçimde. Fax'ın gerçek göğüs göğüse adam öldürme deneyimi, onun her zaman antrenman sahasındaki ilk kanla sona eren düellolarından elde ettiğine kıyasla çok çok daha fazlaydı. F'lar iri yarı Lord'a yaklaşmaktan kaçınması gerektiğini anladı. Adam geniş göğüslüydü, iş cüsseye kaldığında tehlikeliydi. F'lar'ın silah olarak hayvani kuvvet yerine çevikliği kullanması gerekiyordu.

Fax, F'lar'ın zayıflığını ya da dikkatsizliğini denemek için yalancı bir hamle yaptı. İkisi, ellerindeki bıçakları, boştaki elleri parmakları açık, yakalamaya hazır birbirlerinden iki metre uzakta karşı karşıya çömelmişlerdi.

Tekrar Fax hızla saldırdı. F'lar, tam elinin tersi ile kuvvetli bir darbede savuşturabileceği yakınlığa kadar onun yaklaşmasına izin verdi.

Bıçağının ucu ile kumaşın yırtıldığını hissetti ve Fax'ın hırladığını duydu. Derebeyi cüssesinin gösterdiğinden çok daha hızlıydı. F'lar ikinci de-

fa kenara çekilip kurtulmak zorunda kaldığında Fax'ın bıçağının kalın wher derisi yeleğini sıyırdığını hissetti.

İkisi de acımasızca diğerinin savunmasında bir açık arayarak birbirinin çevresinde daireler çizdiler. Fax ağırlığını ve cüssesini, daha hafif ve çevik adamı yükseltilmiş platform ile duvar arasına sıkıştırmak için kullanıp avantajlı hale gelmeye çalışarak ilerledi.

F'lar Fax'ın sağa sola sallanan kolunun altından kaçarken Fax'ın yan tarafını yatay biçimde keserek karşılık verdi. Derebeyi onu yakalayıp, vahşice çekti. F'lar zor durumda sol eliyle bıçak kolunu yukarda tutmak için büyük çaba harcayarak, diğer adamın vücudunun yanında sıkıştı kaldı. Vuruşla ani bir çöküşü zamanlayarak dizini yukarı geçirdi. Fax'ın kasıklarındaki ağrıdan nefesi kesilip iki büklüm olduğunda kaçtı. F'lar dans edercesine uzaklaştı, sol kolundaki ani alev yaralanmadan kaçamadığını gösteriyordu.

Fax'ın yüzü aşırı hiddetten kırmızıydı. Acı ve şoktan hırıltıyla soludu. Ama F'lar'ın bir anlık avantajından faydalanmak için zamanı olmadı; çünkü çileden çıkan Lord doğruldu ve saldırdı. Fax ona yaklaşamadan F'lar hızla kenara kaçmak zorundaydı. F'lar yaranın büyüklüğünü anlamak için omzunu gerip, dikkatlice etrafında dönerek araya et masasını koydu. Kesik, bir dağlama yarası gibi acıyordu. Hareket acı vericiydi ama kol

kullanılabilirdi.

Birden, Fax et tepsisinden bir avuç dolusu döküntü kaptı ve onları F'lar'a fırlattı. Ejderadam kenara kaçtı ve Fax masanın etrafındaki mesafeyi fırlayarak kapattı. Fax'ın bıçağı karnına birkaç santim mesafede parıldarken F'lar içgüdüyle anında yana atladı ve kendisi Fax'ın kolunu kesti. Aynı anda ikisi de gene birbirlerinin etrafında dönmeye başladılar ama Fax'ın sol kolu hareketsizce vücudunun yanından sarkıyordu.

Doruklar'ın Lord'u sendelerken F'lar, şansını zorlayarak ileri atıldı. Ama F'lar adamın durumunu yanlış değerlendirmişti ve sahte bıçak darbesinden kaçmaya çalışırken yanına gelen korkunç bir tekmeyi yedi. Acıdan iki büklüm olan F'lar, saldıran rakibinden çılgınca kenara yuvarlanarak kurtuldu. Fax sendeleyerek, üzerine çullanıp daha hafif olan ejderadamı mıhlamak için son darbeyi saplamaya çalışıyordu. F'lar Fax'ın sendeleyerek yaptığı saldırısını karşılamak için doğrulmaya çalışarak bir şekilde ayağa kalktı. Bu pozisyon onu kurtardı. Fax hedefini bulamadı ve dengesini kaybedip sendeledi. F'lar sağ elini toplayabildiği bütün gücü ile kaldırdı ve bıçağı Fax'ın savunmasız sırtına sapladı, sivri ucu ta göğüs kafesine değene kadar.

Mağlup Lord parke taşlarının üzerine yığılıp kaldı, düşüşünün etkisi bıçağı göğüs kemiğinden çıkardı, böylece kanlı bıçağın birkaç santimi gir-

diği yerden tekrar dışarı çıktı.

Acı ve rahatlamanın belirsiz duygusunu hafif bir ağlama deldi. F'lar başını kaldırdı ve terlerin bulandırdığı gözleriyle Salon'un kapısında biriken kadınları gördü. Biri kollarında bezlere iyice sarılmış bir şey tutuyordu. F'lar tablonun önemini hemen kavrayamadı ama onun düşüncelerini netleştirmek için çok önemli olduğunu biliyordu.

Yerdeki ölü adama baktı. O adamı öldürmenin hiçbir hazzı yoktu, sadece hayatta kalmanın verdiği rahatlık vardı. Alnını yeniyle kuruladı ve doğrulmak için kendini zorladı. Yan tarafı son tekmenin acısından zonkluyor ve sol omzu alev alev yanıyordu. Hâlâ olduğu yerde yayılmış yatan yanaşmaya doğru yarı sendeledi.

Çenesinde kirli teninin altında yayılan berbat çürüğü fark ederek, onu dikkatlice döndürdü. F'nor'un salondaki kargaşayı kontrolüne aldığını duydu.

Ejderadam kendini kontrol etmek için çaba harcamasına rağmen titreyen elini kalp atışını duymak için kadının göğsüne koydu . . . Atıyordu, yavaş ama güçlü.

Hem vuruşun hem düşüşün ölümcül olmadığının ortaya çıkmasıyla derin bir iç çekti. Eğer ölümcül olsaydı Pern için de ölümcül olacaktı.

Rahatlama tiksintiyle bulandı. Bu pisliğin altındaki yaratığın yaşını tahmin etmenin bir yolu yoktu. Onu kollarına alıp kaldırdı, hafif vücudu

dövüş yorgunu kuvvetine bile ağır gelmedi. F'lar herhangi bir sorunu F'nor'un beceriklice halledeceğini bilerek, yanaşmayı kendi odasına götürdü.

Gövdeyi yüksek yatağın üstüne koydu, sonra ateşi canlandırdı ve baş ucu desteğine birkaç ışıl daha ekledi. Pis, keçeleşmiş saçlara dokunma düşüncesi midesini kaldırdı; ama yine de nazikçe kafayı sağa sola çevirerek onları yüzünden itti. Hatlar minyon ve düzgündü. Paçavraları sıyrılmış kolunun dirsekten yukarısı oldukça temizdi; ama çürük ve yara izleri ile lekelenmişti. Teni gergin ve kırışıksızdı. Ellerini, kendininkilerin içine aldığında, kirle kaplı ama hepsi düzgün ve narin kemikliydi.

F'lar gülümsemeye başladı. Evet, elin net görünmemesini o kadar beceriklice başarmıştı ki o ilk neyi gördüğünden gerçekten şüpheye düşmüştü. Kir tabakası ve yağın altında genç bir kız vardı. Weyr için yeteri kadar gençti. Ve doğuştan pısırık da değildi. Ne mutlu ki Fax'ın tohumu olacak kadar genç değildi. Önceki Lordlardan birinin gayri meşru çocuklarından mı? Hayır, burada sıradan soyların en ufak izi bile yoktu. Hangi aileden olursa olsun, saftı ve F'lar onun gerçekten Ruatha'dan olduğunu düşündü. On Devir önce katliamdan bilinmeyen bir yolla kaçmış ve sabırla intikam zamanını beklemiş biri. Başka hangi nedenle Fax'ı Kale'den feragata zorlayabilirdi ki?

Bu beklenmedik şansından dolayı sevinen ve

etkilenen F'lar, baygın bedenin üstündeki elbiseyi yırtmak için uzandı ve kendini yapmamak zorunda hissetti. Kız uyanmıştı. Onunkilere takılan büyük, aç gözlerinde ne korku ne de beklenti vardı; sadece tedbir.

Yüzünde zor fark edilen bir değişme oldu. Hatları rahatsız edici, aldatıcı çirkin görünüşe değişirken izleyen F'lar'ın gülümsemesi derinleşti.

"Bir ejderadamı şaşırtmaya mı çalışıyorsun, kızım?" diye kıkırdadı. Ona dokunmak için başka bir hareket yapmadı, sadece onu yerine oturtup yatağın büyük, oyma dikintisine sırtını dayadı. Kollarını göğsünde kavuşturdu ve sonra acıyan kolununun acısını dindirmek için birden başka yere çevirdi.

"İsmin, kızım, ve payen."

Yavaşça kendini doğrulttu, hatları artık değişmiyordu. Yüksek yatağın üzerinde birbirleriyle yüz yüze gelsinler diye kasten geriye, karyola başlığına doğru kaydı.

"Fax?"

"Öldü. İsmin!"

Zafer sevincini yansıtan bir bakış yüzünü birden doldurdu. Yataktan aşağı kayıp, beklenmedik bir uzun boyla doğruldu. "O zaman benim olanın iadesini talep ediyorum. Ben Ruatha Soy'undanım. Ruatha'nın hakkını talep ediyorum," diye çınlayan bir sesle ilan etti.

F'lar gururlu tavrından hoşlanarak bir an ona

bakakaldı.. sonra kafasını geri attı ve güldü.

"Bunu mu? Bu harap olmuş yığını mı?" Tavrı ile giysileri arasındaki uyumsuzlukla eğlenmekten kendini alamadı. "Oh, hayır. Hem, güzel leydi, biz ejderadamlar Fax'ın Kale'yi kendi varisine feragat yeminini duyduk ve tanık olduk. Bebeği de senin için düelloya mı davet edeceğim? Ve de kundak bezleriyle boğacak mıyım?"

Gözleri parladı, dudakları korkunç bir gülümseme ile aralandı.

"Varis yok. Gemma öldü, bebek doğmadı. Yalan söyledim."

"Yalan mı?" diye kızgınca sordu F'lar.

"Evet," diye çenesini kaldırarak onunla alay etti. "Yalan söyledim. Doğan bir çocuk yoktu. Sadece senin Fax'a meydan okuyacağından emin olmak istedim."

Onun tarafından iki kez kışkırtılmış olmanın acısı ile bileğini yakaladı.

"Bir ejderadamı dövüşmek için tahrik mi ettin? Öldürmek için? *Hem de Arama'dayken?*"

"Arama? Arama'dan bana ne? Ruatha gene benim Kale'm. On Devir boyunca bunun için çalıştım, bekledim, entrikalar kurdum ve acı çektim. Senin Arama'nın benim için ne anlamı olabilir ki?"

F'lar kızın yüzündeki kibirli, küçümseyici bakışa vurmak istedi. Zalimce kolunu kıvırıp, baskıyı kaldırmadan önce dizlerinin üzerine çökertti. Kız

ona gülüp, bir yana seğirtip ayağa fırladı ve daha F'lar ne yaptığını fark edip peşine takılmadan önce kapıdan dışarı çıkmıştı.

F'lar kendine küfrede küfrede, Kale'den çıkmak için Salon'dan geçmesi gerektiğini bilerek kayalık koridorlarda aşağı doğru hızla koştu. Bununla beraber, Salon'a ulaştığında hâlâ etrafta yavaş yavaş dolaşanlar arasında kaçan bir kişinin izine rastlamadı.

"Yaratık buradan geçti mi?" diye şans eseri o anda Avlu'ya açılan kapının yanında duran F'nor'a seslendi.

"Hayır. En sonunda gücün kaynağı o mu çıktı?"

"Evet, o," diye cevapladı, en çok kaçışına kızan F'lar. Nereye gitmiş olabilirdi ki? "Ve Ruatha Soyu'ndan!"

"Hoh ho! O zaman bebeği tahtından indiriyor mu?" diye sordu F'nor, artık parlayan ocağa yakın bir koltuğu işgal eden ebe kadını göstererek.

F'lar Kale'nin sayısız geçitlerini aramaya dönmeden önce durdu. Kahverengi binicisine bir an şaşırıp bakakaldı.

"Bebek? Ne bebeği?"

"Leydi Gemma'nın doğurduğu erkek çocuk," diye cevapladı F'nor, F'lar'ın anlamamış görünen bakışlarına şaşırarak.

"Yaşıyor mu?"

"Evet. Ebe kadın ölen kadının karnından zorla alınmasına ve erken doğum olmasına rağmen

sağlam bir bebek olduğunu söylüyor."

F'lar bir kahkaha ile başını arkaya attı. Bütün entrikalarına rağmen kız Hakikat tarafından yenilmişti.

O anda Mnementh'den yanlış anlaşılması imkansız bir coşku kükremesi duydu, onu diğer ejderlerin meraklı şakımaları izledi.

"Mnementh onu yakalamış," diye bağırdı F'lar, sevinçten sırıtıyordu. Uzun adımlarla merdivenlerden aşağı inerken eski Doruklar Lordu'nun cesedinin yanından geçti ve ana avluya çıktı.

Bronz ejderin Kule tüneğinden gitmiş olduğunu gördü ve ona seslendi. Bir heyecanlı çalkantı gözlerini yukarı çevirtti. Mnementh'in döne döne avluya indiğini gördü, ön pençelerinde sıkıca bir şey tutuyordu. Yüksek pencerelerden birinden tırmandığını gördüm ve ejderadamın onu aradığını bildiğimden çıkıntıdan onu koparıp aldım diye Mnementh F'lar'a bilgi verdi. Ejder hantalca arka ayakları üzerinde durdu, kanatlarıyla dengesini sağlamaya çalışıyordu. Dikkatlice kızı ayakları üzerine bıraktı ve dikkatlice koca pençelerinden bir kafes yaptı. Kız o çemberin içinde sessizce duruyordu, üzerinde sallanan kama şeklindeki kafaya dönüktü yüzü.

Nöbetçi wher dehşet, kızgınlık ve nefretle çığlıklar atıp, Lessa'nın yardımına gelmeye çalışarak zincirinin sonuna şiddetle hamle yapıyordu. Uzun adımlarla ikiliye doğru giden F'lar'ın üstü-

ne atılmaya çalıştı.

"Sende uçacak kadar cesaret var, genç kız," diye hakkını verdi F'lar, bir elini farkında olmadan Mnementh'in pençesinin üzerine koydu. Mnementh kendinden aşırı derecede memnundu ve gözünün kenarını kaşıtmak için kafasını kendi etrafında döndürdü.

"Biliyor musun, yalan söylemedin," diye F'lar, kızla dalga geçmekten kendini alamadı.

Kız yavaşça ona döndü, yüzü kayıtsızdı. Ejderlerden korkmadığını onaylayarak fark etti F'lar.

"Bebek yaşıyor. Ve erkek."

Kız dehşetini kontrol edemedi. Kendini tekrar toplayıp doğrulmadan önce omuzları biraz eğildi.

"Ruatha benim," diye gergin, kısık bir sesle ısrar etti.

"Doğru, filo buraya vardığında bana doğrudan yaklaşsaydın senin olacaktı."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ne demek istiyorsun?"

"Bir ejderadam şikayetinde haklı olan herkesi savunur. Biz Ruatha Kalesi'ne ulaştığımızda, Leydi'm, Arama'ya rağmen herhangi bir mantıklı neden olduğu takdirde Fax'a meydan okumaya hazırdım." Bu, gerçeğin bütünü değildi; ama F'lar ejderadamları kontrol etmeye çalışmanın aptalca bir hareket olduğunu kıza göstermek zorundaydı. "Arpçınızın şarkılarının sözlerine biraz dikkat

etmiş olsaydın, haklarını biliyor olacaktın. Ve -" F'lar'ın ses tonu kendisini bile şaşırtan kinci bir noktaya ulaştı. "-Leydi Gemma ölmemiş olabilirdi. O, cesur ruh, o zorbanın elinden, senden çok daha fazla çekmişti."

"Ruatha şimdi senin ne işine yarayacak?" diye sordu, kolunu geniş bir kavisle harabeye dönmüş Avlu'yu ve Kale'yi, bütün bereketsiz Ruatha vadisini gösterecek biçimde çevirdi. "Kazançsız bir fetihle ve fatihinin ölümüyle, amacına gerçekten ulaştın."

F'lar kahkaha attı. "İyi de oldu. Bütün bu Kale'ler yasal Soy'larına geri dönecekler, zamanı da gelmişti. Bir Kale, bir Lord. Geriye kalan hiçbir şey geleneklere uymuyor. Şüphesiz, bu ana kurala inanmayan diğerleriyle savaşman gerekebilir: Fax'ın açgözlü çılgınlığının bulaştığı kimselerle. Ruatha'yı bir saldırı karşısında savunabilir misin..şimdi..bu durumunda?"

"Ruatha benim!"

"Ruatha?" F'lar'ın kahkahası alaycıydı. "Weyrkadını olabilecekken mi?"

"Weyrkadını mı?" diye solurken, şok olmuş bir şaşkınlıkla ona bakakaldı.

"Evet, küçük aptal. Ben Arama'ya çıktığımı söyledim . . . Ruatha'dan daha büyük bir yere hizmet etme zamanın geldi. Ve Arama'mın hedefi . . . sensin!"

Lessa sanki tehlikeliymişcesine kendisini göste-

ren parmağına bakakaldı.

"İlk Yumurta adına, kızım, senin içinde, farkında olmadan, istediğini yapmak için bir ejderadamı yönlendirebileceğin gücün var. Ah, ama bir daha asla olamayacak, çünkü artık sana karşı tetikte olacağım."

Mnementh boğazından gelen yumuşak bir gurultu ile onaylayarak uğuldadı. Avlu'nun karanlığında parıldayan bir gözü kıza dönsün diye boynunu eğdi.

F'lar kızın kendi kafasından büyük bir gözün yakınında yüzünün renginin solmadığını, geri kaçmadığını yansız bir gururla fark etti.

"Göz kenarlarının kaşınmasından hoşlanır," diye taktik değiştirerek dostane bir tonla belirtti F'lar.

"Biliyorum," dedi yumuşakça ve görevi yerine getirmek için bir elini uzattı.

"Nemorth bir altın yumurta yumurtladı," diye inandırıcı bir şekilde devam etti F'lar. "Ölüme yakın. Bu kez kuvvetli bir Weyrkadını'mızın olması gerekiyor."

"Kızıl Yıldız?" dedi hızla konuşarak kız, korkmuş gözlerini F'lar'a çevirdi. Bu da daha önce bir kere bile korku eseri göstermediği için F'lar'ı şaşırttı.

"Onu gördün mü? Ne manaya geldiğini biliyor musun?" Kızın sinirlice yutkunduğunu gördü.

"Orada bir tehlike var . . ." diye endişelice do-

ğuya bakarak yalın bir fısıltıyla konuşmaya başladı.

F'lar tehlikenin yaklaştığını ne tür bir mucize ile fark ettiğini sormadı. F'lar kaba kuvvet gerekse bile onu Weyr'e götürmeyi kafasına koymuştu. Ama içinde bir şey bu meydan okumayı gönüllü kabul etmesini çok istiyordu. İsyankâr bir Weyrkadını aptal olanından çok daha tehlikeli olacaktı. Bu kızın kurnazlık ve stratejide de kullanacağı çok fazla gücü vardı. Düşüncesizce davranarak onu düşman etmek bir felaket olabilirdi.

"Orada bütün Pern için tehlike var. Sadece Ruatha için değil," diyerek, sesine rica edercesine bir ifade verdi. "Ve sana ihtiyaç var. Ruatha için değil." Elinin bir hareketi bu hususu sanki bütün konunun içinde önemsiz bir şeymiş gibi sildi. "Kuvvetli bir Weyrkadını olmazsa ölüme mahkumuz. Sen olmazsan!"

"Gemma bütün bronz binicilere ihtiyacımız olduğunu söyledi," diye afallamış bir fısıltıyla mırıldandı.

Bu sözlerle ne demek istemişti? F'lar kaşlarını çattı. Kız onun söylediği kelimelerden birini duymuş muydu? Sadece bununla karşılık veren bir tele vurduğundan emin olarak konuşmasını sürdürdü.

"Sen burada kazandın. Bırak bebek"- bu fikrin tepkisiyle ürktüğünü gördü ve insafsızca onu pekiştirdi - "Gemma'nın bebeği - Ruatha'da büyü-

sün. Weyrkadını olarak sadece harabe Ruatha'ya değil, bütün Kaleler'e hükmedeceksin. Fax'ın ölümünde başarıya ulaştın. İntikamdan vazgeç."

Kız hayretler içindeki gözlerle, kelimelerini özümseyerek F'lar'a bakıyordu.

"Fax'ın ölümünden sonrasını daha önce hiç düşünmemiştim," diye yavaşça kabul etti. "Ondan sonra ne olacağını hiç düşünmedim."

Şaşkınlığı nerdeyse çocukçaydı ve F'lar'ı ikna edici şekilde etkiledi. F'lar onun olağanüstü yetilerini ne düşünmek istemiş, ne de buna zamanı olmuştu. Şimdi onun boyun eğmez karakterinin bazı taraflarını fark etmişti. Fax ailesini öldürdüğünde on Devir'den büyük olamazdı. Bir şekilde çok küçük olmasına rağmen, kendine bir amaç bulmuş ve gaspçı Lord'un ölümüyle güvencede olana kadar, uzun bir süre, hem gaddarlığa karşı olmuş, hem de izi bulunmadan hayatta kalmayı becermişti. Ne Weyrkadını olacaktı ondan! Ruatha Soyu'ndan gelenlerin geleneğiyle. Soluk ayın ışığı, onu daha genç, korumasız ve nerdeyse çekici bir hale sokmuştu.

"Sen Weyrkadını olabilirsin," diye nazik bir ısrarla tekrar etti.

"Weyrkadını," diye kuşkuluca soludu ve hafif ay ışığının yıkadığı iç Avlu'da etrafa bakındı. F'lar tereddüt ettiğini düşündü.

"Yoksa paçavralardan hoşlanıyor musun?" dedi, sesini haşin ve alaycı yaparak. "Ve keçeleşmiş

saçlardan, kirli ayaklardan, çatlamış ellerden? Samanların içinde uyumak, kabukları yemekten? Gençsin . . . Yani, sanırım gençsin." Sesi açık açık kuşkuluydu. Kız sakince ona baktı, dudaklarını sertçe birbirine bastırıyordu. "Bu senin en önemli tutkun mu? Sen nesin ki bu koca dünyanın bu küçük köşesi istediğin *her şey* olabiliyor?" dedi ve durdu, sonra su katılmadık bir aşağılamayla ekledi. "Gördüğüm kadarıyla Ruatha Soyu zayıflamış. Sen korkuyorsun!"

"Ben Ruatha Lord'unun kızı Lessa'yım," diye Soy'una hakaretten dolayı sert bir dille karşılık verdi. Doğruldu, gözleri parlıyordu, çenesi yukarıdaydı. "Ben hiçbir şeyden korkmuyorum!"

F'lar çok hafif bir gülümseme ile kendinden memnun olduğunu gösterdi.

Ancak, Mnementh başını yukarı attı ve yılankavi boynunu uzatabildiği kadar yukarı uzattı. Avazı çıktığı kadar aşağıdaki vadiyi çınlattı. Mnementh F'lar'a Lessa'nın meydan okumasını fark ettiğini iletti. Diğer ejderler karşılık verdiler, şakımaları Mnementh'ın eril böğürmesinden daha tizdi. Zincirinin sonuna sinmiş nöbetçi wher, ürkmüş sakinleri Kale'yi boşaltıncaya kadar ince sesini tiz, cesaret kırıcı çığlığa yükseltti.

"F'nor," diye seslendi bronz binici kendi filo liderini eliyle çağırarak. "Grubun yarısını burada Kale'ye muhafızlık etmeleri için bırak. Yakındaki Lordlardan biri Fax'ın örneğinin daha iyisini yap-

mayı düşünebilir. Bir biniciyi iyi haberle Dorıklar'a yolla. Sen doğru Dokumacılar Salonu'na git ve L'to . . Lytol ile konuş." F'lar sırıttı. "Sanırım bu Kale için bebek Lord ve Weyr adına örnek bir Bekçi ve de Lord Vekili olacaktır."

Kahverengi binici liderinin niyetlerini kavramaya başladığında görevinden hoşnut olduğunu yüz ifadesi belli etti. Fax'ın ölmesi ve Ruatha'nın ejderadamların koruması altında olması ile, özellikle de Fax'ın işini bitirenin koruması altında olması ile, Kale güvende olacaktı ve bilge yönetimle birlikte sağlıklı biçimde gelişecekti.

"Ruatha'nın kötüleşmesinin nedeni kız mı?" diye liderine sordu.

"Ve dalavereleriyle nerdeyse bizim de sonumuzu hazırlayacaktı," diye cevapladı F'lar, ama Arama'sının takdir edilecek amacını bulduğu için artık bağışlayıcı olabilirdi. "Sevincini sakla, kardeşim," diye F'nor'un ifadesini görür görmez tavsiyede bulundu: "Yeni kraliçe de Etkilenmelidir."

"Ben buradaki hazırlıkları yapacağım. Lytol mükemmel bir seçim," dedi F'nor, bununla beraber F'lar'ın hiç kimsenin onayına ihtiyacı olmadığını biliyordu.

"Bu Lytol da kim?" diye haşince sordu Lessa. Pis saç yığınını yüzünün önünden geriye kıvırmıştı. Ay ışığında kir daha az göze çarpıyordu. F'lar, F'nor'un kıza çok rahat anlaşılan bir ifade ile baktığını gördü. Büyürücü bir el hareketiyle

emirlerini geciktirmeden yerine getirmesini F'nor'a işaret etti.

"Lytol ejdersiz kalmış bir adam," dedi kıza F'lar, "Fax'a yakın değil. Kale'ye iyi vesayet edecek ve Ruatha kalkınacak." İhtiyatlı, dik bir bakışla ikna edici bir şekilde ekledi. "Bunu istemez misin?"

Kız ona cevap vermeden sıkılarak baktı, ta ki F'lar onun yenilmesine hafifçe kıkırdayana kadar.

"Weyr'e dönüyoruz," diye belirtti Mnementh'in yanına kadar ona yol göstermek için bir elini uzatırken.

Bronz ejder zinciri tozların içinde gevşekçe duran, artık yere uzanmış nefes nefese olan nöbetçi where doğru uzatmıştı başını.

"Ah," diye iç çekti Lessa ve acayip hayvanın yanında durdu.

"Mnementh onun çok yaşlı olduğunu ve yakında ölüm uykusuna yatacağını söylüyor."

Lessa çirkin kafayı kollarının içine almış, göz kenarlarını okşuyor, kulaklarının arkasını kaşıyordu.

"Pernli Lessa, gel hadi," dedi F'lar, kalkıp uçmak için sabırsızlanıyordu.

Yavaş ama itaat ederek ayağa kalktı. "Beni korudu. Beni tanıdı."

"İyi yaptığını da biliyor," dedi ondaki bu tür bir tipik olmayan duyarlık gösterisine şaşarak, kabaca güven verdi ona.

Ayağa kalkması için ve Mnementh'e götürmek

için elini tuttu.

Bir anda F'lar'ın ayakları yerden kesildi, yere yayılmıştı ve rakibiyle karşılaşmak için ayağa kalkmak amacıyla dönmeye çalıştı. Bununla beraber, ilk darbenin gücü onu sersemletmişti. Sırtüstü yere yatmış vaziyette nöbetçi wherin pullu gövdesinin - tam ona doğru - fırladığını görmekten alamıştı.

Aynı zamanda Lessa'nın şaşkın haykırışını ve Mnementh'in kükremesini duydu. Bronzun koca kafası nöbetçi wheri ejderadamdan uzakta bir yere atmak için birden etrafında döndü. Ama nöbetçi wher bütün hızıyla atladığında Lessa bağırdı.

"Öldürme! Öldürme!"

Hırıltısı şaşkın bir uyarı çığlığına dönüşen nöbetçi wher, yolundan dönerek havada inanılmaz bir manevra gerçekleştirdi. Ayakları üstüne taş avluya düşerken F'lar düşüşün şiddetinden dolayı hayvanın sırtının kırılmasıyla çıkan boğuk çatırtıyı duydu.

Daha ayağa kalkamadan Lessa çirkin kafayı kollarının arasına almıştı, yüzü sıkıntı içindeydi.

Mnementh ölen nöbetçi wherin gövdesine hafif vuruşlar yapmak için başını eğmişti. F'lar'a yaratığın Lessa'nın Ruatha'dan ayrıldığını sandığını, bunun onun Soy'undan birisinin yapmaması gereken bir şey olduğunu bildirdi. Bunak şaşkınlığı ile ancak Lessa'nın tehlikede olduğunu sanabil-

mişti. Lessa'nın çılgın emrini duyduğunda, hayatı pahasına hatasını düzeltmişti.

"Gerçekten sadece beni korumaya çalışıyordu," diye ekledi Lessa, sesi bozuluyordu. Boğazını temizledi. "Güvenebileceğim tek varlıktı. Tek dostum."

F'lar herhangi bir kişinin bir nöbetçi wher ile dostluk iddia etmek zorunda bırakılabileceğinin şoku ile kızın omzunu beceriksizce sıvazladı. İrkildi; çünkü düşüş omzundaki yarayı tekrar açmıştı ve canı yanıyordu.

"Gerçekten sadık bir dost," dedi, nöbetçi wherin altın rengi-yeşil gözlerindeki ışık sönükleşip yok olana kadar sabırla bekledi.

Bütün ejderler türlerinden birinin ölümü anlamına gelen ürkütücü, tüyler ürperten, güç bela duyulan, tiz perdeden ağıt sesini dile getirdiler.

"O sadece bir nöbetçi wherdi," diye övgüden şaşıran Lessa gözleri fal taşı gibi açılarak mırıldandı.

"Ejderler istedikleri yerde onur verirler," diye yalın bir şekilde, sorumluluğu yadsıyarak belirtti.

Lessa uzun bir süre daha, çirkin kafaya baktı. Onu taşların üzerine uzattı, kesilmiş kanatlarını okşadı. Sonra, çabucak boynundaki metal tasmayı kitleyen ağır tokayı açtı. Tasmayı sertçe uzaklara fırlattı.

Çevik bir hareketle ayağa kalktı ve bir defa bile geriye göz atmadan Mnementh'e doğru karar-

lıca yürüdü. Sakince Mnementh'in kalkmış ayağına çıktı ve F'lar'ın ona tarif ettiği gibi dev boyunda oturdu.

F'lar Avlu'da tekrar sıraya girmiş filosunun geri kalanına bir göz attı. Kale halkı büyük Salon'un emniyetli ortamına çekilmişti. Filosunun adamlarının hepsi ejderlerine bindiklerinde, Mnementh'in boynundaki kızın arkasına atladı.

"Kollarıma sıkıca tutun," diye kıza emretti, en küçük sırt omurunu tutup uçma komutunu verirken.

Büyük bronz ejder havalanırken Lessa'nın parmakları kendiliğinden onun dirseğinin aşağısına kasılarak yapıştı, koca kanatlar dikey yükselmeyi sağlamak için çalışıyorlardı. Mnementh bir uçurum ya da kuleden uçuşa dalmayı tercih ederdi. Ejderler tembelliğe meyillidirler. F'lar arkasına göz atıp, Ruatha Kalesi'ne muhafızlık yapanların açığını kapatmak için yayılan diğer ejderadamların uçuş düzenini aldıklarını gördü.

Yeterli yüksekliğe eriştiklerinde Weyr'e gitmek için *ara*ya geçmesini söyledi Mnementh'e.

*Ara*da asılı kaldıklarında sadece bir soluma, kızın şaşkınlığının ifadesi oldu. Işık ve sesin hiç olmamasının korkusuna ve etkileyici soğuğun can yakmasına alışkın olmasına rağmen F'lar, bu hissi hâlâ cesaret kırıcı buluyordu. Ki bu olağandışı transfer birkaç öksürükten daha fazla zaman almıyordu.

Ara ürkünçlüğünden çıkarlarken Mnementh bu adayın sakin tepkisini onaylayarak gurıldadı. Diğer kadınların yaptığı gibi ne korkmuş ne de panikle çığlık atmıştı. F'lar Lessa'nın kalbinin, kaburgalarına dayalı kolu üzerinde çarptığını hissetmişti; ama hepsi o kadardı.

Gece olan Ruatha'dan yarım dünya uzaktaki Weyr'in üzerindelerken Mnementh parlak gün ışığında süzülmek için kanatlarını açıyordu.

Weyr'in büyük, kayalık, uzun ve dar Çanak bölgesinin üstünde daireler çizerlerken bu sefer şaşırtıcı bir şekilde Lessa'nın elleri F'lar'ın kollarına kenetlendi. F'lar Lessa'nın yüzüne dikkatle bakıp oradan yansıyan memnuniyetten mutlu oldu; yüksek Benden dağ sırasının bin boy üstünde havada asılı dururlarken hiçbir korku izi göstermiyordu. Sonra, yedi ejderin geliyoruz diye kükremeleriyle kuşkulu bir gülümseme yüzünü aydınlattı.

Mnementh tembel daireler çizerek inmeyi seçerken diğer ejderadamlar geniş bir helezondan aşağı düştüler. Ejderadamlar zekice dönüp diğer ejderlerden uzaklaştı ve her biri Weyr mağaralarındaki kendi konutuna indi. Mnementh sonunda kendi konutlarına rutin yanaşmasını tamamladı. En sonunda kanatlarını kıvırıp ileri hızını kestiğinde kendi kendine tiz bir sesle ıslık çalıp, çıkıntılı kaya tabakasına yavaşça indi. F'lar binlerce defa pençeli inişlerden çizilmiş sağlam kayala-

ra doğru kızı sallandırırken Mnementh çömeldi.

"Bu sadece bizim konutumuza gider," dedi ona F'lar, büyük bronz ejderler rahatça geçsin diye kubbeli yapılmış ve genişletilmiş koridora girdiklerinde.

Mnementh olgunluğa eriştiğinden beri yaşadıkları dev doğal mağaraya ulaştıklarında, F'lar ona Weyr'den ilk defa bu kadar uzun süre ayrıldıklarından dolayı yeni gözlerle baktı. Dev oda Fax'ın gösteri töreninde ziyaret ettikleri salonların çoğundan daha büyüktü kuşkusuz. O salonlar insanların toplantı yeri olarak yapılmışlardı, ejderlerin yetiştiği doğal ortam olarak değil. Ama birden kendi konutunun en az Ruatha kadar bakımsız olduğunu gördü. Ruatha nasıl en eski Kale'lerden biriydiyse Benden de kesinlikle en eski ejder weyri idi; ama bu hiçbir şeyi mazur göstermiyordu. Bu oyukta, sert kayaları ejder boyutlarına uydurmak için kaç tane ejder yetişmişti! Ejderlerin Weyr'inin yatak odasının ilerisindeki, doğal sıcak kaynağın sürekli temiz su getirdiği banyoya kadar giden patikayı kaç ayak aşındırmıştı! Ama duvardaki perdeler soluklaşmış ve çözülmüşlerdi, üst eşik ve yerde rahatça kumlanıp çıkarılabilecek yağ lekeleri vardı.

Yatak odasında durduklarında Lessa'nın yüzündeki sakıngan ifadeyi gördü.

"Hemen Mnementh'in karnını doyurmalıyım. İlk sen yıkanabilirsin," dedi, bir sandığın altını

üstüne getirerek onun için temiz giyecekler arıyordu, konutunun eski sakinlerinin attığı, ama şu anda üzerinde olanlardan çok çok daha düzgün şeyler. Geleneksel Etkileme kıyafeti olan beyaz yün cüppeyi dikkatlice sandığa geri yerleştirdi. Onu daha sonra giyecekti. Banyoya giden yolu kapatan perdeyi işaret ederek, ayağının dibine bir grup giysi ve bir torba kokulu kum attı.

Sonra hiçbir şey yakalamaya çalışmadığı için onu ayağının dibinde yığılı elbiselerle bırakıp gitti.

Mnementh ona F'nor'un Canth'ı doyurduğunu ve kendisinin de aç olduğunu haber verdi. O *kız* F'lar'a güvenmemişti; ama Mnementh'den de korkmamıştı.

"Senden niçin korksun ki?" diye sordu F'lar. "Sen onun tek dostu olan nöbetçi wherin kuzenisin."

Tamamiyle olgun bir bronz ejder olan Mnementh kendisinin sıska, yerde sürünen, zincirli ve de kanatları kesilmiş bir nöbetçi wher ile akrabalığı olmadığını bildirdi.

"O zaman ona niçin ejder töreni yaptınız?" diye sordu F'lar.

Mnementh, bunun sadık ve kendini feda eden bir kişiliğin ölümüne uygun, yakışır bir yas tutma olduğunu F'lar'a kibirlice söyledi. Bir mavi ejder bile, Ruatha nöbetçi wherinin, Mnementh'in onu söylemeye şiddetle zorlamasına rağmen saklama-

sı emredilen bilgiyi açığa vurmadığı gerçeğini inkâr etmezdi. Hem, F'lar'a saldırısını fiziksel bir beceriyle hayatı pahasına bozmakla kendini ejdervari bir kahramanlığa yükseltmişti. Doğal olarak ejderler onun ölümüne bir ağıt yakmışlardı.

F'lar bronza takılabildiğinden memnun, kendi kendine kıkırdadı. Mnementh büyük bir ciddiyetle yemek alanına doğru kavis çizerek inmeye başladı.

Mnementh F'nor'un yanında havada dururken F'lar aşağı atladı. Yerle temas ona, kıza omzunu sardırırsa daha iyi olacağını hatırlattı. Bronz, dolaşan sürünün içindeki en yakın yağlı geyiğin üstüne çullanırken onu izledi.

"Kuluçkadan Çıkış her an olabilir," diye selamladı kardeşini F'nor, kıçının üzerine çömeldiğinde ona sırıtıyordu. Gözleri heyecandan pırıl pırıldı.

F'lar düşüncelice başını sallayarak onayladı. "Erkeklerden seçilecek çok kişi olacak," diye F'nor'un kasten seçilenlerle ilgi haberlerini saklamasına izin verdi.

Beraberce F'nor'un Canth'ını bir dişi geyiği seçip ayırırken izlediler. Kahverengi ejder normal bir şekilde kurtulmak için çabalayan hayvanı bir pençesi ile kaptı ve boş bir çıkıntılı kayaya yerleşip ziyafet çekmek için yükseldi.

Mnementh ilk hayvan ölüsünü bitiriverdi ve ilerdeki ağıllarda bulunan sürülere doğru tekrar

süzüldü. Ağır bir yer kuşunu seçip ayırdı ve pençesinde onunla beraber yükseldi. Dev kanatların çaba harcamadan sallanmasındaki heyecan verici gururu, bronz derinin üzerinde güneşin oynamasını, gümüşümsü pençelerin parıltısını, inmek için toplanmalarını, yükselişini gözlemledi F'lar. Mnementh'i uçarken izlemekten ya da onun kayıtsız zerafet ve gücüne hayran olmaktan hiç bıkmamıştı.

"Lytol çağrıdan çok etkilendi," diye belirtti F'nor, "ve sana saygılarını ve hürmetleri sundu. Ruatha'da iyi iş görecek."

"Seçilmesinin nedeni bu," diye homurdandı Lytol'un davranışına sevinen F'lar. Lord vekilliği bir ejderin kaybının yerini tutamazdı, ama saygın bir sorumluluktu.

"Doruklar Bölgesi'nde daha çok şenlik oldu," diye iyice sırıtarak devam etti F'nor, "ve Leydi Gemma'nın ölümüne dürüstçe üzüldüler. Yarışmacılardan hangisinin ünvanı alacağını görmek ilginç olacak."

"Ruatha'da mı?" diye yarı kardeşine kaşlarını çatarak sordu F'lar.

"Hayır. Doruklar'da ve Fax'ın istila ettiği diğer Kale'lerde. Lytol Ruatha'yı güvenceye almak ve o Kale'ye saldırmaya kalkacak başıbozuk askerlere, önce bir düşünmeleri için kendi adamlarını getirecek. Fax artık Doruklar'ı yönetmese de Doruklar'da hâlâ Kale değiştirmek isteyen birçok ki-

şi tanıyor. Bizim adamlarımız kısa zamanda aramıza katılsın diye bir an önce Ruatha'ya gitmek niyetinde."

F'lar onaylayarak başını sallayıp, hayvanlarını yemek alanına getiren kendi filosundan iki mavi biniciyi daha selamlamak için döndü. Mnementh bir kümes hayvanı için daha geri geldi.

"Az yiyor," diye yorum yaptı F'nor. "Canth hâlâ oburcasına tıkınıyor."

"Kahverengiler tam büyüme konusunda yavaştırlar," diye sözcüklerini uzatarak konuştu F'lar, F'nor'un gözleri kızgınlıkla parıldarken tatmin olmuşçasına onu izliyordu. Bu ona haberleri saklamanın ne demek olduğunu öğretecekti.

"R'gul ve S'lel geri geldiler," diye söylendi sonunda kahverengi binici.

İki mavi ejder, sürüyü korkudan bağırtıp darmadağınık bir kaçışmaya sokmuştu.

"Diğerleri geri çağrıldı," diye devam etti F'nor, "Nemorth ölü gibi kaskatı." Sonra daha fazla kendini tutamadı. "S'lel iki tane getirdi. R'gul beş. İradeleri kuvvetli ve güzel olduklarını söylüyorlar."

F'lar hiçbir şey demedi. O ikisinin çok aday getireceğini tahmin ediyordu. İsterlerse yüzlerce getirsinler. F'lar bir seçimde, kazanacak olanı bulmuştu.

Haberlerinin çok az tepki doğurmasına öfkelenen F'nor ayağa kalktı.

"Crom'daki için geri dönecektik ve şu güzel.."

"Güzel?" diye bir kaşını kaldırıp küçümseyerek sertçe karşılık verdi F'lar. "Güzel mi? Jora güzeldi," diye konuştu kinik biçimde.

"K'net ve T'bor batıdan yarışmacılar getiriyorlar," diye hızla ekledi endişelice.

Eve dönen ejderlerin fırtına koparan kükremesi gökyüzünde gürledi. Adamların ikisi de hızla kafalarını göğe kaldırdılar ve dönen iki filonun yirmiden fazla ejderinin çifte spiralini gördüler.

Mnementh kafasını yükseklere kaldırarak uğuldamaya başladı. F'lar onu geri çağırdı; çok az yemiş olmasına rağmen, çağrıldığı için kavga etmemesine memnun oldu. Samimice kardeşini selamlayan F'lar Mnementh'in açılmış ayağına çıktı ve kendi çıkıntılı kayasına geri yükseldi.

İkisi kubbeli iç odaya giden kısa geçitte yürürlerken Mnementh dalgınca hıçkırdı. Çukur yatağına doğru yavaş yavaş yürüdü ve kendini kavisli kayaların içine yerleştirdi. Mnementh gerinip, kama kafasını rahatça yere uzatınca F'lar ona yaklaştı. Mnementh yakındaki gözüyle ona baktı, façetalı gözleri parıldıyor ve renk değiştiriyorlardı, F'lar sakinleştirircesine göz kenarını kaşırken iç göz kapakları aşamalı aşamalı kapanıyordu.

Buna alışık olmayanlar böyle bir bakışı cesaret kırıcı bulabilirlerdi. Ama yirmi Devir önce, koca Mnementh yumurtasını kırıp, sendeleyen bacak-

larla çocuk F'lar'ın önünde durmak için Yumurtlama Alanı'nı geçtiğinden beri, ejderadam bu sessiz anları uzun bir günün en mutlu anları olarak değerlendirmişti. Hiçbir övgü bir insana Pern'in kanatlı hayvanlarının güveni ve yoldaşlığından daha fazla şey veremezdi. Ejderlerin insanlardan seçtiklerine karşı sundukları bağlılık, Etki anından itibaren ihanetsiz ve eksiksiz oluyordu.

Mnementh'in iç mutluluğu o kadar yoğundu ki koca göz çabucak kapandı. Ejder uyudu, sadece kuyruğunun ucu eğer gerekirse anında hazır olduğunun güvence işareti olarak dik duruyordu.

Faranth'ın Altın Yumurtası adına
Bilge ve gerçek Weyrkadını adına,
Bir filo bronz ve kahverengi ejder doğur,
Bir filo yeşil ve mavi ejder doğur.
Kuvvetli ve cesur biniciler doğur,
Kuluçkadan çıkınca hemen Ejder sevgisi doğar,
Gökyüzünde uçan yüzlerce filo,
İnsan ve ejder birbiriyle tanı eşleşir.

Lessa ejderadamın ayak sesleri gerçekten tamamen duyulmaz oluncaya kadar bekledi. Çabucak büyük mağaraya gitti, pençelerin tırmalayışını ve kudretli kanatların şakırtısını duydu. İşte o, Benden Weyr'i olan bir mil uzunluğundaki ovalin daha geniş ucuna doğru daireler çizerek inen bronz ejderdi. Herhangi bir Pernli kadar, Weyrleri duymuştu; ama birinin içinde olmak çok farklı bir şeydi.

Düz kayalık yüzeyde aşağı, yukarı dikkatle baktı. Ejder kanadı olmadan dışarı çıkılamazdı. En yakın mağara girişleri biri üstünde, diğeri altında, ulaşılamayacak uzaklıktaydılar. Burada iyice inzivadaydı.

Weyrkadını demişti adam ona. Onun kadını mı? Onun weyrinde mi? Söylemek istediği bu muydu? Hayır. ejderden aldığı izlenim bu değildi. Birden ejderi anlamasının tuhaflığını fark etti. Sıradan insanlar bunu yapabiliyorlar mıydı? Ya da bunun nedeni Ailesinde ejderadam kanı olması mıydı? Bütün olaylarda, Mnementh daha

önemli bir role, özel bir konuma sahipti. O zaman, yumurtadan çıkmamış ejder kraliçesine Weyrkadını olmamı istiyor olmalılar. Peki nasıl olacaktı da o, ya da onlar bunu başaracaklardı. Belli belirsiz ejderadamların Arama'ya gittikleri zaman, belirli kadınları aradıklarını hatırladı. Ah, belirli kadınlar. O zaman, o birçok yarışmacıdan biriydi. Ama bronz binici tek başına yeterliymiş gibi o mevkiyi ona sunmuştu. O da kibirden payını almıştı. diye düşünüverdi Lessa. Kendini beğenmiş olsa da, Fax gibi zorba değildi.

Bronz ejderin kaçışan sürü içine birden daldığını görebildi, darbeyi gördü, ejderin karnını doyurmak için uzak bir kaya çıkıntısına yerleşmek üzere daireler çizerek uçuşunu gördü. İçgüdüsel olarak girişten içeri koridorun göreceli güvenliğine ve karanlığa geri çekildi.

Yemek yiyen ejder aklına yüzlerce korkunç masal getirdi. Alay etmiş olduğu masallar ama şimdi . . Acaba doğru muydu, ejderlerin insan eti yediği? . . . Lessa bu düşünce karşısında durdu. Ejderler insanlardan daha az acımasız değillerdi. Ejderler en azından hayvanca açgözlülüğe göre değil de, hayvanca ihtiyaçlara göre davranıyorlardı.

Ejderadamın bir müddet meşgul olacağından emin bir şekilde, büyük mağarayı geçip yatak odasına geldi. Elbiselerini ve bir torba temizleme kumunu alıp banyoya ilerledi. Burası küçük, ama

amacı için yeterliydi. Geniş bir kaya çıkıntısı, düzgün olmayan banyo havuzuna kısmi bir kenar oluşturmuştu. İçeride bir oturak ve kuruyan elbiseler için bazı raflar vardı. Loş ışıkta, havuzun yakındaki bölümünün banyo yapanın rahatça durabilmesi için kumla yükseltildiğini görebildi. Sonra uzak taraftaki saf kaya duvara çarpan sulara doğru kademe kademe bir derinleşme vardı.

Temiz olmak! Tamamiyle temiz olmak ve öyle kalabilmek. Ejderadamdan daha az duyarlı olmayan bir tiksintiyle, paçavralardan geri kalanları çıkarıp onları nereye koyacağını bilemeden bir kenara attı. Kokulu kumdan cömertçe bir avuç aldı ve havuza eğilerek onları ıslattı.

Çabucak kokulu sabunla yumuşak bir çamur yaptı. Ellerini ve çürükler içindeki yüzünü iyice ovuşturdu. Daha fazla kum ıslatıp, kollarına ve bacaklarına saldırdı sonra da vücuduna ve ayaklarına. Yan iyileşmiş yaralarından kan çıkana kadar iyice ovaladı. Daha sonra havuza indi, daha doğrusu atladı, sıcak suyun çiziklerindeki kokulu kumu köpürtmesi ile soluk soluğa kaldı. Saçlarının tamamen ıslandığından emin olmak için kafasını sallayarak suyun altına daldı. Sonra çabucak daha fazla kokulu kum sürdü, durulad ve ovaladı, ta ki saçlarının tamamen temizlenmiş olduğunu hissedene kadar. Yıllar geçmişti. Saç yığınları düğümler halinde, incelmiş bacaklı sayısız sürümcek gibi havuzun diğer ucuna doğru sü-

rüklendi ve sonra ortadan kayboldular. Su devamlı deveran ediyor, bulanan kirli sular temizleriyle yer değiştiriyordu, bunu fark etmekten mutluydu. Yerleşmiş kirleri derisi acıyana kadar ovalayarak dikkatini tekrar vücuduna verdi. Yüzey toprağından daha iyisi ile temizlenmek bir ayindi. Temizliğin konforundan dolayı, esrimeye yakın bir haz duydu.

Sonunda iyice ıslanmanın vücudunu yeteri kadar temizleyeceğinden emin bir şekilde, saçlarını üçüncü defa kumladı. Havuzu neredeyse isteksizce terk etti, kendini kurularken saçlarını sıkıp, kafasının üzerinde topladı. Elbiseleri silkeledi ve bir giysiyi denercesine üzerinde tuttu. Kumaş, yumuşak bir yeşildi. uyuşmuş sert ellerine rağmen suların buruşturduğu parmaklarına yumuşacık geliyordu. Kafasından aşağı geçirip giydi. Boldu; ama koyu yeşil, uzun tuniğin belinde gerebileceği bir kemeri vardı. Çıplak tenindeki alışılmadık yumuşaklık hissi onu şehvetli bir hazla kıpır kıpır oynattı. Artık ayak bileklerinin çevresinde sertçe dönüp duran eski püskü giysinin kenarı olmadığından, gülümseyişini aşırı bir kadın sevincine dönüştürüyordu eteklik. Bir kurulama bezi aldı ve saçları ile uğraşmaya başladı.

Kulaklarına boğuk bir ses geldi ve elleri dengeli, kafası bir yana yatmış durdu. Gerilerek dinledi. Evet dışarıda sesler vardı. Ejderadam ve hayvanı dönmüş olmalıydı. Bu zamansız müdahale-

ye sıkılarak yüzünü buruşturdu ve saçlarını daha sert kuruladı. Ellerini yarı kurumuş karışıklıklarda dolaştırdı, düğümlerle karşılaştığında hareketi durdu. Saçlarını meydan okurcasına kulaklarının arkasına iterek düzeltmek için saçlarını okşadı. Canı sıkılmış bir şekilde, rafların altını üstüne getirerek, umduğu gibi kalın dişli bir metal tarak buldu. Onunla başa çıkılmaz saçlara saldırdı. Yılların düğümlerini daha hızlı çekerek ve inleyerek insafsızca taradı. Yığına çeki düzen vermeyi başarabildi.

Artık, ellerinde hışırdayan, yüzüne, tarağa ve saçlarına yapışan saçlarının birden kendine ait bir hayatları olmuştu. İpeğimsi telleri kontrol altına almak zordu. Temizlendiği ve düzeldiği için saçları sandığından daha uzundu, beline kadar uzanıyordular - ellerine yapışmadıklarında.

Hareketsizce dinlemesine rağmen hiçbir ses duymadı. Kuşkuluca, perdenin yanına geldi ve yatak odasına tedbirlice bir göz attı. Boştu. Dinledi ve uykulu ejderin fark edilebilir düşüncelerini yakaladı. İyi, bir yatak odası yerine uyuyan bir ejderin önünde adamla karşılaşmayı tercih ederdi. İlerlemeye başladı ve duvarda asılı parlak metal parçasının önünden geçerken göz ucuyla tuhaf bir kadının görüntüsünü yakaladı.

Hayretler içinde, bir an durdu, inanmazcasına metalin yansıttığı yüze bakakaldı. Sadece istemdışı bir şaşkınlığın işareti olarak ellerini çıkık el-

macık kemiklerinin üstüne koydu ve yansıma yaptığı hareketi taklit edince kendine baktığını anladı.

Ama yansıtıcıdaki kız, dokumacının kızı Leydi Tela'dan daha hoştu! Fakat çok zayıftı. Elleri kendi istençleri ile boynuna, dışarı fırlamış köprücük kemiğine ve vücudunun geri kalanının sıskalığını tamamen yansıtmayan göğüslerine indiler. Elbise onun bedenine göre çok genişti, o anın sevinçli değerlendirilmesi içinde beklenmedik bir şekilde beliren kibirle bunun farkına vardı. Ve saçları . . . kafasının etrafında bir hale gibi duruyorlardı. Düz yatmamışlardı. Sabırsız parmaklarla onları düzeltirken, kendiliğinden bukleleri yüzünün etrafında durması için öne getirdi. Gizlenme ihtiyacını kafasından atarak, kızgınlıkla onları geri ittiğinde saçlar gene kabardılar.

Hafif bir ses, bir çizmenin kayaya sürtmesi, onu umulmadık bir zamanda şaşkınken bastırdı. Onun bir anda gözükmesini bekledi. Birden ürkekleşmişti. Alnı açık, saçları kulaklarının arkasında, üstüne yapışan bir kumaşla vücut hatları ortaya çıkmış, alıştığı isimsizliği elinden alınmıştı ve bu nedenle de kendince savunmasızdı.

Mantıksız korku şokundan doğan kaçma arzusunu sertçe kontrol etti. Kendini metal aynada gözlemleyerek, omuzlarını geri çekti, kafasını yana eğdi, çenesini kaldırdı; hareket saçlarının kafasının etrafında çırpıdamasına, yapışmasına ve

şekil değiştirmesine neden oldu. O Ruatha'lı eski, iyi bir Soy'dan gelen Lessa idi. Kendini korumak için kurnazlığa başvurması artık gerekmiyordu, bu yüzden dünyanın önünde açık alınla gururla durması gerekiyordu . . . ve de ejderadamın.

Azimle odayı geçip büyük mağaraya açılan yolun üzerindeki perdeyi çekti.

Oradaydı, ejderin kafasının yanında, göz kenarlarını kaşıyordu, yüzünde gariptir ki sevecen bir ifade vardı. Bu ejderadamlar hakkında duyduklarıyla hiç uyuşmayan bir tabloydu.

Şüphesiz binici ve ejder arasındaki tuhaf yakınlığı duymuştu; ama sevginin bu bağın bir parçası olduğunu ilk defa fark ediyordu. Ya da bu ketum, soğuk ejderadamın böyle derin bir hisse sahip olabileceğini. Yaşlı nöbetçi wherin ölümünün ardından ona ters davranmıştı. Nöbetçi wherin, ejderadamın ona zarar vereceğini düşünmesinin hiç önemi yoktu. Ejderler çok daha hoşgörülü diye istemdışı bir burun çekişiyle hatırladı.

Ejderadam sanki bronz hayvanı bırakmaya hiç gönlü yokmuşçasına hafif döndü. Lessa'yı gördü ve etrafında tamamen döndü, onun değişmiş görünüşünü fark etmesiyle gözleri alevlendi. Hızlı, ve sessiz adımlarla aralarındaki mesafeyi kapattı ve kuvvetli eliyle onu dirseğinden tutarak yatak odasına götürdü.

"Mnementh az yedi ve dinlenmek için sessizliğe ihtiyacı var," dedi alçak sesle, sanki en önemli husus buymuşçasına. Girişteki kalın perdeyi yerine çekti.

Sonra Lessa'yı kendinden biraz uzaklaştırıp bir oraya bir buraya döndürdü, onu iyice inceledi, meraklı ve biraz şaşırmış bir ifade hızla yüzünden geçti.

"Yıkanmışsın . . . hoş, evet, nerdeyse hoş," diyerek F'lar'ın sesine eğlenircesine bir hava vermesiyle gururu kırılan Lessa kabaca kendini ondan uzaklaştırdı. "Her şeye rağmen insan böyle bir şeyi nasıl tahmin edebilirdi ki, o kadar kirin altında ne olduğunu, ne kadar zaman . . . tam on Devirlik diyebilir miyim? Evet, sen F'nor'un kızgınlığını yatıştıracak kadar hoşsun."

Tavrına tamamen kızarak buz gibi bir tonda sordu Lessa. "Peki F'nor'un ne pahasına olursa olsun kızgınlığının yatıştırılması mı gerekiyor?

Lessa onun yüzündeki sırıtışı silmek için yumruklarını sıkana kadar F'lar sırıtarak baktı durdu ona.

Sonunda, "Neyse, yemek yememiz gerekiyor ve ben senin hizmetini rica edeceğim," dedi. Lessa'nın şaşkın haykırışı üzerine, F'lar, döndü, şimdi pis pis sırıtırken hareketi sol yenine yayılmış olan kanları ortaya çıkardı. "En azından senin kavgancıca onurluca alınan yaraları temizleyip sarabilirsin." İç duvarı örten kumaşın bir parçasını

kenara çekti. "İki kişilik yemek!" diye kayanın içindeki kara boşluktan aşağı kükredi.

Yeraltında derinlerden gelen bir yankı duydu, sesi uzun bir bacadan geri geliyormuş gibiydi.

"Nemorth neredeyse katılaştı," diyordu başka bir örtü altına gizlenmiş raftan gerekli şeyleri tedarik ederken. "ve Kuluçkadan Çıkma yakında başlayacak, bir şekilde."

Kuluçkadan Çıkma'dan bahsedilince Lessa'nın midesini bir soğukluk kapladı. Ejder ilminin o bölümü hakkında duyduğu en ılımlı öyküler iç dondurucuydu, en kötüleriyse dehşete düşürürcesine korkunçtu. Uyuşmuş bir biçimde kendine uzatılan şeyleri aldı.

"Ne var? Korktun mu?" diye takıldı ejderadam, yırtılmış ve kanlanmış gömleğini çıkartırken durdu.

Lessa kafasını sallayarak dikkatini ona sunulan geniş omuzlu, adaleli sırta çevirdi, vücudunun soluk derisi rastgele kanlı çizgilerle süslenmişti. Gömleğin çıkarılması hassas yara kabuklarını kaldırdığından omuzun o noktası kanamaya başladı.

"Suya ihtiyacım olacak," dedi ve ona verilen şeylerin içinde düz bir tava olduğunu gördü. Hızla havuzdan su almaya giderken Ruatha'dan bu kadar uzakta maceraya girişmeyi nasıl olup da kabul ettiğini merak ediyordu. Harabe olmasına rağmen, onundu ve Kule'sinden en derindeki

mahzenine kadar tanıyordu. Fikrin teklif edildiği ve ejderadam tarafından sinsice işlendiği anda, en sonunda Fax'ın ölmesiyle kendisini her şeye muktedir hissetmişti. Şimdi bütün yapabileceği ellerinin içinde şiddetle sallanan tavadan suyu dökmemekti.

Sadece yara ile ilgilenmek için kendini zorladı. Bu çirkin bir yaraydı, bıçağın ucunun girdiği yer derindi ve kademe kademe daha az kesiklerle aşağı doğru parçalanmıştı. Yarayı temizlerken parmaklarının altındaki adamın derisinin yumuşak olduğunu fark etti. Kendine rağmen, onun erkeksi kokusunu hissetti; ter, deri kıyafet ve ejderlerle yakın yaşamaktan kaynaklanan misk kokusunun rahatsız etmeyen bir karışımı.

Ejderadam, pıhtılaşmış kanı temizlerken canı yanmış olması gerektiği halde hiçbir rahatsızlık belirtisi göstermedi, görülebildiği kadarıyla işleme ilgisizdi. Lessa'yı daha çok kızdıran şuydu: Ejderadamın Lessa'nın hislerine aldırmamasına karşın ona kötü davranmak içinden gelmiyordu.

Yara merhemini bol bol sürerken Lessa düş kırıklığıyla dişlerini göstererek güldü. Küçük bir tampon sargısı yapmak için yırtılmış bezlerin diğer şeritleriyle beraber sargıyı beceriklice yerine oturttu. Hizmetini bitirdiğinde geri çekilip durdu. F'lar sıkan sargının içinde denemek için kolunu gerdi. Hareket sırtındaki ve yanındaki adaleleri kasıp gevşetti.

Lessa'ya baktığında adamın gözleri karanlık ve düşünceliydi.

"Güzel yaptınız, leydim. Teşekkür ederim." Gülüşü alaylıydı.

Ayağa kalkması ile Lessa geriledi; ama F'lar sadece sandığa temiz, beyaz bir gömlek almaya gitti.

Boğuk bir gürültü duyuldu, hızla artıyordu.

Ejderler mi kükrüyordu? Lessa içinde yükselen saçma korkuyu kontrol etmeye çalışarak meraklandı. Kuluçkadan Çıkma başlamış mıydı? Burada kendini gizleyebileceği nöbetçi wher ini yoktu.

Sanki onun şaşkınlığını anlamış gibi ejderadam iyi huylulukla güldü, gözleri onun gözlerine odaklanmış durumda, bacanın içindeki gürültülü mekanizma bir tepsi yemeği ileri doğru iterken, duvar örtüsünü kenara çekti.

F'lar'ın tanık olduğu temelsiz korkusu ve kızgınlığından dolayı utanan Lessa isyan edercesine kürk kaplı duvar koltuğuna otururken ilerde ejderadamın dikkatsiz ellerle saracağı, çeşitli, ciddi ve acı verici yaraları olmasını kalpten diliyordu. Gelecekteki fırsatları harcamayacaktı.

F'lar tepsiyi Lessa'nın önündeki alçak masaya koydu, kendisi için yere bir yığın kürk attı. Tepside et, ekmek, bir testi ***klah***, baştan çıkarıcı bir sarı peynir ve de hatta birkaç kış meyvesi vardı. F'lar yemeği yemek için bir şey yapmadı. Lessa

da, çürük yerine olgun bir meyve düşüncesinin ağzının sularını akıtmasına rağmen yemedi. Ejderadam ona baktı ve kaşlarını çattı.

"Weyr'de bile ekmeği önce leydiler kırar," dedi, başını nazikçe ona doğru eğerken.

Herhangi bir kibarlığa ve de kesinlikle önce yemeye alışmamış olan Lessa kıpkırmızı oldu. Ekmeğin büyük bir parçasını kırdı. Daha önce tattığını hatırladığı hiçbir şeye benzemiyordu. Bir kere yeni fırından çıkmıştı. Un iyi elenmişti, taş ve kabuktan eser bile yoktu. Ejderadamın ona sunduğu peynir parçasını aldı. O da alışılmadık, nefis bir mayhoşluktaydı. Değişmiş konumunun bu göstergesinden fazla cesaretlenen Lessa meyvelerin en dolgununa uzandı.

"Şimdi," diye başladı ejderadam, dikkatini çekmek için eli onunkine dokundu.

Yanlış olduğunu düşünerek suçluca meyveyi bıraktı. Hatasının ne olduğunu merak ederek ejderadama gözlerini dikti. Ejderadam meyveyi aldı ve konuşmaya devam ederken onun eline geri koydu. Lessa gözleri fal taşı gibi açık, meyvayı dişleyerek yumuşadı ve bütün dikkatini ona verdi.

"Beni dinle. Kuluçka Alanı'nda her ne olursa olsun bir anlık korku bile göstermemelisin. Ve de onun fazla yemesine izin vermemelisin." Yüzüne çarpık bir ifade geldi. "Bizim en önemli işlerimizden birisi, bir ejderin aşırı yemek yemesini engel-

lemek."

Lessa meyveye ilgisini kaybetti. Onu tekrar kâseye koydu ve onun söylemediği, fakat ses tonunun içerimlediği şeyi çözmeye çalıştı. Ejderadamın yüzüne bakıp onu ilk defa bir sembol olarak değil de, bir kişi olarak gördü.

Soğukluğu hissizlikten değil de, tedbirli olmaktan diye karar verdi. Sertliği gençliğini dengelemek için olmalıydı, çünkü ondan Devir olarak pek fazla büyük olamazdı. Etrafındaki karanlık kötülüğünden değildi; onu kara kara düşündüren sabırdandı. Sık siyah saçları geniş alnından geriye gömleğinin yakasına sürtecek kadar uzanıyordu. Kalın kaşlar, sık sık ters bir bakışla birbirlerine yanaşıyor ya da yüksek köprülü burnundan aşağı kurbanına bakarken kibirlice yay çiziyorlardı. Gözleri (altın sarısı görünecek kadar açık bir amber rengiydi) kinik duyguları ya da soğuk kibirliliği fazlasıyla dışa vurmuyordu. Dudakları ince fakat düzgün biçimli ve sakinken neredeyse kibardı. Niçin her zaman ağzının bir kenarını onaylamıyormuşcasına bir yana çekmesi gerekiyor ya da şu alaycı gülümsemelerden birini takınması? Yakışıklı sayılabilir, diye içinden düşündü; çünkü etrafında çekici olan özel bir zorlayıcı hava vardı. Ve tam şu anda tamamiyle yapmacıksızdı.

Ne söylüyorsa onu demek istiyordu. Lessa'nın korkmasını istemiyordu. Ona göre Lessa'nın

korkması için hiçbir neden yoktu.

Onun başarılı olmasını çok istiyordu. Kimin neyi aşırı yemesi engellenecekti? Sürü hayvanlarını mı? Yeni yumurtadan çıkmış bir ejder kesinlikle tam bir hayvanı yiyemezdi. Bu Lessa'ya yeteri kadar basit bir iş gibi gözüktü. Ruatha Kale'sinde, nöbetçi wher ondan başka hiç kimseye itaat etmemişti. Koca bronz ejderi anlamış ve hatta Kule'nin tepesindeki tüneğinin altından ebe kadın için koşarak giderken onu susturmayı başarmıştı. En önemli iş? *Bizim* en önemli işimiz?

Ejderadam ona umutla bakıyordu.

"Bizim en önemli işimiz?" diye tekrar etti Lessa, tonlamasının doğasında söze dökülmeyen bir "daha fazla bilgi" talebi vardı.

"Gerisi sonra. İlk önce önemli işler," dedi, diğer soruları elini sallayarak sabırsızca geçiştirdi.

"Ama ne oluyor?" diye ısrar etti.

"Bana söylendiği gibi sana söylüyorum. Ne az ne çok. Şu iki şeyi hatırla. Korkunu kov ve fazla yemesine izin verme."

"Ama . . ."

"Bununla birlikte senin yemen gerekiyor. İşte." Bıçağına bir et parçası geçirdi ve ona uzattı, tıka basa yemeyi başarana kadar kaşlarını çattı. Daha fazlası zorlayacaktı; ama Lessa yarı yenmiş meyvesini kaptı ve onun yerine tatlı küreyi ısırdı. Daha şimdiden Kale'de bütün gün yemeye alıştığından daha fazlasını bir öğünde yemişti.

"Yakında Weyr'de daha iyilerini yiyeceğiz," diye belirtirken tepsiye kuşkulu bir gözle bakıyordu.

Lessa şaşırdı; çünkü bu onun gözünde bir ziyafetti.

"Alıştığından daha fazla mı? Evet, senin Ruatha'yı bir deri bir kemik terk ettiğini unutmuştum, doğrusu."

Lessa kaskatı oldu.

"Ruatha'da iyi iş başardın. Eleştirmiyorum," diye Lessa'nın tavrına gülümseyerek ekledi. "Ama kendine bir bak," ve vücudunu işaret etti, o tuhaf ifade gene yüzünden geçiyordu, yarı eğlenir, yarı düşünceli. "Hayır, temizlendiğinde bu kadar hoş olacağını tahmin etmemiştim," diye belirtti. "Ne de böyle saçın olduğunu." Bu sefer ifadesi açıkça hayranlık doluydu.

Lessa gayri ihtiyari bir elini başına götürdü, saçlar parmakları arasında çıtırdıyordu. Ama ejderadama verebileceği kendisi gibi kızgın olan cevap daha doğmadan öldü. Korkunç bir ağıt odayı doldurdu.

Sesler kulağının arkasından omurgasına inen bir titreşim yarattılar. İki elini de kulaklarına tıkadı. Koruma yapan ellerine rağmen gürültü kafatasının içinde çınladı. Birden başladığı gibi kesildi.

Daha ne yapacağını anlamadan, ejderadam onu bileğinden yakaladı ve sandığın yanına çek-

ti.

"Şunları çıkar." diye emretti, elbiseyi ve tuniği gösteriyordu. Lessa ona aptalca bakarken, kolsuz ve kemersiz beyaz bir cüppe çıkardı, omuz ve yan dikiş yerlerine yaklaşık iki boy ince kumaş bağlanmıştı. "Çıkar; yoksa sana yardım etmem mi gerekiyor?" diye sabırsızca sordu.

Vahşi ses tekrar etti. Onun sinir bozucu tonu, Lessa'nın parmaklarının uçar gibi hızlı hareket etmesini sağladı. Giydiği elbiseleri çözüp ayağına düşmeye bıraktığında, ejderadam diğerini başından aşağıya atmıştı. O tekrar bileğini yakalayıp hızla odadan çıkarmadan Lessa kollarını uygun yerlere sokmayı başarmıştı. Saçları arkasından, havadaki akımla canlanmış, bir kırbaç gibi inip kalkıyordu.

Dış odaya ulaştıklarında bronz ejder mağaranın ortasında duruyordu, kafası yatak odasını izlemek için dönmüştü. Lessa'ya sabırsızmış gibi geldi; onu etkileyen koca gözleri üzerine düşen ışıkla renk değiştirerek parıldıyordu. Tavrı büyük bir cüssenin iç heyecanını fısıldıyordu ve boğazından hepsini ayağa kaldıran cesaret kırıcı çığlığın birkaç oktav altında bir yüksek perdeli uğultu çıktı.

Sabırsız ve aceleci ejder ve ejderadam durakladılar. Birden Lessa kendisi hakkında konuştuklarını fark etti. Dev ejderin kafası birden Lessa'nın önüne geldi, burnu diğer her şeyi kapatıyordu.

Hafif fosfor yüklü nefesin ılık ılık dışarı verilişini hissetti. Ejderadama Ruathalı kadınını gitgide daha çok onayladığını bildirirken duydu onu.

Kafasını boynunun üzerinde sallandıran hızlı bir çekişle, ejderadam Lessa'yı geçite doğru yürüttü. Ejder öyle bir hızla yanlarında yürüyordu ki Lessa çıkıntılı kayadan aşağı hep beraber fırlayacaklarından tamamen emindi. Bir şekilde, son uzun adımda Lessa o bronz boyuna tünedi; ejderadam sıkıca onu bileğinden tutuyordu. Aynı akıcı hareketle Weyr'in büyük Çanak'ından karşıdaki yüksek duvara doğru süzülüyorlardı. Hava kanatlar ve ejder kuyrukları ile doluydu, kayalık vadi de yankı üzerine yankı yapan uğultulu seslerle parçalanmıştı.

Mnementh, Lessa'nın diğer ejderlerle çarpışma ile son bulabileceğinden emin olduğu, yükseklerdeki, yalıyarın yüzeyindeki kocaman yuvarlak bir karanlığa daldı. Hayvan mucizevi bir şekilde içeri sığdı, Mnementh'in büyük kanat açıklığı girişin kenarlarını tam yalayarak geçiyordu.

Geçit yolu kanatların gökgürültüsü ile yankılandı. Sonra devasa bir mağaraya çıktılar.

Lessa, bütün dağın içinin boş olması gerektiğini düşündü inanamayarak. Kocaman mağaranın etrafında ejderler, konumlarına göre sırayla, maviler, yeşiller, kahverengiler ve Mnementh'e benzeyen iki bronz, yüzlercesini alabileceğe benzeyen çıkıntılı kayaların üzerine tünemişlerdi. Les-

sa içgüdüsel olarak büyük olayın yaklaştığını fark etmeden hemen önce bronz boynun pullarını sımsıkı tuttu.

Mnementh bronzların kayasını umursamayarak aşağı doğru daireler çizerek uçtu. Sonra Lessa'nın görebildiği tek şey, koca mağaranın kum tabanında yatan şeylerdi: ejder yumurtaları. On kocaman, alacalı yumurtanın kabukları, içindeki palazlar dışarı çıkmak isterlerken kesik kesik hareket ediyordu. Bir kenarda, zeminin yükseltilmiş bir bölümünde, alacalılardan yarım boy daha büyük altın bir yumurta vardı. Altın yumurtanın biraz ilerisinde eski kraliçenin hareketsiz, kırmızımsı sarı enkazı yatıyordu.

Lessa, Mnementh'in zemindeki o yumurtanın olduğu bölgenin üzerinde havada durduğunu fark ettiğinde, ejderadamın ellerinin onu Mnementh'in boynundan kaldırdığını hissetti.

Korkuyla ona yapıştı. Ejderadamın elleri sıkılaştı ve karşı konulmaz bir şekilde onu aşağı salladı. Bir amber ateşiyle alevlenen gözleri Lessa'nınkine kitlenmişti.

"Hatırla, Lessa!"

Mnementh cesaretlendirici bir ton ekledi, büyük göz ona döndü. Sonra zeminden yükseldi. Yalvarırcasına yarı açık kalkmış eliyle Lessa, her tür destekten, hatta Fax'tan intikam alma savaşında onu güçlü tutan zorlamadan da yoksundu. Bronz ejderin ilk çıkıntılı kaya tabakasına, diğer

iki bronz hayvandan biraz daha uzağa yerleştiğini gördü. Ejderadam indi ve Mnementh yılankavi boynunu, başı ta binicisinin yanına gelecek kadar kıvırdı. Adam uzandı ve dalgınca, Lessa'ya öyle gözüktü, bineğini okşadı.

Gürültülü çığlıklar ve feryatlar Lessa'nın dikkatini çekti. Mağara zemininin hemen üstünde havada duran başka ejderler gördü, her bir binici orada. Lessa da dahil olmak üzere, on iki kız olana kadar bir genç kadın bıraktı. Onlar birbirlerine yaklaşırken Lessa onlardan biraz uzak kaldı. Kalbi büyük ihtimalle onlarınkinden daha az hızlı çarpmamasına rağmen, gözyaşlarını küçümseyerek, onlara tuhafça baktı. Gözyaşlarının herhangi bir yardımı olacağı aklına hiç gelmedi. Görebildiği kadarıyla kızlar hiçbir şekilde incinmiş değillerdi, peki o zaman niçin ağlıyorlardı? Sızlanmalarını küçümsemek, onun kendi cesaretinin farkına varmasını sağladı. İçindeki soğukluğu yenmek için derin bir nefes aldı. Bırak korksunlar. O Ruatha'lı Lessa idi ve korkması gerekmiyordu.

Tam o anda altın yumurta şiddetle sarsıldı. Kızlardan biri soluk soluğa kayalık duvarda gerisin geri uzaklaştı. Saç örgüsü neredeyse yere sürünen hoş bir sarışındı. Yükseltilmiş zemine doğru çıkmaya çalıştı ve durdu, haykırarak emsallerinin kısıtlı rahatlığına doğru korku içinde geri döndü.

Lessa kızın yüzündeki korku bakışının neden

dolayı olabileceğini görmek için döndü. Elinde olmadan geri çekildi.

Kumlu bölgenin esas bölümünde, bir avuç yumurtanın birkaç tanesi kırılıp iyice açılmıştı. Zayıfça öten palazlar yarım daire halinde kaskatı duran -Lessa yutkundu- genç erkek çocuklara doğru ilerliyorlardı. Bazıları Fax'ın ordusu Ruatha Kalesi'ne o ani saldırıyı yaptığında kendisinin olduğu yaştan daha büyük değildiler.

Palazlardan biri pençe ve gagasıyla bir çocuğu yakalamaya çalıştığında kadınların haykırışları sakinleşip boğuk bir yutkunmaya dönüştü.

Lessa kendini küçük ejderin sanki bir şekilde tatmin olmamış gibi, çocuğu sertçe tırmalayarak bir kenara atmasını izlemeye zorladı. Çocuk kımıldamadı. Lessa ejderin açtığı yaralardan kumlara sızan kanları görebiliyordu.

İkinci bir palaz yalpalayarak başka bir çocuğa gitti ve durdu. Islak kanatlarını güçsüzce çırpıp, sıska boynunu kaldırıyor ve Mnementh'in sık sık söylediği cesaretlendirici uğuldamanın kötü bir kopyasını yaklıyordu. Çocuk kararsızca bir elini kaldırdı ve göz kenarlarını kaşımaya başladı. Lessa kuşkuyla palazı izledi, uğuldaması daha da yumuşadı, çocuğu iterek kafasını eğdi. Çocuğun yüz ifadesi olan bitene inanmayan bir mutluluk gülümsemesine dönüştü.

Gözlerini, hayretler içinde bırakan bu görüntüden zorla çeken Lessa, bir diğer palazın aynı gös-

teriye bir diğer çocukla başladığını gördü. Bu arada iki ejder daha dışarı çıkmıştı. Biri çocuğun birini yere yıkmış ve pençelerinin derin yaralar açtığına aldırmadan üzerinden geçiyordu. Yumurtadan yeni çıkıp akranını takip eden palaz yaralı çocuğun yanında durdu, kafasını çocuğun yüzüne uzatmış tedirgince uğulduyordu. Lessa izlerken çocuk ayağa kalkmayı başardı, acının neden olduğu gözyaşları akıyordu yanaklarından. Ejdere merak etmemesini, sadece biraz çiziği olduğunu söylediğini duyabiliyordu.

Çok kısa zamanda bitmişti. Küçük ejderler erkek çocuklarla eşleşmişlerdi. Yeşil biniciler kabul edilemeyenleri toplamak için aşağı indiler. Mavi biniciler de kendi hayvanlarıyla yere indiler, yeni kazanılmış Weyr eşlerinin cesaretlendirdiği, tiz sesler çıkaran, ıslak kanatlarını çırpıp sendeleyerek yürüyenleri götürmek için.

Lessa neyin beklenmesi gerektiğini ve başarılı çocukların bebek ejderlerin onları seçmeleri için ne yapıp, ne yapmadıklarını tahmin etmeye çalışarak, sallanan altın yumurtaya döndü kararlılıkla.

Altın yumurtada bir çatlak belirdi ve kızların ödü patlamış çığlıklarıyla selamlandı. Bazıları düşüp beyaz kumaş yığınına dönüştü, diğerleri ortak korkularıyla sıkıca birbirlerine sarıldılar. Çatlak genişledi ve arkasından parıldayan boyunun hızla takip ettiği kama biçimindeki kafa çıktı için-

den. Lessa beklenmedik bir etkilenmezlikle, doğumda hiç de küçük olmayan ebatlarını hesaba katarak hayvanın olgunlaşmasının ne kadar zaman alacağını merak etti. Kafası erkek ejderlerden daha büyüktü ve onlar da tam on Devirlik gürbüz erkek çocukları ezip geçecek kadar iriydiler.

Lessa Salon'un içindeki gürültülü uğultunun farkındaydı. Seyircilere göz gezdirdiğinde, eşlerinin, kraliçelerinin doğumunu izleyen bronz ejderlerden çıktığını fark etti bunun. Kabuk parçalara ayrıldığında ve yeni dişinin parıldayan, altın rengi gövdesi çıktığında uğultu arttı. Sendeleyerek dışarı çıktı, keskin gagasını yumuşak kumlara daldırarak bir an kapana kısıldı. Islak kanatlarını çırparak kendini doğrulttu, zayıf sakarlığı içinde komikti. Ani ve beklenmedik bir hızla dehşet içindeki kızlara doğru fırladı. Daha Lessa gözünü kırpmadan, ilk kızı o kadar aşırı şiddetle sarstı ki kızın kafası, sesi duyulacak şekilde çatırdadı ve kız kumların üzerine boş bir çuval gibi yığıldı. Ejder onu umursamadan ikinci kıza doğru sıçradı ama mesafeyi yanlış tahmin etti ve bir pençesini destek almak için uzatırken, kızın vücudunu omuzundan kalçasına kadar yırtarak düştü. Çığlıklar içindeki, öldürücü yara almış kız ejderin dikkatini çekti ve diğerlerini korkunç trans içinde öyle bıraktı. Panik içinde bir şaşkınlıkla, hızla koşarak, takılarak, tökezleyerek, düşe-

rek kumların üzerinde erkek çocukların kullandıkları çıkışa doğru kaçıştılar.

Acıklıca bağıran altın yaratık yükseltilmiş bölümden, dağılmış kadınlara doğru yalpalayarak ilerlerken, Lessa harekete geçti. Doğumda Lessa'nın gövdesinden daha büyük olmayan kama biçimindeki kafayı yakalarken, niye aptal kafalı kız kenara çekilmemişti, diye düşündü Lessa. Ejder o kadar sakar ve güçsüzdü ki en kötü düşmanı kendisi idi.

Lessa façetalı gözler kendine bakmak zorunda kalsın diye kafayı çevirdi . . . ve kendini bu gökkuşağı bakışın içinde kaybolmuş buldu.

Bir sevinç hissi Lessa'nın içine yayıldı; sıcak, sevecen, saf bir sevgi, anında saygı ve hayranlık hissi zihnini, kalbini ve ruhunu doldurdu. Lessa bir daha asla arzuları, kalbi ve aklından geçenleri anında fark edecek bir savunucu, bir koruyucu bir candan arkadaş eksikliği çekmeyecekti. Ne kadar muhteşemdi, bu düşünce Lessa'nın derin düşüncelerinin içine davetsizce girdi, ne kadar güzeldi, ne kadar hoştu, ne kadar düşünceliydi, ne kadar cesur ve ne kadar zekiydi!

Lessa kendiliğinden, yumuşak göz kenarındaki o noktayı kaşımak için uzandı.

Ejder o kadar hüzünlü, aşırı kederlice Lessa'ya göz kırptı ki bu Lessa'yı üzdü. Lessa güvenle ona doğru uzanan, hafif ıslak, yumuşak boynu onu rahatlatırcasına okşadı. Ejder bir yana sendeledi

ve bir kanadı arka pençesine takıldı. Bu canını yaktı. Lessa dikkatlice hatalı ayağı kaldırıp, kanadı hafif bir vuruşla sırtı boyunca geri katlayarak kurtardı.

Ejder gırtlağından uğuldamaya başladı, gözleri Lessa'nın her hareketini izliyordu. Lessa'yı dürttü ve Lessa itaat edercesine diğer göz kenarıyla ilgilendi.

Ejder aç olduğunu bildirdi.

"Hemen sana yiyecek bir şey bulacağız," diye onu çabucak temin etti ve hayretler içinde ona göz kırparak karşılık verdi. Nasıl olurdu da bu kadar duygusuz olabilirdi? Bu küçük baş belasının daha biraz önce eğer öldürmediyse iki kadını ağır yaraladığı bir gerçekti.

Şefkatinin bu yaratığa aşırı tehlikeli biçimde yönlenebileceğine inanmadı. Hem de ona göre bu palazı koruma arzusu dünyadaki en doğal şey gibi geliyordu.

Ejder Lessa'nın tam gözlerinin içine bakmak için boynunu eğdi. Ramoth, kabuğun içinde uzun zamandır yiyeceksiz kapalı kaldığından ne kadar aç olduğunu, hüzünlüce tekrar etti.

Lessa altın ejderin kendi ismini nasıl bildiğini merak etti ve Ramoth cevapladı: O kendi ismini niye bilmeyecekti ki o isim kendisinden başka kimseye ait olmadığına göre? Ve sonra Lessa olağanüstü anlamlı gözlerin mucizesi içinde kayboldu.

Aşağı inen bronz ejderlerin farkında olmadan, binicilerin varlığının farkında olmadan, güçlükler ve güzelliklerin olabileceklerini önceden tamamen sezerek, ama Pernli Lessa'nın Altın Ramoth'a şimdiden sonsuza kadar Weyrkadını olduğunu bilerek, bütün Pern'in en muhteşem yaratığının başını okşayıp durdu.

2

EJDER UÇUŞU

Denizler kabarıyor ve dağlar sarsılıyor
Kumlar ısınıyor, ejderler ispatlıyor
Kızıl Yıldız geçiyor.
Taşlar yığılıyor ve ateş yanıyor,
Silahlan Pern, yeşil soluyor.
Bütün geçişleri kolla.
Yıldız Taşı'nı izle, gökyüzünü tara
Weyrleri hazırla, bütün binicileri hazırla, uçmaya,
Kızıl Yıldız geçiyor.

"Eğer bir kraliçenin uçması gerekmiyorsa niçin kanatları var?" diye sordu Lessa. Gerçekten tatlı bir tartışma tonunu sürdürmeye çalışıyordu.

Bununla beraber, kendi doğasının heyecanlanmak olduğunu öğrenmek zorunda kalmıştı, dikkatli ve nazik heyecanlanması gerekiyordu. Sıradan Pernlilerin tersine ejder binicileri güçlü duygu halelerini algılamaya yatkındılar.

R'gul'un kalın kaşları şaşkın bir çatılışla bir araya geldi. Öfke ile sertçe ağzını kapattı. Daha o söylemeden Lessa cevabı biliyordu.

"Kraliçeler uçmaz," dedi soğukça.

"Çiftleşmek için olmadığı müddetçe," diye düzeltti S'lel. Enerjik R'gul'dan daha genç olmasına rağmen sık sık ve çaba harcamadan kazanmayı başardığı bir vaziyette uyukluyordu.

Gene atışacaklar, diye içten gelen bir iniltiyle düşündü Lessa. Yaklaşık yarım saat buna dayanabilirdi ve sonra midesi alt üst olmaya başlayacaktı. Yeni Weyrkadını'na "Ejder, Pern ve Weyr'e karşı görevleri"nin öğretilmesi kelimesi kelimesi-

ne ezberlemesi gereken derslerin, küçük ayrıntıları üzerine uzayan tartışmalarla bozuluyordu sık sık. Bazen, şu anda olduğu gibi, onları kendi tutarsızlıkları içinde iyice kızdırıp, kazayla bir iki gerçeği açığa çıkarmaları gibi narin bir umut üzerine kafa yoruyordu.

"Bir kraliçe sadece çiftleşmek için uçar," diye düzeltmeye izin verdi R'gul.

"Tabii," dedi inatçı bir sabırla Lessa, "eğer çiftleşmek için uçabiliyorsa, diğer zamanlarda da uçabilir."

"Kraliçeler uçmaz." R'gul'un ifadesi inatçıydı.

"Jora bir ejder ile hiç uçmadı," diye geveledi S'lel, geçmişle kafası karıştığı için hızla gözlerini kırpıştırıyordu. İfadesi belli belirsiz sıkıntılıydı. "Jora asla bu katları terk etmedi."

"Nemorth'u beslenme alanına götürdü," diye çıkıştı R'gul kızgınlıkla.

Lessa'nın midesi ağzına geldi. Yutkundu. Onları sadece gitmeye zorlaması gerekecekti. Zaman zaman Ramoth'un çok kolay uyandığını fark etmişler miydi? Belki R'gul'un Hath'ını kaldırsa daha iyi olurdu. Weyr'deki hangi ejder olursa olsun, yeşil, mavi, kahverengi ya da bronz onu duyma ve onunla konuşma yeteneğinin gizliliği, bir anda kendisini yatıştırdığında, içinden kendini beğenmiş bir gülümsemeyle izin verdi.

"Jora Nemorth'u biraz kımıldatabildiğinde," diye söylendi S'lel, sıkıntılıca alt dudağıyla oynaya-

rak.

R'gul susturmak için S'lel'e ters ters baktı, başardıktan sonra Lessa'nın yazboz tahtasına işaret edercesine hafifçe vurdu.

Lessa göğüs geçirişini bastırıp, balmumu kalemi aldı. Bu baladı şimdiye kadar kelimesi kelimesine doğru, dokuz kere yazmıştı. Görünüşe göre on, R'gul'un uğurlu sayısıydı. Çünkü bütün geleneksel Öğrenim Baladlarını, Felaket Sagasını ve Yasaların her birini onar kez kelimesi kelimesine doğru yazmıştı. Onların yarısını anlamadığı doğruydu; ama onları ezbere biliyordu.

"Denizler kabarıyor ve dağlar sarsılıyor," diye yazdı.

Olabilir. Eğer karada büyük bir iç değişiklik varsa. Ruatha Kalesi'nde Fax'ın muhafızlarından biri, bir zamanlar büyük-büyük-dedelerinden kalma bir öyküyle Nöbet'inde ona hoşça vakit geçirtmişti. Doğu Kalesi'nde bütün bir kıyı köyü denize kaymıştı. O yıl muazzam dalgalar olmuştu ve aynı zamanda Ista'nın ilerisinde tepesi yanan bir dağ çıktığı iddia edilmişti. Yıllar sonra yatışmıştı. Mısranın gönderme yaptığı o olabilirdi. Olabilirdi.

"Kumlar ısınıyor . . " Doğru, yazın Igen Ovası'nın dayanılmaz olduğu söylenirdi. Gölge yok, ağaç yok, mağara yok, sadece yavan kum çölü. Ejderadamlar bile yazın ortasında o bölgeden kaçınırlar. Bu göz önüne alındığında, Kuluçkadan

Çıkma Alanı'nın yerdeki kumları her zaman sıcaktır. O kumlar hiç yanacak kadar ısındılar mı? Onları ısıtan ne, o zaman? Benden Weyr'indeki bütün yıkanma havuzlarının suları ısıtan da o gözükmeyen iç ateşler mi?

"Ejderler ispatlıyor . . ." Yarım düzine yorum muğlaktı ve R'gul bir tanesini bile resmi olarak önermedi. Bu "ejderler Kızıl Yıldız'ın geçişlerini ispatlıyor" manasına mı geliyor? Nasıl? Kendi türlerinden biri ölmek için *ara*ya girdiğinde hissettikleri gibi mi? Yoksa Kızıl Yıldız geçerken ejderler kendilerini başka bir yolla mı ispat ediyorlardı? Hem, şüphesiz, geleneksel gökte İplik yakma görevi vardı? Ah, hiçbir baladın anlatmadığı ve kimsenin asla açıklamadığı şeyler. Gene de kökeninde bir mantıklı neden olmalı.

"Taşlar yığılıyor ve ateşler yanıyor! Yeşil soluyor, silahları Pern"

Başka bir bilmece. Birisi taşları ateşin üzerine mi yığıyor? Acaba ateş taşları mı demek istiyorlar? Ya da taşlar kendilerini bir çığda olduğu gibi mi yığıyorlar? Baladı yazan en azından bahsi geçen mevsimi söyleyebilirdi - yoksa söyledi mi, *'yeşil soluyor'* ile? Bitki örtüsünün İpliği çektiği iddia ediliyor, bundan dolayı da geleneksel olarak insanların yaşadıkları yerlerin etrafında yeşilliğe izin verilmiyor. Ama taşlar bir İpliğin yeraltında ilerlemesini ya da çoğalmasını durduramaz. Sadece ateş taşı yiyen bir ejderin fosfin püskürtme-

si bir İpliği durdurabilir. Ve bu günlerde, Lessa hafifçe gülümsedi, hiç kimse, hatta bir ejderadam bile - dikkate değer bir şekilde F'lar ve onun filosunun adamları hariç - ne ateş taşı çıkarmaya, ne de evlerinin yakınlarındaki yeşillikleri sökmeye zahmet ediyorlar. Son zamanlarda, yüzyıllardır kazına kazına kelleşmiş tepelerin üstlerinin ilkbaharda hızla yeşilliklerle kaplanmasına izin verildi.

"Bütün geçişleri kolla."

Kendi kendine düşünerek deyimi balmumu kalemiyle kazıdı. Böylece hiçbir ejderadam Weyr'i fark edilmeden terk edemez.

R'gul'un Weyrlideri olarak bugünkü eylemsizlik yolu, eğer Lord ya da kaleli hiç kimse bir ejderadam görmezse, hiç kimse rahatsız olmaz fikri üzerine kurulmuştu. Geleneksel devriyeler bile 'asalak' Weyr hakkındaki son tahriğin yatışmasına izin vermek için artık insanların yaşamadıkları bölgelerde uçuyorlardı. Açıktan açığa muhalefeti tutuşturan bu hareketi başlatan Fax, çatışmanın nedenini mezarına götürmemişti. Telgar'ın genç Lordu Larad'ın yeni lider olduğu söylenmişti.

R'gul Weyrlideri idi. Bu Lessa'nın içine çok dert oluyordu. Ama son uçuşunda Nemorth'u R'gul'un Hath'i götürmüştü. Geleneksel olarak, (ve bu kelimeler ihmal günahları manasına gelerek Lessa'nın midesini bulandırmaya başlamıştı)

Weyrlideri kraliçenin eşinin binicisiydi. R'gul, o mevkideki biri gibi gözüküyordu iri yarı, güçlü kuvvetli bir adamdı, fizik olarak enerjik ve baskıcıydı, ciddi yüzü sert disiplinli bir kişiliği gösteriyordu. Sadece, Lessa'nın düşüncesine göre, disiplin yanlış yönlendirilmişti.

Bir de F'lar. . o kendini ve binicilerini Lessa'nın doğru yönlendirilmiş kabul ettiği şey ile disipline etmişti. O, Weyrlideri'nden farklı olarak sadece izlediği Yasa ve Geleneklere içten inanmakla kalmıyor, onları anlıyordu da. Arada sırada F'lar'ın ona yolladığı bir ya da iki deyimden anlamlı, şaşırtıcı bir ders çıkarmayı başarmıştı. Ama geleneksel olarak, sadece Weyrlideri Weyrkadını'nı eğitebilirdi.

Yumurta adına, niçin F'lar'ın bronz devi Mnementh, Nemorth'la uçmamıştı? Hath en iyi cinsten, soylu bir hayvandı ama boy, kanat genişliği ve kuvvet olarak Mnementh ile kıyaslanamazdı. Eğer Mnementh Nemorth'la uçsaydı son kuluçkada onunkinden fazla yumurta olurdu.

Ölen ve pek sevilmeyen Weyrkadını Jora çok şişman, salak ve yeteneksizmiş. Bu konuda herkes hemfikirdi. İnanışa göre binicisi ejderi yansıttığı kadar ejder de binicisini yansıtmıştı. Hiç şüphesiz, Mnementh ejderden, F'lar gibi bir adamın biniciden - binemeyenden - diye düzeltti kendini Lessa, alay edercesine, uyuklayan S'lel'e bakarak- iğreneceği kadar iğreniyordu.

Ama eğer F'lar Fax'la Ruatha Kalesi'nde, Lessa'nın hayatını kurtarmak için o tehlikeli düelloya Lessa'yı Etkileme'ye bir aday olarak Weyr'e getirmek için girdiyse, o başarılı olduğunu ispatlayınca niçin Weyr'in sorumluluğunu üstlenmemiş ve R'gul'u kovup yerine geçmemişti? Neyi bekliyordu? Lessa'yı Ruatha'dan vazgeçirmek ve Benden Weyr'ine gelmeye ikna etmek konusunda yeteri kadar coşkulu ve inandırıcıydı. Peki şimdi niçin, Weyr gitgide daha fazla itibarını kaybederken böyle aşırı kayıtsız bir poza girmişti?

"Pern'i kurtarmak için." bunlar F'lar'ın laflarıydı. R'gul'dan değilse neden? F'lar kurtarma sürecini başlatsa iyi olurdu. Yoksa R'gul'un ölümcül bir hata yapacağı zamanı mı bekliyordu? R'gul hiçbir şey yapmadığından büyük bir hata da yapmazdı, diye acı acı düşündü Lessa. Hele bilmek istediklerini Lessa'ya hiç açıklamazdı.

"Yıldız Taşı'nı izle, gökyüzünü tara," Lessa kendi düz kayasından Yıldız Taşı'nın ana hatları belli olan dev dikdörtgenini görebiliyordu. Bir nöbetçi binici her zaman orada beklerdi. Bir gün o da oraya çıkacaktı. Oranın Benden Dağsırası'nı ve tam Weyr'in dibine kadar gelen yaylayı gören muhteşem bir manzarası vardı. Son Devir'de, doğan güneş Parmak Kaya'nın üzerine, kış gündönümünü belirterek, kısa bir süre durduğunda, orada büyük bir tören olmuştu. Bununla beraber, bu sadece Parmak Kaya'nın anlamını açıklamıştı,

Kızıl Yıldız'ın değil. Açıklanmamış gizlere bir tane daha ekle.

"*Weyrleri hazırla,*" diye yazdı Lessa somurtarak. Çoğul. Weyr değil de Weyrlerdi. Kimsenin kaç Devir'dir terk edildiğini bilmediği Pern'de beş boş Weyr daha olduğunu R'gul inkar edemezdi. Kuruluş sıraları ile onların isimlerini de öğrenmesi gerekiyordu. Kale ilk ve de en güçlüsüydü, sonra Benden, Dorıklar Bölgesi, Sıcak Igen, Okyanus Ista ve Ova Telgar. Hâlâ niçin beşinin terk edildiğine dair bir açıklama yoktu. Hem niçin, büyük Benden sayısız weyr mağaralarında beş yüz hayvan barındırabilecekken, iki yüz taneye zar zor bakabiliyordu. Tabii ki yeteneksiz ve asabi dengesi bozuk bir Weyrkadını olarak Jora'nın kraliçe ejderinin tıka basa yemesine izin verdiği yolundaki kolay cevapla R'gul yeni Weyrkadını'nı başından savmıştı. (Hiç kimse Lessa'ya bunun niçin bu kadar nahoş olduğunu, ya da çelişkili biçimde neden Ramoth tıka basa yediğinde onların bu kadar mutlu olduklarını söylemedi.) Şüphesiz Ramoth büyüyordu, büyüme o kadar hızlıydı ki değişiklikler bir anda kolaylıkla görülüyordu.

Lessa gülümsedi, bu R'gul ve S'lel'in varlığının bile bozamadığı bir gülümsemeydi. Yazdıklarından başını kaldırıp Meclis Odası'ndan Ramoth'un weyri olan büyük mağaraya çıkan geçide bir göz attı. Ramoth'un hâlâ derin uykuda olduğunu his-

sedebiliyordu. Ejderi uyandırmayı çok istedi, o gökkuşağı gözlerin güven verici bakışlarını, Weyr'deki hayatı dayanılabilir yapan rahatlatıcı dostluğunu özledi. Bazen Lessa kendisini iki kişilikli hissediyordu: Ramoth'un yanındayken neşeli ve başarılıydı, ejder uyurken neşesiz ve başarısız. Aniden, Lessa bu iç karartıcı derin düşünceyi kesti ve gayretle derslerine döndü. Bu, vakit geçirtiyordu.

"Kızıl Yıldız geçiyor"

Bu karanlıkta kaybolmasına rağmen unutulmayan Kızıl Yıldız'dı ve Lessa balmumu kalemini tamamen bitmişliğin bir simgesi olarak yumuşak balmumunun içine tıktı.

İki Devir önce, Ruatha'da peynirodasının rutubetli samanlarından kötülük habercisi bir önsezi ile uyandığında unutulmayacak bir şafak vardı. Ve Kızıl Yıldız ona parıldamıştı.

Şimdi buradaydı. F'lar'ın ateşlice çizdiği o parlak, hareketli gelecek gerçekleşmemişti. Pern'in iyiliği için insanları ve olayları ustalıkla yönlendirmek amacıyla girift gücünü kullanmak yerine, R'gul ve S'lel'in yarattığı canlı mide bulantısından sıkılmış, Weyrkadını konutu (bununla beraber peynirodası zeminindeki minnacık yerine göre büyük bir ilerlemeydi), beslenme alanı ve yıkanma gölüyle sınırlandırılmış, sonuçsuz, öğretici olmayan, usandırıcı günler zincirine girmeye zorlanmıştı. Yeteneğini sadece şu öğretmen denilen-

lerle toplantılarını bitirmekte kullanıyordu. Lessa dişlerini gıcırdatarak, eğer Ramoth olmasaydı başını alıp gideceğini düşündü. Gemma'nın oğlunu def eder ve Fax'ın ölümünde yapması gerektiği gibi Ruatha'da Kale'yi alırdı.

Kendi kendisiyle alay edişine gülümseyerek dudağını ısırdı. Eğer Ramoth olmasaydı, Etkileme bittikten sonra bir an bile durmazdı zaten. Ama gözleri Kuluçkadan Çıkma Alanı'nda genç kraliçeninkilerle karşılaştığı andan itibaren Ramoth hariç hiçbir şeyin anlamı yoktu. Lessa Ramoth'un ve Ramoth da onundu. Zihnen ve kalben, değiştirilemez bir şekilde birbirlerine ayak uydurmuşlardı. Sadece ölüm bu inanılmaz bağı koparabilirdi.

Ara sıra, Ruatha'nın Bekçisi Lytol gibi ejdersiz bir adam hayatta kalabilirdi; ama o bir yarı gölgeydi ve büyük acı çekerek hayal meyal yaşıyordu. Binicisi öldüğünde ejder, bir şekilde kendini ve binicisini Pern'deki bir coğrafi konumdan bir başkasına bir anda götürdüğü o donmuş hiçlik olan *ara*nın içine atardı hemen. Deneyimsizler için *ara*ya girmenin tehlikeli olduğunu biliyordu, bir adamın üç kere öksürmesinden daha uzun süre *ara*da kalmanın tehlikesini.

Mnementh'in boynundaki tek ejder uçuşu, Lessa'yı o deneyimi tekrarlamanın doymak bilmez tutkusu ile doldurmuştu. Safça, genç biniciler ve ejdercikler gibi ona da öğretileceğini düşünmüş-

tü. Ama gençler Weyr üzerinde *ara*ya durmadan girip çıkma antremanları yaparlarken, Ramoth ile beraber Weyr'in en önemli sakini olması beklenen o, yeryüzüne bağlı kalmıştı. Bu dayanılmaz kısıtlamaya illet oldu.

Dişi ya da değil, Ramoth'un aynı erkeklerin yaptığı gibi *ara*dan geçme yeteneğine doğuştan sahip olması gerekiyordu. Bu teori - Lessa'nın beyninde net olarak - "Moreta'nın Uçuşu Baladı" ile destekleniyordu. Baladlar bilgi vermek için üretilmemişler miydi? Okuma yazma bilmeyenlere öğretmek için? İster ejderadam, ister Lord ya da kaleli olsun, genç Pernlilerin Pern'e karşı olan vazifelerini ve Pern'in parlak tarihini öğrenmeleri için değiller miydi? Bu iki gerçek salak o Baladın varlığını inkar edebilirlerdi ama eğer o var olmamışsa Lessa nasıl öğrenmişti? Hiç şüphesiz, kraliçenin kanatları neden varsa işte o nedenle diye acı acı düşündü Lessa.

R'gul onun Kayıtlar Koruyucusu olarak "geleneksel" sorumluluğu ile meşgul olmaya başlamasına izin verdiğinde - ve o bunu yapana kadar Lessa onu yıpratacaktı - o Baladı bulacaktı. Bir gün R'gul'un çok gecikmiş 'doğru zamanının' gelmesi gerekecekti.

Doğru zaman! diye patladı. *Doğru zaman! Benim yeteri kadar çok yanlış zamanım oldu! Onların bu özel doğru zamanı ne zaman olacak? Aylar yeşerdiğinde mi? Ne bekliyorlar? Ve de*

kendini beğenmiş F'lar ne bekliyor olabilir? Sadece kendinin inandığı Kızıl Yıldız'ın geçişini mi? Bu olağanüstü şeyden en küçük bahsediş bile içinde soğuk, alaycı bir tehlike hissi uyandırdığı için durdu.

Bu düşünceyi kovmak için kafasını salladı. Hareketi mantıksızdı. R'gul'un dikkatini çekti. Zorlanarak okuduğu Kayıtlar'dan kafasını kaldırdı. Yazboz tahtasını taş Meclis masasına doğru çekerken, takırtı S'lel'i uyandırdı. Etrafındakilerden kuşkulu kafasını kaldırdı.

"Hmm? Eh? Evet?" diye uykudan etrafı göremeyen gözlerini odaklandırmak için kırparak homurdandı.

Bu çok fazlaydı. Lessa çabucak S'lel'in Tuenth'i ile onu uykudan uyandırmak için bağlantı kurdu. Tuenth'i çoktan razıydı.

"Tuenth huzursuz, gitmeliyim," diye çabucak söylendi S'lel. Hızla geçitten yukarı çıktı, oradan ayrıldığı için rahatlaması, Lessa'nın onun gittiğini görmesindeki rahatlamadan daha az değildi. Lessa onun koridorda birisini selamladığını duyunca şaşırdı ve yeni gelenin R'gul'dan kurtulması için bir sebep sağlayacağını umut etti.

İçeri giren Manora idi. Lessa Alt Mağaralar'ın başkadınını gizli bir rahatlama ile selamladı. Manora'nın varlığına her zaman sinirlenen R'gul hemen gitti.

Manora orta yaşlarda, sakin bir ciddiyetle sür-

dürdüğü hayatla zor bir uzlaşması olan kararlılık ve güçlülük havasını etrafına yayan, heybetli bir kadındı. Onun sabrı, Lessa'yı huysuzluğu ve önemsiz şikayetleri için sözsüz azarlıyordu. Weyr'de (ejderadamlar tarafından bir kadınla tanışmasına izin verildiğinde) tanıştığı bütün kadınlar içinde, en çok Manora'ya hayran oldu ve saygı duydu. Lessa'nın içgüdülerinin bazıları onu asla Weyr'deki kadınlara karşı daha yumuşak davranmayacağı ya da onlarla yakın arkadaşlık kurmayacağı konusunda acı bir şekilde uyarmıştı. Onun Manora ile olan dikkatli, resmi ilişkisi hem tatminkar hem memnun ediciydi.

Manora Stok Mağaraları'nın hesap tahtalarını getirmişti. Başkadın olarak Weyrkadını'nı Weyr'in iç yönetimi hakkında bilgilendirmek onun göreviydi. (R'gul'un onun yapmasında ısrar ettiği bir görev.)

"Bitra, Benden ve Lemos kendi ondalık vergilerini gönderdiler; ama bu Devir aşırı soğuğu geçinmemize yetmeyecek."

"Son üç Devir'de de sadece elimizde onlar vardı ve yeteri kadar iyi beslenilmiş gibi gözüküyor."

Manora samimice gülümsedi ama Weyr'in gereksinmelerinin cömertçe karşılanmadığını düşündüğü açıktı.

"Doğru ama bunun nedeni bizi güçlendirmek için daha cömert Devirlerden kalan, korunmuş

ve kurutulmuş yiyecek depolarımızın olmasıydı. Stoklar artık bitti. Tillek'ten gelen şu fıçı fıçı balıklar hariç . . ." Sesi anlamlıca kayboldu yavaş yavaş.

Lessa ürperdi. Kuru balık, tuzlu balık, balık, son günlerde çok sık çıkıyordu.

"Benden, Bitra ve Lemos tahıl üreticisi olmadığından dolayı Kuru Mağaralarımız'da un ve tahıl stoğumuz çok az."

"En büyük ihtiyacımız tahıl ve et mi?"

"Değişiklik olarak çeşitli meyve ve kök sebzeleri kullanabiliriz," dedi düşüncelice Manora. "Özellikle uzun bir soğuk mevsim olacaksa, bunu önceden hava bilgesi tahmin eder. Şimdiki durumda Igen Ovası'na ilk ve sonbaharda gittik, oradan fındık ve dut . . ."

"Biz mi? Igen Ovası'na mı?" diye afallamış bir şekilde kesti Lessa.

"Evet," diye cevapladı Manora, Lessa'nın tepkisine şaşırmıştı. "Her zaman oradan toplarız. Ve su tahıllarını da alçak bataklıklardan kaldırırız."

"Oraya nasıl gidiyorsunuz?" diye sertçe sordu Lessa. Sadece bir cevap olabilirdi.

"Şey, bizi yaşlılar uçuruyor. Onlar aldırmıyorlar ve bu, hayvana yorucu olmayan bir şey yapma olanağı veriyor. Bunu biliyordunuz, değil mi?"

"Alt Mağaralardaki kadınlar ejder binicileriyle uçabiliyorlar mı?" Lessa dudaklarını kızgınca büzdü. "Hayır. Bana söylenmedi." Manora'nın gözle-

rindeki üzüntü ve merhameti görmek Lessa'nın ruh halini değiştirmedi.

"Bir W'eyrkadını olarak," dedi nazikçe, "bulunduğunuz yerdeki yükümlülükleriniz sizi sınırlıyor . . ."

"Mesela eğer beni . . . Ruatha'ya uçurmalarını istesem," diye Manora'nın vazgeçmek istediğini hissettiği konuyu amansızca kesti, "beni reddederler mi?"

Manora Lessa'ya yakından baktı, gözleri kaygıdan kararmıştı. Bile bile, Manora'yı, ya kurtulmak için o dürüstlükte bir kadın için nahoş olabilecek, yalan söylemek zorunda kalacağı ya da kaçamak yanıtlarla gerçeği gizlemeye çalışacağı, daha öğretici olacak bir pozisyona sokmuştu.

"Bu günlerde burada olmamak feci olabilir. Kesinlikle feci," dedi Manora sertçe ve garip bir şekilde kıpkırmızı oldu. "Kraliçe bu kadar çabuk büyürken olmaz. Burada olmanız *gerekiyor*." Onun artan korkuyla birlikte ortaya çıkan beklenmedik yalvarışı, R'gul'un Ramoth'un sabit bakımı hakkındaki ağdalı nasihatlarının hepsinden daha çok etkiledi Lessa'yı.

"Burada olmanız gerekiyor," diye tekrar etti Manora, korkusu açıkça ortadaydı.

"Kraliçeler uçamaz," diye ona iğneleyici bir şekilde hatırlattı Lessa. Manora da bu duruma S'lel'in yanıtını aynen yansıtacak diye şüphelendi ama yaşlı kadın birden daha güvenli bir konuya

geçti.

"Yan erzakla," diye bütün yazboz tahtalarını sinirlice karıştırarak pat diye nefes nefese konuştu Manora. "soğuğun tamamını geçiremeyiz."

"Daha önce hiç böyle sıkıntı olmamış mıydı. . . diğer bütün Gelenek boyunca?" diye yaralayıcı bir tatlılıkla sordu Lessa.

Ejderadamlara kızgınlığını başkadından çıkartmasından utanıp kızaran Lessa'ya soru soran gözlerle baktı Manora. Ağırbaşlılıkla onun sessiz özür dilemesini kabul ettiğinde, Lessa iki misli pişmandı. O anda Lessa'nın R'gul'un kendi ve Weyr'in üzerindeki hakimiyetini sona erdirmesi kararı belirginleşti.

"Hayır," diye sakince devam etti Manora, "geleneksel olarak." ve çarpık bir gülümseme ile Lessa'yla mutabakata vardı, "Weyr'e toprağın ilk ürünü ve avı verilir. Son Devir'lerde, uzun zamandır devam eden bir şekilde, sıkıntı çektik; ama bunun açıklanmadığı doğru. Besleyecek genç ejderlerimiz yoktu. Bildiğin gibi onlar çok yerler." İki kadının bakışları, bakımları altındaki gençlerin kaprisleri üzerinde değişmez bir kadınsı zevk içinde kitlendi. Sonra Manora omuz silkti. "Biniciler bir zamanlar Dorıklar'da ya da Keroon yaylasında avlanırlardı. Şimdi, ne var ki. . ."

Yüzünü, bu erzak bulma rahatlığından onları yoksun bırakan R'gul'un kısıtlamalarını gösteren çaresizlik içinde buruşturdu.

"Bir zamanlar," diye devam etti, sesi geçmişe özlemle yumuşamıştı, "Devir'in en soğuk zamanını güney Kaleleri'nden birinde geçirirdik. Ya da, eğer dilersek ve yapabilirsek doğduğumuz yerlere dönerdik. Aileler ejder halkının oğullarıyla birlikte olan kızlarından gurur duyarlardı." Yüzü üzgün hatlarla kaplandı. "Dünya dönüyor ve zaman değişiyor."

"Evet," diye kendinin kulak tırmalayıcı bir sesle konuştuğunu duydu Lessa, "dünya dönüyor ve zaman . zaman değişecek."

Manora şaşkınca Lessa'ya baktı.

"R'gul bile başka seçeneğimiz olmadığını görecek," diye aceleyle, problemine bağlı kalmaya çalışarak devam etti Manora.

"Hangi konuda? Yetişkin ejderlerin avlanmasına izin vermekte mi?"

"Oh, hayır. Bu konuda çok dikbaşlı. Hayır. Kale ya da Telgar ile takas yapmamız gerekiyor."

Haklı bir kızgınlık Lessa'nın içinde alevlendi.

"Ona verilmesi gerekeni Weyr'in satın almak zorunda kaldığı gün . . ." ve cümlenin yarısında, diğer kelimelerinin uğursuz yankılanmasıyla böyle bir gereklilik karşısında donup kaldı. "Kale'lerimin birinin kendini geçindiremediği ya da yasal derebeyini misafir edemediği gün . . ." Fax'ın kelimeleri kulaklarında çınladı. Bu kelimeler gene bir felaketin habercisi miydi? Kimin için? Ne için?

"Biliyorum, biliyorum," diyordu endişeyle Manora, Lessa'nın şokundan habersiz bir şekilde. "Bu tahılla uymaz. Ama eğer R'gul sağgörülü avlanmaya izin vermezse, başka seçenek kalmayacak. Midesinin kazınmasından hoşlanmayacaktır."

Lessa iç dehşetini kontrol etmek için mücadele ediyordu. Derin bir nefes aldı.

"O zaman büyük ihtimalle midesini tecrit etmek için boğazını kesecektir," diye kestirip attı, acı yorumu zekâ kıvraklığını geri getiriyordu. Manora'nın korkudan dehşete düşmüş şaşkın bakışını umursamadı ve devam etti. "Alt Mağaraların Başkadını olarak senin böyle konuları Weyrkadını'nın dikkatine sunman geleneklerin gereği değil mi?"

Lessa'nın hızla değişen ruh durumundan dolayı tedirgin olan Manora, başını sallayarak onayladı.

"O zaman ben, Weyrkadını olarak, bu konuyu -herhalde ona göre davranacak - Weyrlideri'nin," alayını hafifletmeye çalışmadı, "dikkatine sunmalıyım herhalde."

Manora başını sallayarak onayladı, aklının karıştığı gözlerinden okunuyordu.

"İyi," dedi hoş, hafif bir sesle Lessa, "geleneksel yükümlülüğünü görevine bağlı bir şekilde yerine getirdin. Şimdi benimkini yerine getirmem bana bağlı. Değil mi?"

Manora Lessa'ya dikkatlice baktı. Lessa temin edersesine ona gülümsedi.

"O zaman, bu işi benim ellerime bırakabilirsin."

Manora yavaşça ayağa kalktı. Gözlerini Lessa'dan ayırmadan kayıtlarını toplamaya başladı.

"Söylendiği kadarıyla Kale ve Telgar her zamankinden daha iyi hasat toplamışlar," dedi, hafif ses tonu endişesini pek gizlemiyordu. "O sahildeki su baskınına rağmen Keroon da."

"Öyle mi?" diye nazikçe mırıldandı Lessa.

"Evet," diye yardımcı olurcasına devam etti, "Keroon ve Tillek'teki sürüler iyi artmış."

"Onlar için sevindim."

Lessa'nın birden oluşan içtenliğine hiç güvenmeyen Manora, ona ölçen bir bakışla baktı. Kayıtlarını toplamayı bitirdi, sonra onları düzgün bir yığın haline soktu.

"K'net ve onun binicilerinin R'gul'un kısıtlamalarına nasıl sinir olduklarını fark ettiniz mi?" diye Lessa'yı yakından izleyerek sordu.

"K'net?"

"Evet ve yaşlı C'gan. Ah, onun ayağı hâlâ ağrılı, Tagarth yaşlılık dolayısıyla maviden çok grileşmiş olabilir; ama Lidith'in yumurtalarından çıkma. Onun son yumurtalarında iyi hayvanlar vardı," diye belirtti. "C'gan diğer günleri hatırlar . . ."

"Dünyanın dönüp ve zamanların değiştiğinden öncesi mi?"

Lessa'nın tatlı sesi bu sefer Manora'yı yanlış yönlendirmedi.

"Sadece Weyrkadını olarak ejderadamlara çekici gelmiyorsunuz, Pernli Lessa," dedi sertçe, yüz ifadesi haşindi. "Söz gelimi, birçok kahverengi binici var . . ."

"F'nor?" diye nazikçe sordu Lessa.

Manora gururluca doğruldu. "O yetişkin bir adam. Weyrkadını, ve biz Alt Mağaralılar kan ve sevgi bağlarını önemsememeyi öğrendik. Onu benim oğlum olduğundan değil, bir kahverengi binici olduğundan tavsiye ediyorum. Evet, F'nor'u ettiğim kadar, T'sum ve L'ard'ı da tavsiye ediyorum."

"Onları F'lar'ın filosunda oldukları ve gerçek geleneklerle yetiştikleri için mi tavsiye ediyorsun? Akıl çelmemden daha az etkilenmeye eğilimliler . . ."

"Onları önerdim çünkü onlar Weyr'in ihtiyaçlarını Kale'lerden temin etme gereğiyle ilgili geleneğe inanıyorlar."

"Tamam," diye kadının F'nor hakkındaki yeme atlamadığını görerek Manora'ya sırıttı Lessa. "Tavsiyelerini kalben dinleyeceğim ama benim niyetim . . ." Cümleyi yarıda kesti. "Bana stok sorunlarını söylediğin için teşekkür ederim. En önemlisi taze ete ihtiyacımız olması, değil mi?" diye ayağa kalkarak sordu.

"Tahıl da. Güneyin kök sebzeleri de çok iyi

olabilir," diye resmice cevapladı Manora.

"Tamam," diye onayladı Lessa.

Manora gitti. ifadesi düşünceliydi.

Lessa geniş taş koltukta, ayakları yastığın altına kıvrılmış, küçük bir heykel gibi otururak o görüşmenin üzerine uzun uzun kafa yordu.

En önemli olan, Manora'nın sadece Weyr'de, Ramoth'un yanında, herhangi bir nedenden, herhangi bir süre için Lessa'nın bulunmaması ihtimalinden dolayı aşırı korkmasının rahatsız edici bilgisiydi. Onun içgüdüsel korku tepkisi, R'gul'un özdeyişlerle dolu dırdırlarının hepsinden daha etkili bir kanıttı. Bununla beraber, Manora bu gerekliliğin nedeni ile ilgili hiçbir ipucu vermemişti. Çok iyi, Lessa yapabileceğini düşünmeye başlamış olsa da diğer ejderlerin biriyle, binicili ya da binicisiz, uçmayı denemeyecekti.

Kısıtlı stok konusunda Lessa harekete geçecekti. Özellikle de R'gul harekete geçmediği için. Ve de R'gul bilmediği bir şeye itiraz da edemeyeceğinden dolayı K'net ya da F'nor'un, ya da Weyr'in uygun bir şekilde gereksinmesinin karşılanması için kaç tane ihtiyacı olacaksa, onların yardımı ile plan yapacaktı. Düzenli yemek, kısıntısını arzu etmediği hoş bir alışkanlık haline gelmişti. Açgözlü olmaya niyetli değildi; ama cömert bir hasadın birazının sağgörüyle aşırılması Kale Lordları tarafından fark edilmezdi.

Ama K'net gençti; gözü kara ve patavatsız ola-

bilirdi. Belki F'nor daha akıllıca bir seçim olurdu. Ama her şeyden önce bir bronz binici olan K'net gibi özgür müydü? Belki de C'gan. Emekli, zamanın ağırlığını hisseden bir mavi binicinin yokluğunun hiç farkına varılmayabilirdi.

Lessa kendi kendine gülümsedi; ama gülümsemesi çabuk silindi.

"Ona verilmesi gerekenleri Weyr'in takas yapacağı gün . . ." İkaz eden bir ürperti ile bu durumun rezaleti üzerine odaklanarak, geri yaslandı. Bu kesinlikle kendini aldatma ölçüsünü vurguluyordu.

Niçin Weyr'de bulunmanın Ruatha Kalesi'nde bulunmaktan farklı olacağını düşünmüştü ki? Çocukluğundaki eğitimi içine Weyr için bu kadar sorgusuz sualsiz derin bir saygı mı yerleştirmişti ki Ruathalı Lessa'nın Ramoth tarafından Etkilendiği için hayatı değişmek zorundaydı? Nasıl oldu da böyle romantik küçük bir budala olabilmişti?

Pernli Lessa etrafına bak, peçeni kaldırıp Weyr'e bir bak. Weyr köhne ve boş değil mi? Evet, eski püskü ve yıpranmış - ve de önemsenmiyor. Evet, sen Meclis Masası'ndaki Weyrkadınına ait büyük sandalyede oturmaktan mutlusun; ama örtü ince ve kumaş tozlu. Moreta ve Torene'inkilerin durduğu yerde ellerinin durmasından gururunun kırıldığını düşünüyor musun? Evet, taşları kir kaplamış ve iyice ovalanması gerek. Popon onlarınkinin oturduğu yerde oturabilir -

ama sizin beyinlerinizin bulunduğu yer orası değil.

Köhne Weyr, Pern'deki yaşamın entrikalarındaki amacının kötüye gidişini yansıtıyor. Wher derisinden yapılma donanımları içinde çok cesur gözüken şu yakışıklı ejderadamlar da dev hayvanları üstünde gururlular birkaç hayal kırıklığı yaratan, şaşırtıcı açıklamalar olmadan, yakından incelemeye izin vermezler. Onlar sadece, Weyr'i yeniden inşa edecek sert, acil ihtiyaçlar için sorunsuz varoluşlarını bozmaya gönüllü olmayan, eril şehvetli ve hırslı, insan hataları ve hüsranlarla dolu erkekler. Kendi ırklarının geri kalanlarından yalıtılmışlığın içinde çok derinlere yerleşmişler; çok az dikkate alındıklarının farkında değiller. Başlarında gerçek bir lider yok . . .

F'lar! Neyi bekliyor! Lessa'nın R'gul'un etkisizliğini tamamen görmesini mi? Hayır, Lessa Ramoth'u yetiştirmeye ağır ağır karar verdi. Mnementh'in de onu uçurabildiği zaman uçurucağını . . . Gelenekselci F'lar; çiftleşen ejderin binicisinin geleneksel olarak Weyrlideri olması . . . Lessa bunun sahte bir özür olduğunu düşündü. O binici, yok mu, o binici!

Ama, F'lar kendisinin işlerin planladığı gibi gitmediğini fark edebilirdi.

Gözlerim Ramoth'unkilerle kamaştı; ama şimdi gökkuşağının etrafını görebilirim, diye Lessa altın hayvanı her düşündüğündeki sevecenliğe karşı

kendini çelik gibi sağlamlaştırarak düşündü. Evet, şimdi Ruatha'daki çıraklığımın beni iyi bir yerde tutacağı siyah ve gri gölgelerin içini görebiliyorum. Burada bir küçük Kale'yi kontrol etmekten daha çoğunun gerektiği ve etkilenecek daha kavrayışlı beyinlerin olduğu, doğru. Kavrayışlı ama bu halleriyle kalın kafalı. Eğer kaybedersem daha büyük bir risk. Ama nasıl yapabilirim? Lessa'nın gülümseyişi arttı. Kalçalarını meydan okumayı bekler gibi avuç içleriyle ovdu. Ben olmadan Ramoth ile hiçbir şey yapamazlar ve Ramoth'a ihtiyaçları var. Hiç kimse Ruathalı Lessa'ya baskı yapamaz. Jora'yla olduğu gibi bana da mecburlar. Yalnız, ben Jora değilim.

Lessa sevinçle koltuktan aşağı atladı. Kendini tekrar yaşıyor hissetti. Ve kendini Ramoth uyanıkken hissettiğinden çok daha güçlü hissetti.

Zaman, zaman, zaman. R'gul'un zamanı. Evet, Lessa bu sefer işaretini koymuştu. Kendini akılsız bir budala gibi hissetti. Şimdi F'lar'ın olabilirsin diye kandırdığı Weyrkadını olacaktı.

F'lar . . . düşünceleri sürekli ona geri dönüyordu. Ona dikkat etmesi gerekecekti. Özellikle de işleri uyacak şekilde 'ayarlama'ya başladığında. Ama F'lar'ın bilemeyeceği bir avantajı vardı Lessa'nın - sadece Ramoth ile değil, bütün ejderlerle konuşabilmesi. Hatta onun kıymetli Mnementh ile bile.

Lessa kafasını geri attı ve güldü; ses, büyük ve

boş Meclis Odası'nda yankılanıyordu. Nadiren yapabildiği bir kılgıdan zevk alarak tekrar güldü. Neşesi Ramoth'u uyandırdı. Kararından duyduğu aşırı sevincin yerini altın ejderin uyandığını bilmek aldı.

Ramoth gene kımıldandı ve açlık uykusunu delip geçmiş gibi huzursuzca gerindi. Sanki o görkemli gözleri ve ejderin kişiliğini çizen tatlılığı ilk defa görecek bir çocuk gibi geçitten yukarı çevik adımlarla koştu.

Ramoth'un altın rengi, dev, kama şeklindeki kafası, sanki uykulu ejder içgüdüsel olarak Weyr eşini aramış gibi etrafında döndü. Lessa çabucak onun küt çenesine dokundu ve aramakta olan kafa rahatladı. Koruyucu göz kapaklarının çoğu, gözlerin üzerinden açıldı. Ramoth ve Lessa karşılıklı bağlılık güvencesini yenilediler.

Ramoth hafifçe ürpererek, Lessa'ya gene o rüyaları gördüğünü söyledi. *Orası* çok soğuktu! Lessa ejderi sakinleştirmek için göz kenarının yumuşak tarafını okşadı. Ramoth'a sıkıca bağlandığından, bu garip zincirlemenin ortaya çıkardığı yılgıdan fazlasıyla haberdardı.

Ramoth sırtının sol tarafındaki bir kaşıntıdan şikayet etti.

"Deri gene pul pul dökülüyor," dedi ona Lessa, etkilenmiş bölgeye hızla zeytinyağı sürerek. "Hızlı büyüyorsun," diye alaycı ve hassas bir yılgıyla ekledi.

Ramoth felaket kaşındığını tekrar söyledi.

"Ya daha az ye ki böylece daha az uyuyasın, ya da derinin hızlı büyümesini kes."

Yağı sürerken görevine bağlı bir şekilde aynı tonda kelimeleri tekrarlıyordu, "Ejderciğin her gün yağlanması gerekir, gelişmenin ilk zamanlarındaki erken büyüme hassas deri dokularını aşırı gerdiğinden, onları yumuşak ve hassas hale getirir."

Kaşınır, diye kıvranarak hırçınca düzeltti Ramoth.

"Sus. Ben sadece bana öğretileni tekrar ediyorum."

Ramoth ejder çapında bir homurtu çıkarıp üfledi ki Lessa'nın cüppesini bacaklarına sımsıkı yapıştırdı.

"Sus. Günlük banyo mecburidir ve titiz yağlamanın bu yıkanmaya eşlik etmesi gerekir. Yarım yamalak deri, yetişkin bir ejderde kusurlu bir post haline gelir. Kusurlu post uçan bir hayvanda ölümcül olabilecek deri yırtılmalarına neden olur."

Ovmayı bırakma, diye yakardı Ramoth .

"Uçan hayvan, öyle mi!"

Ramoth Lessa'ya çok aç olduğunu bildirdi. Daha sonra yıkanıp yağlanamaz mıydı?

"Senin karnım dediğin mağara dolduğunda, çok uykulu oluyor ve zor bela emekleyebiliyorsun. Taşınmayacak kadar büyüdün."

Ramoth'un ters cevabı hafif bir kıkırdama ile kesildi. Lessa döndü, çıkıntılı kayaya giden koridorun kemerli girişine dayanarak uyuşukça oturan F'lar'ı görmekten hissettiği kızgınlığı telaşla kontrol etmeye çalıştı.

Wher postu ceketini hâlâ giydiği için besbelli ki devriye uçuşundaydı. Düz göğsüne yapışık sert tunik, uzun adaleli bacaklarının şeklini ortaya çıkarıyordu. Kemikli ama yakışıklı yüzü hâlâ *ara*nın aşırı soğuğundan kıpkırmızıydı. Meraklı amber gözleri zevkle parıldıyordu ve Lessa kibri de ekledi.

"Bakımlı büyüyor," diye yorum yaptı, genç kraliçeye eğilip nazik bir selam vererek. Ramoth'un divanına yaklaşıyordu.

Lessa Mnementh'in çıkıntılı kayadaki tüneğinden Ramoth'a selam verdiğini duydu.

Ramoth gözlerini filo liderine çevirdi cilveyle. F'lar'ın nerdeyse Ramoth'a kendisi sahipmişçesine bir gururla gülümseyişi, Lessa'nın kızgınlığını iki misline çıkardı.

"Muhafız kraliçeye iyi günler dilemek için iyi bir zamanda geliyor."

"İyi günler, Ramoth," dedi itaat edercesine F'lar. Kalın eldivenlerini uyluklarına vurarak doğruldu.

"Sizin devriye seyrinizi mi kestik?" diye sordu Lessa, tatlıca özür diler gibiydi.

"Önemli değil. Her zamanki gibi bir uçuştu,"

diye cesurca cevapladı F'lar. Kraliçenin görüntüsünü kapatmamak için Lessa'nın yanına doğru sallana sallana yürüdü. "Kahverengilerin çoğundan daha büyük. Telgar'da deniz yükselmiş ve sular taşmış. Ve Igen'deki gelgit bataklıkları ejder boyunca olmuşlar." Bu küçük felaketler onu memnun etmiş gibi sırıtışı arttı F'lar'ın.

F'lar hiçbir şeyi gereksiz söylemediği için, Lessa bu konuşmayı ileride bahsetmek üzere bir kenara bıraktı. F'lar sinir bozucu olmasına rağmen, Lessa onun arkadaşlığını diğer bronz binicilere tercih ediyordu.

Ramoth Lessa'nın derin düşüncelerini aksi bir hatırlatma ile kesti: Eğer yemekten önce banyo yapması gerekiyorsa, o açlıktan ölmeden önce acele edebilirler miydi?

Lessa Mnementh'in eğlenen homurtusunu mağaranın dışından duydu.

"Mnementh onun keyfine göre davransak iyi olur diyor," diye hoşgörüyle belirtti F'lar.

Lessa Mnementh'in ne dediğini mükemmel duyabildiğini F'lar'ın yüzüne çarpma arzusunu kontrol etti. Bir gün onun Weyr'deki bütün ejderleri duyabilidiğini ve onlarla konuşabildiğini öğrendiğinde, F'lar'ın şaşkın tepkisine tanık olmak sıhhati için çok iyi olacaktı.

"Onu çok fazla ihmal ettim," dedi Lessa, suçluluk duyarcasına.

F'lar'ın cevap vermek üzere olduğunu gördü.

F'lar durdu, amber gözleri hafifçe kısıldı. İçten gülümsedi, önden gitmesi için ona işaret etti.

Bir iç huysuzluk, Lessa'yı ne zaman fırsat olursa F'lar'ı kızdırmaya teşvik ediyordu. Bir gün o pozu delip geçecek ve onu sert bir dille eleştirerek kıracaktı. Ama bunu yapması zaman alacaktı. Çünkü F'lar keskin zekâlıydı.

Üçü, çıkıntılı kayanın üzerindeki Mnementh'e katıldılar. Ramoth beceriksizce uzun oval Weyr Çanak'ının diğer ucuna süzülürken, Mnementh korurcasına onun üzerinde havada duruyordu. Küçük gölün ısıtılmış suyundan yükselen buğu Ramoth'un sakar kanatlarının sallanması ile dağıldı. Büyümesi o kadar hızlıydı ki adale ile gövde bağlantısını kuracak zamanı olmamıştı. F'lar kısa iniş için Lessa'yı Mnementh'in boynuna oturturken, o beceriksizce, yalpalayarak yürüyen kraliçenin arkasından kaygıyla baktı.

Lessa Ramoth'un acayip inişi ile Mnementh'in çaba harcamadan sürüklenişine odaklanırken, kraliçeler uçmazlar, çünkü uçamazlar, dedi kendi kendine acı bir açık sözlülükle.

"Mnementh seni temin etmek için onun tamamen büyüdüğünde daha zarif olacağını söylüyor," dedi kulağına F'lar'ın eğlenen sesi.

"Ama genç erkekler de en az onun kadar hızlı büyüyorlar ve biraz olsun . . ." Kesti. Bu konuda F'lar'a herhangi bir şey itiraf etmeyecekti.

"Onun kadar büyümezler ve devamlı yaptıkla-

rı . . ."

"Uçma eğitimi! . ." Lessa o kelimelerin üzerine atladı ve sonra gözü bir an bronz binicinin yüzündeki bir bakışı yakalayınca başka bir şey söylemedi. F'lar günlük iğnelemelerde çok hızlıydı.

Ramoth kendi kendine dalmıştı ve kumlanmayı bekliyordu kızgınlıkla. Sırtının sol tarafı çok kötü kaşınıyordu. Lessa kumlu eliyle itaatkârca rahatsız bölgeye girişti.

Hayır, Weyr'deki hayatı Ruatha'dan hiç de farklı değildi. O hâlâ ovalayıp duruyordu. Ve her gün Ramoth'un daha fazla ovalayacak yeri oluyor diye düşünürken altın rengi hayvanı durulanmak için derin sulara yolladı. Ramoth burnunun ucunu suya daldırarak keyifli bir biçimde debelendi. İnce iç kapağın örttüğü gözleri tam yüzeyin üstünde parıldadı - solgun mücevherler gibi. Ramoth uyuşukça geri döndü ve küçük dalgalar Lessa'nın ayak bileklerini yaladı.

Ramoth dışarı çıktığında bütün halk işlerini askıya alırdı. Lessa Alt Mağaralar'ın girişinde toplanmış kadınları fark etti, gözleri büyülenmiş gibi büyümüştü. Ejderler ya çıkıntılı kayalarında tünemişlerdi ya da tepelerinde aylak aylak daireler çiziyorlardı. Weyr çömezleri bile, erkek çocuklar ve ejdercikler, eğitim alanının barakalarından çıkmış merakla dolaşıyorlardı.

Yıldız Taşı'nın yanındaki yüksekliklerden bir ejder beklenmedik bir şekilde çığlık attı. O ve bi-

nicisi dönerek aşağı iniyorlardı.

"Ondalık vergiler, F'lar, geçitte bir kervan var," diye bildirdi mavi binici, beklenmedik iyi haberinin bronz binici tarafından sakince karşılanmasından hayal kırıklığına uğrayana kadar neşeyle sırıtıyordu.

"F'nor bu konuyla ilgilenecek," dedi ona kayıtsızca F'lar. Mavi ejder itaat ederek binicisini filo ikincisinin çıkıntılı kayasına doğru çıkardı.

"Kim olabilir?" diye F'lar'a sordu Lessa. "Sadık üçlü geldi."

F'lar filonun birkaç yeşil binicisinin takip ettiği Canth'ın sırtındaki F'nor'u yukarı doğru yükselip Weyr'in koruyucu kenarının üstünde görünceye kadar bekledi.

"Yakında öğreneceğiz," diye belirtti. Düşüncelice başını doğuya doğru çevirdi, bir an için nahoş bir gülümseme ağzının kenarında belirdi. Lessa da bilen bir gözün, güneş tamamen yükselmiş olsa da, Kızıl Yıldız'ın sönük izini görebileceği doğuya doğru baktı.

"Sadık olanlar korunacaklar," diye alçak sesle mırıldandı F'lar, "Kızıl Yıldız geçince."

Kızıl Yıldız'ın önemi hakkındaki sevilmeyen inançlarında ikisinin nasıl ve niçin uyuştuklarını Lessa bilmiyordu. Tek bildiği onun da Kızıl Yıldız'ı bir Tehlike olarak gördüğüydü. F'lar'ın bütün konuştuklarında, Ruatha'dan ayrılıp Weyr'e gelmesindeki en önde gelen husus gerçekten

buydu. Diğer ejderadamları güçsüzleştiren zararlı kayıtsızlığa F'lar niçin boyun eğmemişti, bunu bilmiyordu Lessa. Ona bunu hiç sormamıştı - bunun nedeni kin değil, F'lar'ın inancının sorgu ötesi olmasındandı. O *biliyordu*. Ve Lessa da *biliyordu*.

Ve bu bilgi ara sıra ejderler arasında kıpırdanma yaratıyor olmalıydı. Gün ağarırken, bir vücutmuşçasına, uykularında - eğer uyuyorlarsa - kıpır kıpır kıpırdaşırlar ya da kuyruklarını şiddetle çarpar ve uyanıklarsa karşı çıkarcasına kanatlarını açarlardı. Manora da inanıyora benziyordu. F'nor'un inanması gerekiyordu. Ve belki F'lar'ın inançlarından bazıları kendi binicilerine bulaşmıştı. Kesinlikle binicilerinden geleneklere tam bağlılık ve açık bir sadakatla kabul etmelerini istiyordu.

Ramoth gölden çıktı ve yarı kanat çırparak yarı çırpınarak beslenme alanına yollandı. Mnementh kendini kenarda hazırladı ve Lessa'nın ön ayağında oturmasına izin verdi. Çanak kenarından uzakta toprak soğuktu.

Ramoth yemek yerken, öğünü olan zayıf geyiklerden ve Lessa'nın onu altı ile sınırlandırmasına gücenerek acı acı şikayet etti.

"Biliyorsun ki diğerlerinin de yemesi gerekiyor."

Ramoth Lessa'ya kendisinin kraliçe olduğunu ve öncelikli olduğunu bildirdi.

"Yarın kaşınacaksın."

Mnementh Ramoth'un onun payını alabileceğini söyledi. İki gün önce Keroon'da şişman bir erkek geyikle karnını iyi doyurmuştu. Lessa büyük bir ilgiyle Mnementh'e baktı. Acaba F'lar'ın filosundaki bütün ejderler, bundan dolayı mı, kendinlerinden çok hoşnut gözüküyorlardı? Beslenme alanlarına kimin hangi sıklıkta geldiğine daha çok dikkat etmesi gerekiyordu.

Ramoth gene weyrine yerleşmişti ve F'lar kafile önderini konuta getirdiğinde çoktan uyukluyordu.

"Weyrkadını," dedi F'lar, "bu haberci size Lytol'dan görevli gelmiş."

İsteksizce gözlerini parlayan altın kraliçeden ayıran adam, Lessa'ya eğilerek selam verdi.

"Tilarek, Weyrkadını, Ruatha Kalesi'nin Bekçisi Lytol'un adamı," dedi saygıyla ama gözleri Lessa'ya küstahlık olabilecek kadar hayranca bakıyordu. Kemerinden mesajı çıkardı ve kadınların okuyamadığını bilmek ile onu Weyrkadını'na ver emri arasında kalarak tereddüt etti. Adam tam F'lar'ın eğlenceli güvenini yakaladığında, Lessa otoriter bir şekilde elini uzattı.

"Kraliçe uyuyor," diye Meclis Odası'na giden geçidi göstererek belirtti F'lar.

Zeki F'lar habercinin Ramoth'a yeteri kadar bakıtığından iyice emin olmuştu, diye düşündü Lessa. Tilarek dönüş yolunda, her anlatışında ge-

rekli ayrıntılarla donatarak, kraliçenin alışılmadık büyüklüğü ve iyi sağlığıyla ilgili haberleri yayacaktı. Tilarek aynı zamanda yeni Weyrkadını hakkındaki görüşlerini de yayacaktı.

Lessa F'lar haberciye şarap sunana kadar deriyi açmadan bekledi. Lytol'un yazdıklarını anlamaya çalışırken, Ruatha'dan haber aldığına ne kadar sevindiğini fark etti. Ama Lytol'un ilk sözleri niçin bunlar olması gerekiyordu ki:

Bebek güçlü ve sıhhatli büyüyor . . .

Lessa küçük çocuğun mutluluğuyla çok az ilgileniyordu. Ah . . .

Ruatha, tepelerin üstünden zanaat kalesinin sınırına kadar yeşilliklerden temizlendi. Hasat çok iyiydi ve hayvanlar yeni aygırlardan ürüyorlar. İlişikteki Ruatha'nın, gereken ondalık vergisidir. Bizi koruyan Weyr başarılı olsun.

Lessa içinden öfkeyle homurdandı. Ruatha kendi görevini biliyordu, bu doğru ama diğer üç vergi veren kale niçin uygun olan selamlamayı göndermemişlerdi. Lytol'un mesajı gelecekten kötü haberler verircesine devam ediyordu:

Bilge olana birkaç söz. Fax'ın ölümüyle, Telgar artan kışkırtıcı eylemlerle öne çıktı. Nabol Lord'u denilen şu Meron güçlü ve birinci olmak istiyor, sanırım: Telgar ona karşı çok dik-

katli. Bronz binici F'lar'la en son konuşmamdan beri anlaşmazlık kuvvetleniyor ve çok daha fazla yayıldı. Weyr'in nöbetçilerini iki katına çıkarması lazım. Ruatha hizmetinizdedir; ihtiyacınız olursa, haber yollayın.

Lessa son cümleye kaşlarını çattı. Bu sadece çok az Kale'nin her halükârda hizmet verdiği gerçeğini vurguluyordu.

". . . bize güldüler, saygıdeğer F'lar ," diyordu Tilarek, Weyr yapımı şaraptan büyük bir yudum alıp boğazını ıslatırken, "bir insanın yapması gerekeni yaptığımızdan dolayı."

"İşin komiği, Benden Dağlarına yaklaştıkça daha az gülme duyduk. Bazen bazı şeyleri çok yapmazsan onlardan anlam çıkarman zor olur. Eğer kılıç tutan kolumu güçlü tutmazsam ve kılıcın ağırlığına kendimi alıştırmazsam," dedi ve sağ koluyla enerjik kesme, saplama hareketleri yaptı, "iş uzun bir dövüşe geldiğinde kendimi savunamam. Bazı insanlar da en fazla bağıran konuşmacının söylediklerine inanırlar. Çünkü tersini yapmak onları korkutur. Bununla beraber," diye hızla devam etti, "ben asker soyundanım ve sadece zanaatkârların ve kalelilerin alaylarıyla uğraşmak zor. Ama bize kılıçlarımızı kınında tutmamız emredildi ve biz de tuttuk. Aynı," dedi çarpık bir yüz buruşturması ile, "yumuşatarak söylemek gerekirse. Lordlar elleri tam tetikte bekledikleri gi-

bi . . . son Arama'dan beri . . ."

Lessa onun ne demeye çalıştığını merak etti; ama adam ölçülüce devam etti.

"İplikler tekrar yağmaya başladığında kapılarının etrafındaki yeşilliklerden pişman olacaklar var."

F'lar adamın kadehini doldururken sıradan bir şekilde yolda buraya gelirken gördüğü hasatları sordu.

"Güzel, iri ve ağır," diye kurye onu temin etti. "Bu Devir'in insanlık tarihindeki en iyi hasat olduğunu söylüyorlar. Crom'daki üzümlerin bu kadar büyük salkımları var!" İki koca eliyle geniş bir daire yaptı. Dinleyenleri de uygun karşılığı verdiler. "Ve daha önce hiç Telgar'ın tahıllarının bu kadar dolgun ve ağır olduklarını görmemiştim. Hem de hiç."

"Pern kalkınıyor," diye kuru bir şekilde belirtti F'lar.

"Affedersiniz," - Tilarek tepsiden buruşmuş bir meyva aldı - "bir hasat arabasının arkasından yola dökülen bundan daha iyilerini kürekle boşalttım." İki ısırıkta, ellerini ceketine temizleyerek, meyvayı yedi. Sonra, ne dediğinin farkına vararak telaşlı bir özür dilemeyle ekledi. "Ruatha Kalesi size en iyilerini yolluyor. Vermesi gerekenin ilki. Bizde yerden toplama yok. Emin olabilirsiniz."

"Ruatha'nın bize tamamiyle sadık olduğunu

bilmek güven verici," diye onu temin etti F'lar. "Yollar temiz mi?"

"Evet ve yılın bu zamanında komik bir şey oldu. Hava mevsimin hangisi olduğunu hatırlayamayacağınız kadar soğuk, arkasından da sıcak oldu. Kar yoktu ve biraz yağmur yağdı. Ama rüzgârlar! Asla inanamayacağınız gibiydi. Kıyının çok sert ve yüksek dalgalarla dövüldüğünü söylüyorlar." Gözlerini anlamlıca çevirdi ve sonra omuzlarını kaldırarak sır verircesine ekledi, "Ista'nın duman tüten dağının ortaya çıktığını ve sonra . . . fist . . . ortadan kaybolduğunu . . . sonra tekrar ortaya çıktığını söylüyorlar."

F'lar özellikle kuşkulanmış gözüktü; ama Lessa gözlerindeki heyecan parıltısını kaçırmadı. Adam R'gul'un muğlak dizeleri gibi konuşuyordu.

"Birkaç gün iyice dinlenmek için kalmalısınız," diye Tilarek'i güler yüzle davet ederek uyuyan Ramoth'un yanından geçirdi F'lar.

"Başüstüne. Size minnettarız. İnsan Weyr'e hayatında belki bir ya da iki kez gelir," diye F'lar onu dışarı götürürken farkında olmadan konuşup Ramoth'u görmek için boynunu uzatıyordu. "Kraliçelerin bu kadar büyüdüğünü hiç bilmiyordum."

"Ramoth daha şimdiden Nemorth'dan çok daha büyük ve güçlü," diye konutuna kadar eşlik etmek için bekleyen weyr çömezine teslim ederken haberciyi temin etti F'lar.

Lessa tekrar Meclis Odası'na gelir gelmez, bronz biniciye deriyi sabırsızca göstererek, "Bunu oku," dedi.

"Ben biraz farklı bekliyordum," diye belirtti F'lar, ilgisizce, taş masanın kenarına tünemişti.

"Ee . . ." diye kızgınca sordu Lessa.

"Zaman gösterecek," diye sakince cevapladı F'lar, bir meyvenin beneklerini inceliyordu.

"Tilarek bütün kalelilerin kendi Lordlarının, 'kışkırıtıcı düşüncelerini' benimsemediklerini sezdirmeye çalıştı," diye kendini rahatlatmaya çalışarak yorum yaptı Lessa.

F'lar homurdandı. "Tilarek 'dinleyenleri memnun edecek şekilde' konuşuyor," dedi adamın konuşmasının iyi kötü bir taklidiyle.

"Sen de bilsen iyi olur," dedi F'nor, kapının girişinden, "bütün adamları adına konuşmuyor. Eşlik edenler arasında oldukça çok yakınma vardı." F'nor kibar, dalgın bir selam verdi Lessa'ya. "Ruatha'nın ilk kârlı Devir'inde Weyr'e böyle bir pay vermeyecek kadar uzun zamandır fakir olduğu düşünülüyor. Ve ben Lytol'un olması gerektiğinden daha cömert olduğunu söyleyeceğim. İyi besleneceğiz . . . bir müddet için."

F'lar mesaj derisini F'nor'a attı.

"Sanki biz bunu bilmiyoruz," diye homurdandı F'nor, çabucak içeriklere göz attıktan sonra.

"Eğer bunu biliyorsanız bu konuda ne yapacaksınız?" diye sesini yükseltti Lessa. "Kendi ken-

dini besleyemediği gün geldiğinde Weyr'in böyle kötü bir ünü oluyor."

Bu anlatımı ejderadamların her ikisinin de hafızalarını rahatsız ettiğini, tatmin olarak fark edip, kasten kullandı. Ona çevirdikleri bakışlarında neredeyse öfkeden tepeleri atmış oldukları gözüküyordu. Sonra F'lar kıkırdadı; böylece de F'nor da acı bir kahkaha ile gevşedi.

"Evet?" diye sordu.

"R'gul ve S'lel'in aç kalacakları su götürmez," dedi F'nor, omuz silkerek.

"Peki siz ikiniz?"

F'lar da omuz silkti ve ayağa kalkıp, Lessa'ya resmice eğilerek selam verdi. "Ramoth derin uykuda olduğundan, Weyrkadını, izninizle çekileceğiz."

"Çıkın!" diye onlara bağırdı Lessa.

Birbirlerine sırıtarak döndüklerinde R'gul fırtına gibi salona daldı, S'lel, D'nol, T'bor ve K'net hemen arkasındaydılar.

"Bu duyduğum da ne? Doruklar'da vergisini yollayan sadece Ruatha mı?"

"Doğru, tamamen doğru," diye sakince onayladı F'lar, mesaj derisini R'gul'a atarak.

Weyrlideri ona göz attı, kaşlarını çatarak sessizce cümleleri geveliyordu. Tatsız bir şekilde S'lel'e geçirdi, o herkesin okuması için tuttu.

"Geçen yıl Weyr'i üç Kale'nin vergileriyle besledik,"

"*Geçen sene*," diye sözünü kesti Lessa, "çünkü depo mağaralarında rezervler vardı da ondan. Manora biraz önce o rezervlerin tükendiğini bildirdi . . ."

"Ruatha çok çömert," diye araya girdi F'lar. "Bu fark ettirebilir."

Lessa bir an onu doğru duymadığını düşünerek tereddüt etti.

"O kadar da cömert değil." F'lar'ın attığı hatırlatıcı bakışı umursamayarak çıkıştı.

"Zaten ejderciklerin ihtiyacı bu sene daha fazla. O zaman tek bir çare kalıyor. Weyr'in Soğuğa dayanması için Kale ve Telgar ile takas yapması gerek."

Kelimeleri ani bir isyan patlaması yarattı.

"Takas mı? Asla!"

"Weyr takasa mı düştü? Baskın!"

"R'gul, hemen baskın yapacağız. Takas asla!"

Bu bütün bronz binicilerin canını çok çabuk yakmıştı. S'lel bile kızgınca davrandı. Gözleri eylem bekleyişi ile parlayan K'net sevinçten uçuyordu.

Sadece F'lar ilgisiz kalmıştı, elleri göğsünde bağlı soğukça, ters ters Lessa'ya bakıyordu.

"Baskın mı?" R'gul'un sesi gürültünün üstünde otoriterce yükseldi. "Baskın olamaz!"

Hepsi emredici ses tonuna refleks şartlanmadan dolayı bir anda sustu.

"Baskın yok mu?" diye koro halinde sordu

T'bor ve D'nol.

"Niçin olmasın ki?" diye devam etti D'nol, boynundaki damar atıyordu.

S'lan'ı bulmaya çalışan tek kişi D'nol değildi, Lessa kendi kendine içlendi, onun eğitim alanında olduğunu hatırlayarak. Ara sıra o ve D'nol Meclis'te R'gul'a karşı beraber harekete geçerlerdi ama D'nol tek başına kaşı koyacak kadar kuvvetli değildi.

Lessa ümitle F'lar'a göz attı. O şimdi niçin sesini yükseltmemişti?

"Zayıf bayat etlerden, kötü ekmekten, odun lezzetindeki köklerden midem bulanıyor," diye bağırıyordu D'nol, tamamen çileden çıkmış bir durumda. "Pern bu Devir refaha kavuştu. Bırak da olması gerektiği gibi artanın bir kısmı Weyr'e dökülsün!"

Sinirlice yanında duran T'bor onaylayarak homurdandı, gözleri önce sessiz bronz binicilerden birine, sonra diğerine kitlendi. Lessa T'bor'da S'lan'ın vekili gibi hareket edeceğinin bir ümidi olduğunu fark etti.

"Şu anda Weyr'den birisi giderse," diye kesti R'gul, kolu uyarırcasına havaya kalkmıştı, "bütün Lordlar harekete geçecektir - bize karşı." Kolu dramatik biçimde aşağı düştü.

Ayakları hafif açık, başı yukarda, gözleri ışıldayarak iki asinin tam yüzlerine bakıyordu. Kısa boylu, tıknaz D'nol ve dal gibi T'bor'dan bir bu-

çuk baş yüksekti. Kontrast şansızlıktı: tabloda sert piskopos yaramaz çocukları kınıyordu.

"Yollar açık," diye kötü haber verircesine devam etti R'gul, "yaklaşan bir orduyu durduracak ne kar, ne yağmur var. Fax öldürüldüğünden beri Lordlar bütün muhafızlarını savaşa hazır tutuyorlar." R'gul'un yüzü biraz F'lar'ın yönüne döndü. "Elbette ki hepiniz Arama'daki misafirperverliği hatırlıyorsunuzdur." Şimdi R'gul bütün bronz binicileri sıra ile anlamlı bir dik bakışla sıkıştırmıştı. "Kale'lerin ne kadar öfkeli olduğunu biliyorsunuz, ne kadar kuvvetli olduklarını gördünüz." Çenesini hızla kaldırdı.

"Onları düşman edecek kadar aptal mısınız?"

"İyi bir ateştaşlama . . ." D'nol kızgınca ağzından kaçırdı ve durdu. Ağzından aceleyle çıkan kelimeler odadaki diğer herkes gibi onu da şok etmişti.

İnsanlara karşı kasten ateş taşı kullanma fikrine Lessa'nın bile ağzı açık kaldı.

"Birşeyler yapılmalı . . ." D'nol çaresizlik içinde bir şeye rastlamak için önce F'lar'a, sonra daha az bir umutla T'bor'a döndü.

Eğer R'gul kazanırsa her şeyin sonu olacak diye soğuk bir öfke içinde düşündü Lessa. Düşüncelerini T'bor'a çevirerek harekete geçti. Ruatha'da kızgın adamları etkilemek kolaydı. Eğer birazcık . . . dışardan bir ejder çığlık attı.

Çok şiddetli bir ağrı Lessa'nın ayağının üst kıs-

mından bacağına saplandı. Sersemce geriye doğru sendeleyip beklenmedik bir şekilde F'lar'a çarptı. F'lar onun kolunu çelik kelepçelere benzeyen parmaklarla yakaladı.

"Sen kontrola kalkıştın . . ." diye öfkelice kulağına fısıldadı ve sahte bir endişe ile, aşırı bir şiddetle onu koltuğuna oturttu. Eli Lessa'nın kolunu mengene gibi parmaklarla bastırarak kavradı.

Lessa çifte saldırıya karşı şiddetle yutkunarak kaskatı oturdu, kaldı. Ne olduğunu kavrayabildiğinde, kriz anının geçmiş olduğunu fark etti.

"Şu anda *hiçbir şey* yapılamaz," diyordu R'gul etkili bir tarzda.

"Şu anda . . ." Kelimeler Lessa'nın çınlayan kulaklarına çarpıp yön değiştirdiler.

"Weyr'in eğitecek genç ejderleri var. Doğru Gelenekler ile yetiştirilecek genç adamları."

Boş Gelenekler, diye uyuşukça düşündü Lessa, beyni acıyla kaynıyordu. Ve kıymetli Weyr'in kendisini de boşaltacaklar.

Güçsüz bir kızgınlıkla F'lar'a ters ters baktı. Parmakları ikaz edercesine, kolunu tendon kemiğe dayanacak kadar sıkı bastırdı ve Lessa'nın acıdan nefesi kesildi. Gözlerinden gelen yaşlar içinde K'net'in genç yüzünde yazılı yenilgi ve utancı gördü. Umut kıvılcımı parladı, canlandı.

Biraz çaba harcayarak kendini rahatlatmaya çalıştı. Yavaşça, sanki F'lar onu gerçekten korkutuyormuş gibi. Onun şartlı teslim olduğuna F'lar'ı

inandıracak kadar yavaşça.

Yapabildiği kadar çabuk, K'net'i bir kenara çekecekti. K'net tam şu anda tasarlamış olduğu fikre uygundu. Gençti, uysaldı ve de zaten Lessa'ya bağlanmıştı.

"Ejderadam aşırılıktan kaçınır," diye tekdüze bir sesle konuşuyordu R'gul. "Açgözlülük Weyr'de tehlike yaratır."

Weyr'in ahlaki yenilgisini ikiyüzlü vaazlarla örtebilecek, doğrusunu söylemek gerekirse, sarsılmış adama, gözlerini dikip baktı.

Ejderlerin kulak verdiği kişilere saygı göster
Düşüncede, eylemde, sözde ve onayda.
Dünyalar kurtarılır, dünyalar yitirilir
Ejderlerin yüz yüze geldiği tehlikelerle.

"Sorun ne? Soylu F'lar geleneğe karşı mı geliyor yoksa?" diye kahverengi binici filo liderinin yokluğunu kibarca açıklamak için ortaya çıktığında F'nor'a sordu Lessa.

Lessa artık F'nor'un önünde diline hakim olmayı umursamıyordu. Kahverengi binici kendine yönelik olmadığını bildiğinden nadiren güceniyordu. Yarı kardeşinin ketumluğunun bazı bölümleri ona da bulaşmıştı.

Bununla beraber, bugünkü ifadesi hoşgörülü değildi; sertçe onaylamayan bir ifadeydi.

"K'net'i takip ediyor," dedi açıkça F'nor, kara gözleri sıkıntılıydı. Siyah sık saçlarını alnından geriye itti, Lessa'nın weyr adamının yokluğundan yakınmasını körükleyen, F'nor'un F'lar'dan kaptığı bir başka alışkanlıktı bu.

"Ya öyle mi? Onun yerine onu taklit etse daha iyi olur," diye patladı Lessa.

F'nor'un gözleri kızgınlıkla parladı.

İyi diye düşündü Lessa. Ona da ulaşıyorum.

"Fark etmediğiniz ne biliyor musunuz, Weyrkadını, K'net sizin talimatlarınızı çok geniş algılıyor. Sağgörülü aşırmalardan şikayet edilmez ama; K'net dikkatli olamayacak kadar genç."

"Benim talimatlarım mı?" diye masumca tekrar

etti Lessa. Kesinlikle F'nor ve F'lar'ın takip edecekleri bir kanıt parçası yoktu. Onun umursadığı türden. "O sadece bütün bu korkak kalabalıktan bıkmış durumda!"

F'nor kızgın bir cevabı engellemek için dişleri birbirine geçercesine, sertçe ağzını kapattı. Parmak eklemleri beyazlaşana kadar kalın, binici kemerini mengene gibi sıkıp, kımıldamadan öyle kaldı. Lessa'nın bakışlarına soğukça karşılık verdi.

Lessa o arada F'nor'u kendine düşman ettiğine pişman oldu. F'nor dostça, nazik olmaya çalışmış ve Lessa'nın sıkıntısı arttıkça sık sık onu fıkralarıyla eğlendirmişti. Havalar soğuyunca, K'net'in düzenli eklemelerine rağmen Weyr'deki erzaklar azalmıştı. Umutsuzluk insanın içini donduran rüzgârlarla birlikte Weyr'i dolduruyordu.

D'nol'un sonuçsuz isyanından beri ejderadamlar bütün heyecanlarını kaybetmişlerdi. Hayvanlar bile bunu yansıtıyorlardı. Diyet, derilerinin solgunluğunu ve yok olan uyumu tek başına açıklayamazdı. Duyumsamazlık açıklayabilirdi - ve nitekim öyleydi. Lessa, R'gul'un yüreksiz kararının neticesine pişman olup olmadığını merak etti.

"Ramoth uyanık," dedi sakince F'nor'a, "bu yüzden etrafımda dört dönmen gerekmiyor."

F'nor hiçbir şey söylemedi ve devam eden sessizlik Lessa'nın canını sıkmaya başladı. Ayağa

kalktı, avuç içlerini uyluklarına sürerek sanki son aceleyle söylediği kelimelerini silmeye çalışıyordu. İleri geri adımlarken, kendi yatak odasından artık bütün bronz ejderlerin hepsinden daha büyük olan altın kraliçenin derin derin uyukladığı Ramoth'un odasına göz atıyordu.

Keşke uyanık olsaydı, diye düşündü Lessa. O uyanık olduğunda, her şey yolundaydı. Olabileceği kadar yolunda. Ama o bir kaya gibiydi.

"Böylece . . ." diye sesindeki gerginliği yok etmeye çalışarak başladı, "F'lar en azından bir şey yapıyor, bizim destek kaynaklarımızdan birini kesmeye çalışsa da."

"Lytol bu sabah bir mesaj yolladı," dedi kısaca F'nor. Kızgınlığı yatışmıştı ama hoşnutsuzluğu değil.

Lessa yüzünü umutluca ona çevirdi. "Telgar ve Kale, Keroon ile görüşmüş," diye ağır biçimde devam etti F'nor. "Kayıplarının arkasında Weyr'in olduğuna karar vermişler. "Eğer K'net'i seçtinse," kızgınlığı gene arttı, "niçin ona yakından göz kulak olmadın? O çok toy. C'gan, T'sum olabilirdi ya da *ben* . . ."

"Sen mi? Sen F'lar'ın izni olmadan hapşırmazsın bile," diye sertçe karşılık verdi.

F'nor onun yüzüne karşı güldü.

"F'lar sana hak ettiğinden çok daha fazla süre verdi," diye cevapladı, küçümseme onun sırasıydı. "Onun niçin beklemek zorunda olduğunu

fark etmedin mi?"

"Hayır," diye ona bağırdı Lessa. "Etmedim! Bu benim ejderler gibi içgüdüsel olarak kehanette bulunmam gereken bir şey mi? İlk Yumurtanın kabuğu adına, hiç kimse bana bir şey *açıklamıyor*, F'nor!"

"Ama beklemesinin bir nedeni olduğunu bilmek güzel. Ben sadece onun makul olmasını umuyorum. Daha çok geç değil. Çünkü ben öyle olduğunu düşünüyorum."

T'bor'u desteklememi durdurduğunda çok geçti, diye düşündü Lessa, ama bunu söylememek için kendini tuttu. Onun yerine ekledi "Çok geçti, R'gul'un ödlekçe hissettiği ayıp . . ."

F'nor aniden ona döndü, yüzü öfkeden bembeyazdı. "O iş, senin o anın sessizce geçmesini beklemen gerekeceğinden çok daha fazla cesaret ister."

"Niçin?"

F'nor bir adım ileri attı, o kadar tehditkârdı ki Lessa kendini bir tokat için kastı. F'nor kendini kontrol etmek için sertçe kafasını sallayarak içtepisini denetledi.

"Bu R'gul'un suçu değil," dedi sonunda, yüzü yaşlanmış ve süzülmüş, gözleri kederli ve incinmişti. "İzlemen ve beklemen gerektiğini bilmek senin için çok ama çok zor."

"Niçin?" diye bütün gücüyle çığlığı bastı.

F'nor daha fazla kışkırtılmayacaktı. Sakin bir

sesle devam etti.

"Ben senin bilmen gerektiğini düşündüm; ama kendisinin olanlardan birinden özür dilemesi F'lar'ın ilkelerine aykırıdır."

Lessa uzun zamandır beklediği aydınlanmayı kesmesin diye dudaklarında beliren alaycı ifadeyi zorla engelledi.

"R'gul sadece yarışmaya katılınmadığı için Weyrlideri. Eğer bu kadar uzun zaman Aralık olmasaydı, o yeteri kadar iyi olabilecekti, sanırım. Kayıtlar tehlikeler konusunda uyarıyorlar . . ."

"Kayıtlar mı? Tehlikeler mi? Aralık ile ne demek istiyorsun?"

"Kızıl Yıldız, İplikleri harekete geçirmeyecek kadar yakından geçmezse bir Aralık oluşur. Kayıtlar Kızıl Yıldız tekrar yaklaşana kadar iki yüz Devir'in geçtiğini gösteriyorlar. F'lar son İplik düştüğünden beri bu zamanın neredeyse iki misninin geçtiğini tahmin ediyor."

Lessa kaygıyla doğuya doğru baktı. F'nor ciddice başını sallayarak onayladı.

"Evet, dörtyüz yıl içinde korku ve tedbirleri unutmak oldukça kolay. R'gul iyi bir savaşçı ve iyi bir filo lideri; ama varlığını kabul etmeden önce tehlikeyi hissedip koklayabilmesi gerekiyor. Ah, Yasaları ve Gelenekleri öğrendi; ama onları asla iliklerine kadar hissetmiyor. Ne F'lar'ın ne de benim anlamaya başladığımız gibi," dedi küstahça, Lessa'nın yüzündeki kuşkulu ifadeyi görerek.

Gözleri kısıldı ve suçlarcasına parmağını ona uzattı. "Ne de senin, niçin olduğunu bilmeden, anladığın gibi."

Lessa korkarak geri çekildi, F'nor'dan değil; ama varlığını bildiği, niçin ona inandığını bilmediği tehlikeden dolayı.

"F'lar'ın Mnementh'i Etkilediği andan itibaren, F'lon onu yönetimi devralması için eğitmeye başladı. Sonra F'lon kendini saçma bir arbedede öldürttü!" Kızgınlık, pişmanlık ve hiddetten oluşan bir ifade F'nor'un yüzünden geçti. Lessa adamın babasından bahsettiğini çok geç anladı. "F'lar yönetimi almak için çok gençti ve daha başka kimse araya girmeden R'gul, Nemorth ile Hath'ı uçurdu ve bizim beklememiz gerekti. Ama R'gul Jora'nın F'lon'a üzüntüsünü kontrol edemedi ve Jora hızla kötüleşti. Ve R'gul F'lon'un planını yanlış yorumlayarak bizi Aralık'ın sonundan aşağılık bir yalıtlanmaya götürdü. Sonuç olarak," - F'nor anlamlıca omuz silkti - "Weyr her zamanki saygınlığını yitirdi."

"Zaman, zaman, zaman," diye yakındı Lessa. "Hep yanlış zaman. Doğrusu ne zaman gelecek?"

"Şimdi beni dinle," F'nor'un sert sözleri Lessa'nın tiradını sanki onu yakalamış ve sarsmış gibi kesti. Lessa F'nor'un bu kadar etkiliyici olduğunu hiç tahmin etmemişti. Ona artan bir saygı ile baktı.

"Ramoth tamamen gelişti, ilk çiftleşme uçuşuna

hazır. Uçtuğunda bütün bronzlar onu yakalamak için yükselecekler. En kuvvetli olan her zaman kraliçeyi yakalamaz. Bazen Weyr'deki herkesin istediği ona sahip olur." Kelimelerini yavaş ve açıkça telaffuz etti. "R'gul Hath'ın Nemorth ile uçmasını böyle ayarladı. F'lon'un oğlu olsa da on dokuz yaşındaki birinin Weyrlideri olmasını kaldıramadılar. Bu nedenle Hath Nemort'u elde etti. Ve onlar da R'gul'u aldılar. İstediklerini elde ettiler. Ve neyi elde ettiklerine bak!" Hor gören el işareti dökülen weyri gösterdi.

"Çok geç, çok geç," diye sızlandı Lessa, çoğunu çok iyi ve de çok geç anlayarak.

"Olabilir, K'net'i kontrolsüz baskına kışkırttığın için teşekkürler," diye alay edercesine onu temin etti F'nor. "Ona ihtiyacın olmadığını biliyordun. Bizim filo bu işi sessizce idare ediyordu. Ama çok fazla olmaya başlayınca, biz faaliyetlerimizi kestik. Kale Lordları misilleme yapacak kadar mantıksızlaştıklarından beri, ki bu yakın vadeli bir olay. Düşün bakalım, Pernli Lessa," F'nor ona doğru eğildi, gülümsemesi acıydı, "R'gul'un tepkisi ne olacak? Bunu bir an bile düşünmedin değil mi? Şimdi düşün, iyice silahlanmış Kale Lordları karşılığın ödenmesini istemek için ortaya çıkarlarsa ne yapacak?"

Lessa gözlerini kapattı, çok açık resmini çizebildiği görüntü karşısında sarsıldı. İskemlesinin kolunu yakaladı, yanlış değerlendirdiği bilgiler-

den dolayı bitkince oturdu. Kibirli Fax'in ölümüne sebep olmaktan kendine aşırı güven kazanan o, aynı gururla Weyr'i harabeye çevirmek üzereydi.

Birden Weyr'in yarısını geçitten çıkıntılı kayaya kadar sarsan bir gürültü oldu. Lessa ejderlerin birbirlerine heyecanlı heyecanlı seslendiklerini duydu, bu onlardan iki aydır duyduğu ilk taşkınlıktı.

Şaşkınca ayağa fırladı. F'lar K'net'i engellemeyi becerememiş miydi? Korkunç bir şans eseri olarak K'net Lordlar tarafından yakalanmış olabilir miydi? O ve F'nor beraberce kraliçenin weyrine koştular.

Peşinden içeri giren ne F'lar'dı, ne K'net'di ne de kızgın bir Lord - ya da birkaçı -. Bu R'gul'du, dikkatli yüzü çarpılmıştı, gözleri heyecandan fal taşı gibi açılmıştı. Lessa çıkıntılı kayanın dışından Hath'ın aynı ateşli tahriki yaptığını duyabildi. R'gul aldırmadan uyuyan Ramoth'a bir göz attı. Gözleri Lessa'ya yaklaşırken soğukça hesaplar yapıyordu. D'nol koşa koşa, ceketini hızla kopçalayarak, weyre bütün hızıyla daldı. Hemen peşinden S'lan, S'lel ve T'bor geldi. Hepsi aralıklı olarak yarım daire şeklinde Lessa'nın etrafında toplandılar.

R'gul sanki onu kucaklayacakmış gibi kolları açık ileri çıktı. R'gul'un ifadesinde onu iğrendiren bir şey olduğu için daha Lessa geri çekilmeden,

F'nor kurnazca onun yanına geldi ve R'gul kızgınca kollarını indirdi.

"Hath avından ilk kanı tattırmak istiyor mu?" diye uğursuzca sordu kahverengi binici.

"Binth ve Orth da," diye ağzından kaçırdı T'bor, gözleri bütün bronz binicileri etkilemiş gibi gözüken tuhaf ateşle parıldıyordu.

Ramoth huzursuzca kıpırdandı ve herkes onu dikkatlice izlemek için durdu.

"Avından ilk kanı tattırmak mı?" diye bağırdı Lessa, kafası karışmıştı; ama bunun acayip bir şekilde önemli olduğunu biliyordu.

"K'net ve F'lar'ı çağırın," diye bir kahverengi binicinin bronzların önünde kullanacağından daha fazla bir otoriteyle emretti F'nor.

R'gul'un gülüşü hoş değildi.

"Onların nereye gittiğini hiç kimse bilmiyor."

D'nol itiraz etmeye kalktı; ama R'gul onu vahşi bir el hareketi ile engelledi.

"Bunu yapmaya kalkışamazsın, R'gul," dedi buz gibi bir tehditle F'nor.

Ama Lessa yapacaktı. Mnementh ve Piyanth'a çılgınca seslenişi hafif bir cevap aldı. Sonra Mnementh'in bulunduğu yerde tam bir boşluk oluştu.

"O uyanacak," diyordu R'gul, gözleri Lessa'yı deliyordu. "Uyanacak ve huysuzca yükselecek. Sadece ona ilk avının kanını tatmasına izin vermelisin. Karşı koyacaktır seni uyarıyorum. Onu

zaptetmezsen, tıka basa yiyecek ve uçamayacaktır."

"O çiftleşmek için uçar," diye lafı patlattı F'nor, ses tonu soğuktu ve öfkeden gözü dönmenin kıyısındaydı.

"Hangi bronz onu yakalarsa onunla çiftleşmek için uçar," diye devam etti R'gul, sesi sevinçliydi.

Ve bunun F'lar'ın burada olmadığı için söylendiğini fark etti Lessa.

"Uçuş ne kadar uzun sürerse, yumurtlama o kadar iyi olur ve çok et tıkınırsa iyi uçamaz ve yükselemez. Sadece ilk kanı tatmasına izin vermelisin. Anladın mı?"

"Evet, R'gul," dedi Lessa, "anladım. Bir kere de olsa hepinizi çok iyi anladım. F'lar ve K'net burada değiller." Sesi tizleşti. "Onu *ara*ya sokmam gerekse bile Ramoth asla Hath ile uçmayacak."

Saf korku ve şokun R'gul'un yüzündeki zafer ifadesini sildiğini gördü. R'gul kendini kontrol altına almaya çalışırken onu izledi. Tehditinde şaşkınlığın yerini kötü niyetli bir dudak büküş aldı. Meydan okumasının boş olduğunu mu düşünüyordu?

"İyi öğleler," dedi girişten sevimlice F'lar. K'net yanında neşeyle sırıtıyordu. "Mnementh bana bronzların ilk kanı tattırmak istediklerini söyledi. Bizi gösteriye çağırarak çok büyük bir incelik gösterdiniz."

Rahatlama Lessa'nın kafasındaki F'lar'a karşı

son zamanlarda duyduğu düşmanlığı geçici olarak sildi. Onun sakin, kendini beğenmiş, alaycı görünüşü Lessa'yı güçlendirdi.

R'gul'un gözleri bu ikisini kimin çağırdığını bulmak için etrafındaki bronz binicileri tarıyordu. Ve Lessa R'gul'un F'lar'dan korktuğu kadar nefret ettiğini öğrendi. Lessa da F'lar'ın değiştiğini hissedebildi. Artık pasif, kayıtsız, yansız bir tarafı kalmamıştı. Tam tersine, gergin bir bekleyiş vardı. F'lar beklemesini tamamlamıştı!

Ramoth birden ve tamamen uyanık olarak kalktı. Kafası öyle bir durumdaydı ki Lessa F'lar ve K'net'in tam zamanında vardıklarını anladı. Ramoth'un açlık acısı o kadar şiddetliydi ki Lessa acısını dindirmek için hızla zihnine yöneldi. Ama Ramoth yatıştırılmaya uygun bir ruh halinde değildi.

Beklenmedik bir çeviklikle doğrulup çıkıntılı kayanın yolunu tuttu. Çıkıntılı kayanın etrafında havada duran bronzlara kışkırtıcasına tısladı. Hepsi hemen yolunu açtılar. Biniciler kraliçenin weyrinden Çanak'a inen geniş merdivenlerin yolunu tuttular.

Lessa sersemlik içinde F'nor'un onu Canth'ın boynuna oturttuğunu ve ejderini diğerlerinin ardında hızla yemek alanına sürdüğünü hissetti. Lessa Ramoth'un korkuya kapılıp dört nala dağılan sürünün üzerinde çaba harcamadan ve zarif bir biçimde süzüldüğünü izleyip, hayretlere düş-

tü. Hızla saldırdı, kanatlarını aniden kapatıp onun üzerine inerek, kurt gibi aç bir şekilde, yükseklere taşımak için avını boynundan yakaladı.

"Onu kontrol et!" diye soluk soluğa konuştu F'nor, Lessa'yı kaba bir biçimde yere bıraktı.

Ramoth Weyrkadını'nın emrine çığlık atarak meydan okudu. Kanatlarını kızgınca hışırdatarak, kafasını üzerindeki deriyi çıkarıp atmak istercesine salladı, gözleri hafif hafif parlayarak değişen renkli havuzlar gibiydi. Boynunu uzatabildiği kadar göğe uzatıp tiz bir isyan çığlığı attı. Kulak tırmalayıcı yankılar Weyr'in duvarlarına çarpıp geri geldiler. Etraftaki bütün ejderler, mavi, yeşil, kahverengi ve bronz, kanatlarını güçlü sallayışlarla açtılar, cevapları havada küstah bir gökgürültüsüydü.

Şimdi Lessa'nın yıllarca aç, intikamla geliştirdiği irade gücüne başvurması gerekiyordu. Ramoth'un kama şeklindeki kafası ileri geri hızla gidip geldi; gözleri isyandan akkor gibi ışıldadı. Bu o sevimli, güvenilir çocuk ejder değildi. Bu acımasız bir iblisti.

Kanlı alan boyunca Lessa, değişmiş Ramoth ile iradelerini boy ölçüştürüyordu. Zayıflık belirtisi olmadan, korku, düşünce ya da yenilgi izi olmadan. Lessa Ramoth'u itaat etmeye zorladı. İtirazla tiz çığlık atan altın ejder kafasını avına doğru eğdi, dili cansız vücuda doğru çarpıyordu, dev çe-

nesi açılıyordu. Kafası pençelerini parçaladığı, üzerinden buharlar çıkan iç organlara doğru sallandı. Ramoth son bir öfke hırıltısı ile dişlerini erkek geyiğin kalın boynuna geçirdi ve ölü hayvanın kanını emip kuruttu.

"Tut onu," diye mırıldandı F'nor. Lessa onu unutmuştu. Ramoth çığlık atarak yükseldi ve inanılmaz bir hızla, bağıran ikinci geyiğin üzerine kondu. Avının yumuşak karnını yemek için bir ikinci girişim yaptı. Lessa gene otoritesini kullandı ve kazandı. Meydan okurcasına tiz çığlık atan Ramoth isteksizce gene avının kanını tattı.

Üçüncü seferinde Lessa'nın emirlerine direnmedi. Ejder artık içinde ne kadar dayanılmaz bir içgüdü olduğunu anlamaya başlamıştı. Sıcak kanın tadını alana kadar, korkunç öfke hariç hiçbir şey bilmiyordu. Şimdi neye ihtiyacı olduğunu biliyordu: hızlı ve Weyr'den çok uzaklara uçmaya, bu kanatsız cılız şeylerden uzaklara, bu kösnümüş bronzlardan oldukça uzağa.

Ejder içgüdüsü "hemen-buradaki" ile sınırlıydı; kontrol edemez, öngöremezdi. İnsanoğlunun arkadaşlığı onlara akıl ve mantık sağlamak için vardı, Lessa kendini sessizce söylenirken buldu.

Ramoth tereddütsüz dördüncü hayvana saldırdı, hayvanın boğazını emerken açgözlülükle tıslıyordu.

Weyr Çanak'ına gergin bir sessizlik çökmüştü, sadece Ramoth'un yeme sesleri ve rüzgârın aşırı

feryadıyla kesiliyordu.

Ramoth'un derisi parlamaya başladı. Sadece tıka basa yemekten değil aynı zamanda vücudundan çıkan ışıldamayla da genişlemişti. Kanlı kafasını kaldırdı, dili ağzını burnunu silmek için çatal gibi dışarı çıkıyordu. Doğruldu ve aynı zamanda beslenme alanının etrafında sessiz bir beklenti ile daireler çizen bronzlardan bir uğultu yükseldi.

Ramoth ani bir altın rengi hareketle koca sırtını kamburlaştırdı. Kanatlarını açıp göğe sıçradı. İnanılmaz bir hızla havadaydı. Arkasından, bir göz kırpacak zamanda, yedi bronz gövde takip etti, kuvvetli kanatları izleyen weyrlilerin yüzlerine kum dolu hava ile çalkalanan tokatlar vuruyordu.

Muhteşem uçuştan yüreği ağzına gelmiş Lessa benliğinin Ramoth ile beraber uçtuğunu hissetti.

"Onunla kal," diye aceleyle söyledi F'nor. "Onunla kal. Şimdi senin kontrolünden kurtulmaması gerekiyor."

Gökyüzünde ortadan kaybolan parlak ejder zerreciklerine gözlerini çevirmiş Weyr halkının arasına, içlerinden biriymiş gibi girerek Lessa'dan uzaklaştı.

Acayip bir şekilde zihni askıda kalan Lessa, yerde olduğu gerçeğini anlayacak kadar bilinçliydi.

Diğer bütün hisleri ve duyuları Ramoth ile beraber yukarılardaydı. Ve o, Ramoth-Lessa, sınırsız

bir güçle yaşıyordu, kanatları çaba sarf etmeden ince zirvelere doğru çırpıyor, gövdesinden sevinç dalga dalga yükseliyordu, sevinç ve arzu.

Kafasını kanatlarının birinin altından uzattı ve tiz iğnelemelerle onların çelimsiz çabalarıyla alay etti. Onların çok yükseklerinde süzüldü. Birden kanatlarını toplayarak, baş aşağı düştü, çarpışmayı engellemek için kanat zorlayan bir çabuklukla yön değiştirdiklerini görmekten mutluydu.

Onlar kaybettikleri hızlarını ve yüksekliği kazanmak için uğraşırlarken tekrar çabucak onların üstüne yükseldi.

Ramoth yeni keşfettiği özgürlük içinde, bronzları kendisini geçmeye zorlayarak âşıklarıyla sakin sakin flört ediyordu.

Bir rakip düştü. Ramoth üstünlüğüyle böbürlendi. O karışık rotalar içine dalıp, fırlayarak onlarla oynarken ikincisi kovalamayı bıraktı. Bazen onların varlığının bile farkında değildi, çünkü uçmanın heyecanı içinde kaybolmuştu.

Biraz sıkıldığında, takipçilerine bir göz atmaya tenezzül etti, sadece üç büyük hayvanın hâlâ kovaladığını görmekten belli belirsiz eğlendi. Mnementh, Orth ve Hath'ı tanıdı. Hepsi en iyi dönemlerindeydiler; belki de ona layıktılar.

Artık güçlükle uçmalarıyla eğlenip, onları boşuna umutlandırmak için aşağı doğru süzüldü. Hath'a katlanamazdı. Orth? Orth güzel bir hayvandı. O ve Mnementh arasında süzülmek için

kanatlarını topladı.

Mnementh'in yanından geçmek için salınırken, Mnementh birden kanatlarını kapattı ve onun yanına düştü. Şaşıran Ramoth, havada durmaya çalıştı ve kanatlarını Mnementh'inkilerle dolaşmış buldu. Mnementh'in boynu sıkıca onunkini sarıyordu.

Birbirlerine sarılarak düştüler. Mnementh yedek kuvvetini toplayarak, aşağı düşüşlerini kontrol etmek için kanatlarını açtı. Rakibi karşısında kötü duruma düşmekten ve inişlerinin müthiş hızından şaşıran Ramoth da koca kanatlarını açtı. Ve sonra . . .

Lessa'nın kafası sarhoşmuş gibi döndü, elleri çılgınca tutacak bir destek arıyordu. Mnementh sanki onun gövdesinin içine patlıyormuş gibiydi, bütün sinirler küt küt atıyordu.

"Bayılma, aptal. Onunla kal." F'lar'ın sesi kulaklarında gıcırdadı. Kolları sertçe onu destekliyordu.

Gözlerini odaklamaya çalıştı. Kendi weyrinin duvarlarının şaşırtıcı bir şekilde gözüne iliştiğini fark etti. F'lar'ı yakaladı, onun çıplak derisine dokunarak şaşkınca başını salladı.

"Onu geri getir."

"Nasıl?" diye nefes nefese bağırdı Lessa, Ramoth'u böyle bir görkemden neyin ayıracağını kavramayı başaramadan.

Yüzündeki canını yakan tokatların acısı, F'lar'ın

rahatsız edici yakınlığının kızgınca farkında olmasını sağladı. F'lar'ın gözleri vahşiydi, ağzı çarpılmıştı.

"Onunla beraber düşün. *Ara*ya gidemez. Onunla kal."

Ramoth'u *ara*da kaybetme düşüncesi ile titreyen Lessa hâlâ Mnementh ile kanat kanata kitlenmiş ejderi aradı.

İki ejderin çiftleşme tutkusu o an Lessa'yı da dahil etmek için geniş daireler çizerek inmeye döndü. Onun ruhundan acımasızca yükselen bir gelgit dalgası Lessa'yı kapladı. Şehvetli bir çığlıkla F'lar'a yapıştı. Onunkine dayanan F'lar'ın kaya gibi sert vücudunu hisseti. F'lar'ın sıkı kolları onu kaldırıyordu. Lessa bir diğer beklenmedik şehvet seli içinde boğulurken F'lar'ın ağzı acımasızca onunkinin üzerine kapandı.

"Şimdi! *Biz* güvenle onları yuvaya geri getireceğiz," diye mırıldandı F'lar.

Ejderadam, ejderadam,
Senin ile senin olan arasında,
Benimkinden büyük olan.
Aşk pırıltısını paylaş.

F'lar birden uyandı. Dikkatle dinledi, Mnementh'in mutlu homurtusunu duyup rahatladı. Bronz kraliçenin weyrinin dışındaki çıkıntılı kayada tünemişti. Aşağıda Çanak'taki her şey yolundaydı.

Huzurlu, ama farklı. F'lar bunu Mnementh'in gözleri ve hislerinden anında algıladı. Weyr'de ani bir değişiklik vardı. F'lar kendinde bir önceki günün kargaşalı olayları için tatmin olmuş bir gülümsemeye izin verdi. Kötü bir şey olabilirdi.

Neredeyse kötü bir şey oluyordu, diye ona hatırlattı Mnementh.

Onu ve K'net'i geri çağıran kimdi? F'lar gene kara kara düşüncelere daldı. Mnementh sadece geri çağrıldığını tekrar ediyordu. Niçin haber vereni tanıyamamıştı?

Rahat bırakmayan bir endişe F'lar'ı uyandıran derin düşüncelere davetsiz girmişti.

"F'nor hatırladı mı . . ." diye yüksek sesle başladı.

F'nor senin emirlerini asla unutmaz, diye Mnementh onu çıkışırcasına temin etti. *Canth bu sabah şafakta Kızıl Yıldız, Göz Kayası'nın tam üzerinde görülmüş dedi. Güneş de hâlâ ortada yokmuş.*

F'lar saçları arasında sabırsız parmaklarını dolaştırdı. "Göz Kayası'nın tepesinde. Kızıl Yıldız gitgide yaklaşıyor," tıpkı Eski Kayıtlar'ın önceden bildirdiği gibi. Ve Yıldız'ın gözleyiciye Göz Kayası'nın içinden kıpkızıl parladığı şafak tehlikeli bir geçişin ve . . . İpliklerin habercisiydi. Benden Zirvesi'ndeki dev taşların ve özellikle kayaların dikkatlice düzenlenişinin kesinlikle başka bir açıklaması yoktu. Ne de beş terk edilmiş Weyr'in her birinin doğu duvarındaki kopyasının.

İlkin, kış gündönümünde şafakta yükselen güneşin kısa bir süre için üzerine denk gelen Parmak Kaya. Sonra, ona iki ejder uzaklığında arkada bulunan, dikdörtgen biçimindeki kocaman Yıldız Taşı. Uzun bir adamın göğsü yüksekliğinde, cilalı yüzeyine iki ok kazınmıştı, biri Yıldız Taşı'na çok ustaca ve değiştirilemez bir şekilde yerleştirilmiş, Parmak Kaya'ya doğru doğuyu gösteriyor, diğeri doğunun biraz kuzeyinde tam Göz Kaya'ya hedeflenmişti. Fazla uzak olmayan bir gelecekte, F'lar bir şafak vakti Göz Kaya'nın içinden bakacak ve Kızıl Yıldız'ın yanıp sönen kötülük dolu pırıltısı ile karşılaşacaktı. Ve sonra . . .

Kuvvetli su şıpırtıları F'lar'ın derin düşüncelerini kesti. Kızın banyo yaptığını fark ederek sırıttı. Kesinlikle pırıl pırıl olmuştu ve giyisisizdi . . . Bu konuta kabulünün nasıl olabileceğini düşünüp karar vermek için rahat rahat anıları canlandıra-

rak gerindi. Lessa'nın hiçbir şikayeti olmaması gerekiyordu. Ne uçuştu! Yavaşça kıkırdadı.

Mnementh çıkıntılı kayasının güvenliğiyle F'lar'a Lessa'ya karşı adımını dikkatli atsa daha iyi olacak diye fikir verdi.

Lessa mı? diye ejderine döndü F'lar.

Mnementh muammalıca uyarılarını tekrarladı. F'lar da özgüvenini tekrarladı.

Mnementh birden bir alarmla irkildi.

Mnementh filo liderine çabucak, gözcülerin Benden Gölü'nün altındaki yaylada, alışılanın dışındaki bitmek tükenmek bilmeyen toz bulutlarını kontrol etmek için bir binici yolladıklarını haber verdi.

F'lar hızla doğruldu, etrafa dağılmış elbiselerini topladı ve giyindi. Banyo odasının perdesi kenara açılırken, geniş binici kemerini tokalıyordu. Lessa onun karşısına çıktı, tamamen giyimli olarak. Onun bu kadar narin olması, böyle bir zihin gücü ile birbirine uymayan fiziksel yapısı karşısında hep şaşırıyordu. Yeni yıkanmış saçları daracık yüzünü karanlık bir bulutla çevreliyordu. Sakin gözlerinde dün birlikte yaşadıkları ejder tahrikli ihtirasın hiçbir izi yoktu. Sıcaklık da yoktu. Mnementh'in demek istediği bu muydu? Bu kızın nesi vardı?

Mnementh ek bir alarm raporu verdi ve F'lar dişlerini sıktı. Zihinsel olarak ulaşmaları gereken anlayışı, bu acil durum bitene kadar ertelemesi

gerekiyordu. Kendi kendine R'gul'un onu toyca yönetmesine lanet okudu. O adam Weyrkadını'nı mahvetmişti, aynı Weyr'i yok etttiği gibi.

Evet, F'lar, bronz Mnementh'in binicisi, şimdi Weyrlideri idi ve değişiklikler çok gecikmişti.

Çok gecikti, diye alaycı bir biçimde onayladı Mnementh. *Kale Lordları göl yaylasında güçlerini toplamışlardı.*

"Sorun var," diye selamlar gibi Lessa'ya bildirdi F'lar. Bildirdiği Lessa'yı korkutmuş gibi gözükmedi.

"Kale Lordları itiraza mı gelmişler?" diye sakince sordu. F'lar bu gelişmedeki Lessa'nın payını yererken bile onun serinkanlılığını takdir etti.

"Eğer baskınla benim uğraşmama izin verseydin daha iyi yapardın. K'net bunun bütün eğlencesini abartacak kadar çocuk hâlâ."

Lessa'nın gülümsemesi sır vermezdi. F'lar çabucak onun ilk olarak bunu planlayıp planlamamış olduğunu merak etti. Eğer Ramoth dün yükselmemiş olsaydı, bugün her şey çok farklı bir hikaye olacaktı. Bunu düşünmüş müydü?

Mnementh onu R'gul çıkıntılı kayada diye uyardı. R'gul'un kendini otorite sandığı manasına gelen şişik göğsü ve içerlemiş gözleri var, diye yorumunu yaptı ejder.

"Onun hiçbir şeyi yok," diye yüksek sesle kestirip attı, aciliyetlerine rağmen tamamiyle uyanık ve olaylardan hoşnuttu.

"R'gul mu?"

Lessa'nın hızlı bir zekâsı var diye kabul etti F'lar.

"Gel." Ona kraliçenin weyrini işaret etti. R'gul ile oynamak üzere olduğu sahnede iki ay önce Meclis Odası'ndaki o yüz kızartıcı günün karşılığını ödeyecekti. Onun olduğu kadar Lessa'nın da içine oturduğunu biliyordu.

Kraliçenin weyrine daha yeni girmişlerdi ki diğer taraftan hızla arkasından gelen heyecanlı K'net ile R'gul içeri daldı.

"Nöbetçiler beni haberdar ettiler," diye başladı R'gul, "dışarda birçok Kale'nin bayraklarını taşıyan, büyük bir silahlı grup Tünel'e yaklaşıyor. K'net-" R'gul genç biniciye öfkeden köpürüyordu - "düzenli olarak baskın yapıyormuş - bütün mantıksızlığa ve de benim emirlerime karşın. Tabii ki onunla sonra ilgileneceğiz," diye haşarı biniciyi uğursuzca haberdar etti, "tabii ki Lordlar bir baştan bir başa üzerimizden geçtikten sonra Weyr diye bir yer kalırsa."

F'lar'a döndü, kaş çatışı F'lar'ın ona sırıttığını fark ettikçe arttı.

"Orada durma," diye kükredi R'gul. "Sırıtacak bir şey yok. Onların kızgınlığını nasıl yatıştıracağımızı düşünmemiz gerekiyor."

"Hayır, R'gul," diye hâlâ sırıtarak yaşlı adamı yalanladı, "Lordları yatıştırma günleri bitti."

"Ne? Sen aklını mı kaçırdın?"

"Hayır. Ama *sen* safdışı kaldın," dedi ona F'lar, sırıtışı gitmişti, ifadesi katıydı.

R'gul'un gözleri ona dikilmiş bakarlarken, sanki onu daha önce hiç görmemişçesine fal taşı gibi açıldılar.

"Sen çok önemli bir gerçeği unuttun," diye acımasızca devam etti F'lar. "Weyr'in lideri değiştiğinde politika da değişir. Ben, F'lar, Mnementh'in binicisi şimdi Weylideri'yim."

O kulaklarda çınlayan sözler söylendiği anda, S'lel, D'nol, T'bor ve S'lan uzun adımlarla odaya girdiler. Hareketsiz tabloya şok olmuş bir şekilde öyle bakakaldılar.

F'lar odadaki anlaşmazlığın, otoritenin gerçekten kendisine geçtiği manasına geldiğini anlamaları için onlara bir şans vererek bekledi.

"Mnementh," dedi yüksek sesle, "bütün filo ikincilerini ve kahverengi binicileri çağır. Bizim . . . misafirlerimiz gelmeden yapacak bazı hazırlıklarımız var. Kraliçe uyuduğu için Meclis Odası'na ejderadamlar, lütfen. Sizden sonra Weyrkadını."

Lessa'nın geçmesi için kenara çekilirken onun yüzündeki hafif kızarmayı fark etti. Her şeye rağmen Lessa hislerine tamamen hakim olamıyordu.

Meclis Masası'ndaki yerlerini almalarının üstünden çok fazla zaman geçmeden kahverengi biniciler içeri akmaya başladılar. F'lar tavırlarındaki zor fark edilen değişikliği dikkatlice not aldı. Da-

ha dik yürüdüklerine karar verdi. Ve - yenilgi ile hüsran havasının yerini gergin bir heyecan almıştı. Bütün her şey denk olarak, bugünün olayları Weyr'in amacını ve gururunu canlandırmalıydı.

Kendi ikincileri F'nor ve T'sum uzun adımlarla içeri girdiler: Onların aşırı gururlu, sevinçli olduklarından hiç şüphe yoktu. T'sum kemerli girişin yanında durup, F'nor F'lar'ın koltuğunun arkasındaki yerini almak için çabucak sert adımlarla yürürken gözleri terfilerine meydan okumaya kalkacak birinin olup olmadığını anlamak için etrafı tarıyordu. F'nor kıza iyice eğilerek saygılı bir selam verdi. Lessa'nın kızardığını ve gözlerini indirdiğini gördü.

"Kimler kapımızda, F'nor?" diye içtenlikle sordu yeni Weyrlideri.

"Başlıca sancaklara bakılırsa, Telgar, Nabol, Kale ve Keroon Lordları," diye aynı biçimde cevapladı F'nor.

R'gul koltuğundan kalktı; bronz binicilerin yüzlerindeki ifadeyi yakalaması ile yarı hazırlanmış itirazı dudaklarında kayboldu. Yanındaki S'lel alt dudağıyla oynayarak mırıldanmaya başladı.

"Yaklaşık güçleri?"

"Binden çok fazla. Düzenli ve iyi silahlanmışlar," diye kayıtsızca bildirdi F'nor.

F'lar ikincisine şikayet edercesine bir bakış fırlattı. Güven ayrı bir şeydi, kayıtsızlık yenilgiye tercih edilebilirdi; ama durumun çok zorlu oldu-

ğunu inkâr etmekte bir anlam yoktu.

"Weyr'e karşı mı?" diye nefes nefese konuştu S'lel.

"Biz ejderadam mıyız yoksa korkak mı?" diye ayağa fırlayarak patladı D'nol, yumruğu masayı dövüyordu. "Bu en son hakaret."

"Kesinlikle öyle," diye içten onayladı F'lar.

"Ağızların kapanması gerekiyor. Daha fazla yutamayız," diye F'lar'ın tavrından cesaret alarak öfkelice devam etti D'nol. "Biraz alev . . ."

"Bu kadar yeter," dedi sert bir sesle F'lar. "Biz ejderadamlarız! Bunu hatırlayın ve bu grubun - bunu asla unutmayın- *korumak* için yemin ettiğini hatırlayın." Her adama kızgın bir bakış atarak bu kelimeleri belirgince ifade etti. "Bu konu açık mı?" Sorarcasına D'nol'a baktı. Bugün özel bir kahramanlık olmayacaktı.

"Bizim ateş taşına ihtiyacımız yok," diye devam etti, ne dediğini D'nol'un anladığından emin olarak, "bu aptal Lordları dağıtmak için." Geriye yaslandı ve daha sakince devam etti. Arama'da, hepinizin fark ettiğinizden emin olduğum gibi ben de sıradan kalelilerin . . . diyelim ki . . . ejder ırkına saygısından bir nebze bile yitirmediklerini fark ettim."

T'bor sırıttı ve birisi hatırlayarak kıkırdadı.

"Ama, kızgınlık ve bir ton yeni şarapla doldurulşa gelerek çabucak Lordlarını takip ediyorlar. Ama kızgın, yorgun ve tamamen uyanık bir ej-

derle karşılaşmak oldukça farklı bir konu. Görünürde sığınacak bir duvarın olmaması ya da Kale'siz yaya olmaktan bahsetmiyorum bile." Herkesin aynı fikirde olduğunu hissedebiliyordu. "Binekli adamlar da herhangi bir ciddi çarpışmada çoğunlukla hayvanlarını kontrol etmekle uğraşacaklar," diye odadaki adamların çoğundan yankılanan bir kıkırdama ile ekledi.

"Bu etkilerin tesellisine rağmen, bizim lehimize olan daha güçlü etkenler var. Saygıdeğer Kale Lordları'nın onları gözden geçirmeye kalktıklarını sanmam. Onların büyük ihtimalle unuttuklarından" - şeytancana etraftaki binicilerine baktı - "şüpheleniyorum . . . tıpkı ejder ilmini . . . ve gelenekleri unuttukları gibi."

"Şimdi onları yeniden eğitme zamanı geldi." Sesi çelik gibi sertti. Doğrulayıcı bir homurtu ona karşılık verdi. İyi, onları etkilemişti.

"Mesela şu anda kapılarımızdalar. Bu uzak Weyr'e gelmek için uzun ve zorlu bir yolculuk yaptılar. Hiç şüphesiz bazı birlikler haftalardır yürüyüşteler. F'nor," dedi hesaplanmış bir alçak sesle konuşmayla, "daha sonra bugünkü devriye çizelgesini gözden geçirmeyi bana hatırlat. Kendinize sorun, ejderadamlar, eğer Kale Lordları buradalarsa, Kaleler'i Lordlar için kim koruyor? Lordların gözdesi İç Kaleler'e kim muhafızlık yapıyor?"

Lessa'nın muzipçe kıkırdadığını duydu. Bütün

bronz binicilerden daha hızlıydı. Arama sırasında ölüme neden olmasına rağmen Ruatha'daki günde iyi seçim yapmıştı.

"Weyrkadını'mız planımı kavradı. T'sum onu yerine getir." Bu emri kısaca kesti. T'sum pis pis sırıtarak çıktı.

"Anlamıyorum," diye şaşkınlıktan gözlerini kırpıştıran S'lel itiraz etti.

"Peki, açıklayayım," diye çabucak araya girdi Lessa, kelimeler F'lar'ın Lessa'nın en kötüsü olarak tanımlamayı öğrendiği tatlı mantıki tonunda ifade ediliyordu. S'lel'den öç almak istediği için onu suçlayamazdı; ama onun bu intikam zevki zararlı olabilirdi.

"Birisinin bir şey açıklaması lazım," diye dırdır edercesine söylendi S'lel. "Olanlardan hoşlanmıyorum. Kaleliler Tünel Yolu'ndalar. Ejderler ateş taşı izni aldılar. Anlamıyorum."

"Bu çok basit," diye F'lar'ın iznini beklemeden onu tatlıca temin etti Lessa. "Açıklamam gerektiği için utanıyorum."

"Weyrkadını!" diye susması için sertçe seslendi F'lar.

Lessa ona bakmadı; ama S'lel'i iğnelemeyi kesti.

"Lordlar Kale'lerini savunmasız bıraktılar," dedi. "Gözüktüğü kadarıyla ejderlerin bir anda *ara*dan gidebileceklerini unutmuş gözüküyorlar. Eğer yanlış anlamadıysam, T'sum, Lordların

Weyr'in kutsallığına saygılarını garantiye almak için savunmasız Kale'lerden yeterli rehine toplamak için gitti." F'lar başını sallayarak onayladı. Devam ederken Lessa'nın gözleri kızgınca parladı. "Weyr'e saygılarını unutmak Lordların kabahati değil. Weyr'in . . ."

"Weyr," diye sertçe kesti F'lar. Evet, bu çelimsiz kızı hem çok dikkatlice, hem çok saygılıca izlemesi gerekiyordu. ". . . Weyr geleneksel haklarını ve imtiyazlarında ısrar etmek üzere. Ben tam olarak nasıl olduğunu açıklamadan, Weyrkadını yeni misafirlerimizi karşılayacak mısınız? Birkaç kelime bugün bütün Pernlilere vereceğimiz itiraz dersini desteklemeye yardımcı olabilir."

Kızın gözleri öngörüyle parıldadı. O kadar şiddetli bir zevkle sırıttı ki F'lar onu savunmasız rehinelere talimat vermeye bırakmasının akıllıca olup olmadığını düşündü.

"Bu görevi beceriklice yapacağınız konusunda sağduyunuza ve," dedi vurguluyarak, " zekânıza güveniyorum." F'lar onun bakışını yakalayıp, uyarısını anladığını gösteren Lessa'nın hafif baş eğişine kadar gözlerini ayırmadı. Lessa giderken Mnementh'e ona göz kulak olması için haber yolladı.

Mnementh bunun boşu boşuna emek harcamak olacağı haberini verdi. Lessa Weyr'deki herkesten daha zeki olduğunu göstermemiş miydi? O içgüdüsel olarak dikkatliydi.

Bugünkü istilayı hızlandıracak kadar dikkatliydi, diye ejderine hatırlattı F'lar.

"Ama . . . Lordlar," diye R'gul kekeliyordu.

"Oh, kes sesini," diye belirtti K'net. "Eğer seni bu kadar uzun zaman dinlemeseydik, hiç de bu durumda olmazdık. Eğer beğenmiyorsan *araya* git; ama şimdi F'lar Weyrlideri. Ve ben zamanın geldiğini söylüyorum."

"K'net! R'gul!" diye K'net'in suçlayıcı sözcüklerinin yarattığı alkışlar arasında sessizlik için seslendi. "İşte benim emirlerim," diye bütün dikkatleri topladığında devam etti. "Tam olarak uygulanmalarını bekliyorum." Otoritesine daha fazla karşı çıkılmayacağından emin olmak için her bir adama kısaca baktı. Sonra kararsızlığın yerini hayranlık taşıyan bir saygının aldığını izleyerek çabucak ve kısaca amacının anahatlarını çizdi.

Her bir bronz ve kahverengi binicinin planını mükemmel olarak anladığından emin olduğunda Mnementh'den son raporları istedi.

İlerleyen ordu hızla göl yaylasını geçiyordu, en başta giden birlikler Weyr'in yer girişi olan Tünel Yolu'ndalardı. Mnementh Kalelilerin kadınları Weyr'de bulunmanın keyfini çıkarıyorlar diye ekledi..

"Nasıl yani?" diye hemen sordu F'lar.

Mnementh kahkahanın ejder eşdeğeri ile gümbürdedi. Genç yeşillerden ikisi karın doyuruyordu, hepsi bu. Ama böyle normal bir iş kadınların

neşesini kaçırıyormuş gibi gözükmüştü.

Bu kadın şeytan gibi zeki diye Mnementh'in endişesini sezmemesine dikkat ederek kendi kendine düşündü F'lar. Bronz palyaçonun kafası kraliçeden olduğu kadar binicisinden de etkilenmişti. Weyrkadını'nın bir bronz ejderi etkileyecek neyi vardı?

"Misafirlerimiz göl yaylasındalar," dedi ejderadamlara. "Konumlarınız belli. Filolarınıza kalkış emri verin." Geriye bakmadan çıkıntılı kayaya hızla gitme dürtüsünü yenip dışarı yürüdü. Kesinlikle rehinelerin düşüncesizce korkutulmalarını istemiyordu.

Aşağıda vadideki gölün kenarında, en küçük yeşillerden dördü - deneyimsizlerin arasında olmayacak kadar büyüklerdi - kadınlarla nazikçe ilgileniyorlardı ve kadınlar büyük ihtimalle dört binicinin hepsinin de ergenlikten yeni çıkmış olduklarını fark edemeyecek kadar korkmuşlardı. Ana grubun bir tarafında oturan Weyrkadını'nın narin figürünü seçti. Boğuk bir ağlama kulaklarına kadar geldi. Onların ilerisine beslenme alanına baktı ve yeşil bir ejderin bir erkek geyiği ayırdığını ve onu kovalayıp yakaladığını gördü. Başka bir yeşil yukardaki bir çıkıntılı kayaya tünemiş tipik, ejder açgözlülüğüyle yiyordu. F'lar omuz silkti ve çıkıntılı kayayı kendi binicilerini bekleyen ejderlerden temizleyip Mnementh'e bindi.

Mnementh birbirine girişmiş kanatlar ve ışılda-

yan gövdelerin üzerinde daire çizerken .F'lar onaylarcasına başını salladı. Hızlı, yüksek bir çiftleşme uçuşu, eylem vaadinin eklenmesiyle herkesin moralini yükseltmişti.

Mnementh homurdandı.

F'lar ona ilgi göstermeden R'gul'un filosunu toplamasını izledi. Adam piskolojik bir yenilgi almıştı. Dikkatlice idare edilmesi ve izlenmesi uygun olacaktı. İplikler düşmeye başlayınca R'gul kendine gelecek, inancı yeniden düzelecekti.

Mnementh Weyrkadını'nı alıp almayacaklarını sordu.

"O bu işe ait değil," dedi sertçe F'lar, çifte ay altında bronzun böyle bir öneriyi niçin yaptığını merak etti. Mnementh Lessa'nın orada olmaktan hoşlanacağını düşündüğünü söylerek cevapladı.

D'nol ve T'bor'un filoları iyi düzende yükseldiler. Bu ikisi de iyi liderlerdi. K'net bir çifte filoyu Çanak'ın kenarına çıkardı ve yaklaşan ordunun arkasından çıkmak üzere özenle gizledi. C'gan, yaşlı mavi binici, gençleri düzenlemişti.

F'lar Mnementh'e, F'nor'a harekete geçmesini söylemesi için Canth'a ulaşmasını söyledi. Alt Mağaralar'ın taşlarının yerinde olduğundan emin olmak için son bir bakışla beraber, Mnementh'e *ara*ya gitme işaretini verdi.

Weyr'den ve Çanak'tan
Pern'in ejderadamları yükseliyorlar,
Bronz ve kahverengi, mavi ve yeşil,
Havadalar, uçuyorlar, bir görünüyorlar,
bir kayboluyorlar.

Telgar Lordu Larad, Benden Weyri'nin tektaş zirvelerine göz attı. Üstü şerit şerit olan taş, günbatımında donmuş şelalelere benziyordu. Ve bir o kadar da konuksevere. O ve liderlik ettiği ordusunun kalkıştıkları kutsal şeylere saygısızlık için zihninin kuytu bir yerinde uzun ve can çekişen bir korku duygusu kıvrandı. Bu düşünceyi sertçe bastırdı.

Weyr artık işe yaramazdı. Bu açıktı. Kalelilerin alın terlerinin ürünlerini tembel weyr halkına vermelerinin gereği yoktu artık. Weyr'i geçmişteki hizmetlerinden dolayı minnetle desteklemişlerdi. Ama ejderadamlar değerbilir cömertliğin sınırlarını aşmışlardı.

İlk olarak bu köhnemiş Arama saçmalığı. Bir kraliçe yumurtası yumurtlanmışmış. Weyr'de uygun kendi kadınları varken, ejderadamların niçin Kaleliler arasındaki en güzel kadınları çalmaları gerekiyordu ki? Larad'ın kız kardeşi, Kylara'yı, çalmalarının hiç gereği yoktu, bir akşam Igenli Brant ile uzun zamandır sabırsızlıkla beklenen evliliği bir sonraki akşam o saçma Arama'yla yok olmuştu. O zamandan beri de ondan hiçbir haber alınmamıştı.

Ve Fax'ı öldürmek! Tehlikeli derecede hırslı bir adam olmasına rağmen, yine de Soy'dan biriydi. Ve Weyr'den Doruklar Bölgesi'nin işlerine burunlarını sokmaları istenmemişti.

Ama bu sürekli hırsızlıklar. Artık bu kadarı fazla. Bir kaleli ara sıra birkaç erkek geyiği mazur görebilirdi. Ama nereden geldiği belli olmayan bir ejder birden ortaya çıkarak (bu yetenek Larad'ı çok rahatsız etmişti) ve dikkatlice korunup büyütülmüş bir sürünün en iyi damızlık geyiklerini kaptığında, bu her şeyi berbat etmişti!

Weyr'e Pern'deki ikinci derecedeki konumunun anlatılması gerekiyordu. Artık daha fazla ondalık vergi hiç kimseden gelmeyeceğinden dolayı halkı için başka yollardan erzak depolaması gerekecekti. Benden, Bitra ve Lemos'un da yakında akılları başlarına gelecekti. Weyr'in bu batıl inançlı hakimiyetine son vermekten onların da hoşnut olması gerekiyordu.

Bununla beraber, devasa dağa yaklaştıkça, Larad, Lordların bu dağ kitlesinin içine nasıl olup da girecekleri hakkında daha çok kuşku duymaya başladı. Şu Nabol'un Lord'u denen Meron'a (bu köşeli suratlı, Soy'la hiçbir ilişkisi olmayan sabık Bekçi'ye gerçekten hiç güvenmiyordu) bineğini yaklaştırması için işaret etti.

Meron bineğini Larad'ın yanına getirmek için kamçıladı.

"Weyr'e Tünel dışında başka uygun bir yol yok

mu?"

Meron olumsuzca başını salladı. "Yöreliler bile mutabık kaldılar."

Bu Meron'u yıldırmadı; ama o Larad'ın endişeli ifadesini yakaladı.

"Doruğun güney kenarına bir birliği önden yolladım," ve bölgeyi gösterdi. "Orada yamacın indiği alçak, tırmanılabilecek bir uçurum olabilir."

"Bize danışmadan bir birlik mi gönderdin? Ben lider olarak seçilmiştim . . ?"

"Doğru," diye onayladı Meron, sevimlice dişlerini göstererek. "Sadece benim fikrimdi."

"Farklı bir olasılık, kabul ediyorum ama iyisi mi . . ." Larad doruğa bir göz attı.

"Bizi gördüler, buna hiç şüphe yok, Larad," diye onu temin etti Meron, küçümsercesine sessiz Weyr'e bakıyordu. "Bu yeterli olacak. Bizim ültimatomumuzu verdiğinde bizimki gibi bir güç karşısında teslim olacaklardır. Defalarca korkak olduklarını ispat ettiler. F'lar denen bronz biniciye iki defa hakaret ettim ve umursamadı. Bunu hangi *erkek* yapar ki?"

Birden çatırdayan bir kükreme ve dünyanın en soğuk esintisi fikir alışverişlerini kesti. İleri fırlayan hayvanına hakim olmaya çalışırken Larad her renkte, büyüklükte ve her yerde olan ejderlerin karmaşık görüntüsünü yakaladı. İleri fırlayan hayvanların panik içindeki tiz çığlıkları ve şaşkın, korkudan ödü patlamış adam bağırışları

ile doldu etraf.

Larad büyük bir çabayla hayvanını ejderadamlara bakmak için çevirmeyi başardı.

Bizi meydana getiren Boşluk adına, ejderlerin bu kadar büyük olduklarını unutmuşum, diye düşündü, kendi korkusunu kontrol etmek için çabalarken.

Bu korkutucu dizilişin en başta gelen nedeni, yerin hemen üstünde, havada dururlarken kanatları olağanüstü çapraz çizgili hareketlerle, üst üste binen, dört büyük bronz hayvanın üçgen düzeniydi. İlerilerinde bir ejder boyu yukarda, daha uzun, geniş kahverengi hayvanlardan ikinci sıra oluşmuştu. Onların ilerisinde ve yukarısında kavis halinde, birkaç saniye öncesine kadar bir ordu olan korkudan ödü patlamış güruha, hepsi dev kanatlarıyla soğuk hava savuran mavi, yeşil ve başka kahverengi hayvanlar vardı.

Larad bu insanın içini donduran soğuğun nereden geldiğini merak etti. Tekrar ileri doğru atılmaya başlaması ile hayvanının ağzını şiddetle çekti.

Ejderadamlar hayvanlarının boynunda oturmuş izleyerek bekliyorlardı.

"Onları hayvanlarından indir ve o şeyleri uzaklaştır ki konuşabilelim," diye Larad'a bağırdı Meron, bineği hoplayıp zıplayıp, korkudan tiz çığlıklar atarken.

Larad piyade askerlere ileri çıkmalarını işaret

etti; ama her bineği Lordların aşağı inebilecekleri kadar sakinleştirmek için dört adam gerekti.

İkinci yanlış hesap, diye düşündü neşesiz bir espiriyle Larad. Ejderlerin Pern hayvanları üzerindeki etkisini unuttuk. İnsanlar da buna dahil. Kılıcını yerleştirip, eldivenlerini bileğine kadar çekerek, başını sertçe diğer Lordlara salladı ve onlar da ilerlediler.

Lordların atlarından indiğini gören F'lar Mnementh'e ilk üç sıranın inmesi haberini iletmesini söyledi. Ejderler büyük bir dalga gibi, kanatlarını devasa bir iç çekiş sesi ile kapatarak uysalca yere indiler.

Mnementh F'lar'a ejderlerin coştuklarını ve mutlu olduklarını söyledi. Bu Oyunlar'dan daha eğlenceliydi.

F'lar Mnementh'e sertçe bunun hiç de eğlence olmadığını söyledi.

"Telgarlı Larad," diye ilk adam kendini tanıttı, ses tonu tereddütsüzdü, tavrı asker gibiydi ve görece genç biri için kendinden emindi.

"Nabollu Meron."

F'lar köşeli hatları olan, kıpır kıpır gözlü esmer yüzü hemen tanıdı. Adi ve kışkırtıcı bir savaşçı.

Mnementh F'lar'a Weyr'den alışılmadık bir mesaj iletti. F'lar hissedilmez bir şekilde başını sallayarak onayladı ve tanıtmaları kabul etmeyi sürdürdü.

"Ben sözcü olarak seçildim," diye başladı Tel-

garlı Larad. "Kale Lordları ortak olarak Weyr'in ömrünü tamamladığında mutabık oldular. Bunun sonucunda, Weyr'den gelen talepler artık geçersizdir. Kale'lerde bir daha Arama olmasına izin vermeyeceğiz. Herhangi bir Kale'nin ağıllarına ve sürülerine ejder halkı tarafından baskın yapılamayacak.

F'lar onu kibarca dinledi. Larad iyi, az ve öz konuşmuştu. F'lar başını sallayarak onayladı. Önündeki Lordlara her birini dikkatlice tartarak baktı. Sert ifadeleri, sağlam ve içten inanışlarıyla haklı kızgınlıklarını yansıtıyordu.

"Ben, F'lar, Mnementh'in binicisi, Weyrlideri olarak size cevap veriyorum. Şikayetleriniz dinlendi. Şimdi Weyrliderinin ne emrettiğini dinleyin." Kayıtsız tavrı gitmişti. Mnementh, binicisinin sesine, yayla boyunca kulakları çınlatan sert metalik tehdit edici bir gürleme ekledi, kelimeleri kalabalığın bile onu duyabileceği kadar net bir şekilde taşıdı.

"Geri dönecek ve Kale'lerinize geri gideceksiniz. Daha sonra ağıllarınıza ve sürülerinizin arasına dönebilirsiniz. Tam ve adil ondalık vergilerinizi hazırlayacaksınız. Bu dönüşünüzün ardından üç gün içinde Weyr'e yola çıkmış olacak."

"Weyrlideri Lordlara vergi vermelerini mi emrediyor?" Nabollu Meron'un alaycı gülüşü çınladı.

F'lar işaret verdi, iki filo ejderadam daha birden Nabol birliklerinin üzerinde havada belirdi.

"Weyrlideri Lordlara ondalık vergi emrini veriyor," diye tekrar söyledi F'lar. "Ve Lordlar vergilerini yollayana kadar, Nabol, Telgar, Kale, Ingen, Keroon leydilerinin bizimle beraber kalmak zorunda olduklarından dolayı üzgünüz. Ayrıca Balan Kalesi leydileri Gar Kalesi leydileri . . ."

F'lar, Lordlar rehine listesini duyunca kızgın ve heyecanlı bir şekilde aralarında mırıldanmaya başladıkları için durdu. F'lar Mnementh'e bildirmesi için acil bir mesaj verdi.

"Blöfün işe yaramayacak," diye dudak büktü, eli kılıcının kabzasında ileri çıkan Meron. Sürüleri basmak hoşgörülebilirdi; bu olmuştu. Ama Kaleler kutsaldı. Buna kalkışamazlardı -

F'lar Mnementh'den sinyali yollamasını istedi ve T'sum'un filosu ortaya çıktı. Her binici ejderinin boynunda bir Leydi tutuyordu. T'sum kendi grubunu yukarıda, ama Lordların her birinin korkmuş ya da isteri içindeki kadınları tanıyabilecekleri yakınlıkta tutuyordu.

Meron'un yüzü şok ve yeni bir nefretle buruştu.

Larad gözlerini kendi Leydi'sinden zorla uzaklaştırarak öne çıktı. Onun yeni ve çok sevdiği karısıydı. Sessiz ve cesur bir kişi olarak ağlayıp bayılmaması minik bir teselliydi.

"Bizden avantajlı durumdasın," diye tatsızca kabul etti Larad.

"Geri çekileceğiz ve ondalık vergiyi yollayaca-

ğız." O tam geri dönmek üzereydi ki Meron ileri fırladı, yüzü öfkesini gösteriyordu.

"Sakin sakin onların isteklerini kabul edecek miyiz? Bir ejderadam kim oluyor da bize emir veriyor?"

"Kes sesini," diye emrederek Nabollunun kolunu yakaladı Larad.

F'lar elini otoriter bir işaretle kaldırdı. Bir filo mavi, bazıları Benden Doruğu'nun güney yüzündeki mücadelenin izlerini taşıyan, Meron'un sözüm ona dağcılarını taşıyarak ortaya çıktı.

"Ejderadamlar emreder. Ve hiçbir şey onların gözünden kaçmaz." F'lar'ın sesi soğukça çınladı.

"Kale'lerinize çekileceksiniz. Gereğince vergilerinizi yollayacaksınız; çünkü biz yollamazsanız biliriz. Sonra ister küçük çiftlik olsun ister Kale, aynı şekilde, ateş taşının acısıyla yaşadığınız yerleri yeşilden temizlemeye başlayacaksınız. Saygıdeğer Gelgar, senin dış Kale'nin güneyine bak. Cephe çok zayıf. Sırttaki savunmaların üstündeki ateş çukurlarını temizle. Onları pislenmeye bırakmışsın. Madenlerin yeniden açılması ve ateş taşlarının stoklanması gerekiyor."

"Vergilere evet; ama gerisi . . ." diye kesti Larad.

F'lar'ın kolu ok gibi gökyüzünü gösterdi.

"Yukarı bak, Lord. İyi bak. Kızıl Yıldız gece olduğu kadar gündüz de parıldıyor. Ista'nın ötesindeki dağ duman çıkarıyor ve yanan kayalar püs-

kürtüyor. Deniz dev gelgitlerle kudurmuş ve sahilleri sular altında bırakıyor. Hepiniz Sagaları ve Baladları unuttunuz mu? Ejderlerin yeteneklerini unuttuğunuz gibi? Bu belirtilerin her zaman İpliklerin gelişinin habercisi olduğunu ciddi olarak ele almamazlık edebilir misiniz?"

Meron gümüş İpliklerin gökyüzünden hızla geldiğini görene kadar asla inanmayacaktı. Ama Larad ve birçoğunun artık inandığını F'lar biliyordu.

"Ve kraliçe," diye devam etti, "İkinci yılında çiftleşmek için uyandırıldı. Çiftleşmek için uyandırıldı, yükseldi ve çok yükseklere uçtu."

Hepsinin kafaları aniden yukarı kalktı. Gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Meron bile şaşırmış gözüküyordu. F'lar arkasında R'gul'un güçlükle soluduğunu duydu; ama bir hile olmasın diye bakmaya kalkışmadı.

Birden, gözünün ucuyla, gökyüzünde altın rengi bir parıltı yakaladı.

Mnementh diye çabucak söylendi ve Mnementh sadece mutluca guruldadı. Tam o sırada kraliçe daireler çizerek cesur ve görkemli bir görüntü ile, ki F'lar gönülsüzce öyle olduğunu kabul etti, görüntüye dahil oldu.

Zarif şekilde uçuşan beyazlar içindeki Lessa eğri, altın rengi boynun üzerinde açıkça gözüküyordu. Kanat açıklığı Mnementh'den de daha büyük olan Ramoth öylesine kanatlarını çırparak

havada duruyordu. Boynunu kıvırışından Ramoth'un oyuncul ve neşeli bir ruh halinde olduğu belliydi; ama F'lar'ın tepesi atmıştı.

Yukarıdaki kraliçenin görünümü bütün bakanların üzerinde oldukça büyük etki bırakmıştı. F'lar onun kendi üzerindeki çarpıcı etkisinin farkındaydı ve bunun kuşkulu Kalelilerin yüzlerine yansıdığını gördü, bunu ejderlerin uğuldama tarzından anladı, Mnementh'den duydu.

"Ve tabii ki en büyük Weyrkadınlarımızın - birkaçını saymak gerekirse Moreta, Torene- hepsi Ruatha Kalesi'nden geldiği gibi Pernli Lessa da oradan."

"Ruatha . . ." Meron dişlerini birbirine geçirip, gıcırtıyla o ismi söyledi, ifadesi soğuktu.

"İplikler geliyor mu?" diye sordu Larad.

F'lar yavaşça başını sallayarak onayladı. "Arpçınız belirtiler hakkında size bilgi verebilir. Saygıdeğer Lordlar, ondalık vergiler istenmekte. Kadınlarınız geri gönderilecekler. Weyr Pern'i korumaya söz verdiği gibi, Weyr Pern'i hazırlıyor. İşbirliğiniz beklenmektedir-" anlamlıca durdu- "ve zorla yaptırılacaktır."

Bunu söylemesi ile kraliçeyi hiç gözden kaçırmadan Mnementh'in boynuna atladı. Ejder dönüp, süzülerek yükseklere uçarken altın rengi kanatların çırpıldığını gördü.

Bütün enerjisi ve dikkatini, bir isyan gösterisi olduğu için Kalelilerin şikayetlerini yatıştırmaya

harcaması gerektiği anı, Lessa'nın seçmiş olması, insanı çileden çıkarıyordu. Bağımsızlığının hayasını niçin bütün Weyr ve Lordların tam gözünün önünde atması gerekiyordu ki? Hemen arkasından peşine düşmeyi çok istedi; ama yapamadı. Ordunun gerçekten geri çekildiğini görene ve Kalelilerin aydınlanması için Weyr'in kuvvetinin son gösterisine sinyal verene kadar olamazdı.

Dişlerini sıkarak Mnementh'e havalanma işareti verdi. Arkasında olağanüstü gösteri gürültüleri ve hızlı, ani hareketlerle filolar öyle bir yükseldiler ki havada Benden Weyr'inin böbürlendiği zar zor yeten iki yüz yerine binlerce ejder varmış gibi gözüktü.

Stratejisinin bu bölümünün düzgünce işlediğinden emin bir vaziyette, Mnementh'e o anda Weyr'in çok yukarılarında inip yükselerek süzülen Weyrkadını'nın peşinden uçmasını söyledi.

Eline geçirdiğinde, bir iki şey söyleyecekti . . .

Mnementh iğneleyici bir tavırla ona bir iki şey söylemenin çok iyi bir fikir olabileceğini bildirdi F'lar'a. Sadece kanatlarını açmaya çalışan bir çiftin peşinde intikam güderek gitmekten çok daha iyiydi. Mnementh çabuk kızan binicisine altın ejderin dün çok uzaklara uçtuğunu, dört kan tattığını ama o zamandan beri bir şey yemediğini unutmamasını hatırlattı. Tamamen karnını doyurana kadar ne uzun bir uçuşla ilgilenirdi, ne de o kadar gücü olurdu. Bununla beraber eğer F'lar

bu kötü düşünülmüş ve tamamen gereksiz kovalamada ısrar ederse, Ramoth'u ondan kaçmak için *araya* atlayacak kadar düşman edebilirdi.

Yanında öğretici olmadan çiftin *araya* gitmesinin düşüncesi F'lar'ı birden sakinleştirdi. Kendini kontrol ederek, Mnementh'in değerlendirmesinin şu anda kendininkinden çok daha güvenilir olduğunu fark etti. Öfke ve endişenin kararlarını etkilemesine izin vermişti ama . . .

Mnementh F'lar'ın hem giden orduyu hem de kraliçeyi gözleyebileceği güzel bir hakim nokta olan Benden Doruğu'nun en tepesindeki Yıldız Taşı'na konmak için daireler çizdi.

Mnementh görme gücünü en uzak limitine kadar ayarlarken, ejderinin koca gözleri kendi etrafında dönüyormuş gibi bir görüntü verdi.

Piyanth'ın binicisinin ejderlerin geri çekilmeye gözcülük etmesinin adamlar ve hayvanlar arasında isteri yarattığını hissettiğini, F'lar'a bildirdi. Sonucunda ortaya çıkan panik kaçışmalarında yaralanmalar oluyormuş.

F'lar hemen K'net'e, ordu akşam için kamp kurana kadar gözleme yüksekliğine çıkmasını emretti. Nabollu temsilcileri sürekli yakın takipte tutacaktı.

F'lar Mnementh'e bu emirleri yollatırken, kafasından o konuyu çıkarmış olduğunu fark etti. Bütün dikkati gerçekten yükseklerde uçan çiftteydi.

Ona ara*ya uçmayı öğretsen iyi olur*, diye belirt-

ti Mnementh, koca gözlerinden biri F'lar'ın tam omzunun üzerinde parlıyordu. *Onu kendi başına öğrenecek kadar hızlı. O zaman biz ne oluruz?*

F'lar nefesi kesilmiş izlerken sert bir yanıtın dudaklarından ileri gitmesine izin vermedi. Ramoth birden kanatlarını katladı, altın bir çubuk gökten aşağı dalıyordu. Kritik noktada çaba sarf etmeden kanatlarını gene açtı ve gene yükselti. Mnementh ilk çılgın gösteri uçuşlarını hatırladı kasten. Sevecen bir gülümseme F'lar'ın yüzünden geçti. Birden Lessa'nın uçmayı ne kadar çok istediğini anladı, kendisinin denemesi yasakken ejderciklerin çalışmalarını izlemek, onun için ne kadar acı olmuştu kim bilir.

Evet, F'lar kararsızlık ve şüpheyle bölünmüş R'gul değildi.

Ve o da Jora değil, diye sertçe ona hatırlattı Mnementh. *Ben onları çağırıyorum*, diye ekledi ejder. *Ramoth'un rengi soluk turuncuya dönmüş.*

Uçanlar itaatkârca aşağı doğru süzülmeye başlarken F'lar izledi. Kraliçenin kanatları, ileri doğru şahane hızını yavaşlatırken kavis çizip bükülüyordu. Aç ya da tok, uçabiliyordu!

Mnementh'e binerken, onlara aşağı beslenme alanına gelin diye el salladı. Lessa'nın yüzü bir an gözüne ilişti, yüzü isyan ve sevinçten pırıl pırıl parlıyordu.

Ramoth indi ve Lessa yere atlayıp ejdere yemesini işaret etti.

Kız sonra Mnementh'in süzülmesini ve F'lar'ın inmesi için havada duruşunu izledi. Omuzlarını kastı, sanki F'lar'ın kınamasıyla karşılaşmak için narin bedeni kendini hazırlıyormuş gibi çenesini sinirlice kaldırdı. Davranışı ceza bekleyen ve ona ses çıkarmadan, dayanmaya kararlı bir weyr çömezi gibiydi. Biraz bile pişman değildi.

F'lar'ın son kızgınlık parçasının yerini bu boyun eğmez kişiliğe hayranlığı aldı. Aralarındaki mesafeyi kapatırken gülümsedi.

F'lar'ın beklenmedik tavrından şaşıran Lessa yarım adım geriye attı.

"Kraliçeler de uçabilir," diye ona meydan okuyarak patladı.

F'lar'ın sırıtışı iyice yüzüne yayıldı, ellerini Lessa'nın omuzlarına koydu ve onu sevgiyle sarstı.

"Tabii ki uçabilirler," diye onu temin etti, sesi gurur ve saygı doluydu. "Onların kanatlarının olmasının nedeni bu!"

3

TOZ YAĞIŞI

Parmak gösterir
Kan kırmızısı bir gözü.
Uyandırın Weyrleri
İpliği yakmak için.

"Hâlâ şüphen var mı, R'gul?" diye sordu F'lar, yaşlı bronz binicinin huysuzluğuyla biraz eğleniyor gibiydi.

R'gul'un inatçı ifadeli, yakışıklı hatları Weyrlideri'nin kışkırtmasına bir tepki vermedi. F'lar'ın onun üzerindeki otoritesini çiğneyip öğütecekmiş gibi dişlerini gıcırdattı.

"Pern göklerinde dört yüz Devir'den fazladır İplik gözükmedi. Artık yoklar!"

"Bu olasılık her zaman var," diye samimiyetle kabul etti F'lar.

Bununla beraber, amber rengi gözlerinde en ufak toleransın izi yoktu. Ne de tavrında en ufak bir uzlaşma belirtisi.

Bir evladın hakkı olandan daha fazla oranda babası F'lon'a benzediğine karar verdi R'gul. Her zaman kendinden emin, her zaman diğerlerinin ne yaptıklarını ve düşündüklerini biraz hor gören F'lar kendini beğenmişti. Küstahtı da. Ve de genç Weyrkadını konusunda sinsiydi. Pekâlâ R'gul onu Devirlerdir çıkabilecek en iyi Weyrkadını olması için eğitmişti? Daha eğitimini bitirmeden Lessa bütün Öğrenim Baladlarını ve Sagaları harfi harfine ezbere bilecekti. Ama sonra bu aptal çocuk F'lar'a gitmişti. Daha yaşlı, deneyimli bir

adamın değerini takdir edecek kadar anlayışı yoktu. Hiç şüphesiz Arama'da onu keşfettiği için ilk sorumluluğunun F'lar'a olduğunu hissediyordu.

"Bununla beraber," diyordu F'lar, "kış gündönümüne gelindiğinde, şafak anında güneşin Parmak Kaya'ya vurduğunu kabul ediyorsun, değil mi?"

"Her aptal Parmak Kaya'nın ne için olduğunu bilir," diye homurdandı R'gul.

"O zaman, seni ihtiyar bunak, niçin Göz Kaya'nın Yıldız Taşı'na Kızıl Yıldız'ın bir Geçiş yapmak üzereyken içine almak üzere konduğunu kabul etmiyorsun?" diye patladı K'net.

R'gul kıpkırmızı oldu, böyle bir terbiyesizlik için genci azarlamaya hazırlanarak koltuğundan yarı doğruldu.

"K'net!" F'lar'ın sesi otoriterce patladı. "Gerçekten Igen devriyesini birkaç hafta daha yapacak kadar çok seviyor musun?"

Kınama ve tehditten kızaran K'net çabucak oturdu.

"Bildiğin gibi, R'gul, benim sonuçlarımı desteleyecek kesin kanıtlar var," diye aldatıcı bir yumuşaklıkta devam etti F'lar. "Parmak gösterir / Kan kırmızısı bir gözü . . ."

"Sana daha weyr çömezi iken öğrettiğim mısraları bana okuma," diye öfkeyle bağırdı R'gul.

"O zaman öğrettiklerine inan," diye aynen kes-

ti F'lar, amber gözleri tehlikelice parlıyordu.

Beklenmedik tepkiden şaşkına dönen R'gul koltuğuna geri çöktü.

"İnkâr edemezsin, R'gul," diye sakince devam etti F'lar, "yarım saatten daha az önce şafakta güneş Parmak'ın tepesinde durdu ve Kızıl Yıldız, Göz Kaya'nın tam içine girdi."

Diğer ejder binicileri, bronzlar olduğu kadar kahverengiler de mırıldandılar ve bu olaya ilişkin onaylarını başlarını sallayarak belirttiler. Ortada aynı zamanda F'lar'ın yeni Weyrlideri olarak koyduğu politikalara R'gul'un devam eden itirazı için bir gizli hınç vardı. Bir zamanlar R'gul'un açıkça destekçisi olduğunu söyleyen yaşlı S'lel bile çoğunluğun yanındaydı.

"Dört yüz Devirdir İplik gözükmedi. İplik yok," diye homurdandı R'gul.

"O zaman, sevgili ejderadam," dedi neşelice F'lar, "bize bütün öğrettikleriniz yalanmış. Ejderler, Kale Lordlarının inanmak istedikleri gibi, Pern ekonomisinin asalaklarılar ve çağdışılar. Ve bu durumda biz de öyleyiz."

"Böyle olunca seni burada vicdanının sesine karşı tutmamın bence hiçbir anlamı yok. Weyr'i terk etmene ve istediğin yerde yerleşmene izin veriyorum."

Birisi güldü.

R'gul alaydan etkilenmeyecek kadar çok F'lar'ın ültimatomuyla sersemlemişti. Weyr'i terk

etmek mi? Deli miydi bu adam? Nereye gidecekti ki? Weyr onun hayatı olmuştu. Bütün erkek ataları ejder binicisiydi. Hepsi olmasa da oldukça iyi bir yüzdesi bronzdu. Annesinin babası da, tıpkı F'lar'ın Mnementh'ı yeni kraliçeyi uçuruna kadar R'gul Weyrlideri olduğu gibi Weyrlideriydi.

Ama ejderadamlar Weyr'i asla terk etmezlerdi. Evet, ejderini kaybedecek kadar ihmalci olurlarsa ederledi, Ruatha Kalesi'ndeki adam, Lytol gibi. Weyr'i bir ejder *ile birlikte* nasıl terk edebilirdi?

F'lar ondan ne istiyordu? R'gul'un yerine Weyrlideri olması yetmemiş miydi? Pern Lordlarının hepsi Weyr ve ejderadamlara baskı yapmayı kafalarına koyduklarında onlara blöf yapıp ordularını dağıttığında, F'lar'ın gururu yeteri kadar kabarmamış mıydı? F'lar'ın her bir ejderadamın ruhuna ve bedenine hükmetmesi gerekiyor muydu? Uzun bir süre öyle kuşkuyla bakakaldı.

"Bizim parazit olduğumuza inanmıyorum," dedi F'lar, sessizliği yumuşak, ikna edici bir sesle bozarak. "Çağdışı olduğumuza da. Daha önce de uzun Aralıklar oldu. Kızıl Yıldız her zaman Pern'e İplikler düşürecek kadar yakından geçmez. Dâhi atalarımızın Göz Kaya ve Parmak Kaya'yı böyle yerleştirmelerinin nedeni . . . bir Geçiş'in yapılacağı zamanı doğru belirlemek. Bir diğer şey" yüzü ciddileşti "bütün ejderlerin . . . Pern ile beraber öldüğü zamanlar olmuş, senin gibi kuşkucular yüzünden." F'lar gülümsedi ve

uyuşukça koltuğuna yayıldı. "Ben bir şüpheci olarak kayıtlara geçmek istemiyorum. Seni nasıl kayıtlara geçireceğiz, R'gul?"

Meclis Odası gergindi. R'gul birisinin sertçe soluduğunun farkındaydı ve onun kendisi olduğunu fark etti. Genç Weyrlideri'nin inatçı yüzüne baktı ve tehditin boş olmadığını gördü. Ya tamamen F'lar'ın otoritesini kabul edecekti, ama taviz iyice içine oturacaktı ya da Weyr'i terk edecekti.

Ve yüzlerce yıl önce terk edilmiş diğer Weyrler hariç nereye gidebilirdi ki? Ve - R'gul'un düşünceleri çileden çıkmıştı. İpliklerin sona ermesi konusunda yeterli değil miydi beş boş Weyr? Hayır, Faranth'ın yumurtası adına, F'lar'ın kendi hilelerini deneyecek ve uygun anını kollayacaktı. Bütün Pern kendini beğenmiş aptala sırtını döndüğünde, o, R'gul, yıkıntılar arasından birşeyler kurtarmak için orada olacaktı.

"Bir ejderadam Weyr'de kalır," dedi R'gul kotarabildiği ağırbaşlılıkla.

"Ve o anki Weyrlideri'nin politikasını kabul eder?" F'lar'ın sesindeki ton bunu bir sorudan çok bir emir haline sokuyordu.

Böylece R'gul yalan söylemiş olmamak için kısa bir kafa sallamayla onayladı. F'lar ona gözlerini dikip bakmaya devam etti ve R'gul ejderinin yapabildiği gibi o adamın da düşüncelerini okuyup okuyamayacağını merak etti. Bakışı sakince karşıladı. Kendi sırası bir gün gelecekti. Bekleye-

cekti.

Boyun eğmenin açıkça kabulü ile F'lar ayağa kalktı ve günün devriyelerini görevlendirdi.

"T'bor sen hava-gözlem nöbetçisisin. Daha önce yaptığın gibi vergi kervanlarına göz kulak ol. Sabah raporlarını aldın mı?"

"Hava şafakta açık . . . Telgar'dan Keroon'a kadar . . . hepsi çok soğukmuş gibi," dedi çarpık bir sırıtışla. "Vergi kervanları yollar iyi, sert olduğundan, kısa zamanda burada olmak zorundalar." Gözleri erzak kervanlarının gelişini takiben yapılacak ziyafetin beklentisiyle parıldıyordu bu, masanın etrafındakilerin ifadelerinden çıkarıldığı kadarıyla hepsinin paylaştığı bir ruh haliydi.

F'lar başını sallayarak onayladı. "S'lan ve D'nol, siz umut veren erkek çocuklar için kurnazca Arama'ya devam edeceksiniz. Eğer mümkünse genç olsunlar, yetenekli olduğunu tahmin ettiğiniz hiç kimseyi atlamayın. Etkileme'de, Weyr geleneklerinde yetişmiş erkek çocuklar sunmak çok iyidir." F'lar tek yanlı gülümsedi. "Ama Alt Mağaralar'da yeteri kadar yok. Bizim de doğumları desteklememiz gerekiyor. Her neyse, ejderler binicilerinden çok daha çabuk yetişiyorlar. Ramoth yumurtladığında etkileme için daha çok genç *adama* ihtiyacımız olabilir. Olgunluk çağının daha erken geldiği güney kalelerini alın, Ista, Nerat, Kale ve Güney Boll. Kale'leri yeşillik için denetliyor gibi yapıp çocuklarla konuşabilirsiniz. Yanı-

nıza ateş taşı alın ve o zirvelerde ah ejderler tarafından yıllardır yapılmayan birkaç alev çıkartın. Alev çıkaran hayvanlar gençleri etkiler ve imrenme uyandırır."

F'lar eski Weyrlideri'nin emir karşında tepkisinin ne olacağını görmek için kasten R'gul'a baktı. R'gul Weyr'den dışarı yeni adaylar için gitmeye ölümüne karşıydı. İlk planda, R'gul Alt Mağaralar'da on sekiz gencin, elbette ki bazıları çok gençti, bulunduğunu söylemişti; ama R'gul Ramoth'un Nemorth'un her zaman bıraktığı bir düzineden daha fazla yumurtlayacağını kabul etmezdi. İkinci planda, R'gul Lordları düşman edecek herhangi bir eyleme yanaşmak istemediğinde ısrar ederdi.

R'gul aleni hiçbir itiraz yapmadı ve F'lar devam etti.

"K'net, doğru madenlere. Her bir ateş cephaneliğinin tertibinin kontrolünü ve mevcut miktarları istiyorum. R'gul, weyr çömezleriyle onay noktaları konusundaki eğitimine devam ediyor. Nişan noktalarından emin olmaları gerekiyordu. Bir haberci ve teçhizatçı olarak kullanılırlarsa, soru soracak zaman olmadan hızla yollanabilmeliydiler.

"F'nor, T'sum" - F'lar kendi kahverengi binicilerine döndü, "bugün temizlik ekibisiniz." Kendine onların dehşete düşüşüne sırıtma izni verdi. "Isra Weyri'ni deneyin. Kuluçka Mağarası'nı ve

bir çift filo için yeterli Weyr'i temizleyin. Ve, F'nor, geride bir tek Kayıt bile bırakma. Saklanmaya değerler."

"Hepsi bu kadar, ejderadamlar. İyi uçuşlar." Bununla F'lar ayağa kalktı ve uzun adamlarla Meclis Odası'ndan kraliçenin weyrine doğru gitti.

Ramoth hâlâ uyuyordu, postu sıhhatten parlıyordu, rengi hamileliğinin belirtisi olarak bronza yakın koyu altın rengiydi. F'lar yanından geçerken, uzun kuyruğunun ucu aniden hafifçe seğirdi.

Bütün ejderler bugünlerde huzursuz diye düşündü F'lar. Ama Mnementh'e sorduğunda, bronz ejder hiçbir neden gösteremiyordu. Uyanıyor, sonra tekrar uyuyordu. Hepsi bu kadar. F'lar asıl amacını boşa çıkaracağından esas soruyu soramamıştı. Bu belli belirsiz huzursuzluğun bir tür içgüdüsel tepki olduğu gerçeğinden hoşnutsuz olmaya devam etmek zorundaydı.

Lessa ne yatak odasındaydı, ne de hâlâ banyo yapıyordu. F'lar homurdandı. Bu kız devamlı banyo yaparak derisini soyacak. Ruatha Kalesi'nde kendini korumak için pis yaşamak zorunda kalmıştı; ama günde iki defa yıkanmak da neyin nesi? Bunun ona Lessa-türü kurnaz bir kişisel hakaret olup olmadığını merak etmeye başlamıştı. F'lar iç çekti. Bu kız. Ona kendiliğinden asla gelmeyecek miydi? Lessa'nın bulunması zor o iç

çekirdeğine hiç dokunamayacak mıydı? Yarı kardeşi F'nor'a ve bronz binicilerin en genci K'net'e karşı, yatağını paylaştığı F'lar'dan daha sıcaktı.

Sinirlenerek perdeyi yerine çekti. Haftalardır ilk defa sadece ona *ara*da uçmayı öğretebilmek için bütün filoları Weyr'den uzaklaştırabildiği bugün nereye gitmişti?

Ramoth yakında böyle bir iş için fazla yumurta yüklü olacaktı. Weyrkadını'na söz vermişti ve sözünü tutmak niyetindeydi. Yerine getiremediği sözün açık bir hatırlatıcısı olarak, Lessa wher derisi biniş elbisesini almıştı. Belirttiği bazı özel şeylerden F'lar'ın yardımını çok fazla beklemeyeceğini biliyordu. Lessa'nın kendi başına denemesi, F'lar'ın işine hiç mi hiç gelmiyordu.

Kraliçenin weyrini geçti ve Kayıtlar Odası'na giden geçide dikkatle baktı. Bu acil ilgilenilmesi gereken bir diğer konuydu. Geçmişte kolay okunabilen bu kayıtlar gün geçtikçe kötüleşiyorlardı. Tuhaftır ki oldukça eski olanlar iyi durumdaydılar ve okunabiliyorlardı. Unutulan bir başka teknik.

Bu kız! Alnından kalın bir perçemi, sinirlendiği veya endişelendiği zamanlarda âdet haline gelmiş bir hareketle geriye attı. Geçit karanlıktı, bu da Kayıtlar Odası'nda olmadığı anlamına geliyordu.

"Mnementh," diye sessizce kraliçe weyrinin dışındaki çıkıntılı kayada güneşlenen bronz ejderi-

ne seslendi. "Bu kız ne yapıyor?"

Lessa, diye Weyrkadını'nın isminin önemini özellikle kibarca vurgulayarak cevapladı ejder, *Manora ile konuşuyor. Uçuş için giyinmiş*, diye küçük bir aradan sonra ekledi.

F'lar iğnelercesine bronza teşekkür etti ve uzun adımlarla geçitten girişe ilerledi. Son köşeyi döndüğünde neredeyse Lessa'ya çarpıyordu.

Bana nerede olduğunu sormadın, diye F'lar'ın kızgın kınamasını yakınırcasına cevapladı Mnementh.

Lessa karşılaşmanın şiddeti ile topukları üzerinde geriye sallandı. Ters ters ona baktı, dudakları hoşnutsuzluktan incelmişti, gözleri parlıyordu.

"Niçin benim Göz Kaya'dan Kızıl Yıldız'ı görme şansım olmadı?" diye sert ve kızgın bir sesle sordu.

F'lar saçını geriye çekti. En kötü ruh halindeki Lessa, bu sabah dertler listesini tamamlayacaktı.

"Her zamanki gibi Doruk'ta fazla oturacak yer yoktu," diye mırıldandı, Lessa'nın bugün onu kızdırmasına izin vermemeye kararlıydı. "Ve sen zaten inanıyorsun."

"Ben de onu görmek isterdim," diye kesti Lessa ve weyre gitmek için onu itti. "Eğer Weyrkadını ve Kayıtçı olarak mevkime uyuyorsa."

F'lar onun kolunu yakaladı ve Lessa'nın vücudunun gerginliğini hissetti. Ramoth ilk çiftleşme uçuşu için uyandığından beri yüzlerce defa yap-

tığı gibi Lessa'nın da bakire olmamış olmasını dileyerek dişlerini sıktı. Ejder tahrikli duygularını kontrol etmeyi düşünmemişti ve Lessa'nın ilk seks deneyimi şiddetli olmuştu. Lessa'nın ergenlik yıllarının şehvet düşkünü bekçilere ve asker türüne yanaşmalık yaparken geçtiğini düşündüğünde bu F'lar'ı ilk olarak şaşırtmıştı. Kılık değiştirerek dikkatlice koruduğu paçavra perdeleri ve pislik tabakasını delmeye kimsenin tenezzül etmediği açıktı. O zamandan beri F'lar düşünceli ve nazik bir yatak arkadaşıydı; ama Mnementh ve Ramoth işin içinde olmamış olsalardı, ona ırza geçme de diyebilirdi.

Ama bir gün, bir şekilde, sevişmesine kalben karşılık vermeye onu tatlılıkla ikna edeceğini biliyordu. Yeteneğinden açıkça gurur duyuyordu ve azimle devam edebilecek bir konumdaydı.

Şimdi derin bir nefes aldı ve yavaşça kolunu bıraktı.

"Uçuş elbisesi giymen ne büyük bir şans. Filolar ortadan kaybolur kaybolmaz, sana *ara*da uçmayı öğreteceğim."

Gözlerindeki heyecan parıltısı loş aydınlatılmış geçitte bile besbelliydi. F'lar Lessa'nın sertçe iç çektiğini duydu.

"Bunu daha fazla uzatamam yoksa Ramoth hiç uçamayacak bir hale gelecek," diye sevimlice devam etti F'lar.

"Söz veriyor musun?" Sesi alçak ve soluk solu-

ğaydı, her zamanki iğneleyici taraf kaybolmuştu. "Bize bugün mü öğreteceksin?" F'lar onun yüzünü net bir şekilde görebilmeyi istedi.

Bir ya da iki sefer yüzündeki ihtiyatsız, sevecen ve yumuşak ifadeyi yakalayabilmişti. O bakışın ona dönük olması için çok şey verebilirdi. Bununla beraber, bu tatlı bakışın herhangi bir insan yerine sadece Ramoth'a doğrudan yönelmiş olduğundan memnun olması gerektiğini, acı acı kendine itiraf etti.

"Evet, benim sevgili Weyrkadınım, söz veriyorum. Bugün size *ara*da uçmayı öğreteceğim. Sadece eğer," ve gösterişlice ona eğilerek selam verdi, "kendi kendine denememek için kendini tutarsan."

Lessa'nın alçak sesle kıkırdaması taşının doğru hedefi bulduğunu gösterdi.

"Bununla beraber, şimdi," dedi, ona weyre doğru önden gitmesini işaret ederek, "biraz yemek yiyebilirim. Mutfağın tam üzerindeyiz."

İyice aydınlatılmış weyre girdiler, böylece Lessa'nın omzunun üzerinden ona attığı etkili bakışı kaçırmadı. Bu sabah Yıldız Kaya'daki grubun dışında bırakılmayı kolay kolay affetmeyecekti, *ara*da uçma rüşveti kesinlikle yeterli olmayacaktı.

Lessa servis boşluğundan yiyecek için aşağı seslenirken, Lessa Weyrkadını olduktan sonra iç oda ne kadar değişti diye düşüncelere daldı F'lar.

Jora'nın yeteneksiz kullanımı boyunca yatak odaları ıvır zıvır, yıkanmamış giyisiler, pis bulaşıklarla doluydu. Weyr'in durumu ve ejderlerin azalan sayısı R'gul'un olduğu kadar, tembellik, kayıtsızlık ve oburluğu dolaylı biçimde teşvik ettiği için Jora'nın da hatasıydı.

Eğer o, F'lar, babası F'lon öldüğünde birkaç yaş daha büyük olsaydı . . . Jora iğrenç olacaktı; ama ejderler çiftleşme uçuşu için yükseldiklerinde eşinin durumu hiç önemli değildi.

Lessa platformdan üzerinde uyarıcı *klah* maşrapaları, ekmek ve peynir olan bir tepsi aldı. Hamaratça F'lar'a servis yaptı.

"Sen yemiyor musun?" diye ona sordu F'lar.

Enerjik bir şekilde başını olumsuzca salladı Lessa, gür, güzel saçlarının örgüleri omuzları üzerinde sallanıyordu. Dar yüzü için saç biçimi gösterişsizdi; fakat amacı, dişiliğini ya da zarif hatlarının şaşırtıcı güzelliğini saklamaksa işe yaramamıştı. F'lar tekrar nasıl böyle narin bir vücudun, bu kadar açıkgöz zekâya ve becerikliliğe . . . kurnazlığa - evet, bu o kelimeydi, kurnazlık - bir arada sahip olduğuna şaştı. F'lar, diğerlerinin yapmış olduğu gibi, onun yeteneklerinin az olduğunu sanmak gibi bir hataya düşmemişti.

"Manora beni Kylara'nın bebeğinin doğumuna tanık olmam için çağırdı."

F'lar kibar bir ilgi ifadesini sürdürmeyi başardı. Lessa'nın çocuğun onun olduğundan şüphelen-

diğini çok biliyordu ve olabilirdi de diye kendi kendine itiraf etti; ama kuşkusu vardı. Kylara üç yıl önce Lessa'nın keşfedildiği Arama'daki on adaydan biri idi. Kylara Etkileme'den sağ kalan diğerleri gibi Weyr yaşantısının bazı taraflarının mizacına tam uyduğunu fark etmişti. Bir binicinin weyrinden diğerine dolaşıp durmuştu. F'lar'ı bile baştan çıkarmıştı - dürüst olmak gerekirse, o da buna izin vermişti. Şimdi, o Weyrlideri'ydi, Kylara'nın ilişkiye devam etme çabalarını görmezden gelmeyi daha akıllıca buluyordu. T'bor, hamileliği iyice ilerleyip, Alt Mağaralar'a çekilene kadar onu tamamen kendi denetimine almıştı.

Bir yeşil ejderin cinsel aşk eğilimlerine sahip olması bir yana, Kylara ihtiraslı ve zekiydi. Güçlü bir Weyrkadını olacaktı, bu yüzden bu fikri Kylara'nın aklına sokabilmek için Manora ve Lessa'yı görevlendirmişti. Weyrkadını konumunda . . . başka bir Weyr'in . . . güçlü dürtüleri Pern'in yararına kullanılabilirdi. Lessa'nın sahip olduğu kendine hakim olma ve sabır derslerini o henüz öğrenmemişti. Ve de Lessa'nın üçkâğıtçı kafası onda yoktu. Neyse ki, Lessa'ya korku ve merakla karışık bir saygı duyuyordu ve F'lar Lessa'nın kurnazca bu tutumu etkilediğinden şüpheleniyordu. F'lar Kylara olayında, Lessa'nın karışmasına itiraz etmemeyi tercih etti.

"Güzel bir erkek çocuk," diyordu Lessa.

F'lar *klah*'ından bir yudum aldı. Ona herhangi

bir sorumluluk itiraf ettiremeyecekti.

Uzun bir aradan sonra Lessa ekledi."Ona T'kil ismini verdi."

F'lar Lessa'nın onu kızdırmadaki başarısızlığına sırıtmamak için kendini tuttu.

"Sağduyuluymuş."

"Ya?"

"Evet," diye yumuşakbaşlıca cevapladı F'lar. "Eğer âdet olduğu üzere isminin ikinci yarısını alsaydı T'lar şaşırtıcı olabilirdi. Bununla beraber, T'kil babasını ve annesini aynı zamanda gösteriyor."

"Meclis'in bitmesini beklerken," dedi boğazını temizledikten sonra Lessa, "Manora ve ben erzak mağaralarını kontrol ettik. Kale'lerin bize büyük bir yüce gönüllülükle gönderdikleri vergi kervanları" - sesi sertti - "bir hafta içinde bekleniyor. Kısa zamanda yenecek hale sokulacaklar," diye ekledi, peyniri sürmeye çalıştığı ufalanmış gri hamur işine burnunu kıvırarak.

"İyi bir değişiklik," diye ona katıldı F'lar.

Lessa durdu.

"Kızıl Yıldız programını beklenildiği gibi mi tamamladı?"

F'lar başını sallayarak onayladı.

"Ve R'gul, aydınlatan kızıl parlama ile şüphelerinden kurtuldu mu?"

"Hayır," diye alayını umursamayıp sırıtarak karşılık verdi. "Hayır ama eleştirisini sesli yapmaya-

cak."

Konuşabilmek için hızla yutkundu Lessa. "Onun eleştirisini keserek iyi yaptın," dedi acımasızca, bıçağıyla sanki birinin kalbine saplıyormuşçasına bir hareket yapıp. "Senin otoriteni asla güzellikle kabul etmeyecek."

"Bizim her bronz biniciye ihtiyacımız var . . . biliyorsun ki, sadece yedi tane var," diye anlamlı biçimde ona hatırlattı. "R'gul iyi bir filo lideri. İplikler düşmeye başladığında yatışacak. Şüphelerini bir kenara koyabilmek için kanıta ihtiyacı var."

"Peki Kızıl Yıldız'ın Göz Kaya'da olması kanıt değil mi?" Lessa'nın anlamlı gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

F'lar kişisel olarak Lessa'nın fikrindeydi R'gul'un inatçı tartışmacılığına son vermek daha akıllıca olabilirdi. Ama her bir ejder ve binicisine felaket ihtiyacı varken bir filo liderini harcayamazdı.

"Ona güvenmiyorum," diye sıkıntıyla ekledi Lessa. Sıcak içeceğinden bir yudum aldı, gri gözleri maşrapasının kenarından, anlaşılması kolay olmayan bir ifadeyle ona bakıyordu. F'lar'ın daha önce düşündüğü gibi Lessa ona da güvenmiyordu.

Ve Lessa belirli bir noktayı aşmamıştı. Bunu açık ve dürüstçe yapmıştı, F'lar onu bundan dolayı suçlayamazdı. F'lar'ın yaptığı her hareketin

bir tek amaca yöneldiğini fark etmişti . . . ejderlerin ve weyr halkının güvenliği ve korunması, sonuç olarak da Pern'in güvenliği ve korunması. Bunu başarmak için de Lessa'nın elinden gelen bütün işbirliğine ihtiyacı vardı. Weyr işleri ve ejder ilimi konuşulduğunda, ona karşı hissettiğini bildiği antipatiyi Lessa belli bir süre için askıya alıyordu. Müzakerelerde bütün kalbiyle ve ikna edici bir şekilde onu destekliyordu; ama F'lar her zaman onun yorumlarında çift anlamlılık ve gözlerinde spekülatif, kuşkucu. bir bakıştan şüphelenmişti. F'lar, onun sadece hoşgörüsüne değil, aynı zamanda kendisiyle özdeşleşmesine de ihtiyacı vardı.

"Söyle bana," dedi uzun bir sessizlikten sonra Lessa, "güneş, Göz Kaya'nın içine Kızıl Yıldız girdikten sonra mı Parmak Kaya'ya değdi, önce mi?"

"İşin doğrusu, kendim görmediğim için emin değilim . . . rastlaşma sadece birkaç saniye sürer . . . ama ikisinin de eş anlı olduğu varsayılır."

Lessa ona hırçınca kaşlarını çattı. "O işe kimi harcadın? R'gul'u mu?" Öfkelenmişti, kızgın gözleri F'lar hariç her yere bakıyordu.

"Ben Weyrlideri'yim," diye kısaca ona hatırlattı F'lar. Lessa mantıksızdı.

Lessa yemeğini bitirmek için eğilmeden önce onu uzun, sert bir bakışla ödüllendirdi. Çok az, düzenli ve hızlı yedi. Jora ile karşılaştırıldığında, bütün gün yediği hasta bir çocuğu besleyecek

kadar değildi. Ama gene de Jora ile Lessa'yı hiçbir şekilde kıyaslamanın anlamı yoktu.

F'lar kendi kahvaltısını bitirip, farkında olmadan maşrapaları beraberce boş tepsiye koydu. Lessa sessizce kalktı ve bulaşıkları kaldırdı.

"Weyr boşalır boşalmaz, gideceğiz," dedi ona.

"Öyle demiştin." Lessa açık kemerli kapıdan uyuyan kraliçeyi göstererek başını salladı. "Ama Ramoth'un uyanmasını beklemek zorundayız."

"Uyanmıyor mu? Kuyruğu bir saattir kımıldanıp duruyor."

"Günün bu saatinde hep öyle yapar."

F'lar masanın üzerinden uzandı, kraliçenin kuyruğunun altın rengi, çatallı ucu kesik kesik bir oraya bir buraya silkelenirken, kaşlarını düşüncelice biraraya getirerek izledi.

"Mnementh de. Ve her zaman, şafakta ve sabahın erken saatlerinde. Sanki bir şekilde günün o vaktini bela ile bir görüyorlarmış gibi . . ."

"Ya da Kızıl Yıldız'ın yükselişi mi?" diye aniden söylendi Lessa.

Ses tonundaki çok hafif bir değişiklik, F'lar'ın çabucak ona bakmasına neden oldu. Bu sabahın olayını kaçırdığından dolayı duyduğu, artık geçmiş kızgınlık değildi. Gözleri boşluğa odaklanmıştı. Önce düzgün olan yüzü, kısa zamanda kavisli, güzel yerleşmiş kaşlarının arasında minik çizgiler oluşturmuş gibi anlaşılmaz, bir tedirgin çatılma ile kırışmıştı.

"Şafak . . . bütün uyarıların geldiği zaman" mırıldandı.

"Ne tip uyarılar?" diye oldukça cesaretlendirerekten sordu F'lar.

"O sabah . . . sen ve Fax Ruatha Kalesi'ne inmeden . . . birkaç gün önce. Bir şey beni uyandırdı . . . bir his, sanki büyük bir baskı gibiydi . . . berbar bir tehlike işareti gibi bir duyum." Sessizleşti. "Kızıl Yıldız tam o anda yükseliyordu." Sol elinin parmakları açıldı ve kapandı. Çırpınırcasına ürperdi. Gözleri tekrar F'lar'ın üzerine odaklandı.

"Sen ve Fax Crom'dan, güneydoğudan geldiniz," dedi sertçe, Kızıl Yıldız'ın da tam doğunun güneyinden yükseldiği gerçeğini bilmediğini F'lar fark etti.

"Gerçekten öyle," diye ona sırıttı, o sabahı iyi hatırlayarak. "O gün ben" diye ekledi, vurgulamak için koca mağarada etrafı göstererek, "sana iyi hizmette bulunduğuma inanmayı tercih ederken . . . onu hoşnutsuzlukla mı hatırlıyorsun?"

Lessa'nın ona bakışı soğuk bir biçimde gizemliydi.

"Tehlike birçok kılıkta gelir."

"Kabul ediyorum," diye sevimlice onayladı F'lar, yeme atlamamaya kararlıydı. "Başka ani ve şiddetli uyanışların oldu mu?" diye sohbet edercesine sordu.

Odadaki mutlak durgunluk, F'lar'ın dikkatini

onun üzerine geri çekti. Lessa'nın yüzündeki bütün kan çekilmişti.

"Fax'ın Ruatha'yı işgal ettiği gün." Sesi fısıltıdan çok az farklı algılanabiliyordu. Gözleri fal taşı gibi açıktı ve dik dik bakıyordu. Elleri masanın kenarını sımsıkı kavramıştı. O kadar uzun süre bir şey söylemedi ki F'lar endişelendi. Bu sıradan bir soru için beklenmedik şekilde şiddetli bir tepkiydi.

"Anlat bana," diye sakince önerdi.

Geleneksel bir Baladı ya da tamamiyle faklı bir kişinin başına gelen bir olayı anlatıyormuşçasına, duygusuz, kişiliksiz bir sesle konuştu.

"Çocuktum. Tam on bir yaşında. Şafakta uyandım . . ." Sesi azalıp kayboldu. Gözleri çok önce olmuş sahneye dalarak boşluğa odaklı kalmıştı.

F'lar onu teselli etmek için dayanılmaz bir arzu ile canlandı. Bu, Lessa'nın asla diğer insanlar gibi çok eski bir dehşetten rahatsız olabileceğini hiç düşünmemiş olması, onu alışılmadık acı paylaşımıyla beraber çok kötü çarptı.

Mnementh binicisine Lessa'nın besbelli çok rahatsız olduğunu sertçe bildirdi. Şiddetli zihinsel ızdırabı Ramoth'u uykudan uyandıracak kadar çoktu. Daha az suçlayıcı bir tonla da R'gul'un sonunda weyr çömezi öğrencilerle havalandığını bildirdi. Ejderi Hath'ın zihni R'gul'un zihninin durumundan dolayı iyice karışmıştı. F'lar'ın Weyr'deki herkesin huzurunu kaçırması gereki-

yor muydu . . ."

"Ah, sessiz ol," diye fısıldayarak sertçe cevapladı F'lar.

"Niçin?" diye normal sesiyle sordu Lessa.

"Sana demedim, sevgili Weyrkadını'm," diye onu temin etti, sanki kendinden geçtiği ara hiç olmamış gibi hoşça gülümsüyordu. "Mnementh bugünlerde sık sık öğüt verip duruyor."

"Binicisine bak, ejderini al," dedi aksi bir şekilde Lessa.

Ramoth güçlüce esnedi. Lessa anında ayağa fırlamış, ejderinin yanına koşmuştu. Narin bedeni iki metrelik ejder kafasının yanında cüce gibi kaldı.

Ramoth'un parıldayan opalimsi gözlerine sürekli bakarken sevecen, hayranca bir ifade Lessa'nın yüzünü doldurdu. F'lar dişlerini sıktı, Yumurta adına, bir binicinin ejderine düşkünlüğünü kıskanıyordu.

Zihninde Mnementh'ın ejder karşılığı gülmesini duydu.

"Aç," diye F'lar'a bilgi verdi Lessa, Ramoth'a aşkının yansıması ağzının kenarında yumuşak bir çizgi, gözlerinde sevecenlikle sürüyordu.

"O her zaman aç," diye fikrini söyledi ve weyrin dışına doğru onları takip etti.

Lessa ve Ramoth kalkana kadar Mnementh çıkıntılı kayanın tam ucunda nazikçe havada kaldı. Puslu banyo gölünün üstünden, Benden Wey-

ri'nin zeminini oluşturan uzun oval bölgenin diğer ucundaki beslenme alanına doğru Weyr Çanağı'na süzüldüler. Dik şeritli duvarları, her bir weyr girişinin siyah ağzı ile delinmişti. Günün bu saatinde boştular; yoksa kış güneşi altında çıkıntılı kayaların üstünde uyuklayacak birkaç ejder olurdu.

F'lar Mnementh'ın düz bronz boynunun üzerine atlarken, Ramoth'un yumurtlamasının, Nemorth'un son birkaç yumurtlamasında bıraktığı değersiz düzinenin rezaletini silecek kadar mükemmel olmasını diledi.

Ramoth'un, Mnementh'ı ile olağanüstü çiftleşme uçuşundan sonraki ilerlemelerden hiçbir ciddi kuşkusu yoktu. Bronz ejder, binicisinin güvenini kendini beğenmişçe tekrarladı. Ramoth konmak için kanatlarını toplarken ikisi de ona sahipmişçesine baktılar. Birincisi, Ramoth Nemorth'un iki misliydi; kanatları yedi bronzun en irisi olan Mnementh'den yarım kanat daha uzundu. F'lar sanki ejder binicileri ve Pern'in inanç ve gururunu güçlendirmek için kendine ve Lessa'ya baktığı gibi, Ramoth'a beş boş Weyr'ı tekrar dolduracakmışçasına baktı. Sadece kalan zamanın gerekeni yapmasına yeterli olmasını umuyordu. Kızıl Yıldız, Göz Kaya'nın içine girmişti. İplikler yakında yağmaya başlayacaktı. Bir yerde, diğer Weyr'lerin Kayıtları'nın biri içinde İpliklerin tam ne zaman yağacağını belirlemek için ihtiyaç duyduğu

bilginin olması gerekiyordu.

Mnementh kondu. F'lar eğilen boyundan Lessa'nın yanında durmak için aşağı atladı. Üçü, Ramoth'u, her bir ön pençesinde yakaladığı birer erkek geyikle bir karın doyurma kayasına doğru yükselirken izlediler.

"İştahı hiç azalmayacak mı?" diye şefkatli bir ümitsizlikle sordu.

Bir ejdercik olarak Ramoth büyümek için yiyordu. Şüphesiz, tam boyuna ulaşmıştı. Şimdi yavruları için yiyor ve sürekli kendine özen gösteriyordu.

F'lar kıkırdadı ve bir avcı tavrı ile çömeldi. İnce yassı kaya parçaları topladı, onları düz kuru yerin üzerinde kaydırarak tozlu sekişlerini çocukça sayıyordu.

"Gördüğü her şeyi yiyemeyeceği zaman gelecek," diye Lessa'yı temin etti. "Ama o henüz genç . . ."

". . . ve güçlenmeye ihtiyacı var," diye kesti Lessa, sesi R'gul'un kılı kırk yaran tonlarının iyi bir taklidiydi.

F'lar, yandan üzerlerine gelen kış güneşine gözlerini kısarak ona baktı.

"O çok iyi biçimde büyümüş bir hayvan, özellikle de Nemorth ile kıyaslandığında." Aşağılayıcı bir kahkaha attı. "Doğrusu, kıyaslanamaz. Fakat, buraya bak," diye dediği dedik bir şekilde emretti.

Önündeki yumuşak toprağa hafifçe vurdu. Lessa bu boş gözüken hareketin bir amacı olduğunu fark etti. Taşın ince bir dilimini kullanarak hızlı darbelerle bir şekil çizdi.

"Bir ejderi *ara*da uçurmak için, nereye gideceğini bilmesi gerekir. Ve senin de." Lessa'nın yüzündeki şaşkın ve öfkeli anlama ifadesine sırıttı. "Ah, ama kötü tasarlanmış bir atlamanın bazı belirli sonuçları var. Gözde kötü canlandırılan nişan noktaları sık sık *ara*da kalmakla neticelenir." Sesi meşum bir şekilde kesildi. Lessa'nın yüzündeki kin tamamen ortadan kalktı. "Bu yüzden bütün weyr çömezlerine öğretilen rastgele seçilmiş belirli nişan ve tanıma noktaları vardır. Bu -"önce kendi kopyasını gösterdi, sonra da Benden Dorıığu'nun üzerindeki gerçek Yıldız Taşı ile onun yoldaşları Parmak ve Göz Kaya'sını - "bu bir weyr çömezinin ilk öğrendiği nişandır. Seninle yukarı çıktığımızda, Yıldız Taşı'nın tam üzerinde, Göz Kaya'nın deliğini net bir şekilde görecek kadar yakın bir yüksekliğe ulaşacaksın. O görüntüyü zihnine iyice yerleştir, Ramoth'a gönder. Bu seni her zaman eve getirecektir."

"Anladım. Ama görmediğim yerlerin nişan noktalarını nasıl öğreneceğim?"

F'lar ona sırıttı. "Onlar zorla kafana sokulacak. İlk olarak eğitmenin tarafından," ve taşla kendi göğsünü gösterdi, "ve sonra öğretmeni tarafından görselleştirimi almaya yöneltilen ejder ile

oraya giderek." Mnementh'ı işaret etti. Bronz ejder bir gözü binicisi ve eşinin binicisine odaklanana kadar kama şeklindeki kafasını aşağı indirdi. Göğsünün içinden hoşnut bir gürültü çıkardı.

Lessa parıldayan göze bakarak güldü ve beklenmeyen bir sevgiyle yumuşak burnu okşadı.

F'lar şaşkınlık içinde boğazını temizledi. Mnementh'ın Weyrkadını'na alışılmadık bir düşkünlük gösterdiğinden haberdardı; ama Lessa'nın bronza düşkün olup olmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Huysuzlukla sinirlendi.

"Ne var ki," dedi ve sesi kendine doğal gelmedi, "biz genç binicileri bütün Pern'deki önemli nişanlara, bütün Kale'lere, güvenebilecekleri nişanları gözleriyle görsünler diye devamlı götürür ve getiririz. Binici yerler için nişanlar almakta ustalaşırken, diğer binicilerden de ek nişanlar alır. Bu nedenle, *ara*da gitmek için gereken tek bir şey vardır: gitmek istediğin yerin net bir görüntüsü. *Ve* bir ejder!" Ona sırıttı. "Bir de, her zaman nişan noktasının üstüne açık havada varmayı planlayacaksın."

Lessa kaşlarını çattı.

"Açık havada varmak" - F'lar elini kafasının üstünde salladı- "yeraltında varmaktan daha iyidir," ve açık avcunu toprağa vurdu. Bir toz bulutu ikaz edercesine yükseldi.

"Ama filolar Kale Lordlarının geldiği gün Ça-

nak'ın içinden kalktılar," diye ona hatırlattı Lessa.

F'lar onun kavrayış yeteneğine kıkırdadı. "Doğru ama sadece deneyimli biniciler. Bir keresinde kaskatı bir kayanın içine gömülmüş bir ejder ve binicisi ile karşılaştık. Onlar . . . çok gençtiler." Gözleri soğuktu.

"Söylediğini anlıyorum," diye onu ciddiyetle temin etti Lessa. "Bu onun beşincisi," diye son avını kanlı kayaya taşıyan Ramoth'u işaret ederek ekledi.

"Bugün onları bitirir, seni temin ederim," diye belirtti F'lar. Binici eldivenlerinin sert vuruşlarıyla dizlerini temizleyerek ayağa kalktı. "Bir bak keyfi nasıl?"

Lessa sessizce söyleneni gibi yaptı, *Yetmedi mi?* Ramoth'un düşüncesini içerleyerek reddetmesine yüzünü buruşturdu.

Kraliçe dev bir kümes hayvanının üstüne aniden çullanıp gri, kahverengi ve beyaz tüylerden bir sağanak yağdırdı.

"Seni inandırmaya çalıştığı kadar aç değil, bu hilekâr yaratık," F'lar kıkırdadı ve Lessa'nın da aynı karara varmış olduğunu gördü. Gözleri kızgınlıktan gerilmişti.

"O kuşu bitirdiğinde, saygıdeğer Weyrlideri'miz fikrini değiştirmeden," F'lar da duyabilsin diye yüksek sesle söyledi, "bırak da *ara*da uçmayı öğrenelim, Ramoth."

Ramoth tıkındığı yerden aşağı, yemek alanının

kenarındaki iki biniciye kafasını çevirerek baktı. Gözleri parıldadı. Kafasını tekrar avına eğdi; ama Lessa ejderin itaat edeceğini hissetti.

Yukarısı soğuktu. Lessa binici kıyafetinin kürk astarı ve üzerine ata biner gibi oturduğu dev, altın rengi boynun sıcaklığından hoşnuttu. Bir kere deneyimlemiş olduğu *ara*nın sonsuz soğuğunu düşünmemeye çalıştı. Aşağıda, sağında, havada duran bronz Mnementh'e göz attı ve onun neşeli düşüncesini yakaladı.

F'lar bana Ramoth'a sana söylemesi için Yıldız Taşı'nın hizasını, evin yolunu bulman için sağlamca zihninde tutmanı söylememi söylüyor. Sonra, Mnementh sevimlice devam etti, *aşağı göle doğru uçacağız. Tam bu noktaya* ara*dan geri geleceğiz. Anladın mı?*

Lessa kendini bekleyiş içinde aptalca sırıtır buldu ve enerjik bir şekilde başını sallayarak onayladı. Ejderlerle doğrudan konuşabildiği için ne kadar zaman kazanılmıştı! Ramoth boğazının içinden sıkıntılı bir gürültü çıkardı. Lessa güven verircesine onu okşadı.

"Görüntüyü zihninde canlandırıyor musun, bir tanem?" diye sordu ve Lessa'nın heyecanını yakaladığından dolayı can sıkıntısı azalan Ramoth tekrar gürledi.

Mnementh güneş ışığında yeşilimsi-kahverengi gözüken kanatları ile soğuk havayı çırptı ve Benden Weyri'nin aşağısındaki yaylanın üstündeki

göle doğru zarifçe aşağı kavis çizdi. Uçuş hattı onu Weyr'in kenarının çok altına götürdü. Lessa'nın bulunduğu açıdan, bu bir çarpışma rotası gibi gözüktü. Ramoth onu hemen arkasından takip etti. Ramoth'un kanat uçlarının tam altında sivri uçlu büyük kayaları gördüğünde Lessa nefesini tuttu.

Bu keyif vericiydi, Lessa Ramoth'dan ona geçen sevinçle iki misli canlanarak mutluluktan cıvıl cıvıl sesler çıkardı.

Mnementh gölün karşı sahilinin üstünde durdu. Ramoth da oraya gelip havada kaldı.

Mnementh Lessa'ya tam olarak gitmek istediği yerin görüntüsünü kafasında canlandırması ve Ramoth'a oraya gitmeyi emretmesi düşüncesini gönderdi.

Lessa itaat etti. Bir sonraki an korkunç, karanlık *ara*nın kemiklere işleyen soğuğu onları sarmıştı. Daha ne o, ne de Ramoth yenilmez karanlık ve soğuğun acıtan temasını daha fazla hissetmeden Yıldız Taşı'nın üzerindeydiler.

Lessa tam bir zafer çığlığı attı.

Aşırı derecede kolay. Ramoth hayal kırıklığına uğramış gibi gözüküyordu.

Mnementh biraz aşağıda yanlarında belirdi.

"Göle aynı yoldan geri döneceksiniz," diye emretti ve daha düşünce bitmeden Ramoth gitti.

Mnementh gölün üzerinde kendisi ve binicisinin kızgınlığı ile köpürüyordu. *Gitmeden önce*

gözünde canlandırmadın. İlk başarılı yolculuğun seni mükemmel yaptığını sanma. Aranın doğasındaki tehlikelerin neler olduğu hakkında bir tek fikrin bile yok. Bir daha varacağın yeri görüntülemeyi asla *unutma.*

Lessa aşağı, F'lar'a bir göz attı. İki kanat uzakta olmasına rağmen, yüzündeki aşırı kızgınlığı, nerdeyse gözlerinde çakan korkunç öfkeyi görebiliyordu. Ve gazabından daha etkili bir kınama olan onun güvenliğine ilişkin büyük bir korku bu gazabı çevreliyordu. Lessa'nın güvenliği mi, diye merak etti acı acı, yoksa Ramoth'un mu?

Bizi izlemeniz gerekiyor, diyordu sakin bir tonda Mnementh, *şimdiden öğrendiğiniz iki nişan noktasını aklınızda prova ederek. Bu sabah yavaş yavaş Benden'in etrafındaki diğer nişanları öğrenerek gidip geleceğiz.*

Öyle yaptılar da. Benden Vadisi'nin üzerindeki dağ eteğindeki tepelere kurulmuş Benden Kalesi kadar uzağa uçtuklarında, Weyr Doruğu gökyüzündeki en uzak noktaydı, Lessa net bir şekilde ayrıntılı bir izlenimi her seferinde gözünün önüne getirmeyi ihmal etmedi.

Bu olacağını umduğu gibi müthiş heyecan vericiydi diye Lessa, Ramoth'a sır verdi. Ramoth cevapladı: Evet, bu kesinlikle diğerlerinin kullanmak zorunda kaldığı vakit kaybettiren metotlara tercih edilirdi; ama Benden Weyri'nden Benden Kalesi'ne ve sonra tekrar Benden Weyri'ne *ara-*

ya atlayarak gitmenin heyecan verici olduğunu düşünmüyordu. Bu sıkıcıydı.

Tekrar Mnementh ile Yıldız Taşı'nın üzerinde karşılaşmışlardı. Bronz ejder Lessa'ya bunun çok tatmin edici bir ilk seans olduğunu söyleyen bir mesaj gönderdi. Yarın daha uzun mesafe atlamaya çalışacaklardı.

Yarın diye düşündü kasvetlice Lessa, acil bir şey olabilir ya da bizim sıkı çalışan Weyrlideri'miz bugünkü seansın sözünde durmak için yeterli olduğuna ve de hepsinin bu kadar olduğuna karar verebilirdi.

Pern'de nişanını şaşırmadan *ara*dan atlayabileceği tek bir yer vardı.

Kaleyi zirvelerden . . . bu ihtiyacı tatmin etmek için . . . görüyormuşçasına Ruatha'yı Ramoth için gözünde canlandırdı. Lessa dikkatlice netleştirmek için, hayal gücünü ateş çukurlarının şekillerine yöneltti. Fax istila etmeden ve çöküşüne yol açmadan önce Ruatha çok güzel, zengin bir vadiydi. Ramoth'a *ara*ya atlamasını söyledi.

Soğuk şiddetliydi ve yığınla kalp atışı boyunca sürmüş gibi gözüktü. Tam Lessa *ara*da bir şekilde kaybolduk diye düşünmeye başlamıştı ki Kale'nin üzerinde havada bir anda ortaya çıktılar. İçini sevinç doldurdu. Bu F'lar ve onun aşırı dikkati içindi! Ramoth ile o her yere atlayabilirdi! Çünkü Ruatha'nın zirvelerindeki ateş oluklarının farklı şekilleri vardı. Crom ve Ruatha arasındaki

Göğüs Geçidi'nde şafaktan hemen önceydi, rengi açılan gri gökyüzüne siyah koniler diktiler. Şafak vaktinde gökte parıldaması gereken Kızıl Yıldız'ın olmadığını çabucak fark etti. Ve çabucak havadaki değişikliği fark etti. Soğuktu ama kış gibi değildi . . . havada bahar başlangıcının nemli serinliği vardı.

Şaşkınca, kendine tamamen güvenmesine rağmen, bir şekilde hata yapıp yapmadığını merak ederek aşağı doğru göz attı. Ama hayır, bu Ruatha Kalesi'ydi. Kule, iç Avlu, zanaat kalesine inen geniş yolun görünüşü aynen olması gerektiği gibiydi. Uzaklardaki bacalardan çıkan dumanlar insanların güne hazırlandıklarına işaret ediyordu.

Ramoth onun endişeli sesini fark etti ve bir açıklama için baskı yapmaya başladı.

Burası Ruatha, diye cesurca cevapladı Lessa. *Başka bir yer olamaz. Yükseklerde dönerek uç.* Bak, işte sana verdiğim ateş çukuru hatları . . .

Lessa'nın nefesi kesildi, midesindeki soğuk kaslarını donduruyordu.

Aşağısında yavaş yavaş kalkan şafak öncesi karanlığının içinde, Ruatha'nın ötesindeki tepelerden aşağı inen yalıyarın bağrında birçok adam silüetinin zar zor ilerlediğini gördü, adamlar suçlu gibi gizlilik içinde hareket ediyorlardı.

Dikkatlerini yukarı çekmemek için, Ramoth'a havada mümkün olduğu kadar sessizce durmasını emretti. Ejder meraklandı; ama itaat etti.

Ruatha'ya saldıran kim olabilirdi ki? Bu inanılmaz gözüktü. Lytol her şeye rağmen eski bir ejderadamdı ve zaten bir saldırıyı şiddetle geri püskürtmüştü. F'lar artık Weyrlideri olduğundan dolayı Kale'ler arasında bir çatışma düşüncesi olabilir miydi? Ve hangi Kale Lordu kışın bölgesel bir savaşa kalkacak kadar aptaldı?

Hayır, kış değildi. Hava kesinlikle bahara benziyordu.

Adamlar ateş çukurlarının üzerinden zirvelere doğru sürünerek ilerlediler. Birden Lessa yalıyarın üstünden iç Avlu'nun açık kepenklerine doğru ip merdivenler sarkıttıklarını fark etti. Gördüğünden emin bir şekilde Ramoth'un boynuna yapıştı.

Bu istilacı Fax'tı, üç Devir'dir ölü olan - yaklaşık on üç Devir önce Ruatha'ya saldırmaya başlayan Fax ve adamları.

Evet, işte Kule nöbetçisi, yüzü beyaz bir leke gibi Yalıyar'a dönmüş, izliyordu. O sabah sessiz kalması için rüşvet verilmişti.

Ama herhangi bir zorla girişte alarm vermesi için eğitilen nöbetçi wher - niçin uyarı çığlığını atmıyordu? Niçin sessizdi?

Çünkü, diye sakin bir mantıkla binicisine bilgi verdi Ramoth, *senin olduğu kadar benim de varlığımı hissediyor, bu yüzden Kale nasıl olur da tehlikede olabilir diye düşünüyor?*

Hayır, Hayır! diye inledi Lessa. *Şimdi ne yapa-*

bilirim ki? Onları nasıl uyandırabilirim? Bir zamanlar olduğum kız nerede? Uykudaydım ve sonra uyandım. Hatırlıyorum. Hızla odamdan fırladım. Çok korkmuştum. Merdivenlerden aşağı indim ve neredeyse düşüyordum. Nöbetçi wherin kulübesine gitmem gerektiğini biliyordum . . . biliyordum . . .

Geçmiş olaylar ve gizler yıkıcı derecede netleşirken destek için Ramoth'un boynuna yapıştı.

Kraliçe ejderin üzerinde bulunması, nöbetçi wherin alarm vermesini engellediği gibi kendi kendini uyarmıştı. Dili tutulup, donup kalmış bir şekilde izlerken, küçük, gri cüppeli bir şeklin -ki bu sadece kendi küçüklüğü olabilirdi- Kale Salonu'nun kapısından fırladığını, kararsızca soğuk taş merdivenlerden Avlu'ya koştuğunu ve nöbetçi wherin pis kokan ininin içinde kaybolduğunu gördü. Hayvanın şaşkınlık içindeki acıklı çığlığını zar zor duydu.

Tam küçük kız Lessa güvenilir olmayan sığınağına ulaştığında, Fax'ın istilacıları aniden açık pencere mazgallarından içeri saldırdılar ve uyuyan ailesini katletmeye başladılar.

"Geri - Yıldız Taşı'na geri!" diye bağırdı Lessa. Fal taşı gibi açılmış ve sabit bakışlı gözlerinde rehber taşların görüntüsünü, Ramoth'a yön vermek için olduğu kadar kendi aklını kaçırmamak için de bir kılavuz gibi hayal ederek tuttu.

Şiddetli soğuk ilaç gibi geldi. Ve sonra sanki

hiç çelişircesine Ruatha'yı ziyaret etmemişler gibi huzurlu, sessiz, soğuk ve karlı Weyr'in üzerindelerdi.

F'lar ve Mnementh ortalarda gözükmüyordu.

Bununla beraber, Ramoth deneyimden dolayı sarsılmamıştı. Sadece gitmesi söylenen yere gitmiş ve ona gitmesi söylenen yere gitmenin Lessa'yı şoka sokmasını pek anlayamamıştı. Binicisine Mnementh'ın büyük ihtimalle onları Ruatha'ya doğru takip ettiğini, bundan dolayı da eğer Lessa ona *doğru* nişanları verirse oraya götürmeyi önerdi. Ramoth'un mantıklı tavrı rahatlatıcıydı.

Lessa dikkatlice Ramoth'u uzun zaman önce ortadan kaybolmuş çocuğun hafızasındaki, pastoral Ruatha'dan çekip onun yerine Kale'nin daha yakın zamanlardaki, gri, iç karartıcı, şafak vakti bir Kızıl Yıldız'ın ufukta gözüktüğü hatıralarını verdi.

Ve gene orada vadinin üzerinde havada duruyorlardı, altlarındaki Kale sağdaydı. Zirvelerdeki bakımsız otlar, tıkalı ateş çukuru ve tuğla duvarlar; sahne Fax'ın Ruatha Kalesi'ni fethetmesinden herhangi bir yarar sağlamasını engellemek için sarf ettiği tüm çabanın sonucu kötüye giden bütün tarafları gösteriyordu.

Ama, izlerken, anlaşılmaz bir şekilde rahatsız oldu, bir görüntünün mutfaktan çıktığını gördü, nöbetçi wher ininden sürünerek çıkışını ve paçavralar içindeki şekli zincirinin izin verdiği ka-

dar Avlu boyunca takip ettiğini gördü. Şeklin Kule'ye çıktığını, önce doğuya doğru sonra da kuzeydoğuya gözünü dikerek baktığını gördü. Bu hâlâ, bugünkü Ruatha değildi! Lessa'nın kafası karışıp, yönünü şaşırdı. Bu sefer üç Devir önce pislik içindeki yanaşmanın Fax'tan intikam almayı planladığını görmek için kendini görmeye geri gelmişti.

Ramoth onları geri kaçırırken, *ara*daki saf soğuğu hissetti, bir kere daha Yıldız Taşı'nın üzerinde ortaya çıktılar. Lessa tir tir titriyordu. Gözleri çılgınca Weyr Çanağı'nın güven verici görüntüsünü ararken, gene bir şekilde zaman içinde geri gitmediğini umuyordu. Mnementh birden Ramoth'un birkaç boy ilerisinde aşağıda ortaya çıktı. Lessa şiddetli bir rahatlama çığlığıyla onları selamladı.

Doğru weyrine! Mnementh korkunç öfkesini gizlemiyordu. Hızlı bir boyun eğmeden bir tepki gösteremeyecek kadar Lessa'nın sinirleri bozulmuştu. Ramoth hızla çıkıntılı kayalarına doğru süzüldü, Mnementh konsun diye hızla tüneği boşalttı.

Mnementh'ın sırtından atlayıp hızla ona doğru ilerlerken F'lar'ın yüzündeki öfke aniden Lessa'nın aklını başına getirdi. Onu omzundan yakalayıp şiddetle sarsarken ondan kaçmak için hiçbir hareket yapmadı.

"Kendini ve Ramoth'u nasıl olur da riske atma-

ya kalkarsın? Niçin her fırsatta bana başkaldırıyorsun ki? Eğer Ramoth'u kaybedersek bütün Pern'e ne olacağını biliyor musun? Nereye gittin?" Kızgınlıktan tükürükler saçıyordu, ağzından çıkan her soruda Lessa'yı kafasını incitircesine sallıyordu.

"Ruatha," demeyi başardı, kendini dik tutmaya çalışıyordu. F'lar'ın kollarını tutmak için uzandı; ama F'lar onu tekrar salladı.

"Ruatha mı? Biz oradaydık. Siz değildiniz. Nereye gittiniz?"

"Ruatha!" diye daha yüksek sesle bağırdı, dengesini bozduğundan dolayı telaşlıca ona sıkı şekilde tutunarak. F'lar onu sarsıp dururken düşüncelerini toparlayamıyordu.

Ruatha'daydı, dedi sertçe Mnementh.

Biz iki kez oradaydık, diye ekledi Ramoth.

Ejderlerin sakin cümleleri F'lar'ın öfkesine nüfuz ederken Lessa'yı sallamayı kesti. F'lar'ın sıkı tutuşu içinde gevşekçe duruyordu, Lessa'nın elleri onun kollarını zayıf bir biçimde çekiyordu, gözleri kapalı, yüzü griydi. F'lar onu kucağına aldı ve uzun adımlarla hızla kraliçenin Weyr'ine yürüdü, ejderler arkasından takip ettiler. Onu kanapeye yatırıp, üzerini kürk örtü ile sıkıca örttü. Servis boşluğundan yukarı sıcak *klah* yollaması için görevli aşçıya seslendi.

"Tamam, ne oldu?" diye sordu.

Lessa ona bakmadı; ama F'lar onun hayalet

görmüş gibi olan gözlerinde kısa bir bakış yakaladı. Sanki gördüklerini silmek istermiş gibi durmadan gözlerini kırpıyordu.

Sonunda bir şekilde kendini kontrol altına aldı ve alçak, bitkin bir sesle konuştu. "Ruatha'ya gittim. Ama . . . Ruatha'ya *geri* gittim."

"Ruatha'ya *geri* mi?" diye budalaca tekrar etti; anlamı bir an yakalayamadı.

Kesinlikle öyle, diye onayladı Mnementh ve F'lar'ın zihnine Ramoth'un hafızasından seçtiği iki görüntüyü yolladı.

Görüntülemenin öneminden afallayan F'lar, kendini yavaş yavaş yatağın kenarına çöker buldu.

"*Ara*dan geçmişe mi gittin?"

Lessa yavaşça başını sallayarak onayladı. Dehşet gözlerini terk etmeye başlamıştı.

"*Ara*dan geçmişe," diye mırıldandı F'lar, "Acaba . . ."

Kafası olasılıklar üzerinde dolaşıp durdu. Bu, hayatta kalma oranını iyice Weyr'in lehine çevirebilirdi. Bu olağanüstü yeteneği tam olarak nasıl kullanacağını düşünemedi; ama bunda ejder halkı için bir avantaj olması gerekiyordu.

Servis boşluğundan bir ses geldi. Tepsiyi platformdan aldı ve iki maşrapa doldurdu.

Lessa'nın elleri o kadar titriyordu ki dudaklarına götüremedi. *Ara*dan başka zaman gitmenin devamlı böyle bir şoka neden olup olmayacağını

merak ederek, F'lar maşrapayı onun için sağlamca tuttu. Eğer öyleyse, hiçbir avantajı olmayacaktı. Eğer o bugün yeteri kadar korkmuşsa, bir sonraki seferinde onun emirlerini o kadar hor görmeyebilirdi; ki bu da F'lar'ın yararına olacaktı.

Weyr'in dışında Mnementh bu fikre homurdandı. F'lar onu umursamadı.

Lessa şimdi şiddetli biçimde titriyordu. Bir kolunu ona sarıp, kürkü sıkıca onun ince bedenine bastırdı. Maşrapayı dudaklarına götürüp içmesi için zorladı. Titremenin azaldığını hissedebiliyordu. Lessa yıudumlar arasında kendini kontrol altına almak için eşit olarak belirlenmiş, uzun, derin nefesler aldı. F'lar kolları arasında sarsılmadığını hissettiği anda onu bıraktı. Lessa'nın daha önce hiç kimseye ilgi duyup duymadığını merak etti. Kesinlikle Fax, ailesinin Kale'sini işgal ettikten sonra olamazdı. Sadece on bir yaşındaydı, bir çocuktu. Nefret ve intikam, büyüyen kız çocuğunun hissettiği tek duygu muydu?

Lessa maşrapasını indirdi, sanki onun için tanımlanamaz bir önemi varmışçasına dikkatle ellerinin içinde tutuyordu.

"Şimdi. Anlat bana," diye kararlıca emretti. Lessa derin bir nefes aldı ve konuşmaya başladı. Elleri maşrapayı sıkı sıkı tutuyordu. İç kargaşası azalmamıştı; sadece artık kontrol altındaydı.

"Ramoth ve ben weyr çömezi antremanlarından sıkıldık," diye samimice itiraf etti.

F'lar, maceranın ona daha dikkatli olmasını öğretmiş olabilse de itaatkâr olmaya zorlayacak kadar korkutmadığını neşesizce fark etti. Herhangi bir şeyin de bunu başaracağından şüpheliydi.

"*Ara*dan oraya gidebilelim diye ona Ruatha'nın görüntüsünü verdim." Lessa F'lar'a bakmamıştı; ama profilinin hatları örtünün koyu kürkü üzerine düşüyordu. "Çok iyi bildiğim Ruatha'nın - kazaen kendimi zaman içinde geri, Fax'ın istila ettiği güne gönderdim."

F'lar şimdi Lessa'nın geçirdiği şoku anlayabiliyordu.

"Ve . . ." diye F'lar onu teşvik etti, sesi dikkatli bir yansızlıktaydı.

"Ve kendimi gördüm -" Sesi kesildi. Bir çaba ile devam etti. "Ramoth için ateş çukurlarının şekillerini ve çukurlardan aşağı İç Avlu'ya bakılırsa Kale'nin görülebileceği açıyı hayalimde canlandırmıştım. Çıktığım nokta da orasıydı. Tam şafak vaktiydi" sinirli bir refleksle çenesini kaldırdı -"ve gökyüzünde Kızıl Yıldız yoktu." Sanki F'lar'ın bu ayrıntının doğruluğunu tartışmak istemesini bekler gibi ona hızlı, savunucu bir bakış fırlattı. "Ve ateş çukurlarında sürünen, Kale'nin üst pencerelerine ip merdivenler sarkıtan adamlar gördüm. Kule nöbetçisinin seyrettiğini gördüm. Sadece seyrediyordu." Böyle bir ihanetten dolayı dişlerini sıktı. Gözleri kötülükle parıldadı. "Ve kendimi Salon'dan nöbetçi wher inine koşarken gördüm.

Biliyor musun,"- sesi acı bir fısıldamaya dönüştü- "Nöbetçi wherin niçin Kale'ye alarm vermediğini?"

"Niçin?"

"Çünkü gökyüzünde bir ejder vardı ve *ben*, Ruathalı Lessa onun üzerindeydim." Sanki bu bilgiden de kurtulacakmışçasına maşrapayı fırlatıp attı. "Çünkü oradaydım, Soy'dan biri gökyüzünde bir ejderin üzerindeydi, nöbetçi wher girişin yasal olduğunu düşünerek Kale'ye alarm vermemişti. Bu yüzden ben -" vücudu kasıldı, elleri o kadar sıkı kapanmışlardı ki parmak eklemleri bembeyaz olmuştu - "ailemin katlinin nedeni bendim. Fax değil! Bugün müşkülpesent bir aptal gibi davranmamış olsaydım. Ramoth ile orada olmayacaktım ve nöbetçi wher -"

Sesi suçlamaya suçlama ile karşılık vermenin isterik bir seviyesine çıkmıştı. F'lar sertçe onu tokatlayıp, sarsmak için cüppesini yakaladı.

Lessa'nın gözlerindeki sersem bakış ve yüzündeki trajedi, F'lar'ı alarma geçirdi. Lessa'nın inatçılığına kızgınlığı yok oldu. Onun ele avuca sığmaz özgür kafası ve ruhu F'lar'ı en az onun tuhaf, gizemli güzelliği kadar çekmişti. İnsanı çileden çıkaracak ters yönleri vardı; ama bunlar o kadar hayati bir parçasıydı ki içinden kötü ruh çıkarır gibi dikkatli sökülüp atılmalıydılar. Boyun eğmez iradesi bugün ağır bir şok geçirmişti ve kendine güvenini çabuk kazansa iyi olurdu.

"Tam tersine, Lessa," dedi sertçe F'lar, "Fax gene de aileni öldürecekti. Saldırısını rüşvet verebileceği bir adamın Kule nöbetçisi olduğu o sabah yapacak kadar iyi planlamıştı. Şunu da hatırla, şafak vaktiydi ve gün ışığı ile körleşen bir gece hayvanı olan nöbetçi wherin sorumluluğu şafakta biterdi ve o bunu bilirdi. Senin varlığın, sana lanete layık gözükse de, kesinlikle belirleyici bir etken değildi. Bu çok önemli olaya dikkatini çekerim, sen çocuk Lessa'yı uyararak kendini kurtardın. Bunu anlamıyor musun?"

"Yardım çağırabilirdim," diye mırıldandı; ama çılgın bakış gözlerini terk etmişti ve dudaklarında bir normal rengin hafif izi vardı.

"Suçluluk duyarak etrafta sağa sola sallanacaksan, durma git," dedi temkinli bir katılıkla.

Ramoth aniden bir fikir ileri sürdü, ikisi Fax'ın adamlarının istila etmeye hazırlandığı geçmiş bir zamanda olduklarından, bu zaten olmuştu, bu yüzden nasıl olur da değiştirilebilirdi ki? Yapılan şey o gün ve de bu gün için kaçınılmazdı. Başka Lessa nasıl olur da Weyr'e gelecek kadar yaşayabilir ve kuluçkadan çıkarken Ramoth'u etkileyebilirdi?

Mnementh Ramoth'un mesajını titizce, hatta Ramoth'un benmerkezli küçük ayrıntılarını bile taklit ederek nakletti. F'lar Ramoth'un acı gözlemlerinin etkisini görmek için dikkatlice Lessa'ya baktı.

"Her zamanki gibi son sözü Ramoth'un söylemesi gerekiyor," dedi Lessa eski tuhaf espri tarzından bir dokundurmayla.

F'lar boyun ve omuzlarındaki adalelerin gevşemeye başladığını hissetti. Lessa iyi olacak, diye karar verdi; ama bütün deneyimi doğru bakış açısına koymak için hepsini şu anda söyletmesi daha akıllıca olacaktı.

"Orada iki defa olduğunu söyledin, değil mi?" Onu yakından izleyerek kanapeye sırtüstü uzandı. "İkincisi ne zamandı?"

"Tahmin edemiyor musun?" diye alay edercesine sordu Lessa.

"Hayır," diye yalan söyledi.

"Kızıl Yıldız'ın benim için bir tehdit olacağını hissederek uyandığım şafaktan başka ne zaman olabilir ki? . . . Sen ve Fax kuzeydoğudan gelmeden üç gün önce."

"Göründüğü kadarıyla," diye basitçe belirtti, "iki sefer de kendi önsezilerindeymişsin."

Lessa başını sallayarak onayladı.

"Son zamanlarda bu içine doğuşlardan yine başka oldu mu . . . ya da pekiştirilmiş uyarılar mı diyeyim?"

Lessa ürperdi ama ona daha çok eski tavrı ile cevap verdi.

"Hayır ama eğer olursa sen gidersin. Ben istemiyorum."

F'lar pis pis sırıttı.

"Ancak," diye ekledi Lessa, "niçin ve nasıl olduğunu bilmek isterim."

"Hiçbir yerde bundan söz edildiğini görmedim," dedi ona samimiyetle F'lar. "Şüphesiz, bunu yaptığına göre -yadsınamaz şekilde - yapılabileceğini açıkça ortaya koydun," diye onu içerlemiş itirazı karşısında temin etti F'lar. "Ruatha'yı düşündüğünü söyledin; ama onu belirli bir gündeymiş gibi düşündün. Hatırlanacak bir günde. İlkbaharı, şafak sökmeden önceki vakti, Kızıl Yıldız'ın olmadığını düşündün evet, bundan bahsettiğini hatırlıyorum - böylece birisinin *ara*dan geçmişe gitmesi için özel bir güne ait nişanları hatırlaması gerekir."

Lessa yavaşça ve düşüncelice başını sallayarak onayladı.

"Aynı metodu Ruatha'ya üç Devir önce gitmek için ikinci defa kullandın. Gene şüphesiz, baharda."

F'lar avuçlarını birbirine sürttü, sonra vurgularcasına ellerini dizlerinin üzerine getirdi ve ayağa kalktı.

"Geri geleceğim," dedi ve Lessa'nın yarım kalan uyarı çığlığını umursamadan uzun adımlarla odadan çıktı.

Yanından geçerken Ramoth Weyr'ine kıvrılmıştı. Sabahki antremanlarda harcadığı enerjiye rağmen altın rengini iyi koruduğunu fark etti. F'lar ona bir göz attı, gözü çoktan koruyucu iç kapak-

la kapanmıştı.

Mnementh binicisini çıkıntılı kayada bekliyordu ve F'lar boynuna atladığı anda havalandı. Yukarı, Yıldız Taşı'na doğru daireler çizerek yükseldi.

Lessa'nın numarasını denemek istiyorsun, dedi Mnementh, beklenen deneyden kaygılanmamıştı.

F'lar onun eğri boynunu sevgi ile okşadı. *Ramoth ve Lessa'nın nasıl yaptıklarını anladın mı?*

Herhangi birinin anlayabileceği kadar, diye omuz silkercesine cevapladı. *Aklından hangi zaman geçiyor?*

F'lar'ın o ana kadar hiçbir fikri yoktu. Düşünceleri onu R'gul'un Hath'ının tuhaf Nemorth ile çiftleşmek için uçtuğu ve F'lar'ın ölen babası F'lon yerine R'gul'un Weyrlideri olduğu yaz gününe hiç şaşmadan getirdi.

Sadece *ara*nın soğuğu onların transfer olduklarının belirtisiydi; hâlâ Yıldız Taşı'nın üstünde havada duruyorlardı. F'lar transfer için gerekli bazı şeyleri kaçırıp kaçırmadıklarını merak etti. Sonra güneşin göğün faklı bir yerinde olduğunu ve havanın yazdan dolayı sıcak ve güzel olduğunu fark etti. Altlarındaki Weyr boştu; çıkıntılı kayada güneşlenen ejderler yoktu, Çukur'da işi ile uğraşan kadınlar yoktu. Gürültüler duyularını etkiledi: Kaba kahkahalar, bağırtılar, çığlıklar ve gürültülü patırtılı yere hakim olan yumuşak bir uğultu

vardı.

Sonra, Alt Mağaralardaki weyr çömezlerinin kışlasının olduğu yönden iki figür çıktı bir delikanlı ve genç bir bronz ejder. Çocuğun kolu gevşekçe hayvanın boynuna konmuştu. Bu yukarda uçan izleyicilere ulaşan tam bir keder izlenimiydi. İkisi gölün yanında durdular, çocuk çarşaf gibi düz olan mavi sulara dikkatle baktı, sonra yukarı kraliçenin weyrine göz attı.

F'lar çocuğun kendisi olduğunu biliyordu ve içini genç kendisine duyduğu acıma hissi doldurdu. Keşke üzüntüden bu kadar yıkılmış, bu kadar küskün o çocuğu bir gün Weyr lideri olacağı konusunda temin edebilseydi . . .

Aniden, kendi düşüncelerinden sersemlemiş bir şekilde Mnementh'e geri dönmesini emretti. Yüzüne tokat gibi çarpan *ara*nın kusursuz soğuğu, nerdeyse bir anda *ara*dan çıkmalarıyla normal kış soğuğuna döndü.

Gördüklerinden dolayı en az F'lar kadar ciddileşen Mnementh yavaşça kraliçenin weyrine doğru uçtu.

Görkemle yükseklere uçun,
Bronz ve altın.
Sarılarak dalışa geçin,
Kaleyi teslim alın.

Üç ay sayın ve fazlasını,
Ve de beş sıcak hafta,
Bir şeref günü ve
Bir ay sonra kimin umurunda?

Bir gümüş tel
Gökyüzünde. . .
Sıcakla hep hızlanır
Ve hepsi uçarlar.

"F'nor'dan bu saçma sapan şeyleri Ista Weyr'inden kazıp çıkarması için neden ısrar ettiğini bilmiyorum," diye öfkeli bir sesle ünledi Lessa. "İçlerinde günlük ekmek yapmak için kaç ölçü un gerekektiği üzerine ıvır zıvır notlardan başka bir şey yok."

F'lar incelediği Kayıtlar'dan başını kaldırıp ona bir baktı. İç çekti, kemik tıkırdatan bir gerinme ile koltuğuna geri yaslandı.

"Ben bir zamanlar," dedi Lessa dar, güçlü yüzünde pişman bir ifade ile, "bu kutsal Kayıtlar'ın bütün ejder ilimi ve insan bilgilerinin toplamını sakladıklarını düşünürdüm. Ya da öyle inanmaya yönlendirilmiştim," diye anlamlıca ekledi.

F'lar kıkırdadı. "Öyle yaparlar ama senin onu irdelemen gerekir."

Lessa burnunu kıvırdı. "Hıh. Sanki . . . varmış gibi kokuyorlar ve yapılacak tek uygun şey onları tekrar gömmek."

"Benim bulmayı umduğum diğer parça . . . derileri kokmadan ve sertleşmeden saklamaya ilişkin eski teknik."

"Gene de, kayıt için deri kullanmak aptalca. Daha iyi bir şey olmalı. Sevgili Weyrlideri, biz tamamen dar görüşlü olup çıktık*."

F'lar kelime oyununu anlayarak kahkahalarla gülerken Lessa sabırla ona baktı. Lessa o dakikası dakikasına uymayan ruh hallerinden birinin coşkusuyla birden ayağa fırladı.

"Şey, onu bulamayacaksın. Aradığın doğru bilgileri bulamayacaksın. Çünkü senin gerçekte neyin peşinde olduğunu biliyorum ve o kayıtlı değil."

"Açıkla."

"Oldukça acımasız bir gerçeği birbirimizden saklamaktan vazgeçmenin zamanı geldi."

"Hangisi?"

"Kızıl Yıldız'ın bir tehdit olduğu ve İpliklerin düşeceği hakkındaki ortak hislerimiz! Saf kibrin dışına çıkarak karar verdik ve hayatlarımızdaki özellikle çok önemli noktalara *ara*dan geri gittik ve sonra daha önceki kendilerimizde bu fikri güçlendirdik. Ve senin için, bu, kaderinin" - sesi bu kelimeyi alaylı hale soktu "bir gün Weyrlideri olmak olduğuna karar verdiğin gündü."

* İngilizce'de *dar görüşlü* anlamına gelen "hidebound" birleşik sözcüğü bölünerek anlaşıldığında *deriye bağımlı* manasına gelir. (ç.n.)

"Bizim aşırı tutucu, R'gul," diye küçümseyerek devam etti, "haklı olabilir miydi? Çünkü dört yüz Devir'dir İpliklerin olmaması, bir daha olmayacağı manasına gelebilir miydi? Ve çok az ejderimiz olmasının nedeni ejderlerin kendilerinin Pern için artık gerekli olmadıklarını hissetmiş olmaları mıydı? Bizim asalak olduğumuz kadar çağdışı kalmamız da?"

F'lar onun acı ifadesine ne kadar uzun süre bakakaldığını ya da onun irdeleyen sorularına cevap bulmasının ne kadar sürdüğünü bilmiyordu.

"Her şey mümkün, Weyrkadını," diye kendi sesinin sakince cevapladığını duydu. "Buna korkudan kaskatı kesilmiş on bir yaşında birinin ailesini öldürenlerden intikam planlayabileceği ve - bütün dezavantajlara rağmen başarılı olabileceğine ilişkin pek muhtemel olmayan gerçek de eklenebilir."

Lessa, F'lar'ın beklenmedik çürütüşünden etkilenerek ileri istemdışı bir adım attı. Dikkatlice dinledi.

"Ben hayatta ejder yetiştirmek ve bahar oyunları oynamaktan daha çok şey olduğuna inanmayı," diye yılmaz bir şekilde devam etti, "tercih ederim. Bu benim için yeterli değil. Ve diğerlerinin kişisel çıkar ve rahatlarının ötesine bakmalarını sağladım. Ben onlara amaç ve disiplin verdim. Her biri, ejder halkı ya da Kaleli, aynı şekilde ondan yarar sağlar."

"Ben bu Kayıtlar'a rahatlamak için bakmıyorum. Ben somut gerçekler arıyorum."

"Weyrkadını, daha önceden İpliklerin var olduğunu ispat edebilirim. Aralıklar sırasında Weyrlerin çöktüğü dönemleri ispat edebilirim. Kış gündönümünde Kızıl Yıldız'ı Göz Kaya'nın içinden görebilirsen, Kızıl Yıldız'ın Pern'e İplikleri atacak kadar yakından geçeceğini ispat edebilirim. Bu gerçekleri ispat edebildiğimden dolayı, Pern'in tehlikede olduğuna inanıyorum. *Ben* inanıyorum . . . on beş Devir önceki genç değil. F'lar, bronz binici, Weyrlideri ona inanıyor!"

Lessa'nın gözlerinin belli belirsiz şüpheler yansıttığını gördü; ama düşüncelerinin ona güven vermeye başladığını hissetti.

"Daha önce bir kere bana inanmakta zorluk hissetmiştin," diye daha yumuşak bir sesle devam etti, "senin bir Weyrkadını olabileceğini ileri sürdüğümde. Bana inandın ve . . ." Söylediğinin kanıtıymışçasına eliyle weyri işaret etti.

Lessa ona zayıf, keyifsiz bir gülücük sundu.

"İşte bu yüzden Fax'ı ayaklarımın dibinde ölü yatarken bulduğumda hayatta ne yapacağımı hiç planlamamıştım. Şüphesiz, Ramoth'un Weyr eşi olmak harikulade ama" - hafifçe kaşlarını çattı - "artık yeterli değil. İşte bu yüzden uçmayı öğrenmeyi bu kadar çok istedim ve . . ."

". . . işte bu tartışma ilk olarak böyle başladı," diye onun yerine alaycı bir gülümseme ile bitirdi

F'lar.

Hızla masanın üzerinden uzandı.

"Lessa, inanmamak için nedenin olana kadar bana inan. Senin kuşkularına saygı duyuyorum. Kuşkulanmakta yanlış bir şey yok. Kuşku bazen daha büyük güvenlere götürür. Ama bahara kadar bana inan. Eğer o zamana kadar İplikler yağmazsa . . ." Kaderci bir şekilde omuz silkti.

Lessa uzun bir süre ona baktı ve sonra kabul ederek başını yavaşça eğdi.

F'lar onun kararıyla rahatladığını gizlemeye çalıştı. Lessa, Fax'ın keşfettiği gibi acımasız bir rakip ve kurnaz bir taraftardı. Bunların yanında, Weyrkadını'ydı: onun planları için gerekliydi.

"Şimdi, hadi küçük ayrıntıları düşünmeye geri dönelim. Biliyorsun, onlar İplik akınlarının zamanını, yerini ve devam süresini bana söylüyorlar," güven verircesine Lessa'ya sırıttı. "Ve bu bilgilerden benim kendi zaman çizelgemi yapmam gerekiyor!"

"Zaman çizelgesi mi? Ama zamanı bilmediğini söylemiştin?"

"Bu İpliklerin fırıl fırıl dönerek düşmediği gün mü var? Bir kere, hava yılın bu zamanında aşırı derecede soğuk giderken, İplikler hemen kırılganlaşır ve toz gibi uçup giderler. Zararsızdırlar. Bununla beraber, hava ısındığında, yaşayabilirler ve . . . ölümcüldürler." İki elini yumruk yaptı, bir diğerinin üzerinde ve bir tarafındaydı. "Kızıl Yıl-

dız sağ elim, Pern sol. Kızıl Yıldız bizim ters yönümüzde hızla dönüyor. Aynı zamanda da düzensiz olarak sallanıyor."

"Bunu nereden biliyorsun?"

"Kale Weyri'nin Kuluçka Alanı'nın duvarlarındaki çizim. Biliyorsun, orası ilk Weyr'di."

Lessa ters ters gülümsedi. "Biliyorum."

"Böylece, Yıldız geçiş yaparken İplikler fırıl fırıl dönerek bize yaklaşık on dört saat aralıkla altı saat süren saldırılar yaparlar."

"Saldırılar altı saat mi sürer?"

F'lar başını ciddiyetle sallayarak onayladı.

"Kızıl Yıldız bize en yakın olduğu zaman. Şu an Geçişinin tam başlangıcı."

Lessa kaşlarını çattı.

F'lar masanın üzerindeki deri tabakaların altını üstüne getirdi. Bir şey metalik bir tıkırtıyla taş zemine düştü.

Lessa merakla almak için eğildi. İnce levhayı elinde evirip çevirdi.

"Bu da ne?" Araştıran bir parmağını bir yüzündeki düzensiz dizaynın üzerinde hafifçe dolaştırdı.

"Bilmiyorum. F'nor onu Kale Weyri'nden getirmiş. Kayıtlar'ın konduğu sandıkların birine çivilenmişmiş. Önemli olacağını düşünerek yanında getirmiş. Kuluçka Alanı'nın duvarındaki Kızıl Yıldız çiziminin tam altında buna benzer bir plaka olduğunu söyledi."

"Bu bölümü oldukça açık: "*Ara*dan tamamen giden annemin babasının babası bunun gizin anahtarı olduğunu söylediler ve bu ona amaçsızca birşeyler karalarken gelmiş: o onun şunu söylediğini söyledi: ARRHENIUS? EUREKA! MYCORRHIZA*. . ." Şüphesiz bu bölüm hiçbir anlam taşımıyor," diye güldü Lessa. "Pernce bile değil bu son üç kelime saçma sapan."

"Ben onu inceledim, Lessa," diye yeniden ona göz atarak ve çıkardığı neticeleri tekrar doğrulamak için ucunu yana eğerek cevapladı F'lar. "Tamamen *ara*dan gitmenin tek yolu ölmektir, değil mi? Besbelli ki, insanlar kendi kendilerine öyle uçup gitmezler. Bu yüzden bu, doğru dürüst yazmasını bilemeyen bir torun tarafından hürmetle kaydedilen bir ölüm hayali. 'Karalarken', boyamanın geniş zamanı olarak kullanılmış!" Hoşgörürcesine gülümsedi F'lar. "Ve geri kalanı gibi saçmalık işte - çoğu ölüm hayali gibi, herkesin bildiğini 'açıklıyor'. Okumaya devam et."

"Üreme hücrelerini yok etmek için alev püskürten ateş kertenkeleleri. Q.E.D.' ?"

"Burada da yardımcı olacak bir şey yok. Belli ki İplikler için doğru kelimeyi bile bilmeyen bir ejderadamın ilkel sevinci." F'lar'ın omuz silkişi anlamlıydı.

Lessa şekillerin mürekkepli olup olmadığını

*Arrhenius: İsveçli fizikçi ve kimyacı. Pansperma hipotez ile yıldızlar arası boşlukta yer değiştiren çok küçük canlı hücrelerle hayatın bir yıldızdan başka birine geçebileceğini öne sürdü.

 Eureka: Bakır, nikel alaşımı.

Mycorrhiza: Kökmantar (ç.n.)

anlamak için bir parmağını ıslattı. Eğer bu şekilleri çıkarabilirse metal iyi bir ayna olacak kadar parlaktı. Bununla beraber, şekiller düzgün ve hasarsız kaldılar.

"İlkel ya da değil, hayallerini kaydetmek için, iyi saklanmış derilerden bile daha üstün, kalıcı bir yolları varmış," diye mırıldandı Lessa.

"İyi saklanmış zırvalar," dedi F'lar, anlaşılabilir veriler için baktığı derilere geri dönerek.

"Kötü yazılmış bir balad mı?" diye Lessa merak etti ve sonra hepsini birden kafasından çıkardı. "Şekil güzel bile değil."

F'lar Pern'in kıtasal kütlelerinin üzerine taşan yatay çizgilerin kapladığı bir haritayı çekti.

"İşte," dedi, "bu saldırı dalgalarını gösteriyor ve bu," üzerinde dikey çizgiler olan başka bir haritayı çekti "zaman dilimlerini. Bununla on dört saatlik aralarla Pern'ın belirli bölgelerinin her bir saldırıdan etkilendiğini görebiliyorsun. Weyrlerin aralıklı olmasının bir nedeni bu."

"Altı dolu Weyr," diye mırıldandı Lessa, "yaklaşık üç bin ejder."

"İstatistiklerin farkındayım," diye anlatımdan yoksun bir sesle cevapladı F'lar. "Bu tek başına hiçbir Weyrin saldırıların ağırlığı altında ezilmediği anlamına geliyor, illa üç bin ejderin bulunduğu anlamına değil. Bununla beraber, bu zaman çizelgeleri ile Ramoth'un ilk yumurtaları olgunlaşana kadar idare edebiliriz."

Lessa ona kinikçe bir bakış attı. "Sen bir kraliçenin kapasitesine çok fazla güveniyorsun."

Bu görüşü sabırsız bir el hareketiyle kenara attı. "Senin fikrin her ne olursa olsun, bu Kayıtlar'ın içindeki olayların ürkütücü tekrarına güvenim daha çok."

"Ya!"

"Günlük ekmek ölçülerinin ne kadar olduğundan bahsetmiyorum, Lessa," diye sertçe cevapladı, sesi yükseliyordu. "Yani şöyle şöyle bir filo devriyeye yollandığında devriyenin ne kadar sürdüğü gibi zamanlar, kaç binicinin yaralandığı gibi şeyler. Bir Geçiş'in elli yıllık süresinde ve böyle Geçişler arasındaki Aralıklar'da kraliçelerin kuluçka kapasiteleri. Evet, bu onları anlatıyor. Burada incelediklerimin hepsine göre," ve yakındaki tozlu, kokan deri yığınına vurgularcasına vurdu, "Nemorth'un son on Devir'de her seferinde iki defa çiftleşmiş olması gerekiyordu. Eğer o beş para etmez on ikilik yumurtlamalarına devam etmiş olsaydı, fazladan iki yüz kırk hayvanımız olacaktı . . . Sözümü kesme. Ama bizim Weyrkadını olarak Jora ve Weyrlideri olarak R'gul'umuz vardı. Hem de dört yüz Devirlik Aralık boyunca gezegen çapında düştüğümüz hoşnutsuzluk. Evet, Ramoth on ikinin çok üzerinde yumurtlayacak. Bir kraliçe yumurtası da yumurtlayacak, sözüme kulak ver. Çiftleşmek için sık sık uçacak ve cömertçe yumurtlayacak. Kızıl Yıldız'ın bize en ya-

kın geçme zamanı geldiğinde ve saldırılar sıklaştığında, hazır olacağız."

Lessa ona bakakaldı, gözleri kuşkudan fal taşı gibi açılmıştı. "Ramoth'un doğurmasıyla mı?"

"Ramoth'un ve onun yumurtlayacağı kraliçelerin doğurmalarıyla. Hatırla, Faranth'ın bir seferinde birçok kraliçe yumurtası dahil olmak üzere altmış tane yumurtladığı üzerine Kayıtlar var."

Lessa sadece hayretler içinde yavaşça başını sallayabildi.

"Bir gümüş tel / Gökyüzünde . . . Sıcakla hepsi hızlanır/Ve her zaman uçar," diye ona alıntı yaptı F'lar.

"Yumurtlamasına daha haftalar var ve sonra kuluçkadan yavruların çıkması lazım . . ."

"Son zamanlarda Kuluçka Alanı'nda bulundun mu? Çizmelerini giy. Sandaletlerle yanarsın."

Lessa bunu gırtlaktan gelen bir sesle ciddiye almadı. F'lar onun güvensizliği ile açıkça eğlenerek geriye yaslandı.

"Ve sonra Etkileme yapmanız gerekecek ve binicileri beklemeniz -" diye devam etti Lessa.

"Niçin daha büyük erkek çocuklarda ısrar ettiğimi sanıyorsun? Ejderler binicilerinden çok daha önce olgunlaşırlar."

"O zaman sistem hatalı."

F'lar balmumu kalemini ona sallayarak, hafifçe gözlerini kıstı.

"Ejder geleneği bir kılavuz olarak başladı . . .

ama insanın da çok gelenekselci olduğu zamanlar geldi - sen ne demiştin? - aşırı dar görüşlü mü? Evet, Weyr doğumluları kullanmak gelenekti, çünkü uygundular. Ve ejderlere hassaslık hem baba hem annesi weyr doğumlu olanlarda kuvvetleniyordu. Bu weyr doğrumlular en iyisidirler manasına gelmez. Sen, mesela . . ."

"Ruatha soyunda Weyr kanı vardır," dedi gururla Lessa.

"Kabul. Naton'u al; o Nabollu zanaatkâr soyundan, ama F'nor onun Canth'ın kendisini anlamasını sağlayabildiğini söylüyor."

"A, bu o kadar zor bir şey değil," diye aniden söylendi Lessa.

"Ne demek istiyorsun?" diye onun sözlerine çıkıştı F'lar.

Her ikisi de yüksek perdeden, insanın içine işleyen bir çığlıkla durduruldu. F'lar bir an dikkatlice dinledi ve sonra sırıtarak omuz silkti.

"Yeşillerden biri kendini kovalatıyor."

"Ve bu şu senin sözde herşeyi bilen Kayıtlar'ının asla bahsetmediği bir başka şey. Niçin sadece altın ejderler üreyebiliyormuş?"

F'lar şehvet dolu kıkırdamayı gizlemedi.

"Şey, bir kere, ateş taşı üremeyi engelliyor. Eğer hiç taş çiğnemezlerse, bir yeşil yumurtlayabilir ama en iyi üretebileceği şeyler ufak hayvanlardır. Bizim büyüklere ihtiyacımız var. Ve bir diğer şey," - muzurca sırıtıp bile bile devam

ederken, kıkırtısı iyice arttı- "eğer yeşiller üreyebilirse, cinsel aşka eğilimleri ve sahip olduğumuz sayıları düşünüldüğünde, tepemize kadar ejder ile dolmamız çok kısa sürer."

İlk çığlığa bir diğeri katıldı ve sonra Weyr'in kendi taşları onu iletiyormuş gibi alçak bir uğultu zonklamaya başladı.

Yüzü hayretten çok, sevinçli bir büyük bir şaşkınlığa geçen F'lar hızla geçitten yukarı fırladı.

"Sorun ne?" diye soran Lessa, arkasından koşmak için eteklerini topluyordu. "Bu ne anlama geliyor?"

Her yerde çınlayan uğultu kraliçenin weyrinin yankılı bölümünde sağır ediciydi. Lessa Ramoth'un gitmiş olduğunun farkına vardı. F'lar'ın çizmelerinin çıkıntılı kayaya giden geçidi dövdüğünü duydu, kös gümbürtüsü uğultunun içinde net bir *pata pat* idi. Çığlık şimdi o kadar yükselmişti ki duyulamaz haldeydi; ama hâlâ sinir bozucuydu. Korkup kaygılanan Lessa F'lar'ı dışarı doğru takip etti.

Çıkıntılı kayaya ulaştığında Çanak, Kuluçka Alanı'nın zirvelerdeki girişine uçan ejderlerin sesleri ile doluydu. Biniciler, kadın, çoluk çocuk, hepsi heyecandan çığlık çığlığa Weyr halkı, Çanak boyunca Alan'ın alt girişine doğru akıyorlardı.

Girişe doğru gitmek için hamle yapan F'lar'ın görüntüsünü yakaladı ve tiz bir çığlıkla bekleme-

si için ona seslendi. F'lar o gürültünün içinde Lessa'yı duyamamıştı.

Önünde inecek uzun basamaklar olması, sonra Çanağın diğer ucundaki beslenme alanına bakan merdivenlerden Kuluçka Alanı'na çıkması gerektiğinden dolayı oraya gidecek son kişinin o, Weyrkadını, olacağını fark eden Lessa, kızgınlıktan köpürüyordu.

Ramoth niçin yumurtlamayı gizli tutmaya karar vermişti? Onu yanında isteyecek kadar weyr eşine yakın değil miydi?

Bir ejder ne yapacağını bilir, diye sakince Lessa'ya bildirdi Ramoth.

Bana söyleyebilirdin, diye sızlandı Lessa, kendini daha da suiistimal edilmiş hissediyordu.

Demek F'lar'ın dev yumurtlamalar ve üç bin hayvan hakkında sürekli dırdır ettiği zamanlarda, bu çileden çıkaran çocuk ejder bunu yapıyordu!

F'lar'ın diğer bir sözünü hatırlamak - Kuluçka Alanı'nın durumu hakkında olanı- Lessa'nın sinirlerinin yatıştırmadı. Dağ yüksekliğindeki mağaraya adımını attığı anda, sandaletlerinin tabanından gelen sıcağı hissetti. Herkes mağaranın diğer ucunda dağınık bir çember şeklinde toplanmıştı. Ve herkes bir o ayağının üstüne bir öbür ayağının üstüne sallanıyordu. Lessa'nın da birazdan başlayacağı gibi, bu sadece Ramoth'un ne yapmış olduğunu görme olasılığını azaltıyordu.

"Bırakın da geçeyim!" diye iki uzun binicinin

geniş sırtlarına vurarak otoriterce emretti.

Onun için gönülsüzce bir ara yol açıldı ve o sağındaki solundaki heyecanlı weyr halkına bakmadan aralarından geçti. Öfkeli, şaşkın ve incinmişti. Kızgın kumlar onu minik, acayip, kırıtan, hızlı adımlar atmasına neden olduğundan gülünç gözüktüğünü biliyordu.

Şaşkın, fal taşı gibi açık gözlerle yumurta yığınına bakarak durdu ve ısınan ayakları gibi önemsiz şeyleri unuttu.

Ramoth kuluçka için kıvrılmış, acayip derecede kendinden hoşnut gözüküyordu. Yumurtalar üzerinde koruyucu bir kanadı açıp kapatıp kımıldandığından onları saymak zordu.

Hiç kimse onları çalmayacak, budala, bu yüzden kanat çırpmayı kes, diye hesap yapmaya çalışırken öğüt verdi.

Ramoth itaatkârca kanatlarını topladı. Bununla beraber, annelik kaygısını hafifletmek için, boynunu parıldayan, benekli yumurta halkasından dışarı kıvrıla kıvrıla uzattı. Bütün mağaraya bakarak, çatallı dilini çıkarıp ileri geri titretiyordu.

Ani rüzgâr gibi bir koca iç çekiş mağarayı kapladı. Şimdi, Ramoth'un kanatlarının sardığı yerde benekli yumurtaların arasında altın bir parıltı ışıldadı. Bir kraliçe yumurtası!

"Bir kraliçe yumurtası!" Çığlık aynı anda en az elli gırtlaktan birden yükseldi. Kuluçka Alanı alkışlar, tezahüratlar, çığlıklar ve sevinç uğul-

tuları ile çınladı.

Birisi Lessa'yı kaldırdı ve aşırı bir duyguyla etrafında çevirerek döndürdü. Ağzının civarlarına bir öpücük kondu. Daha ayağını sağlamca yeni yere koymuştu ki başka biri tarafından kucaklandı - onun Manora olduğunu düşündü - ve sonra kutlama içinde itilip kakıldı, ta ki rahatsız ayağını rahatlatmak ve kutlayanların arasında onlardan kurtulmak için bir tür dansla geri geri sendeleyerek gidene kadar.

Kaynaşan eğlenenlerin arasından kurtuldu ve Alan'dan Ramoth'a doğru koştu. Yumurtaların önünde aniden durdu. Nabız atıyormuş gibiydiler. Kabukları yumuşak gibiydi. O Ramoth'u Etkilediği gün sert olduklarına yemin edebilirdi. Emin olmak için birine dokunmak istedi; ama buna cesaret edemedi.

"*Dokunabilirsin*, diye onu havalara girerek temin etti Ramoth. Diliyle yavaşça Lessa'nın omuzuna okundu.

Yumurta dokunduğunda yumuşaktı ve Lessa zarar vereceğinden korkarak hızla elini geri çekti.

Sıcaklık onları sertleştirecek, dedi Ramoth.

"Ramoth, seninle çok gurur duyuyorum," Lessa taparcasına, gururdan gökkuşağı gibi rengârenk parıldayan kocaman gözlere bakarak iç çekti. "Sen şimdiye kadar var olan

kraliçelerin en harikasısın. İnanıyorum ki bütün Weyrleri tekrar ejderlerle dolduracaksın. İnanıyorum ki dolduracaksın."

Ramoth kafasını görkemli bir şekilde eğdi, sonra yumurtaların üzerinde korurcasına sağa sola sallamaya başladı. Birden, bir yumurta daha yapmak için kumlara tekrar çökmeden önce kuluçkasından kalkıp kanatlarını havada çırparak tıslamaya başladı.

Altın yumurtanın gelişi için takdirlerini sunduklarından, sıcak kumlardan rahatsız olan weyr halkı Kuluçka Alanı'nı terk etmeye başladı. Bir kraliçenin yumurtalarının tamamını bırakması birkaç gün süreceğinden beklemenin bir anlamı yoktu. Önemli olan, altının yanında yedi yumurta daha duruyordu ve eğer şimdiden yedi ise son toplam için iyi bir işaretti. Ramoth dokuzuncu benekli yumurtasını çıkarırken bahisler tutuşulmaya başlamıştı bile.

"Tam önceden söylediğim gibi, bir kraliçe yumurtası, hepimizin annesi adına," dedi F'lar'ın sesi Lessa'nın kulağına. "Ve en azından on bronz olacağına bahse girerim."

Lessa ona baktı, şu anda Weyrlideri ile tamamen uyum içindeydi. Mnementh'in o anda çıkıntılı kayada gururla tünediğini, eşine sevecence baktığının bilincindeydi. Lessa düşünmeden elini F'lar'ın koluna koydu.

"F'lar sana inanıyorum."

"Sadece, şimdi mi?" F'lar ona takıldı ama içten gülümsüyordu ve gözleri gururluydu.

Weyrli, gözle; Weyrli, öğren
Yeni bir şey her Devir'de.
En yaşlı, en soğuk da olabilir.
Doğruyu hisset, gerçeği bul!

F'lar'ın sonraki aylardaki emirleri weyr halkı arasında sonsuz fısıldaşmalara ve tartışmalara neden olduysa da, onlar Lessa'ya sadece, Ramoth kırk bir yumurtalık sevindirici toplamı yumurtlamayı bitirdikten sonraki tartışmaların mantıki bir sonucu gibi gözüktü.

F'lar R'gul'un tutuculuklarını daha çok gücendirerek geleneğe boş verdi.

R'gul'un liderliği sırasında, Lessa'nın illet olduğu, geçerliliğini yitirmiş doktrinlerden nefret etmesinden ve F'lar'ın zekâsına duyduğu saygıdan dolayı Lessa onu tamamen destekledi. F'lar'ın tahminlerinin bahara kadar birbiri ardına gerçekleştiğini görene kadar ona "inanacağım" diye verdiği daha önceki sözünü tutmayabilirdi. Ne var ki, bunlar *ara*dan geçmişe gidişte yaşadıklarından sonra artık güvenmediği önsezilerine değil de, kayıtlı olaylara dayanıyordu.

Yumurta kabukları sertleşip, Ramoth daha özenli kuluçkaya yatmak için kraliçe yumurtasını beneklilerin bir kenarına yuvarlar yuvarlamaz, F'lar olası binicileri Kuluçka Alanı'na getirdi. Adaylar geleneğe uygun olarak yumurtaları ilk olarak Etkileme gününde gördüler. Bu geçmiş örneğe F'lar diğerlerini de ekledi: altmışın çok

azı weyr doğumluydu ve çoğu ergenliklerinin sonlarına yaklaşıyorlardı. Adayların onlara dokunarak, onları okşayarak, bunlardan birinden çıkacak genç ejderlerin, Etkilenme'ye hevesli oldukları ve bunu bekledikleri fikri ile rahatlayarak yumurtalara alışmaları gerekiyordu. F'lar böyle bir alıştırmanın, Etkileme sırasında sakar ejderciklerin yolundan kaçamayacak kadar çok korkan çocukların kayıplarını azaltabileceğini düşündü.

F'lar bir taraftan da Lessa'ya Kylara'nın onun kıymetli altın yumurtasına yaklaşmasına izin vermesi için Ramoth'u ikna etmeyi kabul ettirmişti. Kylara zaten oğlunu sütten kesmişti, Lessa'nın hocalığında altın yumurtanın yanında saatler geçirdi. Kylara T'bor'a olan gevşek bağlılığına rağmen, F'lar'ın arkadaşlığına açık bir tercih gösterdi. Bundan dolayı, Lessa, bu onun yeni doğan kraliçe ile Kale Weyr'ine gideceği manasına geldiğinden, F'lar'ın Kylara planının yürümesi için büyük acılar çekti.

F'lar'ın Kale doğumluları binici olarak kullanması ek bir amaca hizmet ediyordu. Fiili Yumurtadan Çıkma ve Etkileme olmadan kısa bir süre önce, Lytol, Ruatha Kalesi'ne atanan Bekçi, bir başka mesaj yolladı.

"Bu adam kötü haber yollamaktan gerçekten çok zevk alıyor," dedi Lessa, F'lar mesaj derisini ona uzatırken.

"O iç karartıcı biri," diye ona katıldı F'nor. Mesajı o getirmişti. "Böyle bir kötümser ile özgürlüğünün sınırlandığı için o ufaklığa üzülüyorum."

Lessa kahverengi biniciye kaşlarını çattı. Hâlâ atalarının Kalesi'nin Lordu olan Gemma'nın oğlundan her bahsedilişi tatsız buluyordu. Ama . . . annesinin ölümüne kasıtsız neden olduğundan ve aynı anda hem Weyrkadını hem Kale Leydisi olamayacağından, Gemma'nın Jaxom'una Ruatha Lordu olmak uyuyordu.

"Ne var ki ben," dedi F'lar, "bu uyarılardan dolayı ona müteşşekkirim. Meron'un gene sorun çıkarabileceğinden şüphelendimdi."

"Onun sinsi gözleri var, Fax gibi," diye belirtti Lessa.

"Sinsi gözlü ya da değil, o tehlikeli," diye onu cevapladı F'lar. "Ve onun bizim kasten Soy'dan adamlar seçerek Aile Bağlarını zayıflattığımız hakkında söylentiler yaymasına izin veremem."

"Zaten Kalelilerin oğullarından daha çok zanaatkârların oğulları var," diye homurdandı F'nor.

"Onun İpliklerin görünmediğini sorgulamasını beğenmiyorum," dedi kasvetlice Lessa.

F'lar omuz silkti. "Uygun zamanda görünecekler. Havanın soğuk devam ettiğine şükredin. Hava ısınır ve İplikler hâlâ görünmezse, işte o zaman endişe edeceğim." Lessa'ya sözünü imalı bir şekilde hatırlatarak sırıttı.

F'nor aceleyle boğazını temizledi ve kafasını

çevirdi.

"Bununla beraber," diye Weyrlideri canlı bir şekilde devam etti, "diğer suçlama hakkında bir şey yapabilirim."

Böylece, yumurtalar çatlamaya başlayacakmış gibi gözüktüğünde, uzun zamandır süren bir geleneği bozdu ve zanaatkârlardan ya da Kale'den genç adayların babalarını toplayıp getirmeleri için binicileri gönderdi.

Dev Kuluçka Alanı, ısıtılan Alan'ın yukarısındaki katlardan izleyen Weyr halkı ve Kalelilerden neredeyse dolmuş bir görüntü veriyordu. Bu sefer orada korku havası yok, diye gözlemledi Lessa. Genç adaylar gergindiler, evet ama sallanıp, kırılan yumurtalardan daha ödleri patlamıyordu. Eşgüdümleri az olan ejdercikler sakarca tökezlediklerinde -onlar sanki Lessa'ya daha önce Etkilenmişlercesine hevesli yüzlerle etraflarına bile bile bakıyorlarmış gibi geldiler - gençler ya kenara çekildiler ya da uğuldamaya başlayan ejderciğe doğru ilerlediler. Etkileme çok çabuk ve kazasız bitti. Her şey çok çabuk oldu diye düşündü Lessa. Tökezleyen ejderlerin ve gururlu binicilerin zafer alayı, Kuluçka Alanı'ndan kışlaya doğru düzensizce ilerledi.

Genç kraliçe kabuğundan fırladı ve şaşmadan kendine güvenerek sıcak kumların üzerinde duran Kylara'ya gitti. İzleyen hayvanlar onaylarını belirttiler.

"Çok çabuk bitti," dedi F'lar'a o akşam hayal kırıklığı içinde Lessa.

F'lar bir adımın daha planladığı gibi gitmesinden dolayı kendine akşama dinlenme izni vererek hoşgörürcesine güldü. Kaleliler şaşırmış, afallamış ve Weyr ile Weyrlideri'nden etkilenmiş biçimde evlerine götürüldüler.

"Çünkü bu sefer sen izliyordun," diye belirtti, saçından bir bukleyi geri atarak. Lessa'nın profilini görmesini engelliyordu. Tekrar kıkırdadı. "Naton'a dikkat edeceksin . . ."

"N'ton," diye onu düzeltti Lessa.

"Tamam N'ton - bir bronz Etkiledi."

"Tam önceden söylediğin gibi," dedi biraz sertçe.

"Ve Kylara, Pridith için Weyrkadını oldu."

Lessa bu konuda yorum yapmadı ve F'lar'ın kahkahasını umursamamak için elinden geleni yaptı.

"Onu hangi bronzun uçuracağını merak ediyorum," diye yavaşça mırıldandı F'lar.

"T'bor'un Orth'u olsa iyi olur," dedi kızarak Lessa.

F'lar ona sadece bilge bir adamın yapabileceği bir şekilde cevap verdi.

Çatla toz, siyah toz,
Dondurucu havada
İşe yaramaz toz, yıldıztozu,
Geliyor çıplak Kızıl Yıldız'dan.

Lessa aniden uyandı, başı ağrıyordu, gözleri bulanıktı, ağzı kuru. Geldiği gibi tamamını hatırlayamadan kaçan berbat bir kâbusu hatırladı. Yüzünden saçları çekti ve aşırı terlediğini fark ederek şaşırdı.

"F'lar?" diye kararsız bir sesle seslendi. Besbelli ki erken kalkmıştı. "F'lar," diye daha yüksek sesle tekrar seslendi.

Geliyor, diye ona haber verdi Mnementh. Lessa ejderin tam o anda çıkıntılı kayaya indiğini hissetti. Ramoth'a uzandı ve kraliçenin de biçimsiz, korkutucu rüyalardan rahatsız olduğunu fark etti. Ejder hafifçe doğruldu ve sonra tekrar derin uykuya daldı.

Belirsiz korkularından rahatsız olan Lessa kalktı ve Weyr'e geldiğinden beri ilk defa banyodan önce giyindi.

Boşluktan aşağı kahvaltı için seslendi, sonra beklerken marifetli parmaklarla saçlarını ördü.

Tam F'lar içeri girdiğinde, tepsi platformda belirdi. F'lar omzunun üzerinden geri Ramoth'a bakıp duruyordu.

"Nesi var?"

"Benim kâbusumu yansıtıyor. Buz gibi terler

içinde uyandım."

"Devriyeleri belirlemek için gittiğimde oldukça sakince uyuyordun. Biliyorsun, bu hızlı büyüme ile ejdercikler sınırlı uçuşlara yatkın hale geldiler. Bütün yaptıkları yemek ve uyumak. Bu . . ."

"Bir ejderin büyümesini sağlayan şeydir," diye onun adına tamamladı ve düşüncelice sıcak *klah*ından bir yudum aldı. "Eğitim süreçleri konusunda çok dikkatli olacaksın, değil mi?"

"Yani yanlışlıkla zaman *ara*sında uçmalarını engellemek mi demek istedin? Tabii ki edeceğim," diye onu temin etti. "Canı sıkılmış ejder binicilerinin sorumsuzca pat diye girip çıkmalarını istemem." Ona uzun sert bir bakış yöneltti.

"Evet, uçmayı bana yeteri kadar erken öğretmemeleri benim suçum değil," dedi özellikle kötü niyetli olduğunda kullandığı tatlı tonda. "Eğer Etkilememden ilk uçuşuma kadar eğitim görseydim, o yolu asla keşfedemezdim."

"Kesinlikle doğru," dedi ciddiyetle F'lar.

"Biliyor musun, F'lar, eğer ben onu keşfetmişsem, başka birisi de keşfetmeli ve birisi keşfetmiş olmalı. Eğer hâlâ keşfetmemişlerse."

F'lar *klah* dilini yakarken surat asarak içti. "Sağduyulu olarak nasıl bulunacağını bilmiyorum. Kendimizin ilk olduğunu düşünürsek aptalızdır. Her şeyden önce, bu ejderlerin kalıtsal bir özelliği, yoksa onu asla yapamazdın."

Lessa kaşlarını çattı, hızla nefes aldı ve sonra

omuz silkerek bıraktı.

"Devam et," diye onu cesaretlendirdi F'lar.

"Şey, İpliklerin yakınlaşması hakkındaki kanımızın birimizin İpliklerin düştüğü zamandan geri gelmesinden doğmuş olması mümkün değil mi? Yani . . ."

"Benim tatlı kızım, ikimiz beraber, her bir başıboş fikir ve olayı, eğer yürüyüp yüzümüze tokat atarsa, dürüst bir önseziyi bilemeyinceye dek analiz ettik - bu sabahki rüya senin neşeni kaçırmış olsa da onun dün akşam içtiğin o kadar şarap ile bağlantısı olduğuna hiç şüphe yok."

"Bu *ara*dan zamanlar arası gitme yeteneğinin çok önemli bir değeri olduğu düşüncesini kafamdan atamıyorum," dedi Lessa vurgulayarak.

"Bu, benim sevgili Weyrkadını'm, bir dürüst önsezi."

"Ama niçin?"

"Niçin olmasın," diye üstü örtülü düzeltti. "*Ne zaman*." Kafasının içinde bir fikir belli belirsiz kımıldadı. Onu üzerine kafa yorabileceği bir yere itelemeye çalıştı F'lar. Mnementh F'nor'un weyre girdiğini bildirdi.

"Neyin var?" diye sordu yarı kardeşine F'lar, çünkü F'nor'un yüzü ani, şiddetli krizden kıpkırmızı, nefesi kesilmişti ve kekeliyordu.

"Toz . . ." binici eldivenleriyle elbisesinin kollarına ve göğsüne vurarak öksürdü. "Sadece toz var; ama İplikler yok," dedi, parmaklarını mana-

lı bir şekilde oynatırken bir eliyle geniş bir daire çizdi. Dar wher derisi pantalonunu silkelerken ince siyah tozlar döküldü.

F'lar tozların yere dökülmelerini izlerken, vücudundaki bütün adalelerinin tek tek gerildiğini hissetti.

"Nerede bu kadar toza bulandın?" diye sordu.

F'nor uysal bir şaşkınlıkla ona baktı. "Tillek'te hava durumu devriyesinde. Son zamanlarda tozlu fırtınalar bütün kuzeyi kasıp kavuruyor. Ama benim gelme nedenim . . ." F'lar'ın gergin hareketsizliğinden uyarılıp kesti. "Tozun nesi varmış?" diye kafası karışmış bir tonda sordu.

F'lar topuklarının üzerinde döndü ve merdivenlerden hızla Kayıt Odası'na koştu. Lessa hemen arkasındaydı, F'nor gecikmiş olarak peşlerine takıldı.

"Tillek demiştin, değil mi?" diye filo ikincisine bağırdı. Sonradan yaydığı dört harita için masadaki yığınları temizliyordu. "Bu fırtınalar ne zamandır devam ediyor? Niçin onları bildirmedin?"

"Toz fırtınalarını bildirmek mi? Sen sıcak hava kütlelerini bilmek istiyordun."

"Bu fırtınalar ne zamandır devam ediyor?" F'lar'ın sesi tiz ve kesik kesikti.

"Yaklaşık bir hafta."

"Ne kadar yaklaşık?"

"Altı gün önce ilk fırtına yukarı Tillek'te fark edildi. Bitra, Yukarı Tillek, Crom ve Doruklar'dan

bildirildi," diye kısaca bildirdi.

F'nor ümitle Lessa'ya baktı; ama o da o dört görülmedik haritaya gözlerini dikmiş bakıyordu. Yatay ve düşey çizgilerin niçin Pern'in kıta yığınlarının üstüne konduğunu anlamaya çalıştı; ama onun mantığının çok ötesindeydi.

F'lar hızla işaretlemeler yapıyordu, önce birinci haritayı sonra ikinciyi kenara itti.

"Doğru düşünmek, net görmek ve anlamak için çok fazla kapsamlı," diye Weyrlideri kendi kendine kaba ve öfkeli bir sesle söylenirken, kızgınca balmumu kalemini yere attı.

"Sen sadece sıcak hava kütleleri demiştin," F'nor Weyrlideri'ni bir şekilde hayal kırıklığına uğrattığının farkında olarak alçakgönüllüce kendi kendine konuştuğunu fark etti.

F'lar sabırsızca başını salladı.

"Senin hatan değil, F'nor. Benim hatam. Sormam gerekiyordu. Havanın bu kadar soğuk gitmesinin iyi şans olduğunu biliyordum." Tam gözlerinin içine bakarak, iki elini de F'nor'un omuzlarına koydu. "İplikler yağıp duruyor," diye ciddice yüksek sesle konuştu. "Soğuk hava ile karşılaştıklarında, donarak parçalanıyor ve rüzgârla dağılıyorlar" - F'lar F'nor'un parmak oynatmasını taklit etti - "siyah toz zerreleri olarak."

"Çatla toz, siyah toz," diye alıntı yaptı Lessa. "'Moreta'nın Uçuşu Baladı'nda koro bölümü bütünüyle siyah toz üzerinedir."

"Şu anda Moreta'yı hatırlatmana ihtiyacım yok," diye haritaların arkasından homurdandı F'lar. "O Weyr'deki bütün ejderlerle konuşabilirdi."

"Ama bunu ben de yapabilirim!" diye itiraz etti Lessa.

F'lar yavaşça, sanki kulaklarına inanamazmışçasına Lessa'ya döndü. "Sen şimdi ne dedin?"

"Ben Weyr'deki bütün ejderlerle konuşabilirim dedim."

Aşırı şaşkınlıktan ona gözlerini kırparak bakan F'lar masanın üstüne çöktü.

"Ne kadar zamandır," demeyi başardı, "bu özel yeteneğin var?"

Ses tonundaki, tavrındaki bir şey Lessa'nın hata yapmış bir weyr çömezi gibi kızarıp kekelemesine neden oldu.

"Her . . . her zaman yapabiliyordum. Ruatha'daki nöbetçi wher ile başladı." Kararsızca Ruatha'nın batı yönünü işaret etti. "Ve Mnementh ile Ruatha'da konuştum. Ve . . . buraya geldiğimde, ben.." Sesi F'lar'ın sert, soğuk gözlerinin suçlayıcı bakışıyla duraksadı. Suçlayıcı ve daha da kötüsü aşağılayıcıydı.

"Ben bana inanıp, bana yardım etmeyi kabul ettiğini düşünmüştüm."

"Gerçekten üzgünüm, F'lar, bunun herhangi bir kişinin işine yarayacağını hiç düşünmemiştim, ama . . ."

F'lar ayağa fırladı, gözleri kızgınlıktan ışıldıyor-

du.

"Çözemediğim tek şey, filoları nasıl yöneteceğim ve saldırı sırasında takviye ve ateş taşlarını zamanında nasıl getireceğim, Weyr ile nasıl bağlantı kuracağımdı. Ve sen . . . burada oturmuş kindarca bunu saklıyorsun . . ."

"Ben kindar DEĞİLİM," diye ona bağırdı Lessa. "Üzgünüm dedim. Öyleyim. Ama senin kararları kendi başına düşünüp almak gibi berbat, kendini beğenmiş bir alışkanlığın var. Sende de aynı yeteneğin olmadığını nereden bilebilirdim ki? Sen, F'lar, Weyrlideri'sin, *her* şeyi yapabilirsin. Sen de en az R'gul kadar kötüsün; çünkü bilmem gereken şeylerin yarısını bile bana asla söylemiyorsun . . ."

F'lar uzandı ve kırgın sesi durana kadar onu sarstı.

"Yeter. Çocuklar gibi tartışarak zaman harcayamayız." Sonra gözleri büyüdü ve ağzı açıldı. "Zaman harcamak mı? İşte bu."

"*Ara*dan geriye gitmek mi?" diye soludu Lessa.

"*Ara*dan geriye gitmek!"

F'nor tamamen şaşırmıştı. "Siz ikiniz neden bahsediyorsunuz?"

"Şafakta İplikler Nerat'a yağmaya başladı," dedi F'lar, gözleri parıl parıl, tavrı kararlıydı.

F'nor anladıklarından midesinin kasıldığını hissedebildi. Şafakta Nerat'a mı? Yağmur ormanları yok olacaktı. Tehlike düşüncesi ile vücuduna ad-

renalin aktığını hissedebildi.

"Bu yüzden, *ara*dan oraya geri gideceğiz ve İplikler yağmadan iki saat önce orada olacağız. F'nor, ejderler sadece bizim yönlendirdiğimiz yere değil, zamana da gidebiliyorlar."

"Nereye? Ne zaman?" diye sersemce tekrarladı F'nor. "Bu tehlikeli olabilir."

"Evet, ama bugün Nerat'ı kurtaracak. Şimdi, Lessa," ve F'lar onu sevgi ve gurur dolu bir şekilde bir daha sarstı, "bütün ejderlere, genç yaşlı, uçabilen hepsine dışarı çıkmalarını emret. Söyle onlara kendilerine ateş taşı çuvalları yükletsinler. Bilmem zaman içinde konuşabilir misin . . ."

"Bu sabahki rüyam . . ."

"Belki. Ama şu anda Weyr'i uyandır." Etrafında dönerek F'nor'a döndü. "Eğer İplikler şafakta Nerat'ta yağıyorsa . . . yağıyorduysa, tam şu anda Keroon ve Ista'ya düşüyor olacaklar, çünkü onlar aynı zaman dilimindeler. İki filoyu Keroon'a götür. Ovaları uyandır. Ateş çukurlarını yaksınlar. Yanına birkaç weyr çömezi al ve onları Igen ile Ista'ya yolla. Şu Kale'ler Keroon kadar acil bir tehlikede değiller. Elimden geldiği kadar çabuk sana takviye göndereceğim. Ve . . . Canth'ı Lessa ile bağlantıda tut."

F'lar kardeşinin omzuna vurdu ve onu yolladı. Kahverengi binici emirleri tartışmadan almaya çok alışkındı.

"Mnementh diyor ki R'gul nöbetçi amiridir ve

R'gul bilmek istiyor ki . . ." diye başladı Lessa.

"Gel, kız," dedi F'lar, gözleri heyecandan ışıl ışıldı. Haritalarını kaptı ve Lessa'yı merdivenlerden aşağı sürükledi. Weyre tam R'gul ve T'sum içeri girdiğinde vardılar. R'gul bu olağandışı çağrıdan dolayı homurdanıyordu.

"Hath bana burada bulunmamı söyledi," diye şikayet etti. "Kendi ejderinin seni . . ."

"R'gul, T'sum filolarınızdaki adamlarınızı ejderlerine bindirin. Taşıyabilecekleri kadar ateş taşı yüklensinler ve Yıldız Taşı'nın üstünde toplanın. Birkaç dakika içinde size katılacağım. Şafakta Nerat'a gidiyoruz."

"Nerat mı? Ben nöbetçi amirim, devriye değil. . ."

"Devriye değil," diye onu kesti F'lar.

"Ama, efendim," diye fal taşı gibi açık gözlerle araya girdi T'sum, "Nerat'ın şafağı aynı bizim gibi iki saat önceydi."

"Ve bizim gideceğimiz *zaman* da o, bronz binici. Biz ejderlerin coğrafi olduğu kadar zamansal yerlere *ara*dan gidebildiklerini keşfettik. Onları gökte yakmak için *ara*dan zamanın gerisine gidiyoruz."

F'lar R'gul'un kekeleyerek açıklama istemesini umursamadı. Ne var ki, T'sum ateş taşı çuvalını kaptı ve hızla çıkıntılı kayada onu bekleyen Munth'una koştu.

"Durma, yaşlı aptal," dedi R'gul'a öfkesi burnunda Lessa. "İplikler burada. Sen yanılmışsın.

Şimdi bir ejderadam ol! Ya da *ara*ya git ve orada kal!"

Alarmlardan uyanan Ramoth, insan büyüklüğündeki kafasını R'gul'a doğru uzattı. Eski Weyrlideri geçici şokundan sıyrıldı. Bir kelime bile etmeden geçitten aşağı T'sum'u takip etti.

F'lar kalın wher derisi ceketini üzerine atmıştı ve binici çizmelerini giyiyordu.

"Lessa, bütün Kale'lere kesinlikle haber yolla. Bu saldırı yaklaşık dört saat sonra duracak. Bu yüzden batıda en uzak erişebileceği yer Ista olacak. Ama bütün Kale'lerin ve zanaatların uyarılmasını istiyorum."

Lessa başını sallayarak onayladı, gözleri bir kelime bile kaçırmamak için F'lar'ın yüzüne odaklanmıştı.

"Neyse ki, Yıldız, Geçişine daha yeni başladı, bu yüzden bir sonraki saldırı için birkaç gün endişe etmemiz gerekmiyor. Geri geldiğimde bir sonrakini hesaplayacağım."

"Şimdi, kadınlarını örgütlemesi için Manora'yı bul. Kovalarla merheme ihtiyacımız olacak. Ejderler bağlanacaklar ve bu can yakar. En önemlisi, eğer birşeyler yolunda gitmezse, Ramoth'u uçurtmak için bir bronzun en az bir yaşını doldurana kadar beklemen gerekecek . . ."

"Mnementh hariç hiç kimse Ramoth'la uçamaz," diye çığlık attı Lessa, gözleri vahşice parlıyordu.

F'lar onu ezercesine kendine çekti. Dudakları Lessa'nınkileri, sanki Lessa'nın bütün tatlılığı ve gücünün onunla gelmesi gerekirmiş gibi çürütüyordu. Lessa'yı o kadar ani serbest bıraktı ki kız sendeleye sendeleye Ramoth'un yere inmiş kafasına kadar geri geri gitti. Ejderinin kafasına bir an, güven kadar destek için de sarıldı.

Yani, eğer Mnementh beni yakalayabilirse, diye kendini beğenmişçe düzeltti Ramoth.

Çevir ve dön,
Ya da kana ve yan.
Arada uç,
Mavi ve yeşil.
Süzül ve aşağı dal,
Bronz ve kahverengi.
Uçmalı ejderadamlar,
Gökyüzündeyken İplikler.

F'lar geçitten çıkıntılı kayaya doğru, ateş çuvalları butlarına çarparak hızla koşarken birden Pern'in bütün Kale ve derin vadilerinin üzerinde devriye dolaştıklarına şükretti. Nerat'ı net bir şekilde beyninin içinde görebiliyordu. Senenin bu zamanında yağmur ormanlarının göze çarpan özelliği olan çok taçyapraklı asma çiçeklerini görebiliyordu. Fildişi çiçekleri uzun, geniş yapraklı bitkilerin arasında ejder gözleri gibi güneşin ilk ışıkları ile ışıldayacaklardı.

Gözleri heyecandan parıldayan Mnementh çıkıntılı kayanın üstünde hareketli havada duruyordu. F'lar bronz boynun üzerine atladı.

Weyr bağırmalar ve karşı emirlerle gürültü içinde her renkten kanatlarla kaynıyordu. Hava çok heyecanlıydı; ama F'lar düzenli karmaşanın içinde hiç panik olmadığını gördü. Ejder ve insan gövdeleri Çanak'ın duvarları etrafındaki girişlerden dışarı çıkıyorladı. Kadınlar Alt Mağaraların bir katından diğerine acele acele gidiyorlardı. Gölde oynayan çocuklar ateş için odun toplama-

ya yollanmıştı. Weyr çömezleri başlarında yaşlı C'gan ile kışlalarının dışında toplanıyorlardı. F'lar yukarı, Doruk'a baktı ve yakın uçuş tertibinde toplanmış filoların sıkışık düzenini onayladı. O izlerken bir filo daha düzenini aldı. Kahverengi Canth'ın boynunda F'nor'u fark ettiği anda bütün filo yok oldu.

Mnementh'e yükselmesini emretti. Rüzgar soğuktu ve rutubet belirtisi taşıyordu. Geciken bir kar yağışı mı? Eğer olacaksa tam zamanıydı.

R'gul'un ve T'bor'un filoları soluna yayıldılar. T'sum ve D'nol'unkiler sağına. Her ejderin çuvallarla iyice yüklü olduğunu fark etti. Sonra Mnementh için baharın ilk günlerinde, tam şafak öncesi, asma çiçekleri parıldarken, denizin, Yukarı Shoal'ın kayalarına çarptığı yağmur ormanı görüntüsünü gözünde canlandırdı . . .

*Ara*nın yakıcı soğuğunu hissetti. Ve içine saplanan bir şüphe hissetti. Bu Nerat'a İpliklerden önce gitme çabası içinde hepsini *ara*dan geriye, belki de ölümlerine yollamakla düşüncesizlik mi yapmıştı?

Sonra hepsi orada, umut veren günün loş ışıklarındaydılar. Yağmur ormanının nefis meyve kokuları onlara kadar sürüklendi. Yukarı ve hafifçe kuzeye baktı. Tehdit edercesine yanıp sönen Kızıl Yıldız parlamaya başlamıştı.

Adamlar ne olduğunu fark etmişlerdi. Sesleri şaşkınlık içinde yükseldi. Mnementh F'lar'a ejder-

lerin binicilerinin velvelesine biraz şaşırdıklarını söyledi.

"Beni dinleyin, ejder binicileri," diye seslendi F'lar, sesi hepsinin duyabilmesi için harcanan gayretten sert ve bozuk çıkıyordu. Adamlar mümkün olduğunca yaklaşana kadar bekledi. Mnementh'e bilgiyi her bir ejdere iletmesini söyledi. Sonra ne yaptıklarını ve niçin yaptıklarını açıkladı. Hiç kimse konuşmadı ama pırıl pırıl kanatlar arasında çok gergin bir bakış alışverişi oldu.

Çabucak, ejder binicilerine çakışmayacak bir düzen içinde beş kanat açıklığı aşağı ve yukarı mesafeyi koruyarak, yayılmalarını emretti.

Güneş doğdu.

Deniz üzerine eğimli olarak, sanki daima yoğun kalacak bir sis gibi, sessiz, güzel tehlikeli İplikler yağıyordu. Uzayı kat eden kurşuni renk bu üreme hücreleri Pern'in sıcak atmosfer örtüsüne dalarken sert donmuş oval şekilden işlenmemiş ince teller haline gelip fırıl fırıl dönüyorlardı. Hiç umursamadan çorak gezegenlerinden, beslenip büyüyebilmek için organik madde arayan korkunç bir yağmur şeklinde Pern'e doğru atılmışlardı. Bir İplik verimli toprağın içine dalıp, kazarak derinlere ilerleyecek, sıcak toprakta binlerce çoğalarak, onu siyah tozlu çorak bir yere çevirecekti. Pern'in güney kıtası çoktan kurumuştu. Pern'in gerçek asalakları İpliklerdi.

Seksen adam ve ejderin gırtlaklarından yükselen boğuk kükreme Nerat'ın yeşil yükseltisinin üstündeki havayı parçaladı - Sanki bu meydan okumayı İpliklerler duyarmış gibi, diye düşündü F'lar.

Ejderler hep birden ateş taşları için kama şeklindeki kafalarını binicilerine döndürdüler. Koca çeneler iri parçaları yumuşattı. Parçalar yutuldu ve daha fazla ateş taşı istendi. Hayvanların içinde, asitler çalkalandı ve zehirli fosfin hazır oldu. Ejderler onu püskürttüklerinde, gaz havada tutuşup gökyüzünden gelen İplikleri yakmak için kudurmuş bir aleve dönüşecekti.

İplikler Nerat kıyılarının üstüne dökülmeye başladıkları andan itibaren ejder içgüdüleri yönetimi devraldılar.

F'lar'ın yoldaşına her zaman duyduğu büyük hayranlık, sonraki saatlerde yeni boyutlar kazandı. Büyük kanat darbeleriyle havayı döven Mnementh aşağı hızla akan tehdite doğru süzülerek alev püskürttü. Rüzgârla geri gelen dumanlar Flar'ın bronz boynun yan tarafına iyice büzülmeyi düşününceye dek nefesini tıkadı. İpliğin biri bir kanadının ucuna hafifçe vurması ile ejder ciyakladı. Anında o ve F'lar soğuk, sakin, siyah *ara*ya daldılar. Donan İplik kırıldı. Bir göz kırpışı kadar kısa sürede, İplik gerçeği ile yüzleşmek için geri gelmişlerdi.

F'lar etrafında bir anda *ara*ya girip çıkan, dö-

nüklerinde dalıp, süzülerek alev püskürten ejderler gördü. Saldırı devam edip onlar Nerat boyunca sürüklenirlerken, F'lar ejderlerin içgüdüsel vur-kaç hareketlerini anlamaya başladı. Ve İplik-lerinkini de. Kayıtlar'ı incelemekten çıkardığı kadarının tersine İplikler parça parça düşüyorlardı. Yağmur gibi düzenli bozulmamış tabakalar gibi değil de orada, burada, yukarda aniden bir kırbaç gibi şaklayan kar serpintilerine benziyorlardı. İsimlerinin ima ettiği devamlılığa rağmen asla akıcı değillerdi.

Üzerinizde bir parça görebilirdiniz. Yığının alev püskürterek yükselecekti. Kümenin alttan üste kuruyup büzüldüğünü görmekten şiddetli bir sevinç duyacaktınız. Bazen bir parça binicilerin arasından düşecekti. Bir ejder takip edeceğinin sinyalini verecek ve dalıp süzülerek alev püskürtecekti.

Ejder binicileri yavaş yavaş aşırı sık, aşırı davetkâr yeşil yağmur ormanlarının üzerinden saldırdılar. F'lar bir tek canlı İplik çukurunun o verimli bölgeyi ne yapabileceği üzerinde düşünmeyi reddetti. Her adımı taramak için alçaktan uçan bir devriyeyi geri yollayacaktı. Bir İplik, sadece tek bir İplik, bütün ışıldayan asma çiçeklerinin fildişi gözlerini söndürebilirdi.

Solunda bir yerlerde bir ejder tiz bir çığlık attı. O daha hayvanı tanıyamadan, o *ara*ya daldı. F'lar ejderlerden olduğu kadar adamlardan da

başka acı çığlıkları duydu. Kulaklarını tıkadı ve ejderlerin yaptığı gibi şimdiye, buraya odaklandı. Mnementh bu acı çığlıkları hatırlayacak mıydı? F'lar onları şimdi unutabilmesini diledi.

O, F'lar, bronz binici, birden kendini lüzumsuz hissetti. Bu randevuda savaşanlar ejderlerdi. İplikler yaktığında hayvanını cesaretlendirip avuturdun; ama sen onun içgüdülerine ve hızına bağlıydın.

Sıcak ateş F'lar'ın yanağına damlayıp, asit gibi omzuna ilerledi . . . şaşkın bir şiddetli acı çığlığı F'lar'ın dudaklarından fırladı. Mnementh onları merhametli *ara*ya götürdü. Ejderadam parmaklarıyla çılgınca İpliklerle savaştı, *ara*nın şiddetli soğuğunda parçalanıp dağıldıklarını hissetti. Tiksinerek hâlâ yanan yaralarını tokatladı. Nerat'ın rutubetli havasına çıktıklarında yanma azalmış gibi gözüktü. Mnementh avuturcasına uğuldamaya başladı ve alev püskürterek bir kümeye daldı.

F'lar kendini düşünmenin şoku içinde çabucak bineğinin omzundaki *gammaz* çizikleri muayene etti.

Çok hızlı daldım, dedi ona Mnementh ve tehlikeli derecede yakın bir İplikler kümesinden uzaklaştı. Bir kahverengi ejder onları aşağı doğru takip etti ve yakıp küle dönüştürdü.

F'lar aşağı, güneşin aydınlattığı denize baktığında saniyeler de geçmiş olabilirdi, yüzlerce saat de. İplikler artık zararsızca tuzlu sulara düşü-

yorlardı. Nerat sağında, doğusunda kalıyordu; kayalık burun batıya doğru dönüyordu.

F'lar bütün adalelerinde bitkinlik hissetti. Çılgın savaşın heyecanı içinde yanağındaki ve omzundaki kanlı sıyrıkları unutmuştu. Şimdi, o ve Mnementh yavaşça süzülürlerken yaralar sancıyıp ağrıdılar.

Mnementh'i yükseklere uçurdu. Yeterli yüksekliğe ulaştıklarında havada kaldılar. Karaya doğru düşen İplik hiç görmüyordu. Altında ejderler alçaklı yüksekli dizilmiş, aniden devrilen bir ağaç ya da bozulmuş bir bitki örtüsü için tetikte, herhangi bir yuva izi arıyorlardı.

"Weyr'e geri dönüyoruz," diye derin bir iç çekişle Mnementh'e emretti. O ve kendisi *ara*dayken bronzun emri ilettiğini duydu. O kadar yorgundu ki yeri - zamanı - gözünde canlandıramayıp onu eve doğru zaman ve yerden güvenlice götürmesi için Mnementh'ın içgüdüsüne bel bağladı.

Ejderlerin kulak verdiği kişilere saygı gösterin
Düşüncede, eylemde, sözde ve onayda.
Dünyalar kurtarılır, dünyalar yitirilir
Ejderlerin yüz yüze geldiği tehlikelerle.

Benden Zirvesi'ndeki Yıldız Taşı'na doğru boynunu uzatan Lessa, çıkıntılı kayadan dört filo da ortadan yok olana kadar izledi.

İç korkularını sakinleştirmek için Lessa derince iç çekerek merdivenlerden aşağı, Benden Weyri'nin zeminine hızla indi. Birisinin gölün kenarında ateş yaktığını ve Manora'nın çoktan kadınlara toplanmalarını emrettiğini, sesinin net ama sakin olduğunu fark etti.

Yaşlı C'lan weyr çömezlerine yerlerini aldırmıştı. Yeni ejder binicilerinin kıskanç gözlerini kışlanın pencerelerinden yakaladı. Alev püskürten bir ejderi uçurmak için yeterli zamanları olacaktı. F'lar'ın ima ettiğine göre önlerinde Devirler vardı.

Weyr çömezlerinin yanına geldiğinde ürperdi; ama onlara gülümsemeyi başardı. Onlara emirlerini verdi ve her binicinin ejderine net nişanlar verip vermediğini çabucak kontrol ederek, onları Kale'leri uyarmaya yolladı. Kale'ler kısa zamanda ortalığı karıştırıp köpürteceklerdi.

Canth ona Keroon'da İpliklerin olduğunu, Nerat Körfezi'nin Keroon tarafına yağdıklarını söyledi. F'nor'un iki filonun çayırları koruyacak ye-

terlilikte olmadığını düşündüğünü söyledi.

Lessa şimdiden kaç tane filonun gittiğini düşünmeye çalışarak yürürken durdu.

K'net'in filosu hâlâ burada, diye ona haber verdi Ramoth. *Zirvede.*

Lessa yukarı bir göz attı ve bronz Piyanth'ın cevap olarak kanatlarını açtığını gördü. Ona *ara*dan Keroon'a Nerat Körfezi yakınlarına gitmesini söyledi. Bütün filo itaat ederek yükseldi ve sonra yok oldular.

Bir iç çekişi ile Manora'ya bir şey söylemek için döndüğünde sert bir rüzgar ve berbat bir koku onu sarstı. Weyr'in üzerindeki hava ejderlerle doluydu. Piyanth'a niçin Keroon'a gitmediniz diye sormak üzereydi ki orada K'net'ın bir yirmilik filosundan daha fazla hayvan olduğunu gördü.

Ama siz daha yeni gittiniz, diye çığlık attı, Mnementh'in başkası ile karıştırılması imkansız koca gövdesini gördüğünde.

O bizim için üç saat önceydi, dedi Mnementh sesinde öyle bir bıkkınlık vardı ki Lessa şefkatle onun gözlerini kapattı.

Bazı ejderler hızla süzülüyorlardı. Ağır hareket etmelerinden yaralı oldukları açıkça belliydi.

Sanki tek bir vücutmuş gibi bütün kadınlar, hep beraber merhem kavanozlarını, temiz bezleri aldılar ve elleriyle yaralılara aşağı inmelerini işaret ettiler. Kanatları siyah ve kırmızı dantellere benzeten sıyrık izlerinin üzerine uyuşturucu mer-

hemler sürüldü.

Ne kadar kötü yaralanmış olsalar da bütün biniciler önce hayvanları ile ilgilendiler.

Lessa bir gözünü Mnementh üzerinden ayırmadı, eğer yaralanmış olsaydı, F'lar'ın koca bronzu öyle havada tutmayacağından emindi. T'sum'a Munth'un çok acı verecek şekilde delinmiş sağ kanadı için yardım ederken Yıldız Taşı'nın üstündeki göğün boş olduğunu fark etti.

Bronzu ve binicisini bulmaya gitmeden önce Munth'un işini bitirmek için kendini zorladı. Onların yerini tespit ettiğinde Kylara'nın F'lar'ın yanağına ve omuzuna merhem sürdüğünü de gördü. Canth çabucak ona ulaşması için yalvarırken kumların üzerinden çifte kararlıca yaklaşıyordu. Mnementh'in de kahverenginin düşüncelerini yakalaması ile kafasını yukarı kaldırdığını gördü.

"F'lar Canth yardıma ihtiyaçları olduğunu söylüyor," diye bağırdı Lessa. Kylara'nın meşgul kalabalığa karıştığını sonradan fark etmedi.

F'lar'ın yarası ağır değildi. Lessa kendini bu konuda avuttu. Kylara kötü yaraları yüzeyselmişler gibi tedavi etmişti. Birisi İpliklerin paçavra haline getirdiği kürkün yerine başka bir kürk bulmuştu. F'lar kaşlarını çattı - ve irkildi çünkü kaş çatışı yanmış yanağını buruşturdu. Çabucak *klah*ını yudumladı.

Mnementh, işe yararların miktarı ne kadar? Oh, boş ver, onları ateş taşı dolu olarak havalan-

dır, yeter.

"Sen iyi misin?" diye sordu Lessa, alıkoyan bir el F'lar'ın kolundaydı. Böyle çekip gidemezdi, değil mi?

F'lar yorgunca ona gülümsedi, boş maşrapasını çabucak sıktığı Lessa'nın ellerine tutuşturdu. Sonra Mnementh'in boynuna atladı. Birisi ona iyice dolu, ağır bir çuval verdi.

Mavi, yeşil, kahverengi ve bronz ejderler çabuk bir sıralamayla Weyr Çanak'ından yükseldiler. Birkaç dakika önce sekseninin dolandığı Weyr'in üzerinde altmıştan biraz fazla ejder havada duruyordu.

Çok az ejder. Çok az binici. Böyle bir bedeli daha ne kadar ödeyebilirlerdi ki?

Canth F'nor'un daha fazla ateş taşına ihtiyacı olduğunu söyledi.

Lessa tedirgince düşündü. Weyr çömezlerinin hiçbiri mesaj dağıtımından henüz geri gelmemişti. Bir ejder hüzünlüce uğulduyordu. Lessa döndü; ama o tökezleyerek Weyr'den yemek alanına yürürlerken Kylara'ya oyun olsun diye toslayan ufak Pridith'di. Diğer ejderler ya yaralıydılar ya da - Lessa'nın gözleri weyr çömezi kışlasından çıkan C'gan'a takıldı.

"C'gan, sen ve Tagath Keroon'daki F'nor'a ateş taşı götürebilir misiniz?"

"Tabii ki," diye onu temin etti yaşlı mavi binici, göğsü gururla şişmişti, gözleri parıldıyordu.

Lessa onu herhangi bir yere yollamayı hiç düşünmemişti; ama o bütün hayatını bu acil durum için eğitimle geçirmişti. Bu şanstan yoksun bırakılmamalıydı.

Ağır çuvalları Tagath'ın sırtına yüklerlerken Lessa onun hevesliliğini gülümseyerek onayladı. Yaşlı mavi ejder gene genç ve güçlüymüş gibi gürültü ile homurdandı. Lessa Canth'ın gözünde canlandırdığı nişanları onlara verdi.

İkisi Yıldız Taşı'nın üzerinde birden kaybolana kadar onları izledi Lessa.

Bu adilce değil. Sadece onlar eğleniyor, dedi huysuzca Ramoth. Lessa onun dev kanatlarını temizleyerek Weyr'in çıkıntılı kayasında güneşlendiğini gördü.

"Sen ateş taşı çiğnersen aptal bir yeşil seviyesine düşersin," dedi ona sertçe Lessa. Kraliçenin düş kırıklığına uğramış şikayeti ile içinden eğlenmişti.

Lessa sonra yaralıların arasında dolaştı. B'fol'un sevimli yeşil güzeli inledi ve kafasını salladı, kırkırdağa kadar iplik işlemiş bir kanadını bükemiyordu. Haftalarca işe yaramayacaktı; ama o ejderler arasında en kötü yarayı almış olandı. Lessa bakışlarını çabucak B'fol'un endişeli gözlerindeki ızdıraptan uzağa çevirdi.

Dolaştıkça hayvanlardan daha çok sayıda adamların yaralandığını fark etti. R'gul'un filosundan iki kişi kafalarındaki ciddi yaralardan acı-

lar içindelerdi. Bir adam bir gözünü tamamen kaybedebilirdi. Manora onu uyuşturucu otla bayıltmıştı. Bir diğer adamın kolu kemiğe kadar yanmıştı. Yaraların çoğu ufak tefek olsa da toplam Lessa'yı dehşete düşürdü. Keroon'da daha kaç tane sakatlanacaktı?

Yüz yetmiş iki ejderden on beşi şimdiden işe yaramaz durumdaydı, bununla beraber bazıları sadece bir iki gün içindi.

Lessa'nın aklına bir fikir geldi. Eğer N'ton gerçekten Canth'a binmişse, yaralı biniciler yaralı ejderlerden daha çok olduğundan, belki bir sonraki sefer yaralı adamın hayvanına gidebilirdi. F'lar canı istediği gibi geleneği bozmuştu. Burada kenara konacak bir tane daha vardı - eğer ejder kabul ederse.

N'ton'un bir başka hayvana geçebilecek tek yeni binici olmadığını varsaysak bile böyle bir esneklik uzun vadede ne işe yarayabilirdi ki? F'lar kesinlikle, Kızıl Yıldız'ın Pern'den elli Devirlik uzun dairesel geçişine tam başladığında akınların ilk başta çok sık olmayacağını söylemişti. Sıklık, ne kadar sıklıktaydı? F'lar bilirdi; ama burada değildi.

Evet, İpliklerin bu sabah Nerat'ta gözükeceği konusunda haklıydı, bu da o eski Kayıtlar'ı enine boyuna incelemesine değdi.

Hayır, bu tam kesin değildi. Sıcak hava kadar siyah toz konusunda da adamlarını uyarmayı

unutmuştu. *Ara*dan geriye giderek konuyu çözdüğünden Lessa onun bu küçük hatayı yapmasını yüce gönüllülükle bağışlayacaktı. Ama F'lar'ın doğru tahmin etmek gibi çileden çıkarıcı bir alışkanlığı vardı. Lessa tekrar kendi hatasını düzeltti. F'lar tahmin etmedi. O araştırdı. Planladı. Düşündü ve sonra sağduyusunu iyi kullandı. O pis kokan Kayıtlar'ın içindeki listelere göre İpliklerin nereye ve ne zaman saldıracaklarını çözmek gibi. Lessa gelecekleri konusunda kendini daha iyi hissetmeye başladı.

Eğer F'lar binicileri ejderlerinin savaştaki kesin içgüdülerine güvenmeye inandırmayı becerebilirse, kayıpları da azalabilecekti.

Bir mavi ejderin Yıldız Taşı'nın üstünde belirmesi ile acı bir feryat havayı ve kulakları delip geçti.

Ramoth! diye içgüdüsel bir çığlık attı Lessa, niçin olduğunu pek bilmeden. Daha emrinin yankısı bitmeden kraliçe havadaydı. Yalpalayarak hızla giden mavinin, belli ki, ciddi bir sorunu vardı. İleri gidiş hızını kesmeye çalışıyordu ama bir kanat çalışmıyordu. Binicisi koca omzun üzerinde öne kaymıştı, bir eliyle ejderinin boynuna tehlikeli bir şekilde yapışmıştı.

Elleri ağzına kapalı Lessa, korkuyla izledi. Çanak'ta Ramoth'un geniş kanatlarını çırpışı dışında çıt bile çıkmıyordu. Kraliçe, çaresiz maviye kendini hızla yaslayarak sakat tarafından kanat des-

teği ile onu indirmek için hızlıca uygun konuma yükseldi.

İzleyicilerin nefesleri binicinin kayarak, tutunduğu yerden kurtulup düşmesi -Ramoth'un geniş omuzlarına konması- ile kesildi.

Mavi ejder bir taş gibi düştü. Ramoth yavaşça onun yanına kondu, weyr halkının yolcusunu taşımasına izin vermek için iyice çömeldi.

Bu C'gan'dı.

Lessa yaşlı arpçının yüzünde İpliklerin yaptığı tahribatı görünce midesinin kalktığını hissetti. Yanına çöküp, başını kucağına aldı. Weyr halkı sessiz saygı dolu bir daire halinde etraflarında toplandı.

Yüzü her zamanki gibi sakin olan Manora'nın gözlerinde yaşlar vardı. Eğildi ve elini yaşlı binicinin kalbine koydu. Lessa'ya baktığında endişe gözlerinde titreşiyordu. Yavaşça başını olumsuzca salladı. Sonra, dudaklarını gererek uyuşturucu merhemi sürmeye başaldı.

"Alev püskürtemeyecek kadar dişsiz ve *ara*ya giremeyecek kadar yavaş," diye mırıldandı C'gan, başını sağa sola sallayarak. "Çok yaşlı. Ama 'Ejderadamlar uçmalı /İplikler gökyüzündeyken. . .' Sesi bir iç çekişine doğru giderek azalıp kayboldu. Gözleri kapandı.

Lessa ve Manora kederle birbirlerine baktılar. Berbat, kulak parçalayıcı bir ses sessizliği bozdu. Tagath olağanüstü bir sıçrama ile yukarı fırladı.

C'gan'ın gözleri boş bakışlarla aralandı. Lessa nefes almadan, mavi ejderi, kaçınılmaz olanı inkâr etmeye çalışarak izlerken Tagath havada yok oldu.

Alçak bir inilti, sanki güçlü bir rüzgârın yırtıcı yalnız çığlığı gibi Weyr'in etrafından yükseldi. Ejderler ağıtlarını söylüyorlardı.

"O . . . gitti mi?" diye bilmesine rağmen sordu Lessa.

Manora yavaşça başını sallayarak onayladı, C'gan'ın ölü gözlerini kapamak için uzanırken yaşlar yanaklarından aşağı boşanıyordu.

Lessa yavaşça ayağa kalkarken, kadınların bazılarına yaşlı binicinin cesedini kaldırmalarını işaret etti. Farkında olmadan kanlı ellerini elbiselerine sürttü, daha sonra ne yapılması gerektiğine yoğunlaşmaya çalışıyordu.

Ama kafası biraz önce olan şeye geri döndü. Bir ejderadam ölmüştü. Ejderi de. İplikler şimdiden bir çifti almışlardı. Bu zalim Devir'de daha kaç tanesi ölecekti? Weyr daha ne kadar hayatta kalabilirdi? Ramoth'un olgunlaşan kırk yavrusuna, yakında gebe kalacaklarına ve kraliçenin kızlarına da rağmen.

Kuşkularını rahatlatmak ve üzüntüsünü hafifletmek için yürüyerek uzaklaştı. Ramoth'un daireler çizerek yükseldiğini ve Doruk'a konmak için süzüldüğünü gördü. Yakında bir gün Lessa, o altın kanatların İplik izleri ile kırmızı ve siyah

delikler açıldığını görecek miydi? Ramoth . . . yok olacak mıydı?

Hayır, Ramoth yok olmayacaktı. Lessa yaşadığı müddetçe hayır.

F'lar çok önceleri, Ruatha Kalesi'nin dar sınırları ve salt intikamın ötesine bakmayı öğrenmelisin demişti. O her zamanki gibi haklıydı. F'lar'ın koruması altındaki Weyrkadını olarak, hayatın ejder büyütmek ve Bahar Oyunları'ndan çok daha fazla bir şey olduğunu öğrenmişti. Yaşam olanaksız bir şeyi yapma savaşıydı - başarmak ya da denemiş olduğunu bilerek ölmekti!

Lessa en sonunda rolünü tamamen kabul ettiğini fark etmişti: Weyrkadını ve eş olarak, insanları ve gelecek olayları yönlendirmek - Pern'i İpliklerden korumak için F'lar'a yardım etmekti.

Lessa omuzlarını geriye itti ve başını yukarı kaldırdı.

Yaşlı C'gan bu hakka sahipti.

Ejderadamlar uçmalı
İplikler gökyüzündeyken!

Dünyalar kurtarılır, dünyalar yitirilir
Ejderlerin yüz yüze geldiği tehlikelerle.

F'lar'ın önceden tahmin ettiği gibi saldırı tam öğle üzeri durdu. Yorgun ejderler ve biniciler Ramoth'un bunu Doruk'tan yüksek sesle ilan etmesine sevindiler.

Lessa kendini, F'lar'ın yeni yara almadığı, F'nor'unkilerin yüzeysel oldukları ve Manora'nın Kylara'yı mutfakta meşgul etmesi ile teselli ettikten sonra, kendini yaralıların bakımı ve üzüntülülerin avutulmasının organizasyonuna verdi.

Akşam karanlığı çökerken, tedirgin bir huzur Weyr'in üstüne yayıldı - konuşamayacak kadar yorgun ya da acı içindeki vücutların ve beyinlerin sessizliği. Yaralı adam ve hayvanların listesini yaparken kendi kelimeleri Lessa'nın kendisi ile alay etti. Yirmi sekiz adam ya da ejder bir sonraki İplik savaşında uçamayacaklardı. Ölümcül olan sadece C'gan'dı; ama Keroon'da ciddi yaralanmış dört ejder ve yedi adam aylarca tamamen işe yaramaz durumdaydılar.

Lessa, F'lar'a bu huzur kaçırıcı haberi vermek zorunda olduğundan, gönülsüzce oradan ayrılıp, Weyr'e gitmek için Çanak'ı geçti.

Onu yatak odasında bulmayı bekliyordu; ama orası boştu. Lessa Meclis Odası'na gitmek için -

ki orası da boştu - yanından geçerken Ramoth çoktan uyumuştu. Şaşıran ve biraz dehşete düşen Lessa bitkin yüzlü, küflü derilere dikkatini vermiş F'lar'ı bulmak üzere merdivenlerden yukarı, yarı koşar adımlarla Kayıt Odası'na çıktı.

"Burada ne yapıyorsun?" diye kızgınca sordu. "Uyuyor olman gerekirdi."

"Senin de," dedi alayla sözcükleri uzatarak.

"Ben Manora'ya yaralıları yerleştirmek için yardım ediyordum . . ."

"Herkes kendi işine." Ama masadan geriye yaslandı, boynunu ovuşturdu ve kasılan adalelerini gevşetmek için yaralı omzunu çevirdi.

"Uyuyamadım," diye itiraf etti, "bu yüzden Kayıtlar'dan ne tip cevaplar çıkarabileceğime bakmayı kararlaştırdım."

"Daha fazla cevap mı? Ne için?" diye ona öfkelenerek bağırdı Lessa. Sanki Kayıtlar daha önce bir şeye cevap vermiş gibi. Pern'in İpliklere karşı savunulmasının büyük sorumlulukları Weyrlideri'nin üzerinde kötü etkiler yaratmaya başladı besbelli. Her şeyden önce, ilk savaşın stresi vardı, İplikler'den önce Nerat'a gitmek için *ara*dan seyahatin yol açtığı yorgunluktan bahsetmeye bile gerek yoktu.

F'lar sırıttı ve Lessa'ya duvar sırasında yanına oturması için işaret etti.

"Weyr'in nasıl gücünü altı katına çıkararak savaşabileceği sorusuna bir acil cevap bulmam

gerek."

Lessa midesinden soğuk bir dalga gibi yükselen panikle boğuştu.

"Ah, senin zaman çizelgelerin bu işi halledecektir," diye cesurca cevapladı. "Yeni kırk ejder saflara katılana kadar ejder gücünü koruyabileceksin."

F'lar alay edercesine bir kaşını kaldırdı.

"Birbirimize karşı dürüst olalım, Lessa."

"Fakat önceden de uzun aralar oldu" diye savundu Lessa "ve o zaman Pern hayatta kaldı, yine kalabilir."

"Ama daha önce hep altı Weyr vardı. Ve Kızıl Yıldız Geçişine başlamadan yirmi Devir kadar önce kraliçeler çok fazla yumurtlamaya başlarlardı. Bütün kraliçeler, sadece altın Ramoth değil. Oh, Jora'ya nasıl lanet ediyorum!" Ayağını hızla yere vurdu ve gözlerinin önüne düşen siyah saç buklesini kızgınca geriye atarak, bir aşağı bir yukarı gidip gelmeye başladı.

Lessa onu rahatlatmak arzusu ile kıvranıyordu ve karnındaki yıkıcı, boğucu korku düşünmesini tamamen zorlaştırıyordu.

"Sen bu kadar şüpheci değildin . . ."

F'lar ona döndü. "İpliklerle gerçekten karşılaşana ve yaralıların sayısını hesaplayana kadar değildim. Bu ihtimalleri bizim aleyhimize çeviriyor. Yaralı olmayan ejderlere diğer binicileri bindirebildiğimizi kabul etsek bile, sürekli etkili bir gü-

cü havada tutmak ve hâlâ bir yer nöbeti sürdürmeye devam etmek çok zor olacak." Lessa'nın şaşkın kaş çatışını yakaladı. "Yarın yaya gidip bakılması gereken Nerat var. Bütün İplikleri havada yakalayıp yaktığımızı düşündüysem aptalım."

"Bu işi Kalelilere yaptır. Kendilerini sadece İç Kaleler'ine güvenle kapatıp her işi bize bırakamazlar. Eğer bu kadar cimri ve aptal olmasalardı . . ."

Ani bir hareketle Lessa'nın şikayetini kesti. "Kendilerine düşeni yapacaklar," diye onu temin etti. "Yarın büyük Meclis için haber yolluyorum, bütün Kale Lordları ve bütün zanaat ustalarına. Ama sadece İpliklerin düştüğü yeri işaretlemekten daha fazla yapacak şey var. Yüzeyin altına derinlere işlemiş bir yuvayı nasıl yok edersin? Havada ve yüzeyde bir ejderin alevi çok iyi işe yarıyor ama bir metre derinde işe yaramaz . . ."

"Oh, o tarafını hiç düşünmemiştim. Ama ateş çukurları . . ."

". . . sadece zirvelerde ve insanların oturdukları yerlerin etrafındalar, Keroon'un çayırlarında ve Nerat'ın yemyeşil yağmur ormanlarında yoklar."

Doğrusu bu konu cesaret kırıcıydı. Lessa pişmanlık belirten küçük bir kahkaha attı.

"Zavallı Pern'in İpliklerin işini bitirmek için sadece ejderlerimize ihtiyacı olduğunu varsaymak, benim dar görüşlülüğüm. Ama . . ." Lessa anlamlıca omuz silkti.

"Başka metotlar var," dedi F'lar, "ya da vardı. Olması lazım. Kale'lerin düzenli yer gruplarından ve onların ateşle donatıldığından bahseden konulara sık sık rastladım. Ne tür olduklarından bahsedilmeme nedeni herkesin çok iyi bildiği bir şey olmasındandır." Tiksinti ile ellerini açtı ve sırada geriye doğru çöktü. "Beş yüz ejder bile bugün yağan İpliklerin hepsini yakamazdı. Ama onlar Pern'i İpliklerden korumayı başardılar."

"Pern, evet, ama Güney Kıtası yitirilmedi mi? Yoksa sadece burası ile mi ilgilendiler?"

"Hiç kimse yüz bin Devirdir Güney Kıtası ile ilgilenmiyor." diye F'lar homurdandı.

"Orası haritada var," diye ona hatırlattı Lessa.

F'lar Kayıtlar'a iğrenerek kaşlarını çatıp, uzun masa üzerindeki bilgi vermeye istekli olmayan yığının içine daldı.

"Cevabın buralarda bir yerde olması gerekiyor."

Sesinde bir çaresizlik vardı, bu bulunması gereken bilgileri keşfetmemiş olduğundan dolayı kendini suçlayan bir imaydı.

"Şu şeylerin yarısı onları yazan tarafından bile okunamaz," dedi aksice Lessa. "Bunun yanında, çoğunlukla bize yardımcı olanlar *senin* fikirlerindi. Zaman haritalarını sen derledin ve bak şimdiden ne kadar çok yararlı oldular."

"Gene çok dar görüşlü oluyorum, değil mi?" diye sordu F'lar, ağzının kenarını yarım bir gülüm-

seme zorluyordu.

"Hiç şüphesiz," diye onu hissettiğinden daha çok güvenle temin etti Lessa. "İkimiz de çoğu saçma ihmallerden Kayıtlar'ın suçlu olduklarını biliyoruz."

"İyi söyledin, Lessa. O zaman bu yanlış yöne iten ve köhnemiş prensipleri unutup, kendi kılavuzlarımızı bulalım. Birincisi, daha çok ejdere ihtiyacımız var. İkincisi, onlara şimdi ihtiyacımız var. Üçüncüsü, alev püskürten ejder kadar etkili, çukur açmış İplikleri yok edecek bir şeye ihtiyacımız var."

"Dördüncüsü, uyumaya ihtiyacımız var; yoksa hiçbir şey düşünemeyeceğiz," diye her zamanki haşinlikte bir dokunuşla ekledi Lessa.

F'lar onu kucaklayıp içten güldü.

"Senin aklında bir tek şey var değil mi?" diye ona sataştı F'lar, elleri sabırsızca onu okşuyordu.

Lessa kaçmaya çalışarak etkisizce onu itti. Yaralı, yorgun bir adama göre F'lar olağanüstü derecede ateşliydi. Hele Kylara'ya karşı. F'lar'ın yaralarını sararken o kadının talıminlerini hayal etti.

"Weyrkadını olarak sorumluluklarıma sana bakmak da dahil, Weyrlideri."

"Ama sen mavi ejder binicileri ile saatler geçirdin ve beni Kylara'nın toy yardımlarına terk ettin."

"İtiraz eder gibi gözükmüyordun."

F'lar başını geri attı ve kahkahayı patlattı. "Kale Weyri'ni açıp Kylara'yı yollayayım mı?" diye ona sataştı.

"Kylara'yı en kısa zamanda miller kadar, Devirlerce de buradan uzağa yollayacağım," diye kesti Lessa, adamakıllı sinirlenmişti.

"Söyledin işte!"

"Ne söyledim?"

"Devirlerce uzağa! İşte bu! Kylara'yı kraliçesi ve yeni ejderciklerle *ara*dan zamanda geriye yollayacağız." Lessa onun mantığını çözmeye çalışırken F'lar heyecanla odayı aşağı yukarı adımlıyordu. "Hayır, en azından daha yaşlı bronzlardan birini yollasam daha iyi olur. F'nor da . . . başa F'nor'u geçirsem daha iyi olur . . . Tabii ki, sağduyulu -"

"Kylara'yı geri yollamak . . . nereye? Ne zamana?" diye onun sözünü kesti Lessa.

"İyi bir nokta." F'lar her yere dağılmış haritaları taradı. "Çok iyi bir nokta. Diğer Weyrlerden birinde olmalarıyla anormal şeylere neden olmadan onları buralarda nerelere yollayabiliriz? Doruklar Bölgesi soğuk. Hayır, ateş kalıntıları bulduk orada, biliyor musun, hâlâ sıcaktılar ve onları kimin, niçin yaktığı hakkında hiçbir işaret yoktu. Eğer onları yollamış olsaydık, bugün burada hazır olacaklardı ve değillerdi. O yüzden daha şimdiden iki yerde birden olamazlar . . ." F'lar paradokslardan sersemlemiş kafasını salladı.

Lessa'nın gözleri boşlanmış Güney Kıtası'nın anlamsız şekline gitti.

"Onları oraya yolla," diye işaret ederek tatlıca önerdi.

"Orada hiçbir şey yok."

"İhtiyaçlarını yanlarında götürürler. İplikler yiyip bitiremediklerinden orada su olması gerekiyor. Gereken diğer şeyleri biz uçarak getiririz, sürü hayvanları için saman . . ."

F'lar konsantrasyon için kaşlarını çattı, gözleri düşünceyle parıldıyordu. Birkaç dakika öncesinin yenilgisi ve çöküntüsü unutulmuştu.

"On Devir önce orada İplikler yoktu. Ve yaklaşık dört yüz Devir'dir orada olmamışlardı. On Devir Pridith'e olgunlaşma ve birçok kuluçka zamanı verecekti. Belki de daha çok kraliçe."

Sonra kaşlarını çattı ve kuşkuyla kafasını salladı. "Hayır, orada Weyr yok. Kuluçka Alanı yok . . ."

"Bunu nereden biliyoruz?" Lessa sertçe müdahale etti, bu projenin birçok yönünden kolayca vazgeçmeyecek kadar hoşnuttu. "Kayıtlar Güney Kıtası'ndan bahsetmiyorlar, bu doğru, ama birçok şeyi atlayıp geçmişler. İpliklerin dört yüz Devir önce fırıl fırıl dönerek yağışından beri tekrar yeşermediğini nereden biliyoruz? İpliklerin yiyecek organik bir şey bulamadıklarında fazla yaşamadıklarını ve her şeyi yiyip bitirdiklerinde kuruyup, dağıldıklarını biliyoruz."

F'lar hayrancasına ona baktı. "Şimdi, niçin hiç kimse bunu daha önce merak etmedi?"

"Aşırı dar görüşlülük." Lessa parmağını ona salladı. "Hem, kendilerini bununla meşgul etmek için hiçbir neden yoktu."

"Gereklilik - yoksa kıskançlık mı?- birçok sert kabuğu kırar." F'lar'ın yüzünde pis bir gülümseme vardı. Ona ulaşmak için uzandığında Lessa dönerek uzaklaştı.

"Weyr'in iyiliği için," diye sertçe karşılık verdi Lessa.

"İlaveten, seni yarın F'nor ile incelemeye yollayacağım. Bu senin fikrin olduğundan dolayı hakkın."

Lessa öyle kaldı. "Sen gelmiyor musun?"

"Bu projeyi senin yetenekli, meraklı ellerine bırakabileceğimden kendimi emin hissedebiliyorum." Güldü ve onu yakalayıp yarasız tarafına çekti. Lessa'ya gülümsüyor ve gözleri parıldıyordu. "Benim insafsız Weyrlideri'ni oynamam ve Kale Lordlarının İç Kapılarını kapatmalarını engellemem gerekiyor. Ve -" hafifçe kaşlarını çatarak başını kaldırdı - "Zanaat ustalarından birinin üçüncü soruna - İplik yuvalarından kurtulmanın - çözüm bilebileceğini umuyorum."

"Ama . . ."

"Yolculuk Ramoth'a öfkesini kesmek için birşeyler verecek." Kızın narin vücudunu ona iyice yasladı, bütün dikkati en sonunda Lessa'nın ben-

zersiz, zarif yüzündeydi. "Lessa, sen benim dördüncü sorunumsun." F'lar onu öpmek için eğildi.

Geçidin merdivenlerinden gelen telaşlı adım sesleriyle F'lar onu bırakıp, kızgın ve tehditkâr bir şekilde baktı.

"Bu saatte?" diye davetsiz misafiri sertçe azarlamaya hazır homurdandı. "Kimdir o?"

"F'lar?" Bu F'nor'un tedirgin, kısık sesiydi.

F'lar'ın yüzündeki bakış Lessa'ya yarı kardeşinin bile bir kınamadan kurtulamayacağını söylüyordu. Bu Lessa'yı saçma bir şekilde memnun etti. Ama F'nor odaya daldığında, hem Weyrlideri hem Weyrkadını donup kaldılar. Kahverengi binicide güç algılanan acayip bir şey vardı. Tutarsız mesajını ilettiğinde fark birden dikkatini çekti. Güneşten yanmıştı! Sargıları yoktu ve Lessa'nın bu akşam tedavi ettiği yanağındaki İplik izinin zerresi bile yoktu.

"F'lar, bu iş iyi gitmiyor! Bir seferinde iki yerde birden hayatta olamazsın!" diye kafası karışmış bir şekilde bağırdı F'nor. Kendini dik tutmak için düz kayayı yakalayarak, duvara doğru sendeledi. Yanık derisine rağmen gözlerinin etrafında görülebilen derin halkalar vardı. "Böyle daha ne kadar dayanabileceğimizi bilmiyorum. Hepimiz etkilendik. Bazı günler diğerleri kadar kötü değil."

"Anlamıyorum."

"Ejderlerin iyiler," diye acı bir gülme ile Weyrlideri'ni temin etti F'nor. "Bu onları rahatsız etmi-

yor. Hepsi ortaya çıkabilecek durumlara uygun biçimde davranmaya hazırlar. Ama binicileri . . . bütün weyr halkı . . . biz, ejdersiz adamlar gibi, bir tarafımız sonsuza kadar kaybolmuş vaziyette, yarı canlı gölgeleriz. Kylara hariç." Yüzü güçlü bir beğenmeyiş içinde buruştu. "Bütün istediği geriye gitmek ve kendini izlemek. Korkarım, bu kadının egomanyası hepimizi yok edecek."

Gözleri birden odaklanmasını kaybetti ve çılgınca döndü. Gözleri büyüdü ve ağzı açık kaldı. "Kalamam. Ben zaten buradayım. Çok yakın. Bu her şeyi en az iki kere daha kötü hale getirir. Ama seni uyarmam gerekiyordu. F'lar, elimizden geldiği kadar kalacağız; ama bu çok uzun olmayacaktır . . . yani bu yeteri kadar uzun olmayacaktır, ama biz denedik. Biz denedik!"

F'lar daha kımıldamadan, kahverengi binici döndü ve yarı eğilerek koşarak odadan çıktı.

"Ama daha gitmedi!" diye soludu Lessa. "Daha gitmedi bile!"

4

SOĞUK ARA

F'lar yarı kardeşinin arkasından bakakaldı, kaşları hissettiği derin endişe ile büzülmüştü.

"Ne olmuş olabilir?" diye Weyrlideri'ne sordu Lessa. "Daha F'nor'a söylemedik bile. Daha biz kendimiz, bu fikri yeni düşünüp taşındık. Ve İplik izleri - onları ben kendim sarmıştım - yok olmuşlar. Yok olmuşlar. O zaman, çok uzun zaman önce gitmiş olmalı." Lessa sıranın üstüne çöktü.

"Ancak, geri geldi. Geldiği gibi de gitti," diye düşünceli bir ses tonu ile belirtti F'lar. "Ama bu tehlikeli girişimin tamamen başarılı olmadığını daha başlamadan bile biliyoruz. Ve bunu bilerek her ne işe yarıyorsa onu on Devir geriye yolladık." F'lar düşüncelice ara verdi. "Sonuç olarak deneye devam etmekten başka seçeneğimiz yok."

"Ama yanlış giden ne olabilir?"

"Sanırım biliyorum ve düzeltmenin yolu yok." F'lar onun yanına oturdu, gözleri Lessa'nınkilere dikkatle bakıyordu. "Lessa, sen ilk defa *ara*dan Ruatha'dan geri geldiğinde neşen çok kaçmıştı. Ama şimdi, Fax'ın adamlarının senin kendi Kale'ni işgal ettiğini görmekten ya da dönüşünün felakete neden olmuş olabileceğini düşünmekten dolayı şoka girmenden daha fazlası olduğunu sanıyorum. Bunun aynı anda iki kişi olmakla ilgisi olduğunu düşünüyorum." Söylerken bu yeni uçsuz bucaksız genel kavramı anlamaya çalışarak tereddüt etti.

Lessa ona öyle bir saygı ile bakıyordu ki F'lar kendini sıkıntı içinde güler buldu.

"Bu her koşulda cesaret kırıcıdır," diye devam etti F'lar, "geri dönmeyi ve kendi gençliğini görmeyi düşünmek."

"Kylara hakkında söylemeye çalıştığı da bu olmalı," diye soludu Lessa, "geri gitmek ve kendini izlemek . . . çocuk olarak. Ah, şu aşağılık kız!" Lessa Kylara'ya sadece ve sadece kendini düşündüğü için çok öfkelendi. "Aşağılık, bencil yaratık. Her şeyi mahvedecek."

"Daha değil," diye ona hatırlattı F'lar. "Bak, F'nor onun zamanında durumun ne kadar umutsuz olduğunu bize söylemesine rağmen, ne kadarını başarıyla sonuçlandırabildiğini söylemedi. Ama sen onun yara izinin iyileşip kaybolduğunu fark ettin - bu nedenle birkaç Devir'in geçmiş olması gerekiyor. Pridith iyi bir yumurtlama yapmışsa ve Ramoth'un kırk ejderi üç günlük zaman içinde savaşacak kadar olgunlaşmışlarsa bir şeyi başarmış oluyoruz. Bundan dolayı, Weyrkadını," ve F'lar onun ünvanını duyunca nasıl doğrulduğunu fark etti, "F'nor'un dönüşünü önemsememiz gerekiyor. Yarın Güney Kıtası'na uçtuğunuzda bu konuya değinme. Anlıyor musun?"

Lessa ciddiyetle başını sallayarak onayladı ve sonra hafif bir iç çekti. "Yarın bile olmadan Güney Kıtası'nın bir Weyr'i besleyecek olduğunu fark etmekten mutlu muyum, yoksa hayal kırıklı-

ğına mı uğradım bilmiyorum," dedi ümitsizlik içinde. "Bu şaşılacak bir heyecan."

"Heriki şekilde de," dedi ona alaycı bir gülümseme ile F'lar, "Birinci ve ikinci problemlerimizin cevaplarının sadece bir kısmını bulduk."

"Şey, dört numaraya hemen şimdi cevap versen iyi olur!" diye önerdi Lessa. "Tartışmadan!"

Dokumacı, Madenci, Arpçı, Demirci,
Lord, Çiftçi, Sığırtmaç, Sepici,
Toplanın, kanat hızıyla, iyi dinleyin,
Acil sözlerini Weyrlinin.

Ertesi sabah F'nor'la konuştuklarında ikisi de onun vakitsiz dönüşüne herhangi bir gönderme yapmamayı başardılar. F'lar kahverengi Canth'dan binicisini uyanır uyanmaz kraliçenin weyrine yollamasını istedi ve F'nor'u gördüğüne nerdeyse hemen sevindi. Kahverengi binici Lessa'nın onun sargılı yüzüne tuhaf bir biçimde dikkatli bakışını fark etse de, bunu belli etmedi. İşin doğrusu, F'lar'ın on Devir geçmişte bir Weyr'e yola çıkma ihtimali ile Güney Kıtası'nı araştırmaya ilişkin gözüpek maceranın ana hatlarını çizdiği anda, F'nor bütün yaralarını unuttu.

"Ben sadece Kylara'nın yanında T'bor'u da yollarsanız gönüllü olurum. N'ton ve bronzu onu götürecek kadar büyüyene dek beklemeyeceğim. T'bor ve o, -" F'nor Lessa'ya doğru yüzünü ekşiterek bakıp kesti. "Şey, onlar bir çiftin olabileceği kadar birbirlerine yakınlar. Ben . . . durmadan istenmeye itiraz etmiyorum; ama bir adamın ejderlere sadakatinden dolayı isteyerek yapacaklarının bir sınırı var."

F'lar, F'nor'un gönülsüzlüğü ile eğlenmemek için kendini tutmayı becerdi. Kylara hilelerini her biniciye karşı denemişti ve F'nor uysal olmadığından, onunla da başarıya ulaşmada kararlıydı.

"Umarım iki bronz yeterlidir. Pridith çiftleşme zamanı geldiğinde, kafasını başkasına takabilir."

"Bir kahverengiyi bronza çeviremezsin!" F'nor öyle bir dehşetle bağırdı ki F'lar daha fazla kendini tutamadı.

"Oh, kes şunu!" Ve bu Lessa'nın kahkahasının patlamasına neden oldu. "Siz ikiniz çok kötü bir çiftsiniz," diye bağırarak ayağa fırladı F'nor. "Eğer güneye gideceksek, Weyrkadını, harekete geçsek iyi olur. Özellikle de bu gülen manyağa ağırbaşlı Lordlardan önce kendisini toplama şansı vereceksek. Ben Manora'dan erzak alacağım. Evet, Lessa? Benimle geliyor musun?"

Gülmekten sesini çıkaramayan Lessa, kürklü uçuş pelerinini kaptı ve onu takip etti. En azından macera iyi başlıyordu.

F'lar *klah* testisi ve maşrapası elinde, Lordlara ve zanaat ustalarına tehlikeli Güney girişimini söyleyip söylememeyi düşünerek Meclis Odasına geçti. Ejderlerin yerler gibi *ara*dan zaman içinde uçma yetenekleri daha pek bilinmiyordu. Lordlar bir önceki gün İplikleri engellemek için kullanılmış olduğunu anlayamayabilirlerdi. Eğer F'lar projenin başarılı olacağından emin olabilseydi-, bu toplantıya iyimser bir not ekleyecekti.

Haritalar, İplik saldırılarının açıkça gözükeceği zamanlar ve dalgalar Lordlara güven vermesini sağlayacaktı.

Ziyaretçileri toplanmakta gecikmeyeceklerdi.

Korkularını ve İplikler tekrar Pern'deki bütün hayatı tehdit etmek için Kızıl Yıldız'dan fırıl fırıl dönerek indiklerinin haberini şimdi alma şokunu saklamakta tamamen başarılı değillerdi. F'lar bunun zor bir oturum olacağına neşesizce karar verdi. Lessa ve F'nor ile Güney Kıtasına gitmiş olmak gibi çabucak bastırdığı, ani bir dileği oldu. Onun yerine, açık bir çalışkanlıkla önündeki haritaların üzerine eğildi.

Kısa bir süre sonra ikisi hariç oradaydılar, Nabollu Meron (bir baş belası olduğundan davet etmek istemeyeceği adam) ve Ruathalı Lytol. Lessa'nın o adamla karşılaşmasını istemediğinden Lytol'a en son olarak adam yollamıştı. Lessa hâlâ Leydi Gemma'nın ölümünden sonra doğan oğlu için Ruatha Kalesi'ndeki hakkından vazgeçtiğinden dolayı aşırı -ve F'lar'a göre de aptalca- hassastı. Ruatha Bekçisi olarak Lytol'un bu toplantıda bir yeri vardı. Bu adam aynı zamanda eski bir ejderadamdı ve Weyr'e geri dönüşü Lessa'nın küskünlüğü ona eklenmeden bile yeteri kadar acı vericiydi. Lytol, Telgarlı genç Larad hariç, Weyr'in en değerli müttefiğiydi.

S'lel bir adım gerisinde Meron ile içeri girdi. Kaleli bu çağrılardan dolayı kızgındı. Bu yürüyüşünde, gözlerinde, kibirli duruşunda belli oluyordu. Ama üçkâğıtçı olduğu kadar meraklıydı da. Lordlar arasında sadece Larad'a başıyla selam verdi ve Larad'ın yanında ona ayrılmış boş yere

oturdu. Meron'un tavrı bu yerin F'lar'a çok yakın olduğunu açıkça belli etti.

Weyrlideri S'lel'in selamını kabul eti ve bronz biniciye oturmasını işaret etti. F'lar Meclis Odasındaki oturulacak yerlerin düzenlemesini, kahverengi ve bronz ejder binicilerini Kaleliler ve Zanaatkârların arasına dikkatlice serperek düşünmüştü. Cömertçe bölünmüş mağarada şu anda ancak kımıldayacak kadar yer vardı; ama eğer ortalık kızışırsa hançer çekecek yer yoktu.

Toplantıda bir sessizlik oldu. F'lar Meclis'in eşiğinde durmuş olan, ters ters bakan, tıknaz, Ruathalı eski ejder binicisini görmek için kafasını kaldırdı. Lytol Weylideri'ni saygıyla selamlamak için elini yavaşça kaldırdı. F'lar selama karşılık verirken, Lytol'un sol yanağındaki tikin durmadan attığını fark etti.

Lytol'un acıdan ve iç huzursuzluktan kararmış gözleri odada gezindi. Eski filosunun üyelerine, Larad'a, Zurg'a ve kendi zanaatı olan dokumacıların başkanına kafasını eğerek selam verdi. Kasılmış ayağıyla, boş kalan yere doğru yürürken solundaki T'sum'a bir selam mırıldandı.

F'lar ayağa kalktı.

"Gelmenizi takdir ediyorum, saygıdeğer Lordlar ve Zanaat ustaları. İplikler gene fırıl fırıl dönüyorlar. İlk saldırı karşılandı ve gökte yakıldı. Lord Vincet," ve endişe içindeki Nerat Kaleli korkuyla kafasını kaldırdı, "yağmur ormanında yuva

olmadığından emin olmak için alçaktan uçarak temizlik yapmak üzere bir devriye yolladık."

Vincet gergince yutkundu, yüzü İpliklerin verimli, gür arazilerine neler yapabilecekleri düşüncesi ile soluklaşıyordu.

"Sizin en iyi ormancılarınızın yardımına ihtiyacımız olacak -"

"Yardım mı? Ama demediniz mi . . . İplikler gökte yakıldı diye?"

"En ufak bir riski bile göze alamayız," diye devriyenin olacağını bildiği bir gereklilik değil, sadece bir önlem olacağını ima ederek cevapladı F'lar.

Vincet tedirgince başkalarının duygularını paylaşmasını bekleyerek odada etrafına bakınıp aceleyle yutkundu; ama hiç kimse ilgi göstermedi. Herkes yakında onun durumunda olacaktı.

"Keroon ve Igen'e de bir devriye çıkacak." F'lar önce Lord Corman'a sonra da ciddice başını sallayan Lord Banger'e baktı. "Aklımdayken rahatlatması için üç gün artı dört saat boyunca başka saldırı olmayacağını söyleyeyim." F'lar ayırdığı haritanın üzerine hafifçe vurdu. "İplikler yaklaşık olarak burada Telgar'da başlayacaklar, Crom'un dağlık olan güneyinin büyük bölümüne ve oradan da Ruatha ve Nabol'un güney ucuna sürüklenecekler."

"Bu konuda nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

F'lar Nabollu Meron'un aşağılayıcı sesini tanıdı.

"İplikler mikado çöpleri gibi yağmazlar, Lord Meron," diye cevapladı F'lar. "Kesinlikle önceden bilinen bir seyirde yağarlar. Saldırılar tam altı saat sürer. Birkaç Devir sonra Kızıl Yıldız yakınlaştıkça saldırılar arasındaki süre aşamalı olarak kısalacaktır. Sonra, yaklaşık tam kırk Devir, Kızıl Yıldız üzerimizden ve çevremizden her geçişinde, dünyamıza saldırılar bir zaman cetveli gibi düzenli, her on dört saatte bir olacak."

"*Sen* öyle diyorsun," diye dudak büktü Meron ve bir alçak destek mırıltısı duyuldu.

"Öğrenim Baladları da öyle diyor," diye sertçe araya girdi Larad.

Meron Telgar Lordu'na bir bakış fırlattı ve devam etti, "Tam Gündönümünden sonra İplikler'in yağmaya başlamasını varsayan başka bir tahminini hatırlıyorum."

"Yağdılar da," diye onun sözünü kesti F'lar. "Kuzey Kaleleri'nde siyah toz olarak. Alışılmadık uzunlukta ve sertlikte Soğuk bir Devir geçirdiğimiz için talihimize şükretmeliyiz, çünkü ölümümüzü geciktirdi."

"Toz mu?" diye sordu Cromlu Nessel. "O toz, İplikler miydi?" Bu adam Fax'ın akrabasıydı ve Meron'un etkisi altındaydı: Fatih akrabasının kanlı metotlarından derslerini almış ve aslını değiştirmek ya da geliştirmek için yeteri kadar zekası olmayan yaşlı bir adamdı. "Onlar hâlâ Ka-

le'mde uçuyorlar. Tehlikeliler mi?"

F'lar vurgularcasına kafasını salladı. "Siyah toz ne kadar zamandır Kale'nizde uçuşuyor? Haftalardır mı? Herhangi bir zarar verdiler mi?"

Nessel kaşlarını çattı.

"Ben sizin haritalarınızla ilgileniyorum, Weyrlideri," dedi kibarca Telgarlı Larad. "Bize İplikleri Kale'lerimizde ne sıklıkta bekleyebileceğimiz konusunda tam bir fikir verecekler mi?"

"Evet. İstila başlamadan kısa bir süre önce, ejderadamların gelmelerini de bekleyebilirsiniz," diye devam etti F'lar. "Bununla beraber, sizin ek önlemleriniz de gerekli. İşte Meclisi bu yüzden topladım."

"Bir dakika," diye homurdandı Keroonlu Corman. "Ben de kendim için şu cafcaflı haritalardan bir kopya istiyorum. Ben şu şeritlerin ve dalgalı hatların ne manaya geldiğini bilmek istiyorum. Ben . . ."

"Doğal olarak kendi zaman cetvelleriniz olacak. Kopyalamayı gözetmesi ve gereken zamanlamanın anlaşıldığından emin olunması görevlerini - F'lar saygılıca zanaat ustasına doğru başını salladı - Arpustası Robinton'a vermeyi düşünüyorum."

Uzun boylu, somurtkan suratlı, cılız bir adam olan Robinton iyice eğilerek karşı selam verdi. Kale Lordları tarafından ona gelen, artık umut verici destek bakışlarına karşı hafif bir gülümseme

kalın dudaklarını aşağı eğdi. Onun zanaatı, aynı ejderadamlarınki gibi, çok alay konusu olmuştu ve bu yeni saygı onun hoşuna gitti. Komik ince ayrıntıları iyi gören ve canlı bir hayal gücüne sahip bir adamdı. Pern'i kuşkulandıran koşulların kendileri, onun doğuştan adalet anlayışına başvurmayacak kadar çok ironikti. İyice eğilerek verilen bir selam ve yumuşak birkaç sözle şimdi kendini tatmin etti.

"Hepsi ustayı dikkatle dinleyeceklerdir." Sesi derinden geliyordu, kelimelerini yöresel biçimde kötü telaffuz etmiyordu.

F'lar tam konuşmak üzereydi ki, o tek cümlenin çift anlamını yakalayıp sertçe Robinton'a baktı. Larad da Arpustası'na bakınıp, aceleyle boğazını temizledi.

"Haritalarımızı alacağız," dedi Larad, konuşmak için ağzını açmak üzere olan Meron'dan önce davranıp. "İplikler fırıl fırıl döndüğünde ejderadamlarımız olacak. Şu ek önlemler ne? Ve niçin gerekliler?"

Gözler gene F'lar'daydı.

"Bir zamanlar uçan altı Weyr'in yerine şimdi bir tane var."

"Ama Ramoth'un kırkın üzerinde yumurtladığı söylendi," diye odanın arkasından biri belirtti. "Peki niçin yine de daha fazla genç adam Aradınız?"

"Kırk biri daha olgunlaşmamış ejderler," dedi

F'lar. İçinden, güney macerasının hâlâ iyi sonuç vereceğini umuyordu. Adamın sesinde gerçek bir korku vardı. "Çabuk ve iyi büyüyorlar. Tam şu anda, Kızıl Yıldız Geçişine başladığı için İplikler sık sık saldırmazken, Weyr'imiz yeterlidir . . . eğer yerden işbirliğinizi alırsak. Bu konuda Gelenek" - nazikçe başını, Geleneksel kullanımın sorumlusu Robinton'a salladı - "siz Kalelilerin, hiç şüphesiz, uygun bir şekilde ateş çukurları ve saf taşlarla korunan, sadece kendi oturduğunuz yerlerden sorumlu olduğunuzdur. Bununla beraber, ilkbahardayız ve zirvelerimizin bitki örtüsü ile tamamen kaplanmasına izin verildi. Tarıma uygun alanlarda ekinler büyüyüp olgunlaşıyorlar. Bu, ejderlerimiz ve binicilerimizi ölümüne yormadan devriye gezdiremeyen, şu andaki, bir Weyr ile geniş bir alanın İpliklere karşı savunmasız olduğunu gösteriyor."

Bu dürüst itiraf ile beraber, korkmuş ve kızgın bir mırıldanma hızla odaya yayıldı.

"Ramoth kısa zamanda yeniden çiftleşmek için uçacak," diye gerçekçi bir şekilde devam etti. "Şüphesiz, diğer zamanlarda, kraliçeler kritik gündönümünden birçok Devir önce fazla sayıda yumurta, hem de daha fazla kraliçe yumurtlamaya başlardı. Ne yazık ki Jora yaşlı ve hastaydı. Nemorth da ele avuca sığmaz. Mesele -" Sözü kesildi.

"Siz ejderadamlar güçlü ve kasıntılı havalarınız-

la hepimizi yok edeceksiniz!"

"Siz kendinizi suçlayın," Robinton'un sesi ortaya çıkan bağırtıları kesip geçti. "Bunu kabul edin, hepiniz tek tek. Weyr'e nöbetçi wherin kulübesinden daha az saygı gösterdiniz - ve bu hiçbir şey değildi! Ama şimdi hırsızlar tepenizde. Zavallı sürüngen ihmalden neredeyse ölecek hale geldiği için tiz çığlıklar atıyorsunuz. Onu döveceksiniz, değil mi? O sizi uyarmaya çalıştı diye onu kulubesine sürgün ettiniz, değil mi? İstilacılara karşı sizi hazırlamaya çalışmamış mıydı? Bu sizin vicdanınızı sızlatsın, yüzlerce devir ejderleri hayatta tutarak . . . sizin itirazlarınıza rağmen . . . görevlerini dürüstçe yapan Weyrlideri ya da ejderadamlarınkini değil. Kaç taneniz" - ses tonu kırıcıydı - "ejderlere karşı düşünce ve destekte cömerttiniz? Ben kendi zanaatımın ustası olduğumdan beri, arpçılarım görevleri olan eski şarkıları söyledikleri için dövüldüklerini ne kadar sık söylediler? Siz sadece, sürünerek taş Kale'lerinizin içine çekilmeyi ve ekinlerinizin büyürken ölmelerine acı ile kıvranmayı hak ettiniz, saygıdeğer Lordlar ve Zanaatkârlar ."

Ayağa kalktı.

"İplikler yağmayacaklar. Bu arpçıların kış masalı," diye Nessel'in kusursuz bir taklidi ile sızlandı. "Bu ejderadamlar varislerimizi ve mahsüllerimizi sülük gibi emiyorlar," ve sesi kısılıp, imalı bir tenora dönüştü, ki bu sadece Meron olabilir-

di. "Şimdi gerçek, cesur bir adamın korkuları kadar acı ve maskaraotu kadar yutulması zor. Onlara karşı gösterdiğiniz bütün saygı sonucu, ejderadamların sizi İpliklerin örekesi üzerinde eğrilmeye bırakmaları gerekir."

"Bitra, Lemos ve ben," diye yüksek sesle konuştu, Benden'in adaleli ve ince Lordu Raid, küt çenesi kızgınca ileri çıktı, "her zaman Weyr'e karşı olan görevimizi yerine getirdik."

Robinton etrafında döndü, konuşmacıya yavaş yavaş uzun bir bakış atarken, gözleri ışıldıyordu.

"Evet. Siz yaptınız. Bütün Büyük Kaleler içinde siz üçünüz sadıktınız. Ama ya siz diğerleri," ve sesi kızgınca yükseldi, "kendi zanaatımın sözcüsü olarak, ejder ırkı hakkında fikrinizi son kelimelerine kadar biliyorum. Weyr'e saldırma girişiminizin ilk fısıltılarını duydum." Haşince güldü ve uzun bir parmağı ile Vincet'e işaret etti. "Weyr sizi leydileriniz size dönecek umuduyla apar topar geri yollamasaydı, bugün nerede olacaktınız, sevgili Lord Vincent? Hepiniz," ve başarısız çabanın içindeki Lordları birer birer suçlayıcı parmağıyla belirtti, "resmen Weyr'in üzerine yürüdünüz çünkü . . . 'artık . . . ortada . . . İplikler yoktu!'"

İki yumruğunu da iki kalçasına dayadı ve topluluğa ters ters baktı. F'lar alkışlamak istedi. Bu adamın niçin Arpustası olduğunu anlamak kolaydı ve böyle bir adamın Weyr yanlısı olmasından dolayı koşullara teşekkür etti.

"Ve şimdi, tam bu kritik anda, Weyrlideri'nin önereceği herhangi bir önleme itiraz etmek için inanılmaz bir küstahlık sergiliyorsunuz, niçin?" Robinton'un esnek sesi alay ve hayretle giderek kayboldu. "Weyrlideri'nin söylediklerine dikkatinizi verin ve ona önemsiz mızmızlanmalarınızı yansıtmayın!" Bu kelimeleri bir babanın hata yapan bir çocuğa emrettiği gibi patlattı. "Siz", F'lar'la konuşurken en yumuşak nazik sohbet tonuna geçti, "sanırım, bizden dayanışma istiyorsunuz, saygıdeğer F'lar? Hangi kapsamda?"

F'lar hızla boğazını temizledi.

"Kale'lerin eğer mümkünse saldırı sırasında, kesinlikle de İplikler geçtikten sonra kendi tarlalarını ve ormanlarını denetlemelerini isteyeceğim. Yere inebilecek bütün yuvalar, bulunmalı, işaretlenmeli ve yok edilmeli. Ne kadar kısa zamanda yerleri saptanırsa, onlardan kurtulmak o kadar kolay olur."

"Bütün arazilerin içine ateş çukuru kazacak zaman yok . . . mahsul aldığımız yerlerin yarısını kaybedeceğiz," diye çığlığı kopardı Nessel.

"Eski zamanlarda kullanılan, Demirciustamız'ın bilebileceğine inandığım başka yollar da var." F'lar kibarca, eğer böylesi olduysa, mesleğinin timsali olan Fanderel'in tarafını gösterdi.

Demiciustası Meclis Odası'ndaki en uzun adamdan en az on santim daha uzundu, hiç kimseyi sıkıştırmak için bir çaba sarfetmemesine rağ-

men koca omuzları ve aşırı adaleli kolları yanında oturanlara dayanıyordu. Ayağa kalktı, dev bir ağaç kütüğü gibi olan adam, düz karnını çevreleyen kalın kemerine hayvan boynuzlarına benzeyen başparmaklarını geçirdi. Sesi, Robinton'un harika konuşan, incelmiş, hoş bariton sesiyle kıyaslandığında koca ocakları ve çekiçlerin seslerini örtmek için Devirlerce böğürmekten dolayı hiç de hoş çıkmıyordu.

"Makineler varmış, bu kadarı doğru," diye dikkatli ve düşünceli tonlarla itiraf etti. "Onları bana Zanaatın acayip bir ürünü olarak söyleyen, babamdı. Salon'da taslaklar olabilir. Olmayabilir de. Böyle şeyler deri üzerinde uzun zaman kalmaz." Kalın kaşlarının altından Sepiciustası'na yan bir bakış attı.

"Bizim korumaktan endişeleneceğimiz şeyin kendi derilerimizdir," diye zanaatkârlar arası herhangi bir tartışmayı engellemek için belirtti F'lar.

Fandarel boğazından öyle bir homurdandı ki F'lar sesin adamın gülmesi mi yoksa gırtlaksal bir onay mı olduğundan emin olamadı.

"Bu konuyu iyice düşünüp taşınacağım. Benim bütün zanaat arkadaşlarım da aynısını yapacaklar," diye Weylideri'ni temin etti Fandarel. "İplikleri toprağa zarar vermeden yakmak kolay değil. Yanan ve yakan sıvılar olduğu doğru. Hançerler ve süslü metaller üzerine desen oymak için bir asit kullanırız. Biz ona agenothree deriz. Igen ve

Boll'daki gölcüklerin yüzeyine yayılan siyah, yoğun bir sıvı da var. Uzun zaman ve iyi yanar. Ve eğer söylediğin gibi Soğuk Devir İplikleri toza çeviriyorsa, belki de soğuk kuzey bölgelerden gelen buz da yerdeki İplikleri dondurur ve parçalayabilir. Bununla beraber, sorun onları İpliklere götürmek çünkü İplikler istediğimiz yere yağmak lütfunda bulunmayacaklardır . . ." Yüzünü ekşiterek çarpıttı.

F'lar şaşkınca ona baktı. Adam ne kadar espiritüel olduğunun farkında mıydı? Hayır, ciddi bir endişe ile konuşuyordu. Demirciustası kafasını kaşıdı, sert parmakları topak topak kalın saçları ve sıcağın sertleştirdiği kafa derisinin üzerinde duyulabilir gıcırtı sesleri çıkarıyordu.

"Güzel bir problem. Güzel bir problem," diye gözüpek bir şekilde, derin derin düşündü. "Buna bütün dikkatimi vereceğim." Oturdu, kalın sıra ağırlığı altında çatırdıyordu.

Çiftçiustası tereddütlüce elini kaldırdı.

"Ben zanaat ustası olduğumda, Igen'in kum solucanları hakkında bir bilgiyle bir yerde karşılaştığımı hatırlıyorum. Bir zamanlar yetiştirilmişler, korunma -"

"Igen'in sıcak ve kum dışında işe yarar bir şey ürettiğini hiç duymadım," diye birisi alay etti.

"Bizim her öneriye ihtiyacımız var," dedi sertçe F'lar, sözü keseni bulmaya çalışarak. "Lütfen o bilgiyi bulun, Usta. Igen Lordu Banger, bana o

kum solucanlarından bir miktar bulun!"

Banger, çorak Kalesi'nin gizli bir değerli şeyini bulmaktan şaşkın, dinç bir şekilde başı ile onayladı.

"İplikleri öldürmek için daha etkili yollar bulana kadar, bütün Kalelilerin, saldırılar sırasında, oralara ateş taşı koyup onları yakmak için yuvaları bulmaya ve işaretlemeye organize olmaları gerekiyor. Hiç kimsenin yaralanmasını istemiyorum; ama İplikler'in ne kadar hızlı yuva açtıklarını ve hiçbir yuvanın çoğalmasına izin verilmemesi gerektiğini biliyoruz. Siz," Kaleli Lordlarına vurgularcasına işaret etti, "diğerlerinden daha çok kaybetmeye dayanırsınız. Bir adamın sınırındaki bir yuva komşusununkine doğru büyüyebileceğinden sadece kendinizi korumayı düşünmeyin. Her adamı, kadını, çocuğu, çiftliği ve zanaat kalesini seferber edin. Bunu hemen şimdi yapın."

Meclis Odası Zurg, Dokumaustası, konuşmak için ayağa kalkana kadar gergindi ve şaşkın derin düşüncelerle doluydu.

"Benim zanaatımın da sunacak bir şeyi var . . . ki bu hayatımızın her gününü ipliklerle uğraşarak geçirdiğimiz için bu hakkımız . . . eski metotlar hususunda." Zurg'un sesi hafif ve yavandı. Sıska, kırış kırış gözleri dinleyenlerin birinin yüzünden bir diğerine seğirtmekle meşguldü. "Bir zamanlar Ruatha Salonu'nun duvarında gördüm . . . şimdi o duvar halısı kim bilir nerede?" Kur-

nazca Nabollu Meron'a, sonra da Fax'ın ünvanını Doruklar Bölgesi'nde alan Bargen'e göz attı. "Yapıt ejder ırkı kadar eskiydi ve diğer şeylerin arasında yaya bir adamın sırtında tuhaf bir alet taşıdığını gösteriyordu. Elinde, yuvarlak, kılıç uzunluğunda ucundan . . . artık bilmediğimiz turuncu-kırmızı boyalarla muhteşem şekilde dokunmuş alevleri . . . yere doğru püskürten bir nesne tutuyordu. Tabii ki yukarıda, yakın dizilişte ejderler, bronzlar ağır basıyordu . . . gene gerçek ejder bronzu rengimiz artık yok. Sonuç olarak, yapıtı şu anda yoksun olduklarımız kadar esas konusundan dolayı da hatırlıyorum."

"Bir alev makinesi mi?" diye ağzında geveledi demirci. "Bir alev makinesi," diye azalan bir tonda tekrar etti. "Bir alev makinesi," diye düşünceliçe mırıldandı, kalın kaşları aşırı çatıldı. "Ne tip alev püskürtüyor? Bunu düşünmek gerek." Başını eğdi ve tartışmanın geri kalanı ile ilgisini kaybederek kendini gereken düşünceye kaptırmak için konuşmadı.

"Evet, saygın Zurg, her meslekte geçmiş Devirlerde kaybolan birçok incelik varmış," diye acı bir yorum yaptı. "Eğer yaşamaya devam etmek istiyorsak bu tip bilgilerin canlandırılması gerekiyor . . . çabuk. Özellikle Usta Zurg'un bahsettiği duvar halısını geri almak istiyorum."

F'lar anlamlıca Fax'ın ölümünden sonra yedi Kale için çekişmiş olan Lordlara baktı.

"Hepinizi daha büyük kayıplardan kurtarabilir. Onun Ruatha'da ortaya çıkmasını önerebilirim. Zurg'un ya da Fandarel'in zanaat kalesinde de olabilir. Hangisi daha uygun olursa."

Bir kıpırdanma oldu; ama hiç kimse sahipliğini kabul etmedi.

"Sonra, şu anda Ruatha Lordu olan Fax'ın oğluna geri verilebilir," diye ekledi F'lar, böylece yüce gönüllü adaletten acı bir biçimde eğlenmişti.

Lytol hafifçe bir kahkaha ile güldü ve ters ters odada etrafa bakındı. F'lar, Lytol'un eğlenmiş olacağını ve öksüz Jaxom'un dürüst olsa da böyle neşesiz bir koruyucu tarafından yetiştirilmesinin geçici pişmanlığını hissettiğini düşündü.

"Eğer izin verirseniz, Lordum," diye kesti Robinton, "sizin haritalarınızın bize ispat etttiği gibi, kendi Kayıtlarımız'ı araştırarak, hepimiz yararlı olabiliriz." Birden gülümsedi, bu beklenmedik mahçuplukta bir gülümsemeydi. "Ben, biz Arpçılar olarak, dinleyici eksikliği ve de arada sırada kendi derilerimizi korumak için popüler olmayan baladları atlayıp geçtiğimiz ve bazı uzun Öğrenim Baladları ile Sagaları daha az kullandığımız için kendimden biraz utanç duyuyorum."

F'lar kahkahasını bir öksürükle boğdu. Robinton bir dahiydi.

"Benim o Ruatha duvar halısını görmem lazım," diye birden patladı Fandarel.

"Çok kısa zamanda elinizde olacağından eminim," diye onu kendi hissetmeye cesaret edemeyeceğinden daha büyük bir güvenle temin etti F'lar. "Lordlarım, yapılacak çok şey var. Şimdi hepimizin ne ile karşı karşıya olduğunu anladınız, liderler olarak kendi Kale'leriniz ve zanaatlarınızın insanlarını nasıl en iyi organize edeceğinizi size bırakıyorum. Zanaatkârlar, en iyi kafalarınızı özel sorunlarımıza yönlendirin: Amacımıza yarayabilecek herhangi bir şey çıkabilir diye bütün Kayıtlarınız'ı yeniden inceleyin. Telgar, Crom, Ruatha ve Nabol Lordları üç gün içinde gene sizinle olacağım. Nerat, Keron ve Igen, topraklarınızdaki bütün yuvaları yok etmek için hizmetinizdeyim. Madenustası buradayken ihtiyacınız olan şeyleri ona söyleyin. Sizin işler nasıl gidiyor?"

"İşlerimizin sıkı olmasından mutluyuz, Weyrlideri," diye birdenbire yüksek sesle söylendi Madenustası.

F'lar tam o sırada, karanlık holde ona gözükmeye çalışarak duran F'nor'un görüntüsünü yakaladı. Kahverengi binicinin sevinçten uçan bir sırıtışı vardı ve haberlerle dolup taştığı açıktı.

F'lar Güney Kıtası'ndan bu kadar kısa zamanda nasıl döndüklerini merak etti. Sonra F'nor'un - gene - yanmış olduğunu fark etti. Yatak odasına gitmesini ve beklemesini kafasıyla işaret etti.

"Lordlar ve Zanaatustaları, mesajlar ve gidiş ge-

lişler için her birinizin emrine bir ejdercik verilecektir. Şimdi, iyi günler."

Uzun adımlarla Meclis Odası'ndan çıkıp kraliçenin weyrine giden geçide daldı. F'nor kendine bir kupa şarap doldururken hâlâ kımıldayan perdeyi açıp yatak odasına girdi.

"Başardık!" diye Weyrlideri içeri girerken bağırdı F'nor. "Ama tam otuz iki aday yollayacağını nereden bildiğini anlayamayacağım. Bizim soylu Pridith'imize hakaret ediyorsun diye düşündümdü. Ama dört günde otuz iki yumurta yaptı. İlki ortaya çıktığında bütün yapabildiğim uçup içeri girmemek oldu."

Bu görünüşe göre kötü kaderli maceradan en azından bu kadar yarar sağlamanın rahatlığıyla içten tebriklerini söyledi. Şimdi tek yapacağı F'nor'un dün akşamki çılgın ziyaretine kadar güneyde ne kadar kalacağını bulmaktı. Çünkü F'nor'un iyice yanmış, sırıtan yüzünde ne endişe izleri, ne de gerginlik vardı.

"Kraliçe yumurtası yok mu?" diye ümitle sordu F'lar. Bir deneyimde otuz iki tane ile belki bir diğer kraliçeyi geri yollayabilir ve tekrar deneyebilirdi.

F'nor'un yüzü asıldı. "Hayır ve olabileceğinden emindim. Ama on dört bronz var. Pridith o konuda Ramoth'u geçti," diye ekledi gururla.

"Gerçekten öyle. Weyr'de başka ne var?"

F'nor kaşlarını çatıp bir iç hayretle kafasını sal-

ladı. "Kylara . . . şey, o bir sorun. Sürekli ortalığı karıştırıyor. T'bor onunla kötü günlere sürükleniyor. O kadar alıngan ki herkes ondan uzak duruyor." F'nor biraz canlandı. "Genç N'ton iyi bir filo lideri olacak tarzda gelişiyor. Onun bronzu, Pridith bir daha çiftleşmek için uçarsa T'bor'un Orth'unu geçebilir. Ben Kylara'nın N'ton ile . . . ya da herhangi biri ile . . . beraber olmasını istediğimden değil bu."

"Erzaklarla ilgili sorun var mı?"

F'nor açıkça güldü. "Eğer burayla haberleşmememizi o kadar açıkça söylememiş olsaydın, size buradaki her şeyden daha iyi kaliteli meyveler ve taze sebzeler yollayabilirdik. Biz, bir ejderadamın beslenmesi gerektiği gibi yiyoruz! F'lar, orada bir depo Weyri düşünmeliyiz. Ondan sonra asla vergi kervanları için endişe etmeyeceğiz ve . . ."

"İyi bir zamanda. Şimdi geri git. Bu ziyaretleri kısa tutman gerektiğini biliyorsun."

F'nor yüzünü buruşturdu. "Ah, o kadar da kötü değil. Zaten ben bu zamanda burada değilim."

"Doğru," diye ona katıldı F'lar, "ama zamanı şaşırma ve hâlâ buradayken geri gelme."

"Hımm? Ah, evet, bu doğru. Bizim için sürünen zamanın sizin için hızla geçtiğini unuttum. Şey, Pridith ikinci kuluçkayı yapmadan gelmeyeceğim."

Neşeli bir elvedayla F'nor weyrden çıkıp gitti. F'lar tekrar Meclis Odası'nın merdivenlerinden çı-

karken onu düşüncelice izledi. On dördü bronz, otuz iki yeni ejder az bir kazanç değildi ve riske değiyor gibiydi. Yoksa tehlike daha büyüyecek miydi?

Birisi kasten boğazını temizledi. F'lar Meclis Odası'nın kubbeli kapı girişindeki Robinton'u görmek için kafasını kaldırdı.

"Şu haritaları kopya edip onlara bilgi vermeden önce onları benim tamamen anlamam gerekiyor, Weyrlideri. Kendi kendime geride kalma küstahlığını gösterdim."

"Senden iyi bir taraftar olur, Arpustası."

"Senin soylu bir amacın var, Weyrlideri," ve sonra Robinton'un gözleri pis pis parladı. "Dinleyiciler karşısında bu kadar soyluca dobra dobra konuşmak için çıkacak bir fırsat olsun diye Yumurta'ya yalvarıp duruyordum."

"İlkin, bir kupa şarap?"

"Benden üzümleri Pern'de imrenilir."

"Eğer birisinin böyle leziz kokuyu alacak damak zeki varsa."

"Uzmanlar tarafından özenle yetiştirilmişler."

F'lar adamın kelimelerle oynamayı ne zaman bırakacağını merak etti. Kafasında haritaları incelemekten daha fazlası vardı.

"Kafamda zanaat kalesinin Ustası olduktan sonra açıklanamadığı için bir kenara koydu-

ğum bir balad var," dedi takdir ederek şarabının tadını çıkardıktan sonra sağgörülüce. "Hem ezgisi, hem sözleriyle tedirgin bir şarkı. Bir arpçı olarak işleyenin neyin alınıp neyin . . . zorla atılacağı konusunda belirli bir hassaslığı olmalı," ve geçmişi düşünerek göz kırptı. "Bu baladın dinleyici kadar söyleyen için de rahatsızlık verdiğini fark edip kullanımdan kaldırdımdı. Şimdi, o duvar halısı gibi, yeniden keşfedilmesi gerek."

Ölümünden sonra C'gan'ın aleti yeni Weyr şarkıcısı seçilene kadar Meclis Odası'nın duvarında asılı duruyordu. Gitar eski, tahtası inceydi. Yaşlı C'gan onu her zaman kabında ve akortlu saklardı. Arpustası şimdi derin bir saygı ile onu tutarak, tonu duymak için yavaşça tellere vururken aletin güzel sesine hafifçe kaşlarını kaldırıyordu.

Bir akor vurdu ve uyumsuz bir ses çıktı. F'lar aletin mi akortsuz olduğunu yoksa arpçının yanlışlıkla hatalı bir tele mi vurduğunu merak etti. Ama Robinton acayip sesi tekrar etti, sonra ilkinden bir şekilde daha rahatsız edici tuhaf bir minöre ayarladı.

"Sana rahatsız edici bir şarkı olduğunu söylemiştim. Ve sorduğu soruların cevaplarını bilip bilmediğini merak ediyorum. Çünkü son zamanlarda bilmeceyi kafamda birçok defa evirip çevirdim."

Sonra hızla konuşmadan şarkının havasına geçti.

Gitti uzaklara, gitti ileri
Yankılar cevapsız kaldı.
Boş, açık, tozlu, ölü,
Niçin bütün Weyr halkı kaçtı?

Ejderler hep beraber nereye gittiler?
Weyrleri havaya ve rüzgâra bırakıp?
Sürü hayvanlarının ipini çözüp?
Gittiler koruyucularımız, ama nereye gittiler?

Uçtular mı yeni bir Weyr'e?
Zalim İpliklerin diğerlerini korkuttuğu bir yere mi?
Onlar buradan uzak dünyalar mı?
Niçin, ah, niçin boş Weyr?

Son hüzünlü akor yankılandı.

"Şüphesiz, bu şarkının ilk olarak dört yüz Devir kadar önceye ait zanaat yıllıklarında kaydedildiğini fark etmişsindir," dedi yavaşça Robinton, gitarı kollarının arasında beşikteymiş gibi sallayarak. "Kızıl Yıldız tam saldırı yakınlığını geçtikten sonra. İnsanların beş Weyr'in ahalisinin ani kaybı üzerine şaşırıp endişelenmeleri için büyük bir nedenleri vardı. Ah, o zaman bir yığın açıklamaları olduklarını tahmin edebiliyorum ama hiçbiri . . . hiçbir açıklama . . . kaydedilmemiş." Robinton anlamlıca durdu.

"Ben de hiçbir kayıt bulamadım," diye cevap-

ladı F'lar. "Aslında, diğer Weyrlerdeki Kayıtları da . . . yanlışsız saldırı zaman cetvelini oluşturabilmek için buraya getirttim. Ve diğer Weyrlerin Kayıtları basitçe sona eriyor - "F'lar bir eli ile kesme hareketi yaptı. "Benden Kayıtları'nda hastalık, ölüm, yangın, felaket ile ilgili hiçbir şeyden bahsedilmiyor - Weyrler arasında her zamanki ilişkilerdeki bu ani aksamanın açıklamasına ait bir kelime bile yok. Benden Kayıtları mutlu bir şekilde devam ediyor, ama sadece Benden ile ilgili. Toplu yok oluşa dair bir tek kayıt var . . . Sadece Benden'in şimdiki sorumluluğunun değil, Pern çapında bir devriyenin izleyeceği yolun kabul töreni. Ve hepsi bu."

"Tuhaf," diye derin düşüncelere daldı Robinton. "Kızıl Yıldız'ın tehlikesi geçtiğinde ejderler ve biniciler Kale'lerin üzerindeki yükü hafifletmek için *ara*ya girmiş olabilirler. Ama ben basitçe buna inanamam. Benim zanaatımın kayıtları hasadın kötü olduğu ve birçok doğal facianın olduğundan bahsediyor . . . İplikler dışında. İnsanlar yürekli olabilirler ve sizin soyunuz hepsinin en cesuru olabilir, ama toplu intihar? Ben basitçe bu açıklamayı kabul edemem . . . özellikle de ejderadamlar için?"

"Teşşekürlerimi bildiririm," dedi yumuşak bir ironiyle F'lar.

"Söz etmeye değmez," diye ince bir baş hareketiyle cevapladı Robinton.

F'lar beğenerek kıkırdadı. "Dar görüşlü olduğumuz kadar weyre de bağımlıyız.

Robinton kupasını içip bitirdi ve F'lar onu tekrar doldurana kadar hüzünle ona baktı.

"Evet, soyutlayışınız bazı yararlar getirdi, biliyorsun ve isyan eden Lordlarla muhteşem başa çıktın. Nerdeyse gülmekten ölüyordum." Robinton iyice sırıtarak bunu belirtti. "Bir ejder nefesi kadar sürede kadınlarını çalmak!" Gene kıkırdadı, sonra birden F'lar'ın gözünün içine bakarak ciddileşti. "Her zamanki gibi, bir adamın yüksek sesle söylemediklerini duymaya alıştığımdan, Meclis toplantısında sakladığın çok şey olduğundan şüphelendim. Benim sağduyumdan emin olabilirsin . . . ve . . . bütün kalbimle desteğimden ve etkisiz olmayan zanaatımdan emin olabilirsin. Apaçık söylemek gerekirse, arpçılarım sana nasıl yardımcı olabilirler?" ve enerjik bir marş havası tıngırdattı. "Geçmişin görkemli ve başarılı baladları ile insanları harekete geçirmek mi?" Hızla hareket eden parmakların çaldığı melodi birden sert ama kararlı bir ritme döndü. "Beyinsel ve fiziksel güçlerini zorluklar için kuvvetlendirmek mi?"

"Eğer bütün arpçılar senin gibi insanları canlandırabiliyorlarsa, beş yüz kadar ek ejderimin olmamasından kaynaklanan endişelerim hemen sona erecek."

"Ah, o zaman senin cesur sözlerine ve işaretli

haritalarına rağmen, durum" - gitardaki uyumsuz bir tıngırtı son sözlerini vurguladı - "dikkatle söylememeye çalıştığından daha umutsuz."

"Olabilir."

"Zurg'un hatırladığı ve Fandarel'in yeniden yapacağı eski alev makineleri - dengeleri değiştirecek mi?"

F'lar bu zeki adama düşüncelice baktı ve çabuk bir karar verdi.

"Igen'in kum solucanları yardımcı olsa bile, dünya dönüp Kızıl Yıldız yaklaştığı müddetçe, saldırılar arasındaki süre azalacak ve bizim dün sahip olduğumuz ejderlere ekleyecek sadece yetmiş iki yeni ejderimiz var. Biri artık ölü ve birçoğu önümüzdeki birkaç hafta uçamayacaklar."

"Yetmiş iki mi?" diye ona çabucak yaklaştı Robinton. "Ramoth kırk yumurtladı ve onlar hâlâ ateş taşı yiyemeyecek kadar gençler."

F'lar, F'nor ve Lessa'nın o anki yolculuklarını kısaca özetledi. F'nor'un tekrar ortaya çıkışı ve deneyin Pridith'in ilk yumurtlamasından çıkan otuz iki yeni ejder ile başarılı olduğu gerçeği ile devam etti. Robinton ona yaklaştı.

"F'nor nasıl olur da, sen ondan ve Lessa'dan güney kıtasında üreme yeri olduğuna dair haber almadan geri dönebilir?"

"Ejderler *ara*dan başka yerler kadar başka zamanlara da gidebiliyorlar. Bir *yere* olduğu kadar bir *zamana* da kolayca gidebiliyorlar."

Şaşkınlığa uğratan haberi hazmederken Robinton'un gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Dün sabah Nerat'a saldırıyı işte öyle engelledik. İplikler yağarken onları karşılamak için *ara*dan zamanda iki saat geriye atladık."

"Gerçekten geriye doğru atlayabiliyor musunuz? Ne kadar geriye?"

"Bilmiyorum. Ben ona Ramoth'u uçurmasını öğretirken, Lessa yanlışlıkla on üç Devir önce Fax'ın adamları zirvelerden istila ederken Ruatha Kale'sine geri döndü. Şimdiki zamana geri geldiğinde, ben *ara*dan on yıl kadar önceye atlama girişimi yaptım. Ejderler için *ara*dan bir yere ya da zamana gitmek basit bir konu; ama binicide çok korkunç bir yorgunluk olduğu görülüyor. Dün, Nerat'tan geri geldikten sonra Keroon'a gitmemiz gerekti, kendimi dümdüz ezilmiş ve Igen Ovası'nda bir yaz susuz bırakılmış gibi hissettim." F'lar başını olumsuzca salladı. "Kylara, Pridith ve diğerlerini *ara*dan on Devir geriye yollamakta açıkça başarılı olduk, çünkü F'nor bana şimdiden birkaç Devirdir orada olduklarını bildirdi. Bununla beraber, insanlardaki yorgunluk gitgide daha belirginleşiyor. Ama yetmiş iki olgun ejderin bile bir yardımı olacak."

"Yeterli olup olmadığını anlamak için bir biniciyi zamanda ileri yolla," diye yardımseverce önerdi Robinton. "Seni birkaç günlük endişeden kurtarır."

"Daha olmamış bir *zamana* nasıl gidileceğini bilmiyorum. Ejderine nişanlar vermen gerekiyor, bunu biliyorsun. Daha olmamış bir zamanı ona nasıl belirtebilirsin?"

"Senin hayal gücün var. Tasarla."

"Ve bir tekini harcayamayacağını bir zamanda bir ejder kaybetmek mi? Hayır, devam etmeliyim . . . çünkü F'nor'un geri dönüşünden çıkana göre öyle yapıyorum . . . başlamaya karar verdiğim gibi. Bu bana, eşyaları hazırlama emrini vermem gerektiğini hatırlatıyor. Sonra da seninle zaman cetvellerine bakmam gerekecek."

Robinton Weyrlideri'ni haritaları anladığına emin olana kadar tutup, sonra onları kopyalamaya başlaması için yalnız bırakılıncaya kadar öğle yemeği zamanı gelmişti.

Hafifçe çalkalanan ıssız deniz boyunca
Ejder kanatlarının son zamanlarda üzerinde
açılmamış olduğunca,
Bir altın ve güçlü kahverengi uçtular baharda
Toprağın ölü olup olmadığını araştırarak.

Ramoth ve Canth, Lessa ile F'nor'u Yıldız Taşı'nın üstüne taşırlarken, Meclis için gelen ilk Kale Lordları ve Zanaatüstadlarını gördüler.

On Devir önceki Güney Kıtasına gitmek için, Lessa ve F'nor ilk olarak *ara*dan F'nor'un hatırladığı on Devir önceki Weyr'e gitmeye karar verdiler. Sonra *ara*dan Kayıtlar'ın vereceği nişanlar kadar ona yakın olan, ihmal edilmiş Güney Kıtasının sahilinin tam kenarında bir noktaya gideceklerdi.

F'nor Canth'ın zihnine on Devir önceki özel bir günü koydu ve Ramoth kahverenginin düşüncesinden nişanları aldı. *Ara*nın dehşet soğuğu Lessa'nın nefesini kesti. Ejderler onları kabaran denizin üzerinde havada durdukları yere *ara*dan götürmeden önce, normal weyr faaliyetlerinin bir anlık gözüne ilişmesiyle bir iç rahatlığı yaşadı.

İlerilerinde, bu bulutlu ve kasvetli günde kirli mor renkte Güney Kıtası gizleniyordu. Lessa geçici yer değiştirmenin belirsizliğinin yerini, yeni bir korkunun aldığını hissetti. Ramoth uzaktaki kıyıya doğru büyük kanat çırpışlarıyla ilerledi. Canth cesurca denk bir sürati korumaya çalıştı.

O sadece bir kahverengi, diye altın kraliçesini

azarladı Lessa.

Eğer benimle uçuyorsa, diye sakince cevapladı Ramoth, *kanatlarını biraz germesi lazım.*

Lessa çok özel olarak Ramoth'un hâlâ, onun weyr eşleri ile kavga edemediğinden dolayı kırgın olduğunu düşünerek sırıttı. Bütün erkeklerin bir müddet onunla zor zamanlar geçirmesi gerekecekti.

İlk olarak bir sürü wherry gördüler ve Kıta'da biraz bitki örtüsü olması gerektiğini fark ettiler. Wherrylerin yaşamak için yeşilliğe ihtiyaçları vardı ama eğer gerekli olursa arada sırada rastlanan kurtçukların yanında az bir şeyle de idare edebilirlerdi.

Lessa Canth'la binicisine sorular göndertti. *Eğer Güney Kıtası İplikler tarafında çoraklaştırılmışsa, yeniler nasıl yetişmeye başlamışlardı? Wherryler nereden gelmişlerdi?*

Hiç tohum kabuklarının yarılıp açıldığını ve parçalarının rüzgârla uzaklara uçtuğunu fark ettin mi? Hiç wherrylerin sonbahar gündönümünden sonra güneye uçtuklarını fark ettin mi?

Evet, ama. . .

Evet, ama!

Ama bu ülke İplikten tamtakırdı.

Dört yüz Devir'den daha az bir sürede bizim kıtamızın kavrulmuş tepelerinin üstü bile ilkbaharda filizlenmeye başlar, diye Canth vasıtasıyla cevapladı F'nor, *bu yüzden Güney Kıtası'nın da*

yeniden canlandığını varsaymak kolay.

Ramoth'un belirlediği hızla bile, kasvetli ışıkta çıplak taşları, tehlikeli uçurumlarıyla, sivri uçlu kıyı şeridine ulaşmak zaman aldı. Lessa içinden inledi; ama gizleyen dağlık bölgenin üstünden görebilmek için Ramoth'u daha yükseklere çıkmaya zorladı. O yükseklikten her şey gri ve ıssız gözüktü.

Birden güneş bulut örtünün arasından çıktı ve koyu yeşiller, kahverengiler, canlı renkler, tropik gür büyümenin diri yeşili, güçlü ağaçlar ve asmaların kahverengisi içinde eridi gri. Lessa'nın zafer çığlığına F'nor'un hurrası ve ejderlerin küstah sesleri eklendi. Alışılmamış sesten şaşıran wherryler tünedikleri yerlerden dehşet içinde öterek yükseldiler.

Kara ilerde orta Boll'a benzer şekilde eğimli olarak, vahşi orman ve otlak bir yaylayla uzanıyordu. Bütün sabah aramalarına rağmen içinde yeni bir Weyr bulabilecekleri hiçbir konuksever yalıyar bulamadılar. Bunun güney macerasının başarısızlığına katkıda bulunan bir etken olup olmadığını Lessa merak etti.

Cesaretleri kırılmış olarak, küçük bir gölün yanındaki yüksek bir yaylaya indiler. Hava sıcak, ama bunaltıcı değildi. F'nor ve Lessa öğle yemeklerini yerlerken iki ejder suda yuvarlanarak serinliyorlardı.

Lessa kendini tedirgin hissetti. Et ve ekmek ye-

mek için pek iştahı yoktu. Gölün etrafına ve vahşi ormanın kenarına gizli bakışlar atan F'nor'un da huzursuz olduğunu gördü.

"Biz güneşin altında ne bekliyoruz? Wherryler saldırmazlar ve vahşi wherler bir ejderin yanına yaklaşmazlar. Kızıl Yıldız'dan on Devir gerideyiz, bu yüzden İplik de olamaz."

F'nor omuz silkti, bitirmediği ekmeği yemek torbasına geri atarken çekingence yüzünü ekşitti.

"Burası çok boş gözüküyor, sanırım," diye etrafa bakınarak fikrini söyledi. Bir ayçiçeği sarmaşığından sarkan olgun bir meyvayı seçti. "Şu tanıdık ve ağızda çamur tadı bırakmadan yenecek kadar iyi gözüküyor."

Çevikçe tırmandı ve turuncu-kırmızı meyveyi yakaladı.

"İyi kokuyor, olmuş sanırım, olmuş gözüküyor," diye belirtti ve beceriklice meyvayı dilimledi. Sırıtarak, ilk dilimi Lessa'ya verdi, kendine de bir dilim kesti. "Hadi yiyelim ve beraber ölelim!"

Lessa dayanamayıp güldü ve ona selamla karşılık verdi. Aynı anda sulu etli kısmı ısırdılar. Tatlı meyva suları ağızlarının kenarından aşağı aktı. Lessa leziz sıvıyı son damlasına kadar kaçırmamak için hızla dudaklarını emdi.

"Mutlu öl - Ben öyle yapacağım," diye bağıran F'nor, daha fazla meyve kesti.

İkisi de deneyden fark edilmeyecek şekilde ra-

hatladılar ve düzenlerinin bozulmasının nedenini tartışabildiler.

"Sanırım bu," diye fikir yürüttü F'nor, "yalıyar, mağara yokluğu ve durgunluk, buranın durgun niteliği ve de etrafta bizden başka insan ve hayvan olmadığını bilmek."

Lessa onaylayarak başını salladı. "Ramoth, Cantlı, Weyr olmaması sizin neşenizi kaçırmıyor mu?"

Biz her zaman mağaralarda yaşamadık ki diye gölde yuvarlanırken kibirlice cevapladı Ramoth. Büyük dalgalar kıyıya nerdeyse Lessa ve F'nor'un üzerinde oturdukları yıkık ağaç gövdesine kadar hızla geldiler. *Burada güneş sıcak ve hoş, su serinletici. Buradan hoşlanırdım ama ben gelecek değilim.*

"Keyifsiz," diye F'nor'a fısıldadı Lessa. "O zaman bırak Pridith onu alsın, bir tanem," diye altın kraliçeye sakinleştirircesine seslendi. "Sen Weyr'e ve hepsine sahipsin."

Ramoth sıkkınca cevapla birlikte bir köpük savurarak suyun altına daldı.

Cantlı Weyrsiz yaşamak konusunda hiçbir şartı olmadığını itiraf etti. Uygun rahatlıkta bir çukur olduktan sonra, kuru toprak uyumak için soğuk taştan daha sıcak olacaktı. Hayır, yeteri kadar yiyecek olduğu müddetçe mağarasızlığa itiraz edemezdi.

"Sürü hayvanlarını getirmemiz gerekecek," di-

ye düşündü F'nor. "İyi büyüklükte bir sürü başlatacak kadar. Tabii ki buradaki wherryler kocaman. Gel de bir düşün, bu yaylanın hiçbir çıkışı yok sanırım. Onları otlağa salmamız gerekmeyecek. Ama kontrol etsem daha iyi olur. Yoksa, bu yayla göl ve Kale'ler için yeterli boş alanla ideal gibi gözüküyor. Yürü ve ağaçlardan kahvaltılık topla."

"Kale'lerde yetişmemişleri seçmek daha akıllıca olabilir," diye ekledi Lessa. "Koruyucu yükseltiler ve taş güvenliğinden uzak olmak onları fazla endişelendirmeyecektir." Kısa bir kahkaha attı. "Ben zannettiğimden çok daha fazla alışkanlıkları olan bir yaratığım. Bütün bu açık alanlar, ekicisiz ve boş . . . uygunsuz gözüküyorlar." Gölün ötesinde uzanan geniş ve açık ovaya şöyle bir göz gezdirerek narin bir ürperti geçirdi.

"Verimli ve hoş," diye düzelten F'nor, turuncukırmızı sulu meyvelerden biraz daha almak için sıçradı. "Bu bana alışılmadık derecede iyi geliyor. Aynı cins olmasına rağmen, Nerat'tan gelen bu kadar tatlı ve sulu hiçbir şey hatırlamıyorum."

"İnkâr edilemez bir şekilde Weyr'in aldıklarından daha iyi. Nerat'ın önce kendine, en son da Weyr'e hizmet ettiğinden kuşkuluyum."

İkisi de açgözlülükle karınlarını doyurdular.

Daha fazla araştırma, yaylanın soyutlanmış ve ejderler için büyük bir besin hayvanları sürüsünü otlatacak kadar geniş olduğunu gösterdi. Bir ke-

narında sık bir vahşi ormana inen sarp, birkaç ejder boyunda bir yamaç ve diğer kenarında da dik bir deniz kenarı kayalığıyla bitiyordu. Kerestelik ağaçlar Weyr halkı için yapılabilecek konutlara hammadde sağlayacaktı. Ramoth ve Canth gür, vahşi ormanın sık ağaç yapraklarının altında ejderlerin yeteri kadar rahat edecekleri konusunda iyice anlaştılar. Kıtanın bu bölümü hava koşulları olarak Yukarı Nerat'a benziyordu, ne sıkıntı yaratacak kadar şiddetli sıcak, ne de soğuk olacaktı.

Ne var ki Lessa ancak ayrılmayı isteyecek kadar hoşnuttu, F'nor geri dönmeye gönülsüz gibiydi.

"Geri dönerken *ara*dan doğrudan gidebiliriz," diye sonunda ısrar etti Lessa, "ve akşama doğru Weyr'de olabiliriz. O zamana kadar Lordlar kesinlikle gitmiş olurlar."

F'nor ona uydu ve Lessa *ara*dan gitmek için kendini kastı. Ejderlerde hiçbir etki olmamasına rağmen, *ara*dan zamanda bir yere gitmenin, onu *ara*dan bir yere gitmekten niçin bu kadar çok rahatsız ettiğini merak etti. Ramoth Lessa'nın bunaldığını hissederek cesaret verircesine uğuldadı. Yer ve zamanda *ara*nın halis soğuğunun çok, çok uzun sürmesi birden Weyr'in üzerindeki güneş ışığında sona erdi.

Bir şekilde ürken Lessa, Alt Mağaraların önünde yayılmış bohçalar ve çuvalları gördü, ejderbi-

nicileri hayvanlarının yüklenmesini denetliyorlardı.

"Neler oluyor?" diye bağırdı F'nor.

"Oh, F'lar başarı umuyor olmalı," diye ikna edici bir şekilde onu temin etti Lessa.

Kraliçenin weyrinin önündeki çıkıntılı kayadan koşuşmayı izleyen Mnementh seyyahlara selam yolladı ve F'lar'ın gelir gelmez weyrde ona katılmalarını istediği söyledi.

F'lar'ı, her zamanki gibi, Meclis Odası'na getirtmiş olduğu en eski ve en az okunaklı Kayıt derilerinin bir kısmının üzerine eğilmiş buldular.

"Evet?" diye sordu, koca bir hoşgeldin sırıtışı ile.

"Yeşil, verimli ve yaşanabilir," diye onu dikkatle izleyerek bildirdi Lessa. O bir şey daha biliyordu. Onun kelimelerine dikkat edeceğini umdu. F'nor aptal değildi ve bu önbilgi tehlikeli olabilirdi.

"Ben de sizin bunu söylemenizi umuyordum," diye düzgünce devam etti. "Gelin de, neler gözlemlediğinizi ve keşfettiğinizi anlatın. Haritadaki boşlukları doldurmak iyi olacak."

Lessa F'lar'ın içten bir dikkatle dinleyip notlar aldığı raporun çoğunu F'nor'un anlatmasına izin verdi.

"Pratik olur umudu ile, yiyecek ve malzemeleri paketletmeye ve seninle gelecek binicileri hazırlatmaya başladım," dedi rapor bittiğinde

F'nor'a. "Unutma ki sizin için on Devir önce başlayacak zamanda bizim üç günümüz var. Kaybedecek bir anımız bile yok. Üç gün içinde Telgar'da savaşa hazır daha fazla sayıda yetişkin ejderimiz olması gerekiyor. Bu yüzden, sizin için on Devir geçmesi gerekirken, burada sadece üç gün gidecek, Lessa, senin çiftlikte yetişmişlerin daha çok işe yarayacağı düşüncen iyi. Pridith'in yapacağı ejderler için son binici adayı Arama'mız çoğunlukla zanaatkârlardan ve çiftliklerden olduğu için şanslıyız. Orada sorun yok. Otuz ikinin çoğu yeni yetmeliğin başlarındalar."

"Otuz iki mi?" diye ünledi F'nor. "Elli almamız lazımdı. Ejdercikler yumurtadan çıkmadan adayları onlara alıştırsak bile ejderciklerin seçim şansları olmalı."

F'lar kayıtsızca omuz silkti. "Fazlası için geri haber yolla. Unutma ki sizin zamanınız olacak," ve sanki bir şey ekleyecekmiş gibi başlarken kıkırdadı F'lar, ama bunun aksine karar verdi.

F'lar hemen diğer acil talimatlara atladığından F'nor'un Weyrlideri ile tartışmaya zamanı olmadı.

F'nor weyr çömezlerini eğitmede yardımcı olmaları için kendi filo binicilerini alacaktı. Ramoth'un ilk kuluçkasından olan kırk genç ejderi de alacaklardı: Kylara kraliçesi Pridith ile, T'bor bronzu Piyanth ile. N'ton'un genç bronzunun da, Pridith'in zamanı geldiğinde uçmak ve çiftleşmek için hazır olması gerekiyordu, böylece bu genç

kraliçeye en azından iki bronz verecekti.

"Varsayalım, kıtayı çorak bulmuş olsaydık?" diye sordu F'lar'ın kendine güvenine hâlâ şaşkın olan F'nor. "O zaman ne olacaktı?"

"Ah, onları geriye, mesela, Dorıklar'a yollayacaktık," diye kayıtsızlığın çok ötesinde cevapladı F'lar; ama çabucak devam etti. "Diğer bronzları da yollayacaktım; ama burada Keroon ve Nerat'ta yuva aramasına çıkacak diğer herkese ihtiyacım var. Daha şimdiden Nerat'ta birkaç tane bulmuşlar. Bana söylendiğine göre Vincet korkudan nerdeyse kalp krizi geçirebilirmiş."

Lessa o Kale Lordu hakkında kısa bir yorum yaptı.

"Bu sabahki toplantı nasıldı?" diye hatırlayarak sordu F'nor.

"Onu şimdi boş ver. Akşama *ara*dan taşımaya başlamanız lazım, F'nor."

Lessa Weylideri'ne uzun, sert bir bakış yöneltti ve kısa zamanda neler olduğunun ayrıntılarını bulması gerektiğine karar verdi.

"Bana oranın bir taslağını çizeceksin, değil mi, Lessa?" diye sordu F'lar.

Ona temiz bir deri ve balmumu kalemini uzatırken gözlerinde açık bir rica vardı. Şu anda ondan F'nor'u korkutacak hiçbir soru istemiyordu. Lessa iç çekti ve çizim aletini aldı.

Seçtikleri yaylanın yeterli uygunlukta bir haritasını çıkarana kadar F'nor'un eklediği bir iki ayrın-

tıyla çabucak bir taslak yaptı. Sonra, birden, gözlerini odaklamakta zorluk çekti. Başının döndüğünü hissetti.

"Lessa?" F'lar ona doğru eğildi.

"Her şey . . . hareket ediyor . . . dönüyor . . ." ve geriye, F'lar'ın kollarına yığıldı.

F'lar narin vücudunu kollarıyla kaldırırken yarı kardeşi ile endişe içinde bakıştılar.

"Ben Manora'yı çağıracağım," diye önerdi F'nor.

"Sen nasıl hissediyorsun?" diye kardeşinin arkasından seslendi Weyrlideri.

"Yorgun; ama daha fazla bir şey yok," diye onu temin ederken servis boşluğundan aşağı mutfağa Manora'nın gelmesi ve sıcak *klah* için sesleniyordu. Buna ihtiyacı vardı ve bu konuda hiç şüphe yoktu.

F'lar Weyrkadını'nı divana yatırıp, nazikçe üstünü örttü.

"Bundan hoşlanmıyorum," diye F'nor'un gelecekte ne olacağını henüz bilemeyeceği, Kylara'nın kötüye gidişi ile ilgili F'nor'un söylemiş olduklarını hatırlayarak mırıldandı. Niçin Lessa'da bu kadar hızlı başlamıştı ki?

"Zaman atlamak insanı biraz -" F'nor tam kelimeleri arayarak durdu. "Tam olarak . . . bir bütün yapmıyor. Dün Nerat'ta zamanlar *ara*sında savaştın."

"Ben savaştım," diye ona hatırlattı F'lar, "ama

ne sen, ne de Lessa bugün hiçbir şeyle savaşmadınız. Belki bir iç . . . zihinsel . . . bir stres *ara*dan zamanda geri gitmekten kaynaklanıyordur. Bak, F'nor, ben siz güney Weyr'ine ulaştıktan sonra sadece senin buraya geri gelmeni tercih ederim. Bunu bir emir haline sokacağım ve bütün ejderleri kontrol etmek için Ramoth'u kullanacağım. Böylece hiçbir binici istese bile geri gelmeyeceğini kafasına sokabilir. Belki ortada bizim tahmin edebileceğimizden çok daha ciddi bir etken var. İyisi mi gereksiz riske girmeyelim."

"Kabul."

"Bir diğer ayrıntı, F'nor. Beni görmek için hangi zamanı seçeceğine çok dikkat et. Ben olsam *ara*dan gelirken burada olduğun herhangi bir zamana çok yakın atlamazdım. Geçitte kendi kendinle karşılaştığında ne olacağını hayal bile edemem. Seni kaybedemem."

Nadiren olan bir sevgi gösterisi ile F'lar yarı kardeşinin omzunu sıkıca yakaladı.

"Unutma, F'nor. Ben bütün sabah buradaydım ve sen ilk geziden ikindiye kadar geri gelmedin. Ve şunu da unutma, *bizim* sadece üç günümüz var. Sizin on Devriniz."

F'nor salonda Manora'nın yanından geçerek gitti.

Kadın Lessa'da açıkça gözüken hiçbir şey bulamadı. Sonunda sadece aşırı yorgunluk olabileceğine karar verdiler. Dün Lessa'nın ejderler ve sa-

vaşçılar arasındaki haberleri iletmesini, bugün *ara*dan zamanda geçmişe bölük pörçük yolculuğun yorgunluğu izlemişti.

F'lar güney maceracılarına iyi yolculuklar dilemeye gittiğinde Lessa normal uykudaydı; yüzü soluk, ama nefes alışı sakindi.

F'lar maceraya gideceği saptanmış bütün ejderlere kraliçenin telkin etmesini istediği yasağı Ramoth'a iletmesi için Mnementh'e bildirdi. Ramoth bu iyiliği yaptı; ama F'lar'a aktarması için bronz Mnementh'e bir yandan da ekledi, o, Weyr kraliçesi geride kalmak zorunda kalırken diğer herkes maceraya gidiyordu.

Yüklü ejderlerin bir bir gökte Yıldız Taşı'nın üstündeki gözden kaybolmalarının üstünden çok az bir zaman geçmişti ki Nerat Kalesi'ne haberci olarak tahsis edilen weyr çömezi, yüzü korkudan bembeyaz halde süzülerek aşağı indi.

"Weyrlideri, birçok yuva bulundu ve sadece ateşle yakılamıyorlar. Lord Vincet sizi istiyor."

F'lar, Vincet'in istediğini çok iyi gözünde canlandırabiliyordu.

"Geri dönmeden önce kendine akşam yemeği al, oğlum. Ben kısa sürede gideceğim."

Yatma konutuna giderken, Ramoth'un boğazından guruldadığını duydu. Ramoth dinlenmek için yerleşmişti.

Lessa hâlâ uyuyordu, bir eli yanağının altına kıvrılmıştı, koyu saçları yatağın kenarına kadar

dağılmışlardı. Çocuk gibi narin gözüküyordu. Bu F'lar için çok değerliydi. F'lar kendi kendine gülümsedi. Dün Kylara'nın ilgisini çok kıskanmıştı. Bu hoşuna gitti ve gururunu okşadı. Lessa F'lar'dan, Kylara'nın bütün belirgin güzelliği ve duyguları okşayıcı doğasına rağmen, onun Lessa'nın sahip olduğu önceden tahmin edilemeyen, gizemli ve narin çekiciliğin onda birine sahip olamayacağını asla öğrenemeyecekti. İnatçı ele avuca sığmazlığı, keskin ve kötücül esprileri ilişkilerine tat veriyordu. F'lar o uyanıkken ona asla göstermeyeceği bir sevecenlikle eğildi ve dudaklarından öptü. Lessa kıpırdandı ve uykusunda hafifçe iç çekerek gülümsedi.

F'lar isteksizce yapılması gerekene dönüp onu öylesine bıraktı. Kraliçenin yanında durduğunda, Ramoth kocaman kama şekilindeki kafasını kaldırdı; Weylideri'ne bakarken gözleri hafif ışıldamayla parıldadı.

"Mnementh, lütfen Ramoth'dan Fandarel'in zanaat kalesindeki ejdercikle temas kurmasını iste. Demirciustası'nın benimle Nerat'a gelmesini istiyorum. Onun agonethreesinin İplikler'e ne yaptığını görmek istiyorum."

Bronz ejderin mesajı ona iletmesi ile Ramoth başını sallayarak onayladı.

Söylediğin gibi yaptı ve yeşil ejder elinden geldiği kadar çabuk gelecek, diye Mnementh binicisine bildirdi. *Lessa uyanıkken bu konuşmaları*

yapmak daha kolay, diye yakındı.

F'lar bütün kalbi ile ona katıldı. Dün savaşta oldukça büyük bir avantajdı ve gitgide daha değerli bir özellik olacaktı.

Belki, zaman içinden F'nor ile konuşmaya çalışsa daha iyi olacaktı . . . ama hayır, F'nor'un geri gelmesi gerekiyordu.

F'lar Meclis Odası'na uzun adımlarla girdi, hâlâ eski Kayıtlar'ın okunaksız bölümlerinde bir yerde, bu kadar umutsuzca ihtiyaç duyduğu ipucunun olduğunu umuyordu. Bu çıkmazdan bir çıkış yolu olması lazımdı. Eğer güney macerası değilse, başka bir şey olmalıydı. Bir şey!

* * *

Fandarel kendisinin çelik gibi kaslı, güçlü olduğu kadar çelik gibi iradeli bir adam olduğunu da gösterdi; iğrenç şekilde birbirine dolanmış ve kıvranan İplikler'in görülebilir büyümesinden açığa çıkan arapsaçına sakince baktı.

"Bu bir tek yuvada binlercesi var," diye çılgın bir ses tonu ile bağırıyordu Neratlı Lord Vincet. Ellerini telaşlıca yuvanın keşfedildiği genç ağaç fidanlığının etrafında oynatıyordu. "Bu gövdeler siz tereddüt ettikçe daha şimdiden kurumaya başladılar bile. Bir şey yapın! Bir tek bu tarlada daha kaç genç ağacın ölmesi gerekiyor? Dün ejder alevinden kaç tane yuva daha kurtuldu? Onları yakacak ejder nerede? Niçin orada öyle diki-

lip duruyorsunuz?"

F'lar ve Fandarel adamın saçmalamasına hiç ilgi göstermediler, ikisi de eski düşmanlarının yuvalama safhasını ilk defa görmelerinden dolayı tiksindikleri kadar büyülenmişlerdi de. Vincet'in panik içindeki suçlamalarına karşı bu, bayırdaki tek yuvaydı. F'lar ejderlerin çabasından daha kaç tanesinin kaçmış ve Nerat'ın bereketli, sıcak toprağına ulaşmış olabileceği üzerinde düşünmekten hoşlanmadı. Keşke serseri yığınların yağışını izleyecek gözcü koyacak zamanları olabilseydi. En azından bu hatayı üç gün içinde Telgar, Crom ve Ruatha'da düzeltebilirlerdi. Ama bu yetmezdi. Yetmezdi.

Fandarel yanında gelen iki zanaatkâra ileri çıkmalarını işaret etti. Tuhaf bir makine yüklenmişlerdi: geniş ağızlıklı bir çubuk takılı büyük bir metal silindir. Silindirin diğer ucunda bir diğer kısa boru parça ve sonra bir iç pistonlu kısa bir silindir vardı. Bir zanaatkâr enerjik bir şekilde pistonu çalıştırırken, ikincisi ağızlıklı ucu, zar zor ellerini sallanmadan İplik yuvasına doğru tutuyordu. Pompacıdan gelen bir baş işareti ile adam ağızlığın üzerindeki düğmeyi açarak onu dikkatlice kendinden uzağa ve yuvanın üzerine doğru uzattı. İnce bir sprey ağızdan fışkırdı ve yuvanın içine doğru aktı. Serpinti tanelerinin birbirine dolanmış İpliklere değmesinden çok zaman geçmemişti ki yuvadan bir sss sesi yükseldi. Çok geç-

meden, solgun kıvranan İpliklerden geriye tek kalan üzerinden dumanlar tüten siyahlaşmış bir tel yığınıydı. Fandarel zanaatkârlarına eliyle geri çekilmelerini işaret ettikten epey sonra mezara göz attı. Sonunda homurdandı ve kendine kalanları karıştırıp dürtüklemek için uzun bir sopa buldu. Bir İplik bile kıpır kıpır oynaşmadı.

"Hım," diye açık bir tatmin ile homurdandı. "Bununla beraber, güç bela etrafta dolaşıp her yuvayı arayıp bulamayız. Bir diğerine ihtiyacım var."

Arkalarında ellerini ovuşturarak sızlanan Lord Vincet ile ormancıların eşliğinde yağmur ormanının deniz tarafındaki diğer bozulmamış yuvaya gittiler. İplikler çoktan çökmüş bir dev ağacın yanından toprağa girmişlerdi.

Fandarel karıştırma sopası ile yuvanın tepesine minnacık bir delik açtı ve sonra elini sallayarak zanaatkârlarına ileri çıkmalarını işaret etti. Ağzı tutan adam borusunu deliğe sokmadan önce ayarlarken, pompacı kendi tarafında enerjik hareketler yaptı. Fandarel başlama işaretini verdi ve durmaları için elini sallamadan önce yavaşça saydı. Minik delikten dışarı duman sızdı.

Uygun bir zaman dilimi geçtikten sonra, Fandarel ormancılara agenothree sıvısına temas etmemeleri için dikkatli olmalarını hatırlatarak kazmalarını emretti. Yuva açıldığında, arkasında tam kömürleşmiş bir tel yığınından başak bir şey bı-

rakmadan asit işini yapmıştı.

Fandarel yüzünü buruşturdu ama bu sefer hoşnutsuzlukla kafasını kaşıdı.

"Her iki türlü de çok zaman alıyor. En iyisi onları yüzeyde yakalamak," diye söylendi Demirciustası.

"En iyisi onları havada yakalamak," diye laklak etti Lord Vincet. "Ve bu şey benim körpe meyve bahçeme ne yapacak? Ne yapacak?"

Fandarel etrafında döndü, sıkıntılı Kaleliyi ilk defa açıkça fark ediyordu.

"Küçük adam, agenothree bitkilerinizi baharda gübrelemek için kullandığınız şeyin seyreltilmiş hali. Doğru, bu tarla birkaç yıl için yandı; ama İpliklerle dolu *değil.* Eğer spreyi havada yükseğe püskürtebilsek iyi olurdu. Sonra havada süzülecek ve zararsızca dağılacaktır - her tarafı da eşit şekilde gübreleyerek." Durdu, kulak tırmalayıcı bir sesle kafasını kaşıdı. "Genç ejderler bir timi uçurabilir . . . Hımm. Bir olasılık ama alet şimdilik hantal." Sırtını şaşkın Kale Lordu'na döndü ve F'lar'a duvar halısının geri dönüp dönmediğini sordu. "Daha alev fışkırtacak bir borunun nasıl yapılacağını keşfedemedim. Bu mekanizmayı meyve bahçesi çiftçileri için yaptığımız bir şeyden aldım."

"Hâlâ duvar halısından haber bekliyorum," diye cevapladı F'lar, "ama bu senin spreyin etkili. İplik yuvası öldü."

"Kum solucanları da etkili; ama hızlı ve verimli değiller," diye hoşnutsuzca homurdandı F'lar. Aniden parmağıyla yardımcıları çağırdı ve artan alacakaranlıkta ejderlere doğru uzun adımlarla yürüdü.

Robinton Weyr'de onların geri dönüşünü bekliyordu, dış sükuneti iç heyecanını çok zor maskeliyordu. Bununla beraber, Fandarel'in çabalarını nazikçe sordu. Demirciustası homurdandı ve omuz silkti.

"Bütün zanaatımı işe koştum."

"Demirciustası çok alçak gönüllü," diye araya girdi F'lar. "Daha şimdiden İplik yuvalarına agenothree püskürten ve onları siyah bir hamura çevirerek yakan ustaca bir icat yaptı."

"Yeterli değil. Ben alev makinesi fikrini beğendim," dedi demirci, gözleri ifadesiz yüzünde parıldıyordu. "Bir alev püskürten," diye tekrarladı, gözleri boşa bakıyordu. Kemik tıkırdatan bir sesle kafasını sertçe salladı. "Ben gidiyorum," arpçı ve Weylideri'ne sert bir baş selamı vererek gitti.

"Bu adamın kendini bir fikre adamasını beğeniyorum," diye fikrini söyledi Robinton. Adamın tuhaf davranışlarıyla eğlenmesine rağmen demirciye gizli ve güçlü bir saygısı vardı. "Çıraklarımı Demirciustasına ilişkin bir Saga ile görevlendirmeliyim. Güney macerasının törenle başladığını fark ettim," dedi F'lar'a dönerek.

F'lar mutsuzca başını sallayarak onayladı.

"Kuşkuların artıyor mu?"

"*Ara*dan zaman içinde seyahat kendi bedelini alıyor," diye yatak odasına doğru tedirgin bir bakış atarak kabul etti.

"Weyrkadını hasta mı?"

"Uyuyor; ama bugünün yolculuğu onu etkiledi. Bizim daha az tehlikeli bir cevaba ihtiyacımız var!" ve F'lar bir yumruğunu diğer avcuna patlattı.

"Ben gerçek bir cevapla gelmedim," dedi sonra canlıca Robinton, "ama bilmecenin bir diğer parçası olacağını inandığım bir şeyle geldim. Bir kayıt buldum. Dört yüz Devir önce, Kızıl Yıldız akşam göğünde Pern'den uzaklaşmaya başladıktan çok uzun zaman geçmeden, o zamanın Arpıstası Kale Weyr'ine çağrıldı."

"Bir kayıt mı? Ne imiş?"

"Şuna dikkat edin, İplik saldırıları tam bitmişmiş ve Arpıstası bir gece geç saatlerde Kale Weyr'ine çağrılmış. Olağandışı bir çağrı. Bununla beraber," ve Robinton uzun, sert uçlu bir parmağıyla işaret ederek farkı vurguladı, "o ziyaretten başka hiçbir şekilde bahsedilmiyor. Bütün böyle çağrıların bir amacı olması gerekir. Bütün böyle toplantılar kaydedilir; ama buna dair yapılan hiçbir açıklama yok. Bu kayıt sanki o zanaat kalesini hiç terk etmemiş gibi birkaç hafta sonra Arpıstası tarafından yapılmış. On ay kadar sonra Soru Şarkısı, zorunlu Öğrenim Baladları'na ek-

lenmiş."

"Sen bu ikisinin beş Weyr'in terk edilmesi ile bağlantılı olduğuna mı inanıyorsun?"

"Evet; ama niçin olduğunu söyleyemem. Sadece olayların, ziyaret, ortadan kaybolma ve Soru Şarkısı'nın bağlantılı olduğunu hissediyorum."

F'lar kendilerine kupayla şarap doldurdu.

"Ben de izler bulmak için geçmişi araştırdım." Omuz silkti. "Onların tam ortadan yok olduğu noktaya kadar her şeyin normal olması gerekiyor. Vergi kervanlarının geldiği, erzakların depolandığı, aktif devriyeye tekrar başlayan yaralı ejderler ve adamların listesi Kayıtlar'da var. Ve sonra Kayıtlar sadece Benden Weyri'nde devam edip, bıçak gibi kesildiler."

"Ve de altısı içinden bir Weyr niçin seçilmiş?" diye sordu Robinton. "Eğer bir tek Weyr bırakılacak idiyse Ista Adası daha iyi bir seçim olurdu. Benden dört yüz Devir geçirme olasılığı olan bir yer olamayacak kadar çok kuzeyde."

"Benden yüksek ve soyutlanmış. Diğerlerine bulaşan bir hastalık Benden'e ulaşmadan önlenmiş olabilir mi?"

"Ve bu konuda hiçbir açıklama olmadan? Bütün hepsi - ejderler, biniciler ve weyr halkı - aynı anda ve güneşte çürüyecek ceset bırakmadan ölemezler."

"O zaman kendimize, arpçının niçin çağrıldığını soralım? Bu ortadan kayboluşu örtmek için bir

Öğrenim Baladı yapması ona söylenmiş olabilir mi?"

"Şey," diye homurdandı Robinton, "bu kesinlikle bizi rahatlatmak için değil, o ezgiyle olmaz - eğer birisi ona ezgi demeye kalkarsa, ben demem - herhangi bir soruya da cevap vermiyor! Şarkı soruları ortaya koyuyor."

"Bizim cevap vermemiz için mi?" diye yumuşakça önerdi F'lar.

"Evet." Robinton'un gözleri parladı. "Bizim cevap vermemiz için, gerçekten, çünkü unutulması zor bir şarkı. Bu onun hatırlanmasının istendiği manasına geliyor. Bu sorular önemli, F'lar!"

"Hangi sorular önemli?" diye sordu sessizce içeri giren Lessa.

İki adam da ayağa kalktılar. F'lar, alışılmadık bir incelikle Lessa için bir iskemle tuttu ve şarap doldurdu.

"Kırılmayacağım," dedi aksice, nezaketin aşırılığına nerdeyse sinirlendi. Sonra kelimelerindeki sivriliğini azaltmak için F'lar'a gülümsedi. "Uyudum ve kendimi daha iyi hissediyorum. Siz ikinizi bu kadar heyecanlandıran şey ne?"

F'lar çabucak o ve Arpustası'nın tartıştıklarının ana hatlarını çizdi. Soru Şarkısı'ndan bahsettiğinde Lessa ürperdi.

"Onu ben bile unutamam. Ki bana hep manasının önemli olduğu söylenmişti," ve R'gul ile yapılan tatsız dersleri hatırlayarak yüzünü buruştur-

du. "Ama niçin? Sadece sorular soruyor." Sonra gözlerinin kırpıştırdı, gözleri şaşkınlıktan fal taşı gibi açıldı.

"*Gitti uzaklara, gitti . . . ileri!*" diye ayağa fırlayıp bağırdı. "Buldum! Bütün beş Weyr *ileri* gittiler. Ama ne zamana?"

F'lar dili tutulmuş bir şekilde ona döndü.

"İleri bizim zamanımıza geldiler. Beş Weyr dolusu ejder," diye korku dolu bir sesle tekrar etti Lessa.

"Hayır, bu imkansız," diye F'lar karşı çıktı.

"Niçin?" diye heyecanla sordu Robinton. "Bu karşılaştığımız sorunu çözmüyor mu? Savaşan ejder ihtiyacını? Bu Soru Şarkısı hariç hiçbir açıklama yapmadan, aniden niçin terk ettiklerini açıklamıyor mu?"

F'lar gözlerini önüne düşen büyük bukleyi geriye taradı.

"Bu onların terk etme olayını açıklayacaktır," diye kabul etti, "çünkü nereye gittiklerini açıklayan bir ipucu bırakamazlardı; yoksa bu her şeyi bozacaktı. Aynı F'nor'a güney macerasının sorunları olacağını söyleyemediğim gibi. Ama buraya nasıl geldiler - eğer geldikleri *zaman* burasıysa? Şu anda burada değiller. Onlara gereksinim olduğunu nasıl bilebileceklerdi - ya da onlara ne zaman gereksinim olduğunu? Ve işte gerçek sorun - bir ejdere olmamış bir zamanın nişanlarını tasarlayarak nasıl verebilirsin?"

"Buradan birisinin uygun nişanları vermek için oraya gitmesi lazım," diye çok sakin bir sesle cevapladı Lessa.

"Sen delisin, Lessa," diye onun yüzünde yazılandan dehşete düşerek ona bağırdı F'lar. "Sana bugün ne olduğunu biliyorsun. Birazcık bile hayal edemediğin bir zamana geri gitmeyi nasıl düşünebilirsin? Dört yüz Devir önceki bir zamana? On Devir geriye gitmek seni baygın ve yarı hasta yaptı."

"Değmez mi?" diye ona sordu Lessa, bakışları ciddiydi. "Pern buna değmez mi?"

"Pern bile ne seni, ne de Ramoth'u kaybetmeye değmez. Lessa, Lessa, bu konuda bana itaatsizlik etmeye kalkma." Sesi kızgınlıktan titreyen heyecanlı, buz gibi fısıltıya dönüştü.

"Ah, belki bir an uzağımızda çözümü etkileyecek bir yol olabilir, Weyrkadını," diye zekice araya girdi Robinton. "Yarının ne göstereceğini kim bilir? Bu kesinlikle her açıyı düşünmeden birinin yapabileceği bir şey değil."

Lessa Robinton'a bakarken F'lar'ın omuzunu mengene gibi tutuşunu umursamadı.

"Şarap?" diye ona bir kupa doldurup önerdi Arpustası. Onun dikkati başka yöne çeken hareketi Lessa ve F'lar arasındaki tabloyu bozdu.

"Ramoth denemekten korkmuyor," dedi Lessa, ağzı kararlı bir çizgiye dönüştü.

F'lar insanlara bakan altın ejdere ters ters bak-

tı, boynu nerdeyse kocaman kanadının omuz ekleminden arkaya kıvrılmıştı.

"Ramoth genç," diye bağırdı F'lar ve sonra Lessa ile beraber Mnementh'in hoşnutsuz düşüncesini yakaladı.

Lessa başını geri attı, çınlayan kahkahaları kubbeli salonda yankılanıyordu.

"Benimde acayip bir şekilde bir espriye ihtiyacım var," diye anlamlıca belirtti Robinton.

"Mnementh F'lar'a kendisinin ne genç olduğunu, ne de denemekten korkmadığını söyledi. Bu sadece uzun bir adım," diye gözlerinden yaşları silerek açıkladı Lessa.

F'lar, bitiminde Mnementh'in yayıldığı her zamanki çıkıntılı kaya bulunan geçite suratsızca göz attı.

Yüklü bir ejder geliyor, diye Weyr'dekileri uyardı bronz. *Bu kahverengi Fanth'ın üstündeki genç B'rant ile Lytol.*

"Şimdi de o mu kendi kötü haberlerini getiriyor?" diye huysuzca sordu Lessa.

"Lytol için başka birisinin ejderine binmek ya da buraya gelmek yeteri kadar zordur, Ruathalı Lessa. Çocuklukların ile onun büyük acısını bir nebze bile arttırma," dedi sertçe F'lar.

Lessa, Robinton'un önünde onunla böyle konuştuğu için F'lar'a tepesi atmış şekilde gözlerini indirdi. Lytol yuvarlanmış bir kocaman halının bir ucundan tutmuş sendeleyerek kraliçenin

weyrine daldı. Genç B'rant diğer tarafını desteklemek için mücadele verirken sarfettiği güçten terliyordu. Lytol saygı ile Ramoth'a doğru eğildi ve genç kahverengi biniciye yüklerini açmak için yardım etmesini işaret etti. Koca duvar halısı açıldığında F'lar, Dokumaustası'nın niçin onu hatırladığını anlayabildi. Çok eski olduklarından hiç şüphe götürmeyen renkler canlı ve solmadan kalmıştı. Konu çok daha enteresandı.

"Mnementh Fandarel'e haber yolla. Alev makinesi için ihtiyacı olan model burada," dedi F'lar.

"Bu duvar halısı Ruatha'nın," diye kızgınca bağırdı Lessa. "Onu çocukluğumdan hatırlıyorum. Büyük Salon'da asılıydı ve Soy'umun hatırasına en saygı duyduğu eşyasıydı. Nerelerdeymiş?" Gözleri parıl parıl parlıyordu.

"Leydi, o ait olduğu yere geri döndürüldü," dedi sakince Lytol, Lessa'nın sürekli bakışından kaçınıyordu. "Bu bir dokumaustasının eseri," diye saygılı parmaklarla yoğun dokumaya dokunarak devam etti. "Böyle renkler, böyle desenler. O dokuma tezgahını kurmak bir insanın ömrünü, zanaatkârların hepsinin çabasını alır, yoksa ben gerçek zanaatkârlıktan hiç anlamıyorum."

F'lar kocaman nakışlı duvar halısının kenarı boyunca yürürken kahramanlık sahnesinin uygun açısını görebilmek için asılı olabilmesini diledi. Üç ejder filosunun uçuş düzeni halının yarısının yukarı bölümüne hakimdi. Işıl ışıl gökyü-

zünde kümeler halinde yağan gri İplikler üzerine dalarken alev püskürtüyorlardı. F'lar gökyüzünün sıcak havada olmayacak kadar mükemmel bir sonbahar mavisi olduğuna karar verdi. Tepelerin yamaçlarında, ağaç yaprakları soğuk gecelerden sarıya dönmüş gösterilmişti. Kayağan taşlı kayalar Ruatha yöresini belirtiyordu. Bu duvar halısı bu yüzden mi, Ruatha Salonu'nda asılıydı? Altta, Kale'yi korumaya bırakılmış adamlar yalıyarın kendisi ile kesişmişlerdi. Adamlar Zurg'un bahsettiği acayip silindirleri yüklenmişlerdi. Ellerindeki borular yerde yuva açmaya çalışan, kıvranan İplikleri hedef almış, dalgalar halinde parlak, uzun alev diller püskürtüyorlardı.

Lessa şaşkın bir çığlık kopardı, duvar halısına doğru yürüdü, Kale'nin örülmüş taslağına, yarı açık büyük kapısına, bronz süslemelerinin ince ipliklerle özenle yapılmış ayrıntılarına gözünü dikip baktı.

"Sanırım bu Ruatha Salonu'nun kapısındaki desen," diye belirtti F'lar.

"Evet . . . ve değil," diye şaşkın bir sesle cevapladı Lessa.

Lytol önce ona, sonra dokunmuş kapıya ters ters baktı. "Doğru. Değil ama o. Ben bir saatten az zaman önce o kapıdan geçtim." Ayak başparmaklarının önündeki kapıya kaşlarını çatarak baktı.

"Pekâlâ, bunlar Fandarel'in incelemek istediği

taslaklar," dedi, rahatlayıp alev makinelerine dikkatle bakarken F'lar.

F'lar demircinin, şu andan itibaren üç gün içinde, onlara yardım etmek için bu dokumadan teker teker çalışan modeller yapıp yapamayacağını tahmin edemedi. Ama Fandarel yapamazsa hiç kimse yapamazdı.

Demirciustası duvar halısının varlığından dolayı çok sevindi. Halının üzerine yattı, burnu ayrıntıları incelerken yumuşak tüylü yüzden gıdıklandı. Dikkatle bakmak ve taslağını çıkarmak için bağdaş kurarak otururken homurdandı, sızlandı, mırıldandı.

"Yapılmış. Yapılabilir. Yapılmalı," diye ağzında geveledeğini duydu. Lessa genç B'rant'tan ne onun, ne de Lytol'un yemek yemediğini öğrenince *klah*, ekmek ve et istedi. Bütün erkeklere servis yaptı. Tavrı neşeli ve muzipti. F'lar Lytol'un adına rahatladı. Lessa, Fandarel'e yemesi için baskı yaptı. Dev adamın yanındaki minnacık bir figür, kendi kendine konuşmaya ve çizimlerine dönmeden önce yemek yiyip içmesi için duvar halısından uzaklaşmasında ısrar ediyordu.

Fandarel sonunda yeteri kadar taslağı olduğuna karar verdi ve zanaat kalesine geri uçmak için ortadan kayboldu.

"Ne zaman geri geleceğini sormanın bir anlamı yok. Duyamayacak kadar düşüncelere dalmış durumda," diye eğlenerek belirtti F'lar.

"Ben de çekilebilir miyim?" dedi Lessa, masanın etrafında kalan dördüne şirince gülümseyerek. "Sayın Bekçi Lytol, genç B'rant da yakında çekilecek. Yarı uyukluyor."

"Kesinlikle değil, Weyrleydisi," diye canlılık taklidi yapıp gözlerini açarak çabucak onu temin etti B'rant.

Yatak odasına giderken Lessa sadece güldü. F'lar düşüncelice arkasından bakakaldı.

"Özellikle o uysal tonunu kullandığında Weyr-kadını'na güvenmem," dedi yavaşça F'lar.

"Şey, hepimizin gitmesi gerekiyor," diye ayağa kalkarak önerdi Robinton.

"Ramoth genç, ama o kadar aptal değil," diye diğerleri gittikten sonra mırıldandı F'lar.

Ramoth irdelendiğinden habersiz uyuyordu. F'lar Mnementh'in ona verebileceği teselli için temasa geçti, cevap alamadı. Koca bronz çıkıntılı kayasında uyukluyordu.

Kara, daha kara, en kara,
Ve soğuk donmuş şeylerden de öte.
Hiçbir şey kalmayınca neresidir Ara?
Kırılgan ejder kanatlarından başka hayatta.

"Ben sadece o duvar halısını Ruatha'daki duvarda görmek istiyorum," diye ertesi gün F'lar'a ısrar etti Lessa. "Onun ait olduğu yerde olmasını istiyorum."

Yaralıları kontrol etmeye gitmişlerdi ve daha şimdiden, F'lar güney macerasına N'ton'u yolladığından dolayı tartışmışlardı. Lessa onun başka birinin ejderine binmeyi denemesini istemişti. Olgunlaşacağı devirleri de göz önünde tutarak F'lar onun güneyde, büyüyüp kendi filosunu yönetmeyi öğrenmesini tercih etmişti. Lessa'nın dört yüz Devir geriye gitmesi ile ilgili bütün fikirlerini dizginleyebilmesini sağlar umuduyla, F'nor'un geri dönüş yolculuklarını, şimdiden yaşadığı deneyimlerin zorlukları altında F'nor'un ezildiğini ona hatırlatmıştı.

Lessa derin derin düşünmesine rağmen hiçbir şey söylememişti.

Bundan dolayı, Fandarel F'lar'a yeni mekanizmayı göstermek istediği haberini yolladığında, Weyrlideri Lessa'nın çalınan duvar halışını Ruatha'ya geri götürme zaferini tatmasına izin vermenin mantıken güvenli olduğunu düşündü. Lessa nakışlı duvar halısını sardırıp, Ramoth'un sırtına

kayışla bağlatmaya gitti.

F'lar *ara*dan Ruatha'ya gitmeden önce Ramoth'un geniş kanatlarını büyük kavisler çizerek sallayıp Yıldız Taşı'na kadar yükselmesini izledi. Tam o sırada R'gul çıkıntılı kayada belirip, dev bir ateş taşı kervanının Tünel'e girdiğini rapor etti. Sonuç olarak, böyle ayrıntılarla meşgul olduğundan Fandarel'in kaba saba ve henüz etkili olmayan alev makinesini -ateş hiçbir güçle borunun ağızdan püskürmüyordu- görmeye gittiğinde öğlene geliyordu. Tekrar Weyr'e döndüğünde ikindi olmuştu.

R'gul ters ters F'nor'un onu aradığını bildirdi - hem de iki defa.

"İki defa mı?"

"Söylediğim gibi iki defa. Bana senin için bir mesaj bırakmayacakmış." R'gul F'nor'un reddinden açıkça gücenmişti.

Akşam yemeğinde Lessa'dan hâlâ haber yokken, F'lar Ruatha'ya onun duvar halısını gerçekten götürüp götürmediğini öğrenmek için haber yolladı. O şey uygun şekilde asılana kadar Lessa bütün Kale'nin hepsinin başının etini yemiş ve zahmete sokmuş. Karşısında saatlerce oturmuş ve arada sırada uzunluğunu adımlayarak ona bakmış.

O ve Ramoth Büyük Kule'nin üstünde göğe yükselmişler ve gözden kaybolmuşlar. Lytol, Ruatha'daki diğer herkes gibi onun Benden

Weyr'ine döndüğünü sanmış.

"Mnementh," diye haberci bitirdiğinde bağırdı F'lar. "Mnementh neredeler?"

Mnementh'in cevabı uzun zamanda geldi.

Onları duyamıyorum, dedi sonunda, zihinsel sesi bir ejderin olabileceği kadar yumuşak ve endişe doluydu.

F'lar kraliçenin boş weyrine gözünü dikip bakarken iki eliyle masayı sımsıkı kavradı. Lessa'nın nereye gitmeye çalıştığını zihnindeki ızdıraplı, gizli bölümde biliyordu.

Ölüm kadar soğuk, ölümün getirdiği,
Kal ve öl, kılavuzsuz.
Cesurca ve meydan okuyarak, devam et.
Bu yol iki kez kararlaştırıldı.

Altlarında Ruatha'nın Büyük Kulesi vardı. Lessa onun da heyecanlandığını bilerek ejderin kırıcı yorumlarına aldırmadan, Ramoth'u tatlılıkla biraz sola gitmeye ikna etti.

Bu doğru, tatlım, duvar halısının tam Kale kapısını resmettiği açı bu. Yanlız duvar halısı tasarlandığında, hiç kimse kapıda üst eşik ya da başlık oymamıştı. Ve o zaman ne Kule, ne iç Avlu, ne de dış kapı vardı. Eğri boynun şaşırtıcı derecede yumuşak derisini okşadı. Kendi sinirli gerginliğini ve yeltenmek üzere olduğu şeyin korkusunu saklamak için gülüyordu.

Kendi kendine bu konudaki eylemini teşvik edecek iyi nedenler olduğunu söyledi. Baladın açılış sözleri, "Gitti uzaklara, gitti ileri" açıkça *ara*dan geçmişe gidişe bir göndermeydi. Ve duvar halısı *ara*dan ne zamana atlayacağına dair nişan noktalarını vermişti. Oh, o kapı girişini dokuyan Dokumaustası'na nasıl teşekkür etmişti. Ona ne kadar güzel işlemiş olduğunu söylemeyi unutmamalıydı. Bunu yapabilmeye muktedir olacağını umdu. Bu kadar yeterdi. Tabii ki yapabilecekti. Weyrler ortadan yok olmamışlar mıydı? Onların nasıl ileri gittiklerini bilerek, onları ileri getir-

mek için nasıl geri gidileceğini bilerek, geri gitmesi ve onlara rehberlik etmesi gerekenin o olduğu ortadaydı. Çok basitti. Sadece o ve Ramoth bunu yapabilirlerdi. Çünkü bunu zaten yapmışlardı.

Tekrar güldü sinirlice, ve birkaç derin nefes aldı, ürperten nefesler.

"Tamam, benim altın aşkım," dedi. "Sen nişanları aldın. Nereye gitmek istediğimi biliyorsun. Beni *ara*ya götür, Ramoth, *ara*dan dört yüz Devir öncesine."

Soğuk şiddetliydi. Hayal ettiğinden çok daha içe işliyordu. Ama bu fiziksel bir soğuk değildi. Bu *her şeyin* yokluğunun farkında olmaktı. Hiçbir ses yoktu. Hiçbir temas yoktu. Bu hiçlik içinde havada durmaları uzadıkça, aklını baştan başa kaplamakla tehdit eden bir tür eksiksiz paniğin farkına vardı. Ramoth'un boynunda oturduğunu biliyordu; ama koca hayvanı uyluklarının, ellerinin altında hissedemiyordu. Yanlışlıkla bağırmaya çalıştı ve ağzını . . . hiçliğe açtı . . . kendi kulaklarında hiçbir ses yoktu. Kendi yanaklarına kaldırdığını bildiği ellerini bile hissedemedi.

Ben buradayım, diye zihninde Ramoth'un konuştuğunu duydu. *Biz beraberiz*, ve bu yatıştırma zamansız hiçlikte, geçmeyen, ölçülemeyecek kadar uzun, çok korkutucu zamanda aklını kaybetmemesini sağlayan tek şeydi.

Birisinin Robinton'u çağırtacak kadar aklı varmış. Arpustası F'lar'ı masada oturmuş, yüzü ölü gibi soluk, gözleri boş weyre dik dik bakar buldu. Zanaat ustasının içeri girişi, sakin sesi, F'lar'a şok içindeki hissizliğinde ulaştı. Buyurgan bir el hareketi ile diğerlerini dışarı yolladı.

"Lessa gitti. Dört yüz Devir geriye gitmeye kalktı," dedi gergin, sert bir sesle F'lar.

Arpustası Weyrlideri'nin karşısındaki koltuğa çöktü.

"Duvar halısını Ruatha'ya geri götürdü," diye aynı boğuk sesle devam etti F'lar. "Ona F'nor'un geri dönüşlerini anlattım. Ona bunun ne kadar tehlikeli olduğunu söyledim. Fazla tartışmadı. *Ara*dan geçmişe gitmek Lessa'yı korkutmuştu, eğer herhangi bir şey onu korkutabilirdiyse." Masaya güçsüz bir yumruk attı. "Ondan şüphelenmem gerekirdi. Kendinin haklı olduğunu düşündüğünde, çözümlemek, düşünmek için durmaz. Sadece yapar!"

"Ama o aptal bir kadın değil," diye yumuşakça ona hatırlattı Robinton. "O bile nişan noktaları olmadan *ara*dan geçmişe atlamaz. Atlar mı?"

"'Gitti uzaklara, gitti ileri'- bu elimizde olan tek ipucu!"

"Bir dakika," diye onu uyardı Robinton, sonra parmaklarını şaklattı. "Dün gece, o duvar halısının üzerinde yürürken, Salon kapısı ile çok ilgilenmişti. Onun Lytol ile konuştuğunu, hatırla."

F'lar ayağa fırlayıp geçidin yarısına ulaşmıştı.

"Gelsene be adam, Ruatha'ya gitmemiz gerekiyor."

Lytol F'lar ve Robinton duvar halısını iyice inceleyebilsinler diye Kale'deki bütün ışılları yaktırmıştı.

"Bütün öğleden sonrayı sadece ona bakarak geçirdi," dedi kafasını olumsuzca sallayarak Bekçi. "Bu inanılmaz atlamayı denediğinden emin misiniz?"

"Denemiş olmalı. Mnementh ne onu, ne de Ramoth'u hiçbir yerde duyamıyor. Ama birçok Devir uzakta Güney Kıtası'ndaki Canth'dan yankılar alabildiğini söylüyor." F'lar azametle yürüyüp duvar halısını geçti. "Bu kapı ile ilgili olan şey ne, Lytol? Düşün be adam!"

"Oldukça şu andakine benziyor, oyulmuş üst eşiği, dış Avlu ya da Kule'yi de saymazsak . . ."

"İşte bu. Ah, ilk Yumurta adına, bu çok basit. Zurg duvar halısının çok eski olduğunu söyledi. Lessa onun dört yüz Devir olduğuna karar verdi ve onu *ara*dan geri gitmek için nişan noktası olarak kullandı."

"İyi, o zaman, orada ve emniyette," diye bağırdı Robinton, rahatlayarak koltuğu çöktü.

"Ah, hayır, arpçı. O kadar kolay değil," diye mırıldandı F'lar. Robinton onun endişeli bakışı ile Lytol'un yüzünden yansıyan umutsuzluğu yaka-

ladı.

"Sorun ne?"

"*Ara*da hiçbir şey yok," dedi ölü bir sesle F'lar. "Bir yerden bir diğerine *ara*dan gitmek sadece bir insanın üç kere öksürmesi kadar zaman alır. *Ara*da dört yüz Devir . . ." sesi yavaş yavaş kayboldu.

Her kim ki ister
Yapabilir.
Her kim ki dener,
Yapar.
Her kim ki sever,
Yaşar.

Ağrıyan kulaklarında ilkin kükreme olan sesler vardı ve sonra ses eşiğinin ötesinde sessizlik oldu. Görünüşe göre baş dönmesi, mide bulantısı hissi, zihnini karmakarışık yaparken güçlükle soludu Lessa. Altında olduğunu hissettiği yatak dönüp duruyordu. Ağrının doğrudan kafatasının tam ortasında bir yerden başına saplanması ile yatağın kenarlarına yapıştı. Acıya karşı çıkmak kadar, yuvarlanmak, fırıl fırıl dönmek ve sağlam bir yerin olmamasından çok korktuğu için tiz bir çığlık attı.

Ama ürkütücü bir gereklilik, vermek için geldiği mesajı çabuk çabuk, anlaşılmaz bir şekilde konuşarak vermeye çalışmasını engelledi. Bazen onu saran, üstüne çullanan, uçsuz bucaksız karanlıkta Ramoth'un ona ulaşmaya çalıştığını hissetti. Altın kraliçe onu bu işkence yapan 'hiçbir-yer'den çıkarabilir umuduyla; Lessa Ramoth'un zihnine tutunmaya çalışacaktı. Yorgunluktan bitik durumda, gitgide yok olacaktı, unutulmaktan ancak umutsuz iletişim zorunluluğu ile kurtulabilirdi.

En sonunda, kolunun üzerindeki yumuşak,

düzgün elin, ağzındaki sıcak ve hoş bir sıvının farkına vardı. Dilini ağzında çevirdi ve sıvı acıyan boğazından aşağı aktı. Bir öksürük nöbeti nefesini kesti ve güçsüzleştirdi. Sonra deneyerek gözlerini açtı. Önündeki görüntüler ne döndüler, ne yalpaladılar.

"Siz . . . kimsiniz?" diye hırıldamayı becerdi.

"Oh, sevgili Lessa . . ."

"Ben o muyum?" diye şaşkınca sordu.

"Senin Ramoth'un bize öyle söyledi," diye onu temin etti kadın. "Ben Kale Weyri'nden Mardra."

"Oh, F'lar bana çok kızacak," diye hafızası hızla geri gelirken sızlandı. "Beni sarsacak, sarsacak. Onun sözünü dinlemediğimde hep beni sarsar. Ama haklıydım. Haklıydım. Mardra? . . . Oh . . . şu . . . berbat . . . hiçlik," sonra ezici dürtüye karşı koyamadan kendinin uykuya sürüklendiğini hissetti. Altındaki yatağının artık sallanmaması rahatlatıcıydı.

Duvar ışılları ile loş biçimde aydınlatılmış oda onun Benden Weyri'ndeki ile aynı idi, güç algılanabilir derecede farklı idi. Lessa kımıldamadan yatıp farkı bulmaya çalışıyordu. Ah, burada weyr duvarları çok düz. Oda da büyük, tavan daha yüksek ve kavisli. Mobilyalar, şimdi gözü loş ışığa alışmıştı. Çok daha iyi bir biçimde işlenmiş ayrıntıları ayırt edebildi. Huzursuzca kıpırdandı.

"Ah, gene uyandınız, esrarengiz leydi," dedi bir adam. Aralık perdelerin ilerisindeki ışık dış weyr-

den içeri doldu. Lessa görmemesine rağmen ilerdeki odada bulunan diğerlerinin varlığını hissetti.

Bir kadın adamın kolunun altından geçip hızla yatağın yanına geldi.

"Seni hatırlıyorum. Sen Mardra'sın," diye şaşkınlık içinde konuştu Lessa.

"Doğru ben oyum ve şuradaki T'ton, Kale'nin Weyrlideri."

T'ton ışılları duvar sepetine atarken ışığın Lessa'yı rahatsız edip etmediğini görmek için omzunun üstünden ona bakıyordu.

"Ramoth!" diye bağırdı, dış weyrde temas ettiğinin ilk defa Ramoth'un zihni olmadığını fark edip doğrularak oturdu.

"Oh, o mu," Mardra eğlenceli bir korku ile güldü. "Weyr'de bizi yiyip bitiriyor ve benim Loranth onu sakinleştirmek için diğer kraliçeleri çağırdı."

"Sanki onun sahibiymiş gibi devamlı feryat figan edip Yıldız Taşı üzerine tünemiş oturuyor," diye daha az sevecence ekledi T'ton. Kulak dikti. "Ha. Durdu."

"Gelebilirsiniz, değil mi?" diye ağzından kaçırdı Lessa.

"Gelmek mi? Nereye gelebiliriz, bir tanem?" diye şaşkınca sordu Mardra. "Sen devamlı durmadan bizim 'gelmemiz', İplikler geliyor ve Kızıl Yıldız Göz Kaya'nın içine girdi diyip duruyorsun

. . . bir tanem, Kızıl Yıldız'ın Pern'den uzaklaşalı iki ay olduğunu bilmiyor musun?"

"Hayır, hayır, başladılar. İşte ben bu yüzden *ara*dan geri geldim . . ."

"Geri mi? *Ara*dan geri mi?" diye uzun adımlarla yatağa doğru yürüyüp Lessa'ya dikkatlice gözlerini dikip ünledi T'ton.

"Biraz ***klah*** alabilir miyim? Pek anlaşılır olmadığımı ve henüz tam olarak kendime gelmediğimi biliyorum. Ben ne deliyim, ne de hasta ve bu epey karışık bir durum."

"Evet, öyle," diye aldatıcı bir yumuşakbaşlılıkla belirtti T'ton. Ama servis boşluğundan ***klah*** için aşağı seslendi. Ve yatağının yanına bir iskemle çekip, Lessa'yı dinlemek için yerleşti.

"Tabii ki sen deli değilsin," diye onu sakinleştirdi Mardra, ters ters weyr eşine bakıp. "Olsaydı bir kraliçeye binemezdi."

T'ton bunu kabul etmek zorunda kaldı. Lessa ***klah***ın gelmesini bekledi. Geldiğinde de canlandırıcı sıcaklığını minnettarca yudumladı.

Sonra derin bir nefes aldı ve onlara Kızıl Yıldız'ın tehlikeli geçişleri arasındaki Uzun Aralık'ı anlatmaya başladı: Tek kalan Weyr'in nasıl gözden düştüğünü ve aşağılandığını, Jora'nın nasıl kötüleştiğini ve kraliçesi Nemorth üzerindeki kontrolü kaybettiğini, böylece Kızıl Yıldız yaklaşırken kuluçkalarda ani artışın olmadığını. Benden'in Weyrkadını olmak için kendisinin Ra-

moth'u nasıl Etkilediğini. F'lar'ın nasıl Ramoth'un ilk çiftleşme uçuşunun ertesi günü ayrılıkçı Kale Lordlarını kurnazlıkla alt ettiğini ve Weyr ile Pern'i sertçe yöneterek geldiğini bildiği İplikler için hazırladığını. Artık can kulağıyla onu dinleyenlere Ramoth'u ilk uçurmaya çalışması ve nasıl yanlışlıkla *ara*dan Fax'ın Ruatha Kalesi'ni istila ettiği güne gidişini anlattı.

"İstila mı . . . ailemin Kalesi'ni mi?" diye dehşet içinde çığlık attı Mardra.

"Ruatha Weyr'lere birçok meşhur Weyrkadını verdi," dedi Lessa, T'ton'u kahkahalarla güldüren muzip bir gülümsemeyle.

"O Ruathalı buna hiç şüphe yok," diye Mardra'yı temni etti T'ton.

Ejderadamların şimdi kendilerini içinde buldukları durumu, İplik saldırılarını karşılamak için yetersiz güçleriyle beraber anlattı. Soru Şarkısı'nı ve büyük duvar halısını.

"Bir duvar halısı mı?" diye çığlık attı Mardra, eli korku ile çenesine gitti. "Onu bana tarif et!"

Ve Lessa anlattığında, - en sonunda - ikisinin de inandıklarını gözlerinde gördü.

"Babam tam böyle sahneli bir duvar halısını sipariş vermiş. Bunu bana evvelsi gün söyledi çünkü İplikler ile son savaş Ruatha üstünde oldu." Mardra kuşkuluca artık eğlenir gözükmeyen T'ton'a döndü. "Lessa yaptığını söylediği şeyi yapmış olmalı. Duvar halısını başka nasıl bilebi-

lirdi ki?"

"Sizin kraliçe ejderinizle benimkine de sorabilirsiniz?" diye önerdi Lessa.

"Bir tanem, şimdi senden şüphe etmiyoruz," dedi samimice Mardra, "ama bu en inanılmaz beceri ve cesareti isteyen bir şey."

"Şimdi bildiğimi bilerek, bir daha asla deneyeceğimi sanmıyorum," dedi Lessa.

"Evet, eğer senin F'lar'ın etkili bir savaş gücüne ihtiyacı varsa, bu şok *ara*dan ileri atlayışı oldukça büyük bir sorun haline sokuyor," diye belirtti T'ton.

"Geleceksiniz değil mi? Geleceksiniz?"

"Geleceğimiz konusunda belirgin bir olasılık var," dedi ciddiyetle T'ton ve yüzünden çarpık bir sırıtış başladı. "Sen bizim Weyrlerden ayrıldığımızı söyledin . . . onları tamamen terk ettiğimizi ve hiçbir açıklama bırakmadığımızı. Bir yere . . . bir zamana gittik, öyle ise biz hâlâ buradayız . . ."

Aynı anda aynı alternatif onların aklına geldiği için hepsi sustular. Weyrler boşaltılmıştı; ama Lessa'nın beş Weyr'in onun zamanında yeniden ortaya çıktıklarını ispat edecek hiçbir şansı yoktu.

"Bir yol olması lazım. Bir yol olması lazım," diye telaşla bağırdı Lessa. "Ve kaybedecek hiç zaman yok. Hem de hiç yok!"

T'ton bir kahkaha patlattı. "Tarihin bu ucunda

bir hayli zaman var, bir tanem."

Sonra ona, düşüyorum, göremiyorum, duyamıyorum, dokunamıyorum diye sayıklayarak çığlıklar attığı hastalık haftalarından daha fazla ilgi göstererek onu dinlenmeye bıraktılar. Ramoth'un da *ara*da uzun bir süre kalmanın korkunç hiçliğinden olumsuz etkilendiğini, eski Ruatha'nın üstünde o eski sıhhatli hali yerine, soluk sarı bir hayalet olarak çıktığını ona söylediler.

Ruatha Kalesi'nin Lordu, Mardra'nın babası taş sınırının üstünde sendeleyen bir binici ve solgun bir kraliçe belirince şakınlıktan aklını kaçırıyormuş. Doğal olarak ve Allah'tan Kale Weyr'indeki kızına yardım için haber yollamış. Lessa ve Ramoth Weyr'e taşınmışlar. Ruatha Lordu da bu konuyu duyulmadan kapatmış.

Lessa yeteri kadar güçlenince T'ton, Weyrliderleri Meclisi'ni topladı. Tuhaftır ki gitmeye karşı çıkan olmadı . . . zaman şoku ve yoldaki iyi nişan noktaları sorunu çözülmesi şartı ile. Lessa'nın ejder binicilerinin yolculuğa bu kadar hevesli olmalarının nedenini anlaması uzun sürmedi. Çoğu son İplik akını sırasında doğmuştu. Şimdiden yaklaşık dört aydır heyecansız sıradan devriyelerden ve monotonluktan sıkılmışlardı. Eğitim Oyunları gerçek savaştıkları çarpışmaların yanında sönük kalıyordu. Ejderadamlara yeteri kadar destek sağlamayan Kale'ler kayıtsız kalmaya başlamışlardı. Weyrliderleri İplik'ten kaynaklanan

korkular azaldıkça bu olayların artmaya başladığını görebiliyorlardı. Bu Weyr ve Kale'de zararlı bir hastalık kadar sinsi bir ahlaki çürümeydi. Lessa'nın sunduğu alternatif kendi zamanlarındaki yavaş bir çöküşten daha iyiydi.

Benden'den sadece Weyrlideri bu toplantıların sırrını paylaşıyordu. Çünkü Benden Lessa'nın zamanında olan tek Weyr'di. Lessa'nın zamanı gelene kadar bilgisiz ve bozulmadan kalması gerekiyordu. Lessa'nın varlığından bundan dolayı onun Deviri'nde hiç söz edilmiyordu.

Kayıtlar'ın onun çağrıldığından bahsettiği için Lessa Arpıstası'nın çağırılması konusunda ısrar etti. Ama Lessa'dan Soru Şarkısı'nı söylemesini istediklerinde gülümsedi ve karşı çıktı.

"Weyrler terk edilmiş bulunduğunda ya sen yazacaksın ya da halefin besteleyecek," dedi ona Lessa. "Ama onu senin yapman gerekiyor, benim tekrar etmemle olmaz."

"Dört yüz Devir sonra önemli bir ipucu verecek bir şarkı yazmak zorunda olduğunu bilmek zor bir iş."

"Sadece bunun bir Öğretme ezgisi olduğundan emin ol," diye onu uyardı Lessa. "Benim cevap vermem gereken sorular içereceğinden dolayı unutulmamalı."

Onun kıkırdamaya başlaması ile Lessa ona şimdiden yararlı bir öneri yaptığını anladı.

Uzun süren duygu yoksunluğu olmadan ne ka-

dar ileri gidilebileceği tartışmaları ateşlendirdi. Yolda nişan noktalarını nasıl bulacakları konusunda yapıcı fikirler vardı; ama mantıksızdılar. Beş Weyr zaman içinde ileride değildiler ve Lessa devasa geri atlamasında aradaki zaman işaretleri için durmamıştı.

"Sen *ara*da on yıllık atlamaların zorluk yaratmadığını söylemiştin, değil mi?" diye Lessa'ya sordu T'ton, bütün Weyrliderleri ve Arpustası bu çıkmazı tartışmak için toplandıklarında.

"Hiç yok. Sadece . . . yerler *ara*sındaki atlamanın iki misli kadar sürüyor."

"Seni dengesizleştiren dört yüz Devirlik atlayıştı. Hımm. Belki yirmi ya da yirmi beş yıllık kesimler yeterince güvenli olacaktır."

Bu öneri Ista'nın dikkatli lideri D'ram sesini yükseltene kadar övgü aldı.

"Kale kuzusu olmak istemiyorum; ama konuşmadığımız bir olasılık var. Lessa'nın zamanına atladığımızı nasıl bileceğiz? *Ara*da gitmek riskli bir iş. İnsanlar sık sık kayboluyorlar. Ve Lessa zor bela buraya geldi."

"İyi bir nokta, D'ram" diye canlı bir şekilde katıldı T'ton, "ama ben bizim ileri gidiyor olduğumuzun - gittiğimizin - gideceğimizin - ispatından çok daha fazlasını hissediyorum. Bir kere, ipuçları - onlar Lessa'ya hedeflendiler. Aşırı bir acele içinde beş Weyr'in boşaltılması onu bizden yardım almak için geriye yolladı -"

"Kabul, kabul," diye azimlice araya girdi D'ram, "ama demek istediğim Lessa'nın zamanına ulaşabileceğimizden emin olabilir misiniz? O daha olmadı. Olabileceğini biliyor muyuz?"

Buna cevap vermek için beynini zorlayan sadece T'bor değildi. Birden avuçlarının içini masaya vurdu.

"Yumurta adına, hiçbir şey yapmadan yavaşça öl ya da deneyerek çabuk öl. Biz ejderadamların Kızıl Yıldız geçtikten sonra yaşlılıktan *ara*ya gidene kadar yaşayacağım sakin hayattan aşırı miktarda var bende. Kızıl Yıldız'ın akşam gökyüzünde küçülerek bizden uzaklaştığını görmekten üzüntü duyduğumu itiraf ediyorum. Ben riski iki elimizle yakalayalım ve yok olana kadar sarsalım diyorum. Biz ejderadamız, biz İpliklerle savaşmak için yetiştirilmedik mi? Hadi ava gidelim. . . dört yüz Devir öteye!"

Lessa'nın asık yüzü rahatladı. D'ram'ın olası seçeneğinin doğruluğunu fark etmişti ve bu içinde acı bir korkuya neden olmuştu. Kendini riske atmak onun sorumluluğundaydı; ama bu yüzlerce adamı ve ejderi, erkeklerine eşlik edecek weyr halkını riske atmak . . ."

T'ton'un kulak çınlatan kelimeleri bu düşünceyi tamamen dağıtmıştı.

"Ve ben sanırım," diye onay bağırtılarını Arpustası'nın sevinçli sesi kesti, "nişan noktalarınızı biliyorum." Şaşkın bir hayret gülümsemesi yüzünü

aydınlattı. "İster yirmi ister iki bin Devir olsun, bir rehberiniz var! Ve onu T'ton söyledi. Kızıl Yıldız'ın akşam gökyüzünde küçülerek . . ."

Daha sonra, Kızıl Yıldız'ın yörüngesini işaretlerlerken, çözümün gerçekten ne kadar kolay olduğunu buldular ve eski düşmanlarının rehberleri olacağına güldüler.

Bütün diğer Weyrler gibi Kale Weyri'nin tepesinde de büyük taşlar vardı. Kızıl Yıldız güneşlerinin etrafındaki düzensiz iki yüz Devirlik uzun yörüngesini dolaşırken yılın belli zamanlarında onun yaklaşmasını ve uzaklaşmasını belirlemek için yerleştirilmişlerdi. Kayıtlar'daki Kızıl Yıldız'ın dolaşmasını içeren diğer bilgi parçalarını inceleyerek her bir Weyr için yirmi beş Devir *ara*dan atlamayı planlamak zor değildi. Her Weyr'in tek başına tam kadro olarak kendi üssünün üstünde *ara*ya atlamasına karar verildi, çünkü yaklaşık bin sekiz yüz yüklü hayvan aynı noktayı denerse kazaların olacağı kesindi.

Şu andan itibaren her an, Lessa için kendi zamanından çok uzak geliyordu. F'lar'dan bir aydan fazla zamandır uzaktı ve olabileceğini düşündüğünden çok daha fazla özlemişti onu. Bir taraftan da Ramoth'un Mnementh olmadan çiftleşeceğinden endişe ediyordu. Bu hizmeti yapmaya can atan bronz ejderler ve bronz biniciler vardı; ama Lessa onlarla ilgilenmemişti.

T'ton ve Mardra, onu göçün birçok ayrıntısı ile

meşgul ettiler, böylece geçmişten duvar halısı ve daha sonra bestelenecek Soru Şarkısı hariç Weyrler'de hiçbir ipucu kalmayacaktı.

Lessa Ramoth'u gece gökyüzünde, T'ton ve Mardra'nın yanında, Kale Weyr'inin Yıldız Taşı'nın üstüne, nerdeyse gözünden yaşlar getirecek kadar bir rahatlama ile götürdü. Beş diğer Weyr'in büyük filoları düzene göre dizilmişler, kendi zamanlarından ayrılmaya hazırdılar.

Her Weyrlideri'nin ejderi Lessa'ya hazır olduklarını söyledi. Kızıl Yıldız'ın yolculuklarında kararlaştırılmış nişan noktaları zihinlerindeyken, gelecekten gelen bu gezgin *ara*ya atlama emrini verdi.

En karanlık gecenin şafakla sona ermesi gerekir,
Güneş rüya görenin korkusunu yok eder:
Ruhumun soğuk umutsuz acısı
Kararan Weyr'inde teselli bulacak mı?

*Ara*da on bir atlama yapmışlardı. Weyrliderleri'nin bronzları her atlamada kısa bir süre dinlenirlerken Lessa ile konuşuyorlardı. Bin sekiz yüz gezginin, sadece dördü ileri gitmeyi başaramamıştı. Onlar da en yaşlı hayvanlardı. Beş kolun hepsi de on iki Devir olacak son atlamayı yapmadan önce kısa bir yemek ve sıcak *klah* arası verme konusunda anlaştılar.

"On iki yerine yirmi beş Devir gitmek daha kolay," diye Mardra *klah* servisi yaparken fikrini söyledi T'ton. Yanıp sönen, sadık rehberleri, Kızıl Şafak Yıldızı'na göz attı. "Pozisyonunu fazla değiştirmiyor. Lessa bize ek nişanlar vermen için sana güveniyorum."

"Ben bizi F'lar benim gittiğimi keşfetmeden önce Ruatha'ya geri götürmek istiyorum." Kızıl Yıldız'a bakması ile ürperdi ve hızla sıcak *klah*tan yudumladı. "Kızıl Yıldız'ı aynen böyle bir kez. . . hayır iki kez . . . gördüm Ruatha'da." T'ton'a gözlerini dikip baktı, o sabahı hatırladıkça boğazı düğümleniyordu: Kızıl Yıldız'ın kendisi için bir tehdit olduğuna karar verdiği zamandan üç gün sonra Fax ve F'lar Ruatha Kalesi'nde görülmüşlerdi. Fax, F'lar'ın hançeri ile ölmüştü ve Lessa

Benden Weyr'ine gitmişti. Birden başının döndüğünü, güçsüzleştiğini, acayip bir şekilde huzurunun kaçtığını hissetti. Diğer atlama aralarında durduklarında hiç böyle hissetmemişti.

"İyi misin, Lessa?" diye ilgi ile Mardra sordu. "Bembeyazsın ve titriyorsun." Weyr eşine endişelice göz atarak kolunu Lessa'nın omuzuna attı.

"On iki Devir evvel Ruatha'daydım," diye mırıldanan Lessa, destek için Mardra'nın eline sıkıca sarıldı. "Ruatha'da iki defa bulundum. Hadi çabucak gidelim. Bu sabah çok fazlayım. Geri dönmem lazım. F'lar'a geri dönmem lazım. Çok kızacak."

Onun sesindeki isteri belirtisi hem Mardra, hem T'ton'u alarma geçirdi. Hemen hızla ateşlerin söndürülmesi, Weyr halkının ejderlere binmesi ve ileri son atlamaya hazırlanması emirleri verildi.

Lessa'nın zihni karışıktı, diğer Weyrliderlerinin ejderlerine nişanları gönderdi: Akşam ışığında Ruatha, Büyük Kule, iç Avlu, ilkbahardaki arazi . . .

Soğuk bir gece göğünde kırmızı bir benek,
Kılavuzluk etmek için bir kan damlası onlara,
Gerisin geri, Devir git, Devir bit,
Kızıl Yıldız işaret ediyor gezginlere.

Lytol ve Robinton aralarında kendini şaraba veren F'lar'ı yemeğe zorluyorlardı. F'lar'ın zihninin arka planını hayata devam etmesini söylüyordu; ama gereken çaba çok büyüktü, bütün neşesi kaçmıştı. Ejder ırkını devam ettirmek için hâlâ Pridith ve Kylara'ya sahip olmanın hiçbir tesellisi yoktu. Birisini F'nor'a geri yollamayı şimdilik ertelemişti; çünkü bu kabullenmenin gerçekliğiyle yüzleşemiyordu: Pridith ve Kylara için haber yollamakla, Lessa ve Ramoth'un geri gelmeyeceği gerçeğinin doğrulunu kabul etmiş olacaktı.

Lessa, Lessa, zihni, kayıtsızlığının, düşüncesiz cesaretinin bir anı için ona lanet okuyarak, arkasından böyle inanılmaz beceri ve cesaret isteyen girişim için onu severek sonu hiç gelmeyecekmişçesine ağlıyordu.

"Diyorum ki F'lar, şaraptan çok uyumaya ihtiyacın var," Robinton'un sesi meşgul zihnini deldi.

F'lar şaşkınlıkla kaşlarını çatarak ona baktı. Robinton'un sertçe aşağı çektiği şarap testisini kaldırmaya çalıştığını fark etti.

"Ne dedin?"

"Gel. Ben sana Benden'e kadar eşlik edeceğim.

Hatta hiçbir şey beni yanından ayrılmaya ikna edemez. Saatler içinde yaşlandın, be adam."

"Ve bu anlaşılmaz mı?" diye bağırdı F'lar, ayağa kalktı, güçsüz kızgınlık içinden en yakındaki hedef olan Robinton'un görüntüsüne taşıyordu.

Robinton'un gözleri uzanıp F'lar'ın kolunu sıkıca tuttuğunda şefkat doluydu.

"Be adam, Arpustası'nın bile sana karşı duyduğu itibarı ve sempatiyi yansıtacak kelimeleri yok. Ama uyumalısın; dayanmak gereken yarının var ve yarından sonra savaşman gerekiyor. Ejderadamların bir lideri olması lazım . . ." Sesi yavaş yavaş kayboldu. "Yarın F'nor'u çağırmalısın . . . ve de Pridith'i."

F'lar topukları üzerinde döndü ve uzun adımlarla Ruatha'nın büyük salonunun hayati önem taşıyan kapısına doğru yürüdü.

Dil, neşeye ses ver ve şarkısını söyle
Ejder filosundaki ümit ve beklentinin.

Önlerinde Ruatha'nın Büyük Kulesi, Dış Avlu'nun yüksek duvarları kaybolan ışıkta açıkça gözüküyordu.

Havaya doğru seslenen çan, filo üstüne filo vadide aşağı yukarı, tam savaş düzeninde dizilmiş yüzlerce ejderin belirmesi ile ortaya çıkan kulak parçalayıcı gümbürtünün içinde zar zor duyuldu.

Kale kapısının açılması ile bir ışık sütunu Avlu'nun parke taşlarının rengini değiştirdi.

Lessa Ramoth'a Kule'ye yakın aşağı inmesini emretti ve inip kapıdan dışarı yığılan insanları selamlamaya hevesle koştu. Lytol'un tıknaz görüntüsünü seçti, bir el sepeti dolusu ışılı başının üstünde tutuyordu. Onu gördüğüne o kadar rahatladı ki Bekçi'ye daha önce olan düşmanlığını unuttu.

"Son atlamada iki günlük yanlış hesaplama yaptın, Lessa," diye bağırdı Lytol, konan ejderlerin gürültüsünden onu duyabileceği kadar yakına gelir gelmez.

"Yanlış hesaplama mı? Nasıl yapabilirim?" diye soludu.

T'ton ve Mardra arkasından yanına geldiler.

"Endişe etmeye gerek yok," diye Lessa'nın ellerini kendi ellerini içinde sıkıca tutarak onu temin etti Lytol, gözleri sevinçten dans ediyordu. Ger-

çekten ona gülümsüyordu. "O günü geçip gittin. *Ara*dan geri git, Ruatha'ya iki gün önceye dön. Hepsi bu." Lytol'un sırıtışı Lessa'nın şaşkınlığı ile daha arttı. "Tamam," diye tekrar etti, ellerini okşayarak. "Aynı bu saati al, Büyük Avluyu, her şeyi ama F'lar, Robinton ve beni burada parke taşlarının üstünde gözünün önüne getir. Mnementh'i Büyük Kule'nin üzerine ve bir mavi ejderi sınıra yerleştir. Şimdi git."

Mnementh? diye Lessa'ya sordu Ramoth, Weyr eşini görmeye can atıyordu. Kocaman başını hızla eğdi. Dev gözleri ışıldayan bir ateşle parıldıyordu.

"Anlamıyorum," diye sızlandı Lessa. Mardra destekleyici bir şekilde kolunu onun omzuna koydu.

"Ama ben anlıyorum, ben anlıyorum - bana güven," diye rica etti Lytol, beceriksizce onun omzuna hafifçe vuruyor ve destek için T'ton'a bakıyordu. "Tam F'nor'un söylediği gibi. Aynı zamanda birden fazla yerde büyük ızdıraplar çekmeden olamazsın. On iki Devir önce durduğunuzda bu Lessa'yı parçalara böldü."

"Sen bunu biliyor musun?" diye bağırdı T'ton.

"Tabii ki. Sadece iki gün önceye gidin. Görüyorsunuz, gittiğinizi *biliyorum*. Hiç şüphesiz o zaman şaşıracağım ama şimdi, bu akşam, iki gün önce yeniden belirdiğinizi biliyorum. Oh, gidin. Tartışmayın. F'lar senin için endişe etmekten ak-

lının yarısını yedi."

"Beni sarsacak," diye sanki küçük bir kız çocuğuymuş gibi bağırdı Lessa.

"Lessa!" T'ton onu elinden tuttu ve binicisi binebilsin diye çöken Ramoth'a götürdü.

T'ton bütün komutayı aldı ve Lytol'un verdiği nişanları, Ramoth'un insanları ve Mnementh'i tarifine de ekleyerek kendi Fidranth'ına geri dönme emrini dağıttırdı.

*Ara*nın soğuğu Lessa'yı kendine getirdi, bununla beraber yanlışlığı güvenini kötü şekilde sarsmıştı. Ama sonra tekrar Ruatha ortaya çıktı. Ejderler olağanüstü bir gösteri ile kendilerini düzenlediler. Ve orada, Salon'dan gelen ışıkta duran Lytol'un, Robinton'un uzun figürü ve . . . F'lar gözüktü.

Mnementh'in sesi cazgır bir hoşgeldin çıkardı. Ramoth çabucak gitmek ve eşi ile boyun çevirmek için Lessa'yı doğru dürüst indiremedi bile.

Lessa, Ramoth'un onu bıraktığı yerde kımıldayamadan durdu. Mardra ve T'ton'un yanında olduklarının hayal meyal farkındaydı. Sadece Avlu'da ona hızla koşan F'lar'ın bilincindeydi. Ama gene de kımıldayamadı.

F'lar onu kollarının arasına aldı, kendine o kadar sıkı yapıştırdı ki Lessa onun "hoşgeldin"inin mutluluğundan şüphe edemedi.

"Lessa, Lessa," diyen F'lar'ın sesi yarım yamalak kulağına geldi. Lessa'nın yüzünü kendininkine

bastırıp onun nefesini kesti, bütün dikkatli kayıtsızlığı terk edilmişti. F'lar onu öptü, kucakladı, sarıldı ve sonra sert bir acele ile tekrar öptü. Sonra onu yere ayaklarının üstüne indirdi ve omuzlarından kavradı. "Lessa, eğer bir daha . . ." dedi, her kelimede parmaklarını sıkıp sözünü keserek, sonra onları saran yabancıların sırıtan çemberini fark etti.

"Size beni sarsacağını söylemiştim," diyordu Lessa yüzünden boşanan yaşlarla. "Ama F'lar, hepsini ben getirdim . . . Benden Weyr'i hariç hepsini. Ve işte bu yüzden beş Weyr terk edildi. Onları ben getirdim."

F'lar etrafına bakındı, liderlerin ilerisindeki Vadi'ye konan ejder kitlelerine baktı. Zirvelerde, baktığı her yerdeydiler. Mavi, yeşil, kahverengi ejderler vardı. Ve de tek başına bir filo dolusu altın kraliçe ejder.

"Weyrleri sen mi getirdin?" diye sersemce taklit etti.

"Evet, bunlar Mardra ve T'ton Kale Weyr'inden, D'ram ve . . ."

"Tahmin edebileceğinizden çok daha müteşekkirim," dedi F'lar ve eklemek istediği bütün o kadar kelimeyi söyleyip devam edemedi.

T'ton ileri çıktı, uzattığı elini F'lar tutup kuvvetlice sıktı.

"Bin sekiz yüz ejder, on yedi kraliçe ve Weyrlerimizi düzenleyecek bütün gerekli olan şeyleri

getirdik."

"Ve alevmakineleri de getirdiler," diye heyecanlıca araya girdi Lessa.

"Ama - gelmek için . . . buna kalkışmak için . . ." diye takdir eden bir merakla mırıldandı.

T'ton, D'ram ve diğerleri güldüler.

"Senin Lessa'n yolu gösterdi . . . "

". . . bize rehberlik eden Kızıl Yıldız ile . . ." dedi Lessa.

"Biz ejderadamız," diye ciddiyetle devam etti T'ton, "aynı senin gibi, Bendenli F'lar. Bize burada savaşacak İplik olduğu söylendi. Bu ejderadamların işi . . her ne zaman olursa olsun!"

Davulcu, vur; gaydacı, üfle;
Vur, arpçı; asker, git
Ateşi özgür bırakın ve otları dağlayın
Doğan Kızıl Yıldız geçinceye dek.

Beş Weyr Ruatha Vadisi'nde etrafa yerleşirken F'lar kendi güney weyr halkını zamanda ileri getirmek zorunda kaldı. Hepsi iki zamanlı hayatta tahammüllerinin sonuna gelmişlerdi. İki gün ve on Devir önce boşalttıkları konutlarına sessizce sokulmaktan memnundular.

Lessa'nın geri atlamasından tamamen habersiz olan R'gul, F'lar ve Weyrkadını'nın Weyr'e dönüşlerinde, F'nor'un yetmiş iki ejder ile geldiğini ve binicilerinin herhangi birinin savaşacak durumundan şüphesi olduğundan bahsederek onları selamladı.

"Hayatımda hiç bu kadar bitmiş, tükenmiş insan görmedim," diye dırdır etti, "güneş, tonla yiyecek ve hiç sorumluluk olmadığı halde onları kötü duruma sokanın ne olduğunu hayal bile edemiyorum."

F'lar ve Lessa birbirine baktılar.

"Evet, güney Weyr'inin devam etmesi gerekiyor, R'gul. Bunu ciddi biçimde düşün."

"Ben savaşçı bir ejderadamım, zampara değil," diye yaşlı ejder binicisi homurdandı. "Kendimi şu diğerleri gibi zayıflatmak için *ara*da geçmişe bir geziden çok daha fazlası lazım."

"Oh, nerdeyse hemen tekrar kendileri olacaklar ," dedi Lessa ve R'gul'un şiddetli hoşnutsuzluğuna kıkırdadı.

"Öyle olmaları gerekiyor, eğer göğü İpliklerden temizleyeceksek," diye sabırsızca lafı patlattı R'gul.

"Bu konuda şimdi bir sorun yok," diye kolayca onu temin etti F'lar.

"Sorun yok mu? Sadece yüz kırk dört ejderle mi?"

"İki yüz on altı," diye sertçe onu düzeltti Lessa.

R'gul ona aldırmayarak sordu. "O demirciustası çalışan bir alev makinesi buldu mu?"

"Evet buldu," diye onu temin ederken iyice sırıtıyordu F'lar.

Beş Weyr de kendi malzemelerini getirmişlerdi. Fandarel'e eskilerinden örnekler çizmek dışında bir iş düşmemişti. Hiç şüphesiz, kıtadaki her ocak ve demirci sabaha o dizaynın kopyasını çıkarmak için hazır olacaktı. T'ton F'lar'a onun zamanında her Kale'nin yerdeki her adam için fazlası ile alev makinesine sahip olduğunu söylemişti. Bununla beraber, Uzun Aralık'tan dolayı makineler ya eritilmiş ya da anlaşılmaz aletler olarak kaybolmuşlardı. Özellikle D'ram, aynı zamanda gübre görevi de gördüğünden dolayı, alev püskürtmekten daha iyi olduğunu hesaba katarak, Fandarel'in agenothree spreyi ile çok fazla ilgilenmişti.

"Evet," diye karamsarca kabul etti R'gul, "bir ya da iki alev makinesinin öbür gün biraz yardımı olacak."

"Bize çok daha fazla yardım edecek başka bir şey bulduk," diye belirtti Lessa ve sonra çabucak izin isteyip, koşa koşa yatak odalarına gitti.

Perdelerin arkasından gelen sesler ya kahkahaydı ya da hıçkırık ve R'gul ikisine de kaşlarını çattı. Bu kız böyle bir zamanda Weyrkadını olmak için çok ama çok gençti. Dengesizdi.

"Durumun ne kadar kritik olduğunun farkında değil mi? F'nor'un eklemelerine rağmen? Eğer uçabilirlerse, değil mi?" diye çabuk kızarak sordu. "Onun Weyr'den çıkmasına hiç izin vermemen gerekirdi."

F'lar bunu umursamadı ve kendine bir kupa şarap doldurmaya başladı.

"Sen bir zamanlar beş boş Weyr'den destek alan teorinle Pern'de bir daha İplik olmayacağını söylemiştin."

R'gul boğazını temizleyerek - onlar Weylideri'ne uygun olsalar bile - İplikler'e karşı etkisiz olacak özürler diye düşündü.

"Şimdi o teoride ciddiye alınacak bir yan vardı," diye devam etti F'lar, R'gul'a da bir kupa doldurarak. "Bununla beraber, senin yorumladığın gibi değil. Beş Weyr boştu çünkü onlar . . . onlar buraya geldiler."

R'gul kupası dudaklarına yarı yolda iken F'lar'a

dik dik baktı. Bu adam da sorumluluklarını taşımak için çok gençti. Ama . . . söylediğine gerçekten inanıyormuş gibi gözüküyordu.

"İster inan ister inanma, R'gul - ve günün boş bir zamanında inanacaksın - beş Weyr artık boş değil. Onlar buradalar, Weyrler de, bizim zamanımızda. Ve bin sekiz yüzlük güçle öbür gün Telgar'da alev makineleri ve yığınla savaş deneyimi ile bize katılacaklar."

R'gul sakince zavallı adama uzun bir süre baktı. Dikkatlice kupasını koydu ve topukları üzerinde dönerek weyri terk etti. Alay konusu olmayı reddetmişti. Eğer öbür gün İplikler ile savaşacaklar idiyse liderliği devralmak için plan yapsa iyi olacaktı.

Ertesi sabah gruplar halinde Weyrliderlerini ve filo liderlerini getiren koca bronzları gördüğünde R'gul içip iyice sarhoş oldu.

Lessa dostlarıyla günaydınlaştı ve sonra tatlıca gülümseyerek Ramoth'un karnını doyurması gerektiğini söyleyerek weyri terk etti. F'lar arkasından düşüncelice gözünü dikip baktı. Sonra toplantıya katılması istenen Robinton ve Fandarel'i karşılamaya gitti. İki zanaatkâra fazla bir şey söylemedi; ama konuşulanların bir kelimesini bile kaçırmadılar. Fandarel'in koca kafası konuşmacıdan konuşmacıya dönüp durdu, çukur gözlerini arada sırada kırpıyordu. Robinton atalarının ziyaretinden tamamiyle hoşnut, yüzünde şaşkın bir

gülümseme ile oturuyordu.

F'lar Benden'in Weyrlideri olarak onun da deneyimli olmadığı alanlarda, ismi var cismi yok konumuna çabucak çekildi.

"Nerat ve Keroon'da oldukça iyi iş başardın. Hem de çok iyi," dedi T'ton.

"Sen yirmi sekiz adam ve ejderin savaşamaz hale gelmesine iyi liderlik mi diyorsun?"

"İlk savaşta bütün ejderadamlar civciv ejder kadar acemi midir? Hayır, be adam, sen tam zamanında Nerat'taydın," ve T'ton pis pis sırıttı F'lar'a, "oraya nasıl gitmiş olursan ol, bir ejderadamın zaten yapması gereken de budur. Hayır, ben bunun iyi bir uçuş olduğunu söylüyorum. İyi uçuş." Diğer dört Weyrlideri iltifata tamamen katıldıklarını mırıldandılar. "Senin Weyr'in güçsüz, bu yüzden sana arada sırada, yeterli filo binicisi ödünç vereceğiz ta ki Weyr'ini tekrar tam gücüne ulaştırana kadar. Oh, kraliçeler bu zamanlara bayılıyorlar!" Ve sırıtışı bronz binicileri de dahil edene kadar arttı.

F'lar Ramoth'un bir çiftleşme uçuşuna daha hazır olduğunu düşünerek sırıtışa aynen karşılık verdi ve bu sefer, Lessa . . . oh, bu kız çok aldatıcı derecede uysal davranıyordu. Onu yakından izlese iyi olacaktı.

"Şimdi," diyordu T'ton, "yanımızda getirdiğimiz bütün alev makinelerini Fandarel'in zanaat kalesine bırakıtık, böylece yarın bütün yer adamları

silahlı olacaklar."

"Tamam, teşekkürler," diye homurdandı Fandarel. "Rekor bir sürede yenilerini üreteceğiz ve kısa zamanda sizinkileri geri yollayacağız"

"Şu agenothreeyi hava püskürtmesi için adapte etmeyi unutma," diye sözünü kesti D'ram.

"Bütün Weyrlerin, bütün güçleri ile Crom boyunca saldıracak İplikleri izlemek için Telgar üzerinde, şafaktan üç saat sonra buluşacağında anlaşıldı," dedi ve T'ton çabucak etrafındaki diğer binicilere göz attı. "Aklımdayken, F'lar Robinton'un bana gösterdiği şu haritalar mükemmel. Bizde onlardan hiç yoktu."

"Saldırıların nasıl geleceğini nereden biliyordunuz?"

T'ton omuz silkti. "Ben weyr çömezi iken bile düzenli geliyorlardı. Bir şekilde ne zaman geleceklerini biliyorsun. Ama böyle çok çok daha iyi."

"Çok etkili," diye onaylarcasına ekledi Fandarel.

"Yarından sonra, bütün Weyrler Telgar'da kendilerini gösterdikten sonra, boş Weyrleri doldurmamız için gereken erzakları isteyebiliriz," diye sırıttı T'ton. Eski günler gibi, Kalelilerden fazladan vergi koparmak." Ellerini beklenti ile ovaladı. "Eski günlerdeki gibi."

"Güney Weyr'i var," diye önerdi F'nor. "Şu anda biz altı Devir'dir orada değiliz. Bizim bıraktı-

ğımız sürüler var. Üremiş olmaları lazım. Orada meyve ve tahıl da var."

"Güney macerasının devam ettiğini görmek beni memnun edecek," diye F'nor'a cesaretlendirici biçimde başını sallayarak belirtti F'lar.

"Peki, lütfen Kylara'yı da orada tutmaya devam et," diye hızla ekledi F'nor, gözleri kızgınlıktan parlıyordu.

Yeni yerleşilen Weyrlere yardım için bazı acil erzakların yollanmasını konuştular ve sonra toplantıya son verildi.

"Bir gün önce iyi durumda bıraktığın Weyr'i," dedi T'ton Robinton ile şarap içerken, "tozlu bir enkaz yığını haline gelmiş bulmak biraz sarsıcı." Kıkırdadı. "Alt Mağaraların kadınlarının neşesi biraz kaçtı."

"Biz o mutfakları temizledik," diye içerlemişce cevapladı F'nor. Normal zamandaki iyi bir akşam dinlenmesi aşırı yorgunluğunun çoğunu gidermişti.

T'ton boğazını temizledi. "Mardra'ya göre hiçbir erkek, hiçbir şeyi *temizleyemez*."

"Yarın uçabilecek misin, ne dersin, F'nor?" diye isteklice sordu F'lar. Bir gecelik ilerlemeye rağmen yarı kardeşinin yüzünde gözüken gerginliğin kesinlikle farkındaydı. Ama bu yorucu Devirler gerekliydi ve de geçmişten gelen bin sekiz yüz ejderin varacağını sonradan anlama ile boşa çıkmamışlardı. F'lar yedeklemelerin gereğinden

dolayı yavrulama ve yetiştirme için umutsuzca F'nor'u on Devir geriye yolladığında, akıllarına daha Soru Şarkısını getirmemişlerdi ya da o duvar halısını bilmiyorlardı.

"Ejdersiz olsam bile o savaşı kaçırmazdım," diye cesurca belirtti.

"Bu bana yarın Telgar'da Lessa'ya ihtiyacımız olduğunu hatırlattı," diye belirtti F'lar. "Bütün ejderlerle konuşabilir, biliyorsunuz," diye nerdeyse özür dilercesine T'ton ve D'ram'a açıkladı.

"Oh, biliyoruz," diye onu temin etti T'ton. "Ve Mardra da buna aldırmaz." F'lar'ın boş ifadesini görünce ekledi. "Kıdemli Weyrkadını olarak, Mardra, elbette ki, kraliçe filosunun başında."

F'lar'ın ifadesi daha da boşlaştı. "Kraliçe filosu mu?"

"Tabii ki," T'ton ve D'ram F'lar'ın şaşırması karşısında bakıştılar. "Siz kraliçelerinizi savaştan uzak tutmuyorsunuz, değil mi?"

"Bizim *kraliçelerimiz* mi? T'ton, bizim Benden'de - her seferinde - bir tek kraliçemiz vardı, bundan dolayı nesillerdir kraliçelerin savaş efsanelerini büyük sapkınlık olarak kınayanlar oldu!"

T'ton üzüntülü gözüktü. "Şu ana kadar sayılarınızın ne kadar az olduğunu gerçekten fark etmemiştim." Ama coşkuları ağır bastı. "Kraliçeler alev makineleri ile çok işe yararlar. Diğer binicilerin kaçırabileceği kümeleri yakalarlar. Ana filoların altından alçaktan uçarlar. D'ram'ın agenothree

spreyi ile bu kadar çok ilgilenmesinin bir nedeni bu. Alazlanmamış bir tek tüy bile Kalelilerin kafasına düşmez, deyim yerindeyse, ve sürülmüş tarlalar içinde çok da iyi olurlar."

"Yani kraliçelerinizin İpliklere karşı uçmasına izin verdiğinizi mi söylüyorsunuz?" F'lar F'nor'un ve T'ton'un sırıtmasını umursamadı.

"İzin vermek mi?" diye bağırdı D'ram. "Onları durduramazsın ki? Baladları bilmiyor musun?"

"Moreta'nın Uçuşu'nu mu?"

"Tabii ki o."

F'nor, F'lar gözlerinin önündeki bukleyi kızgınca çekerken onun yüzündeki ifadeye yüksek sesle güldü. Sonra, utangaçça sırıtmaya başladı.

"Teşekkürler. Bu bana bir fikir verdi."

Weyrlideri arkadaşlarını ejderlerine götürdü. İkinci savaşından önceki sabahta olduğunu düşünmesi gerekenden daha kaygısızca, neşeyle Robinton ve Fandarel'e el salladı. Sonra Mnementh'e Lessa'nın nerede olabileceğini sordu.

Banyo yapıyor, diye cevapladı bronz ejder.

F'lar kraliçenin boş weyrine bir göz attı.

Ah, Ramoth Doruk'ta, her zamanki gibi. Mnementh incinmiş gibiydi.

F'lar banyodaki su şıpırtılarının birden kesildiğini duyunca aşağı sıcak *klah* için seslendi. Bunun tadını çıkaracaktı.

"Ah, toplantı iyi gitti mi?" diye kurulama bezi narin vücuduna sıkıca sarılı banyodan çıktığında

tatlıca sordu Lessa.

"Son derece. Şüphesiz, Telgar'da olman gerekeceğinin farkındasın, değil mi, Lessa?"

Tekrar gülümsemeden önce dikkatlice ona bir an baktı Lessa.

"Bütün ejderlerle konuşabilen tek Weyrkadını *benim*," diye cilveyle cevapladı.

"Doğru," diye kaygısızca kabul etti F'lar. "Ve artık Benden'deki tek kraliçe binicisi değilsin. . ."

"Senden nefret ediyorum!" diye lafı patlattı Lessa, F'lar'ın kumaş sarılı vücudunu kendininkine kıpırdayamaz halde yapıştırmasını engelleyemeyerek.

"Fandarel'e senin için kraliçe filosuna katılabilmen için bir alev makinesi yapmasını söylesem de mi?"

Lessa onun kollarının arasında kıvranmayı kesti ve F'lar'ın onun davranışlarını tahmin etmiş olmasına şaşırarak dik dik ona baktı.

"Ve Kylara güneye Weyrkadını olarak yerleştirilecekse . . . bu sefer? Weyrlideri olarak savaşlar arasında huzura ve sessizliğe ihtiyacım var . . ."

F'lar'ın öpücüğüne Lessa ejder yükseliyormuş gibi ateşli karşılık verirken kumaş üzerinden düştü.

Weyr'den ve Çanak'tan
Pern'in ejderadamları yükseliyorlar,
Bronz ve kahverengi, mavi ve yeşil,
Havadalar, uçuyorlar, bir görünüyorlar,
bir kayboluyorlar

Şafaktan üç saat sonra, Benden Weyr'inin Doruğu'nun üstünde dizilmiş iki yüz on altı ejder, F'lar bronz Mnementh üzerinde safları denetlerken düzenlerinde duruyorlardı.

Aşağıda Çanak'ta, bütün weyr halkı ve ilk savaşta yaralananlar toplanmıştı. Lessa ve Ramoth hariç bütün weyr halkı. Onlar kraliçe filosunun toplandığı Kale Weyr'ine gitmişlerdi. F'lar Lessa ve Ramoth'un savaşacağı için duyduğu bir endişe sancısını pek bastıramadı. Bunun Pern'in sadece bir kraliçesi olduğu günlerden kalma olduğunu biliyordu. Eğer Lessa *ara*dan dört yüz Devir geriye atlayabilir ve beş Weyr'i getirebiliyorsa, kendini ve ejderini İplikler'den koruyabilirdi.

Her adamın ateş taşları ile iyice yüklendiğini, her ejderin, özellikle de güney Weyr'inden gelenlerin renklerini emin olmak için kontrol etti. Tabii ki ejderler formdaydı; ama adamların yüzleri çektikleri geçici güçsüzlüğü hâlâ gösteriyordu. O bekliyordu ve İplikler Telgar göğünden yağacaklardı.

*Ara*ya girme emrini verdi. Telgar Kalesi'nin güneyinde ve yukarısında ortaya çıktılar. İlk gelen onlar değildi. Batıda, kuzeyde ve şimdi doğuda,

filoların gelmesi ile ufuk binlerce ejder kanadından oluşan büyük V'lerle bezenene kadar doldu. Beklenmedik ejder gücünün yerden gelen desteğiyle, Telgar Kalesi'nin Kule'sinde çalan çanı zor duydu.

"Lessa nerede?" diye Mnementh'e sordu. "Emirleri yollaması için ona ihtiyacımız var . . ."

Geliyor, diye onun sözünü kesti Mnementh.

Telgar Kalesi'nin hemen üstünde başka bir filo belirdi. Bu mesafeden bile F'lar farkı görebiliyordu: Altın rengi ejderler parlak sabah güneşinin ışığında parıldıyorlardı.

Ejder safları arasında bir onay uğultusu yükseldi ve F'lar geçici endişesine rağmen görkemli manzaraya gururlu bir şımarıklıkla sırıttı.

Tam o sırada doğu filoları, ejderlerin içgüdüsel olarak eski düşmanlarının varlığını fark etmeleriyle göğe doğru yükseldiler.

Mnementh kafasını kaldırıp küstah, gürleyen savaş çığlığını attı. Yüzlerce diğer hayvan binicilerinden ateş taşı almak için döndüklerinde, Mnementh de kafasını çevirdi. Yüzlerce dev çene taş çiğnedi, yuttu, sindirim asitleri, oksijenle temas ettiğinde kuru taşları alev çıkaran gazlara dönüştürdüler.

İplikler! F'lar şimdi onları gökte açıkça görebiliyordu. Nabzı hızlanmaya başladı, ama bu korkudan değil, vahşi bir sevinçtendi. Kalbi düzensiz atıyordu. Mnementh daha fazla taş istedi ve

emir geldiğinde ileri atılmak için kendini toparlayarak kanatlarını çırpıp hızlanmaya başladı.

Öncü Weyr soluk mavi gökyüzüne turuncu-kırmızı alevler püskürtmeye başlamıştı bile.

Büyük altın kraliçeler yalıyarı sıyıran bir yükseklikte kaçanlara yetişmek için hızlandılar.

Sonra F'lar sonuçsuz inişlerinde İplikler'i yarı yolda karşılamaları için kraliçelere yükselme emri verdi. Mnementh yukarı doğru yükselirken F'lar yumruğunu Yıldız'ın parıldayan Kırmızı Gözü'ne meydan okurcasına salladı.

"Bir gün," diye bağırdı, "burada uysalca oturup senin düşmeni beklemeyeğiz. Biz senin üzerine, fırıl fırıl döndüğün yere düşeceğiz ve seni kendi toprağında yakacağız."

Yumurta adına, dedi kendi kendine, eğer dört yüz Devir geriye gidebilir ve bir göz kırpışı kadar sürede denizlerle karaları aşabiliyorsak, bir dünyadan bir diğerine gitmek farklı bir adım atıştan başka ne olabilir?

F'lar kendi kendine sırıttı. Bu gözü pek fikirden Lessa'nın yanında bahsetmese iyi olurdu.

Kümeler ilerde, diye onu uyardı Mnementh.

Bronz ejder alev püskürterek saldırırken F'lar koca boyna dizlerini sıkıca sardı. Hepimizin anası adına, o, F'lar, bronz Mnementh'in binicisi, şimdi, her halükârda, Pern'in bir ejderadamı olmaktan memnundu.

EJDER UÇUŞU

Ejderlere binen adamlar farklı bir soydandı.
Ejderler yumurtadan ilk çıktıklarında seçilirlerdi ve kontrol ettikleri bu devasa, muhteşem hayvanlarla ömür boyu ruh arkadaşı olurlardı.
Ejderler Pern gezegenini, kan kırmızı yıldızdan koruyabilecek tek yaratıklardı.
Fakat Kraliçe olmazsa ejderlerin soyu tükenecekti.
Yalnız dev, altın Kraliçe yeni kuşakları dünyaya getirebilirdi. Ve Kraliçe zayıflıyor... ölüyordu...
Ardında büyük, altın bir yumurta bırakarak...

Anne McCaffrey'in dünyaca ünlü Pern dizisinin ilk kitabı...

ISBN 975-6902-04-3